พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ

อนุสรณ์ในงานยกฉัตรและฉลองสมโภชพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ

วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒

อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๒๖ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

อนุสรณ์ในงานยกฉัตรและฉลองสมโภชพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ

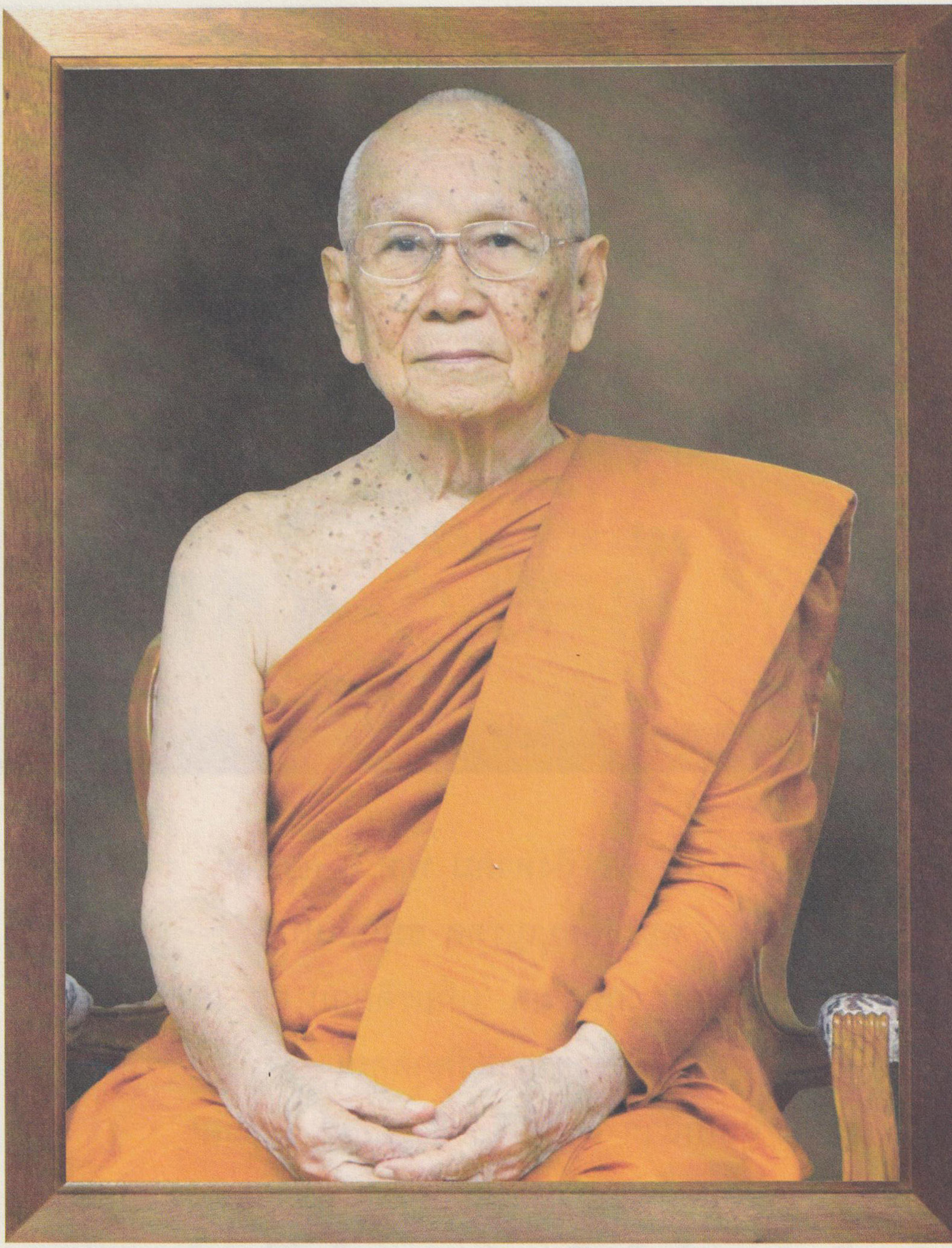
อุโบสถวัดกุดคูณ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤบดินทร
สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช
สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปรินายก (อัมพร อมฺพโร)
สมเด็จพระสังฆราช พระองค์ที่ ๒๐ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

พระปลัดบุญรอด ธมฺมทินฺโน

(พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์))

เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

ทูลเกล้าฯ ถวายเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท

ในวโรกาสสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธาน ในพิธีวางศิลาฤกษ์

และพิธีเปิดอาคารที่ทำการศาลจังหวัดอุบลราชธานี

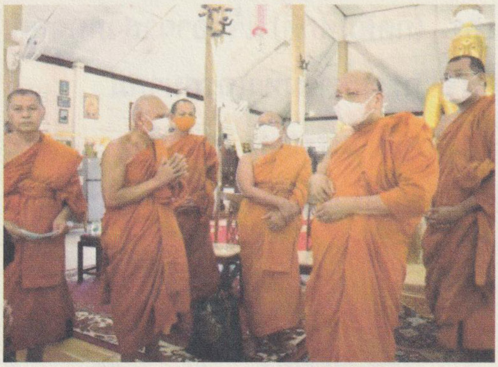
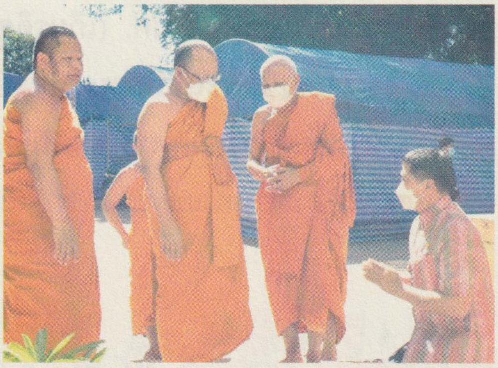

พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์) เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ
ถวายสักการะสมเด็จพระมหาธีราจารย์ กรรมการมหาเถรสมาคม
เจ้าอาวาสวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม, ประธาน อ.ป.ก.
ในฐานะประธานคณะกรรมการฝ่ายสาธารณสงเคราะห์ของมหาเถรสมาคม

สมเด็จพระมหาธีราจารย์ เจ้าอาวาสวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
เยี่ยมวัดกุดคูณ พระสงฆ์ สามเณร ประชาชน
พร้อมมอบถุงยังชีพแก่ผู้ประสบอุทกภัยน้ำท่วม ในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕

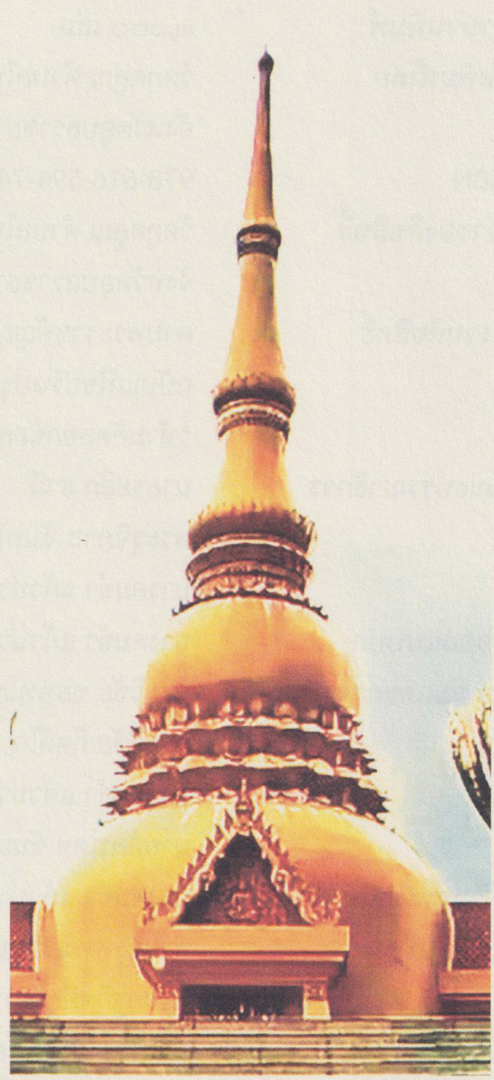

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

อนุสรณ์ในงานยกฉัตรและฉลองสมโภชพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒
อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๒๖ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

ชื่อหนังสือ	พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ	
ผู้เรียบเรียง	พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์) และคณะ	
ปีที่พิมพ์	พ.ศ. ๒๕๖๕	
จำนวนพิมพ์	๓,๐๐๐ เล่ม	
จัดพิมพ์โดย	วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี	
ISBN	978-616-594-746-6	
เจ้าของลิขสิทธิ์	วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี	
สงวนลิขสิทธิ์	ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ฉบับแก้ไขปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘ “ห้ามคัดลอกข้อความใดก่อนได้รับอนุญาต”	
คณะบรรณาธิการ	นายระลึก ธานี	นายไพบูลย์ เพิ่มพูล
	พระรุจิภาส จันทโสภโณ	นายวีระพล บุษดี
	นางคมขำ แก้วน่วม	
ผู้ออกแบบปก	นางคมขำ แก้วน่วม	นายอัครเดช ขันธเกษ
รูปเล่มและภาพประกอบ	พระวิชัย ชยพุทฺโธ	พระเทพพิทักษ์ ชวนปญฺโญ
	พระวิชัย กิตฺติโก	พระรุจิภาส จันทโสภโณ
	นางคมขำ แก้วน่วม	นางสุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์
	นายอัครเดช ขันธเกษ	
ผู้พิมพ์ต้นฉบับ	นางคมขำ แก้วน่วม	
ผู้สืบค้นข้อมูล	พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)	
	พระครูกิตติคุโณภาส เจ้าคณะตำบลหนองกินเพล เจ้าอาวาสวัดคูสว่าง	
	พระวิชัย ชยพุทฺโธ	พระเทพพิทักษ์ ชวนปญฺโญ
	พระวิชัย กิตฺติโก	พระรุจิภาส จันทโสภโณ
	นางคมขำ แก้วน่วม	นางสุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์
สถานที่พิมพ์	บริษัท ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป จำกัด ๕๖ ถนนแก้วเสนา อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๑๙๐ โทรศัพท์ ๐๔๕-๓๒๔๗๗๗-๙ โทรสาร ๐๔๕-๓๒๔๗๘๘ อีเมล : ysi_design@hotmail.com	

คำปรารภ

หนังสืออนุสรณ์ในงานฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณเล่มนี้ เป็นหนังสือบันทึกเรื่องราวประวัติศาสตร์อันทรงคุณค่าของวัดกุดคูณและชาวอุบลราชธานีกับคนไทยทั้งประเทศ ซึ่งในปีพุทธศักราช ๒๕๕๒ จนถึงปีพุทธศักราช ๒๕๖๒ เป็นช่วงระยะเวลานานนับสิบปีอันน่าจดจำ ทางคณะสงฆ์ คณะกรรมการ พร้อมญาติโยมได้หลอมรวมจิตใจสละกำลังแรงกาย แรงใจ ปัจจัยทุนทรัพย์ ร่วมกันก่อสร้างพระมหาเจดีย์ ขนาดกว้าง ๒๕ เมตร ยาว ๕๐ เมตร สูง ๓๙ เมตร ยอดฉัตรประดับด้วยทองคำ เพื่อประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และได้ถวายพระนามมหาปูชนียสถานแห่งนี้ว่า “พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ” บัดนี้ พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณที่ได้ก่อสร้างจากสายธารศรัทธาจากญาติโยมทุกทิศานุทิศ ได้สำเร็จเสร็จสิ้นสมบูรณ์ ทุกประการแล้วยังความปิติยินดีมาสู่คณะสงฆ์ และท่านพุทธศาสนิกชนชาวอุบลราชธานีกับทั้งคนไทยทั้งประเทศ การสร้างพระมหาเจดีย์นั้น ถือเป็นบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ในทางพระพุทธศาสนาอันจัดเป็นพระธาตุเจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และยังจัดเป็นอุเทสิกเจดีย์ ที่สร้างขึ้นอุทิศถวายเป็นพุทธบูชา แห่งองค์พระบรมศาสดาอันเลิศซึ่งกระทำได้ยากยิ่ง เพราะคนสร้างหรือคณะสร้างต้องมีความศรัทธา วิริยะ อุตสาหะ ความอดทน และการเสียสละหลาย ๆ อย่าง หลาย ๆ ประการ กอปรกับระยะเวลาอันยาวนานที่พิสูจน์ความเลื่อมใสศรัทธาอันแน่วแน่ ตั้งมั่นหยั่งลงในบวรพระพุทธศาสนา การสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณนับว่าเป็นมหาปูชนียสถานอันยิ่งใหญ่เป็นอนุสรณ์สถานควรค่าให้แก่อนุชนคนรุ่นหลังได้ภาคภูมิใจ และเป็นประวัติศาสตร์ที่น่าจารึกไว้อย่างไม่ลืมเลือน โอกาสนี้ อาตมาภาพ พระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ พร้อมคณะสงฆ์ ขออนุโมทนาในกุศลจริยาสัมมาปฏิบัติ ที่ทุก ๆ ท่านได้มีส่วนร่วมในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ มหาปูชนียสถานอันสำคัญจนเสร็จสิ้น ระตะนัตตะยานุภาเวนะ ระตะนัตตะยะเตชะสา ด้วยอานุภาพแห่งพระรัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ อันประเสริฐ จงช่วยปกปักรักษามิให้สรรพอันตรายใด ๆ อย่าได้มากร้ำกรายท่านทั้งหลาย อีกทั้งช่วยดลบันดาลให้ท่านปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และความเร่าร้อนทั้งปวง ให้เป็นผู้สงบเยือกเย็นในพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระพุทธ

ชินวรณ์ ปรารถนาสิ่งใดขอให้สมปรารถนาสิ่งนั้น อีกทั้งเจริญด้วยจตุรพิธพรชัยทั้ง ๔ คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณคุณะศาสน์สิริสวัสดิ์ จิรัตน์ธิติ วิรุฬหิไพบูลย์ ในบวรพระพุทธศาสนาตลอดกาลนานเทอญ

ขออนุโมทนา

พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)

เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ พร้อมคณะสงฆ์

คำนำ

หนังสืออนุสรณ์ ในงานยกฉัตรและฉลองสมโภชพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชานี จังหวัดอุบลราชธานี เล่มนี้ คณะสงฆ์ ทายก ทายิกา ศิษยานุศิษย์ วัดกุดคูณ ได้ร่วมแรงร่วมใจสืบเสาะ ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลในการจัดทำหนังสือ โดยพระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์) เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ เป็นผู้ตรวจสอบข้อมูลและเติมเต็มข้อมูลต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้อย่างสมบูรณ์ คณะบรรณาธิการซึ่งมีหน้าที่ในการปรับปรุงเนื้อหาสาระให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในทางวิชาการ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงนโยบายและวัตถุประสงค์ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ของท่านพระครูสารธรรมประคุณ ซึ่งมุ่งเน้นให้มีความถูกต้องเหมาะสม เรียบง่าย เพื่อความเข้าใจของผู้อ่านเป็นหลัก จึงนับได้ว่าเป็นหนังสือประวัติศาสตร์ของวัดกุดคูณ ที่เล่าถึงประวัติความเป็นมาของชุมชนบ้านกุดคูณ ประวัติวัดกุดคูณ ประวัติเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ที่บอกเล่าให้พุทธศาสนิกชนทั่วทุกสารทิศได้ทราบถึงกิจวัตรปฏิบัติของ พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์) ด้วยคำสอนบอกกล่าวว่า **"บอกให้รู้ ทำให้ดู อยู่ให้เห็น"** โดยตั้งแต่ก่อตั้งวัดกุดคูณมาจนถึงปัจจุบัน มีเจ้าอาวาสเพียงรูปเดียว การก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ตั้งแต่เริ่มต้นการก่อสร้างเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อยมาจนถึงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ เวลาในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ รวมทั้งสิ้น ๑๐ ปี จึงแล้วเสร็จสมบูรณ์ โดยการนำของท่านพระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์) เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ที่ท่านได้ทุ่มเท สติปัญญา พลังกาย พลังใจ ในการเป็นผู้นำในการก่อสร้าง พร้อมทั้งคณะกรรมการที่ดูแลรับผิดชอบในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ตลอดจนความสมัครสมานสามัคคี เป็นหนึ่งเดียวอย่างพร้อมเพรียงกันของพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า ในการสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณจนแล้วเสร็จ ด้วยพลังศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา และการเสียสละ ทุนทรัพย์คนละเล็กคนละน้อย อีกทั้งวัสดุอุปกรณ์ในการก่อสร้าง ฯ เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ให้เป็นที่สร้างเสริมปัญญาสมาธิ เป็นที่พึ่งทางใจของพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า นับเป็นมหากุศลและบุญอันยิ่งใหญ่ในชีวิต

หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นสารสนเทศชุมชนที่ให้ไว้เพื่อเป็นประโยชน์ในการอ่านศึกษาค้นคว้าประวัติชุมชนบ้านกุดคูณ ประวัติวัดกุดคูณ ประวัติเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ และพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ขอขอบคุณ คณะสงฆ์ ทายกทายิกา คณะศิษยานุศิษย์ วัดกุดคูณ และผู้เกี่ยวข้อง ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้จนเสร็จสมบูรณ์

คณะสงฆ์ ทายกทายิกา คณะศิษยานุศิษย์ วัดกุดคูณ

สารบัญ

สารบัญ (ต่อ)

สารบัญ (ต่อ)

คำนิยม

เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เสด็จดับขันธปรินิพพาน ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ กษัตริย์มัลละ ได้อัญเชิญพระพุทธสรีระ ไปประดิษฐานที่ รัม มกุฏพันธนเจดีย์ เมืองกุสินารา เมื่อพระมหากัสสปะเถระกราบพระบาทยุคล จึงเกิดเพลิงทิพย์ลุกไหม้ พระพุทธสรีระ จนกลายเป็นพระบรมธาตุที่ไม่แปรสัณฐานมี ๗ พระองค์

๑. พระอุณหิส (กระดูกหน้าผาก) ๑ พระองค์

๒. พระรากขวัญซ้าย ขวา (กระดูกไหปลาร้า) ๒ พระองค์

๓. พระทาฐธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว) ๔ พระองค์

อัฐิธาตุส่วนอื่นแปรเปลี่ยน เป็นพระบรมสารีริกธาตุ ตวงได้ ๑๖ ทะนาน มี ๓ ขนาด ขนาดใหญ่ประมาณเท่าเมล็ดถั่วแตก จำนวน ๕ ทะนาน ทรงพระพรรณสัณฐานเหมือนพรรณแววาว ดั่งแก้วผลึกอันเลื่อมมัน. ขนาดเล็กประมาณเมล็ดพันธุ์ผักกาด จำนวน ๖ ทะนาน ทรงพรรณสัณฐาน ดั่งพรรณดอกบุปผาชาติพิกุล ดูสีใส พระพุทธองค์ทรงบำเพ็ญพุทธกิจ เป็นเวลา ๔๕ ปี ทรงมีพระชนมายุเพียง ๘๐ พรรษา ก็เสด็จดับขันธปรินิพพาน.

ท่านพระครูสารธรรมประคุณ (รศ.รด กิตติมศักดิ์) เจ้าอาวาสวัดกุด เป็นสังฆวิสัยทัศน์ มองกาลไกล เป็นอมตธรรมค้ำคูณโลกทั้ง ๓ โลกธาตุ จึงได้สร้างองค์พระธาตุเจดีย์ขึ้น เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เพื่อความกตัญญูกตเวที ต่อวัดกุดคูณ ที่มาอยู่อาศัยบำเพ็ญบุญกุศล เป็นสถานที่มองกาลไกลเสียสละ จัดการงานบูรณะเพิ่มบริหารวัด พัฒนาให้วัดกุดคูณ เจริญก้าวหน้า เป็นที่นิยม ได้รับความชื่นชมเคารพนับถือกัน ทั้งนี้ ท่านสร้างทำไว้ เพื่อพระศาสนาพระศรีศากยมุนีสืบต่อศาสนาต่อไป และเพื่อชาวบ้านกุดคูณตลอดทั้งสาธุชนทั้งหลาย คือเป็นหลักชัยมงคลชุมชนนี้ เพื่อประกาศให้บูชาพระคุณของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สืบต่ออายุพระพุทธศาสนา และสืบทอดรักษาไว้ตลอดกาล.

ขออนุโมทนาบุญกุศล และขอชื่นชมบุญกุศล ที่ได้กระทำบำเพ็ญ ตั้งแต่อดีต ตั้งแต่ปัจจุบัน และในอนาคต ตลอดกาลเป็นนิจ เทอญ.

พระราชธรรมโกศล
รศ.เกียรติคุณ ดร. กิตติมศักดิ์
ทปษ. เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ธ)
วัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ.

วัดกุดคูณ เป็นวัดที่มีความสำคัญอีกวัดหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี เนื่องจากเป็นที่ประดิษฐานพระเจ้าใหญ่องค์คูณถึง ๓ องค์* และยังมีถาวรวัตถุและเสนาสนะที่มั่นคงแข็งแรง ที่ถูกสร้างด้วยกำลังแรงศรัทธาของชุมชนที่มีต่อพระพุทธศาสนาสำหรับเป็นที่บำเพ็ญบุญและการเจริญภาวนาตามโอกาสทั้งพระภิกษุ สามเณร และพุทธศาสนิกชนทั่วไป วัดกุดคูณเป็นวัดที่ตั้งอยู่ในชุมชนเมือง แต่ก็ยังรักษาความเป็นวัดปฏิบัติไว้ได้อย่างไม่มีข้อบกพร่อง ทั้งยังมีการเผยแผ่ศาสนธรรมโดยการจัดเทศน์ธรรมัสวนะสามัคคีของเมืองอุบลราชธานี สืบต่อกันมาเป็นเวลาหลายสิบปี

หลวงพ่อ พระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ เป็นพระมหาเถระนักปฏิบัติ มีความสมถะมักน้อยสันโดษ ทั้งยังเป็นศูนย์รวมจิตใจของชุมชน เป็นเนื้อนาบุญที่ชุมชนกราบได้อย่างสนิทใจ ไม่มีความเคลือบแคลงสงสัยในวัตรปฏิบัติของท่าน ญาติโยมชุมชนรอบวัดกุดคูณและใกล้เคียงจึงได้ร่วมแรงร่วมใจกัน ในการพัฒนาวัดจนมีความเจริญดังที่ได้ปรากฏ ณ ปัจจุบันนี้ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะความเกื้อกูลกันระหว่างวัดกับชุมชน ดังที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสกับเทพธิดานางหนึ่งว่า “การทำความสังวรระวังนั่นแล เป็นหน้าที่ของพุทธบุตร แต่การกำหนดว่า นี้เป็นประโยชน์ของเรา แล้วมุ่งกระทำแต่บุญ เป็นหน้าที่ของผู้ต้องการบุญ ด้วยว่า การทำบุญเป็นเหตุให้เกิดสุขอย่างเดียว ทั้งในภพนี้ ทั้งในภพหน้า”

นอกจาก การสร้างถาวรวัตถุ ปูชนียวัตถุที่สำคัญในวัดแล้ว วัดกุดคูณโดยหลวงพ่อ พระครูสารธรรมประคุณยังได้นำพาศรัทธาญาติโยมได้สร้างสิ่งที่เป็นมงคล

---

*คูณ ภาษาลาว (อีสาน) แปลว่า เป็นศิริมงคล, ดี, เจริญก้าวหน้า สิ่งที่เป็นศิริมงคลเรียกของคูณ มีทั้งคน สัตว์และสิ่งของ ผัวเมียดีเรียกว่า ผัวค้ำเมียคูณ ลูกหลานดีก็เรียกว่า ลูกหลานคูณ พี่น้องบ้านเมืองดีก็เรียก พี่น้องบ้านเมืองคูณ วัวควาย ที่เชื่อฟัง รู้ความ ก็เรียกว่า งัวควายคูณ หมาที่รู้คุณเจ้าของก็เรียกว่า หมาคูณ ฯ)

ของชีวิตสำหรับผู้ได้มีโอกาสมาประสบ คือ **“พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ”**

พระเจดีย์ถือว่าเป็นถาวรวัตถุประจำหรือเฉพาะพระพุทธศาสนาก็ว่าได้ ที่กล่าวเช่นนี้ ก็เพราะตามประวัติของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ก็มีการกล่าวถึงการสร้างพระเจดีย์เพื่อบรรจุพระธาตุ หรือพระบรมสารีริกธาตุกันทั้งนั้น

ในมหาปรินิพพานสูตร องค์สมเด็จพระชินสีห์ตรัสไว้ว่า “อานนท์ ถูปารหบุคคลผู้ควรสร้างเจดีย์ถวาย คือ

๑. พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า

๒. พระปัจเจกสัมพุทธเจ้า

๓. พระสาวกของพระตถาคต

๔. พระเจ้าจักรพรรดิ

เพราะชนจำนวนมากทำจิตให้เลื่อมใสด้วยคิดว่า “นี้เป็นเจดีย์ของพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น, พระปัจเจกสัมพุทธเจ้า, พระสาวกของพระตถาคต, พระเจ้าจักรพรรดิ พวกเขาทำจิตให้เลื่อมใสในเจดีย์นั้น หลังจากตายแล้วจะได้ไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์

อานนท์ ชนเหล่าใดเหล่าหนึ่งจาริกไปยังเจดีย์จักมีจิตเลื่อมใส ตายไปชนเหล่านั้นทั้งหมดหลังจากตายแล้วจะไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์”

อนึ่ง ตามประวัติในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวไว้ว่า ประชาชนผู้มีจิตเลื่อมใสศรัทธาในพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ก่อน หรือแม้กระทั่งในพระปัจเจกพุทธเจ้าได้ร่วมกันสร้างพระเจดีย์บ้าง แข่งขันกันสร้างหรือบูรณะพระเจดีย์บ้าง บางคนพร้อมครอบครัวยอมถวายตนเป็นทาสรับใช้ พระเจดีย์ คือ ปวารณาตนเพื่อดูแลรักษามิให้เจดีย์ชำรุดทรุมโทรมนั่นเอง

วัดกุดคูณได้มีฉันทามติร่วมระหว่างวัดโดยการนำของหลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ และญาติโยมอุบาสกอุบาสิกาสร้าง **“พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ”** ก็ด้วยมีจิตใจหนักแน่น มั่นคงในพระรัตนตรัยอันเป็นดวงแก้วประเสริฐสุดในพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และเพื่อเป็นสมบัติของโลกสืบไป อันจะเกิดประโยชน์แก่ผู้พบเห็นแล้วทำจิตเลื่อมใสในพระมหาเจดีย์องค์นี้แล้ว จักได้ประสบประโยชน์สุขตามสมควรแก่ศรัทธาของแต่ละบุคคล

ในวาระโอกาสการเฉลิมฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณนี้ ขออนุโมทนาในกุศลจิตกับหลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ และอุบาสกอุบาสิกาวัดกุดคูณที่ได้ร่วมกันสรรสร้างสิ่งที่เป็นมงคล ไว้ในพระพุทธศาสนาเพื่อให้อนุชนได้เคารพ สักการะบูชาอันจะเกิดเป็นมงคลแก่ชีวิตของเขา ดังพระภาษิตที่ **"ปูชา จะ ปูชะนียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง การบูชาสิ่งที่ควรบูชาเป็นมงคลอันสูงสุดของชีวิต"**

สิทฺธมตฺถุ สิทฺธมตฺถุ สิทฺธมตฺถุ อิทํ ผลํ
เอตสฺมึ รตนตฺตยสฺมึ สมฺปสาทนเจตโส

ขอผลที่กล่าวนี้ จงเป็นผลสัมฤทธิ์ จงเป็นผลสัมฤทธิ์ จงเป็นผลสัมฤทธิ์ แด่ทุกท่านผู้มีหฤทัยเลื่อมใสในพระรัตนตรัยนี้ สมประสงค์ทุกประการ เทอญ

พระศรีวิสุทธิมุนี
(พระศรีวิสุทธิมุนี)
รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ

สัมโมทนียกถา

เยธ ลทฺธา มนุสสตฺตํ วทญฺญู วีตมจฺฉรา
พุทฺเธ ปสนฺนา ธมฺเม จ สงฺเฆ จ ติพฺพคารว
เอเต สคฺเค ปกาเสนฺติ ยตฺถ เต อุปปชฺชเร

ชนเหล่าใดในโลกนี้ ได้รับความเป็นมนุษย์แล้ว เป็นผู้ปราศจากความตระหนี่ เลื่อมใสในพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ เป็นผู้มีความเคารพแรงกล้า ชนเหล่านี้ย่อมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์

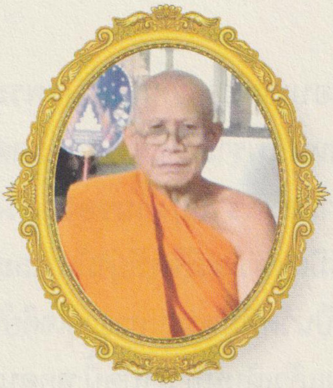
พวกเราทั้งหลายนับเป็นผู้มีบุญมาก จึงได้เกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา และได้ยินได้ฟังพระธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังนั้นเราจะต้องตั้งใจหมั่นสั่งสมบุญบารมีให้มาก ๆ ในกาลครั้งนี้ ทางคณะสงฆ์พร้อมด้วยทายกทายิกาวัดกุดคูณ มีหลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณพร้อมด้วยผู้มีจิตศรัทธา ได้ร่วมกันสร้างบุญใหญ่ในพระพุทธศาสนา คือ การสร้างเจดีย์ชื่อว่า **พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ** นับว่าเป็นการสร้างบารมีอันยิ่งใหญ่และสร้างถาวรวัตถุในบวรพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นที่สักการะบูชาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

การสร้างเจดีย์นั้น เป็นสิ่งบังเกิดขึ้นได้ยากยิ่ง หากยุคใดสมัยใดไม่มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ และพระเจ้าจักรพรรดิ บังเกิดขึ้นแล้ว การสร้างเจดีย์ให้เป็นที่กราบไหว้บูชาของเทวดาและมนุษย์ก็จะไม่บังเกิดขึ้น

กาล บัดนี้ ท่านทั้งหลายได้ร่วมใจร่วมแรงกันก่อสร้างพระเจดีย์ จนได้สำเร็จถึงคราวพิธียกฉัตร และฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ กระผม/อาตมา ขออนุโมทนา

ในกุศลเจตนาที่ทางคณะสงฆ์ วัดกุดคูณ โดยมี **หลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ** เป็นประธาน พร้อมด้วยศรัทธาญาติโยมทุก ๆ ท่านได้ประกอบวิริยะ อุตสาหะ ร่วมแรงร่วมใจกันมาจนถึงงานฉลองพระเจดีย์ในครั้งนี้ ขอให้ทุกท่าน ได้ตั้งกัลยาณจิต เพื่อระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า และพระอริยสังฆเจ้า ขอบุญกุศล ที่ท่านทั้งหลายได้กระทำบำเพ็ญไปแล้วนั้น จงดลบันดาลให้ทุกท่านทุกคน จงสำเร็จดังมโนรส ที่ปรารถนา ปราศจากโรคาพยาธิ หายทุกข์โศกโรคภัย เจริญในธรรมของพระองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยิ่ง ๆ ขึ้นไปเทอญ

(พระวชิรกิจโกศล ดร.)
รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม พระอารามหลวง

วัดกุดคูณที่ข้าพเจ้ารู้จัก

ด้านเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ

วัดกุดคูณ สังกัดอยู่ในเขตปกครองคณะสงฆ์ ตำบลในเมืองเขต ๒ อำเภอเมือง อุบลราชธานี มีหลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณเป็นเจ้าอาวาส หลวงพ่อมีจริยวัตรอ่อนน้อมถ่อมตน มีสัมมาคารวะแสดงออกต่อหน้าพระสงฆ์ทุกรูป ไม่ถือเนื้อถือตัว ยิ่งถ้าได้สนทนาปราศรัยด้วยแล้ว จะเห็นอุปนิสสัยที่เปี่ยมไปด้วยเมตตามหานิยมในหลวงพ่อเด่นชัด หลวงพ่อไม่มีประกาศนียบัตรชั้นสูง ๆ จากสถาบันที่ประชานิยมไว้อวดโชว์ แต่หลวงพ่อมี กิตติมศักดิ์ ที่แปลว่า มีคุณธรรมอันสูงส่งฟุ้งขจรเลื่องลือกระฉ่อนไปในคนทุกคนที่ได้สัมผัสทัศนา ทำให้ศิษยานุศิษย์ทุกคนที่ได้เคยอยู่ใกล้อาศัยใบบุญของหลวงพ่อ ทั้งที่เป็นบรรพชิตได้เป็นครูบาอาจารย์ระดับผู้บริหารมหาวิทยาลัยหลาย ๆ รูป เช่น พระอาจารย์พระครูกิตติคุโณภาส เป็นต้น และฝ่ายคฤหัสถ์ได้ดิบได้ดีมีฐานะมั่นคงในอาชีพราชการอีกมากมาย ดังเช่น นายสมาน นิระพัฒน์ ที่เป็นหลานเขยของข้าพเจ้าที่บ้านปะอาวได้มีตำแหน่งเป็นถึงผู้จัดการปูนซีแพ็คผสมเสร็จเครือซีเมนไทย จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น เรียกได้ว่าทุกคนที่ได้ผ่านมือหรือเสวนากับหลวงพ่อจะได้ดิบได้ดีประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานเป็นส่วนมาก เมื่อปีที่ผ่านมา (๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔) มีการทำบุญฉลองอายุวัฒนมงคล ๗๒ ปีของหลวงพ่อมีศิษยานุศิษย์มากมาย มียศมีตำแหน่ง ดร. มาเป็นพิธีกร ทางฝ่ายบรรพชิตก็มีพระเถรานุเถระทั้งในถิ่นและต่างถิ่นมาร่วมงาน มีโรงทานคับคั่งแทบไม่มีที่จอดรถ

ด้านสาธารณูปการ

สถานที่ภูมิประเทศขอบเขตของวัดกุดคูณ พระบางรูปหากได้มาเห็นสภาพแต่ก่อนนี้ คงต้องส่ายหน้าเดินหนี เพราะเป็นที่เนินชัน ลดหลั่นขรุขระ ยากจะพัฒนาให้เป็นที่เจริญได้ แต่ด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่นของหลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ แทบจะเรียกได้ว่าเป็นแดนเนรมิต เพราะมีจิตที่มุ่งมั่น และมีศิษยานุศิษย์ที่กตัญญูกตเวที ช่วยส่งเสริมเติมเต็ม จนกลายเป็นวัดที่มีพระมหาธาตุเจดีย์ที่ยิ่งใหญ่ชื่อว่า "พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ" จากวัดที่ใครเห็นแล้วเดินหนี มาบัดนี้ ทุกคนที่มาเห็นแล้วเกิดศรัธาเลื่อมใส หมั่นเข้าหา และได้พร้อมใจกันเตรียมการจัดงานฉลองพระมหาธาตุเจดีย์ขึ้นในวันที่ ๒๖ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ นี้แล้ว นี่คือผลสำเร็จแห่งเมตตามหานิยมของหลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและบารมีแห่งบูรพาจารย์ผู้อารักษ์วัดกุดคูณ จงได้อภิบาลคุ้มครองเจ้าอาวาสให้มีอายุมั่นขวัญยืน และให้งานฉลองครั้งนี้สำเร็จลุล่วงผ่านพ้นไปได้ โดยราบรื่นทุกประการเทอญ

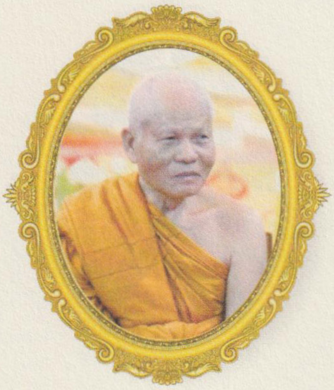
ขออนุโมทนา
พระครูศรีพิพัฒนคุณ
ผู้รักษาการแทนเจ้าคณะอำเภอเมืองอุบลราชธานี เจ้าอาวาสวัดเรียบปะอาวใต้

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ พูนสวัสดิ์ นามพิพัฒน์เรืองมงคลอนนต์ศรี
สถิตมั่นเมืองอุบลราชธานี ผ่องโสภีเจิดจำรัสชัชวาล
วัดกุดคูณ จำรูญศาสน์วิลาสเด่น ชนบำเพ็ญกุศลธรรมล้ำไพศาล
เจดีย์ทองเหลืองอร่ามงามตระการ เปิดตำนานเมืองอุบลมงคลชัย
พระครูสารธรรมประคุณ บุญดิเรก ได้นำเสกสรรสร้างทางยิ่งใหญ่
สร้างเจดีย์เป็นศรีศาสน์ชาติอำไพ เป็นศูนย์ใจใสพิสุทธิ์สุดเรืองรอง
อมตะตำนานเสริมเพิ่มอีกที่ กุดคูณนี้เจดีย์ใหญ่ไม่เป็นสอง
เป็นศรีเมืองเปรื่องราศีเจดีย์ทอง งามใสส่องเรืองวรุตม์สุดพรรณนา
ประดิษฐานพระธาตุพุทธพิสุทธิ์ศรี จอมมุนีโลกเชษฐ์วิเศษฐาน์
แดนศักดิ์สิทธิ์อิทธิธรรมล้ำพารา ชาวประชาบูชาชอบกอปรบุญตรี
กุศลหนุนบุญบันดาลให้พานพบ หัตถ์บรรจบภิวาทน้อมค้อมเกศี
กราบบูชาองค์พระมหาเจดีย์ ขอบารมีศรีเสริมส่งเป็นธงชัย
ให้ลุสมอารมณ์หวังดั่งจินต์คิด ให้สัมฤทธิ์วิสิฐภารงานยิ่งใหญ่
ให้สำเร็จอิฐผลดลอำไพ ให้สดใสโชคสวัสดิ์อรรถรุจี
ให้อายุยืนนานกาลนับร้อย ให้เลิศลอยเกียรติยศปรากฏที่
ให้นิราศภัยพาลมารราวี ให้สุขีเกษมสุขไร้ทุกจน
ให้โรคาพยาธิร้ายสูญหายเกลี้ยง ให้ชื่อเสียงเกริกไกรในเวหน
ให้ทรัพย์สินเงินทองนองสากล ให้ชีพล้นลุวิมุตติ์พิสุทธิ์เทอญฯ

พระศรีรัตโนบล ป.ธ.๙, Ph.D.
เจ้าคณะอำเภอวารินชำราบ วัดวารินทราราม อุบลราชธานี

วัดกุดคูณ

๘๒ ปี มงคล วัดกุดคูณ เป็นดั่งศูนย์รวมใจอันยิ่งใหญ่
ญาคูเพ็งท่านริเริ่มก่อสร้างไว้ หลวงปู่รอดดูแลให้บริบูรณ์
ศิลปะอีสานท่านสืบทอด เมตตาสอนเจริญจิตกรรมฐาน
มโนมยิทธิท่านเชี่ยวชาญ อธิษฐานจิตสร้างพระใหญ่ ๓ องค์
พระบรมสารีริกธาตุ ประดิษฐานในมหาเจดีย์ศรี
ธรรมคุณเพิ่มพูนสุขทวี บารมีพระครูสารธรรมประคุณ

(พระครูวิลาสกิจจาธร)
เจ้าคณะอำเภอดอนมดแดง
เจ้าอาวาสวัดหลวง

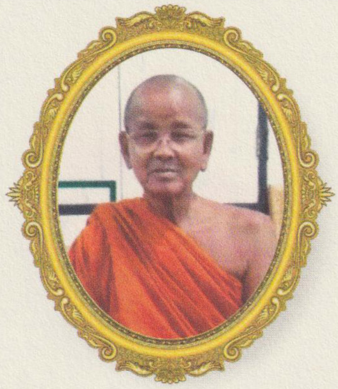
สัมโมทนียกถา

เอโกปิ สทฺโธ เมธาวี อสฺสทฺธานํ จญาตินํ
ธมฺมฏฺโฐ สีลสมฺปนฺโน โหติ อตฺถาย พนฺธุนํ
ผู้มีศรัทธา มีปัญญา ตั้งในธรรม ถึงพร้อมด้วยศีล แม้คนเดียว
ย่อมเป็นประโยชน์แก่ญาติและพวกพ้องผู้ไม่มีศรัทธา

พุทธศาสนิกชน ผู้มีศรัทธา มีปัญญา มีศีล ได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ได้ยิน ได้ฟังธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หมั่นสะสมบุญบารมีให้มาก ๆ ในกาลครั้งนี้ทางคณะสงฆ์ พร้อมด้วยทายกทายิกาวัดกุดคูณ มีพระครูสารธรรมประคุณ (ญาถ่านบุญรอด ธมฺมทินฺโน) พร้อมด้วย ผู้มีจิตศรัทธาได้ร่วมการก่อสร้างบุญในพระพุทธศาสนา คือการก่อสร้างเจดีย์ชื่อว่า “พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ” นับว่าเป็นการก่อสร้างบุญบารมีอันใหญ่หลวง และสร้างวัตถุถาวรไว้ในพระพุทธศาสนาเพื่อเป็นที่สักการะบูชาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย การสร้างเจดีย์นั้นเป็นสิ่งบังเกิดขึ้นได้ยากยิ่ง หากยุคใดสมัยใดที่ไม่มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้าพระอรหันต์ และพระเจ้าจักรพรรดิบังเกิดขึ้นแล้ว การสร้างเจดีย์ให้กราบไหว้บูชาของเทวดาและมนุษย์ก็จะไม่เกิดขึ้น

บัดนี้ พุทธศาสนิกชนได้ร่วมแรงร่วมใจก่อสร้างพระมหาเจดีย์จนได้สำเร็จถึงคราวพิธียกฉัตรและฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ กระผม/อาตมา ขออนุโมทนาในกุศลเจตนาที่ทางคณะสงฆ์ วัดกุดคูณ โดยมีพระครูสารธรรมประคุณ พร้อมด้วยญาติโยมทุก ๆ ท่าน ผู้มีศรัทธาประกอบด้วยวิริยะ อุตสาหะ ร่วมแรงร่วมใจกันมาจนถึงงานฉลองพระมหาเจดีย์ในครั้งนี้ ขอให้คณะสงฆ์วัดกุดคูณและพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า จงมีอายุ วรรณะ สุขะ พละ ทุกท่านเทอญ

(พระครูสุวรรณธรรโมภาส)
ที่ปรึกษาเจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒
เจ้าอาวาสวัดทองนพคุณ

คำนิยมเกี่ยวกับวัดกุดคูณ

วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี มีฐานะเป็นวัดใหญ่วัดหนึ่ง เพราะได้จัดตั้งขึ้นถูกต้องตามระเบียบของทางราชการและพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ มีเสนาสนะสงฆ์ครบถ้วน เอื้อประโยชน์แก่ผู้อยู่อาศัยและผู้ไปมาหาสู่แสวงบุญ เมื่อสร้าง**พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ** เสร็จแล้ว คณะกรรมการยังใจกว้างเปิดโอกาสให้พระมหาเถระครูบาอาจารย์ และบุคคลสำคัญที่มีวิสัยทัศน์ได้มาติชม โดยให้เขียน คำนิยมเกี่ยวกับวัดกุดคูณ ข้าพเจ้า ในฐานะเป็นเจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒ ซึ่งไม่คล่องแคล่วชำนาญ ในการพูด การเขียน แต่เมื่อถูกเกณฑ์มาแล้ว ก็ต้องขอฝากไว้ด้วยความเต็มใจ และขออภัยจากท่านผู้รู้ทั้งหลายไว้ ณ ที่นี้ด้วย

วัดกุดคูณ ฟังแต่ชื่อก็เป็นสื่อแห่งมงคลนามแล้ว **"กุด"** ภาษาเก่าแก่ ท่านหมายเอาที่สุดหรือด้วน **"บึง"** คือแอ่งน้ำใหญ่ คือแหล่งแห่งความร่มเย็น วัดกุดคูณ จะแปลว่า วัดที่เป็นที่มารวมแห่งความร่มเย็นก็ย่อมได้ การพรรณนาคุณงามความดี ปูชนียสถานต่าง ๆ ของวัดกุดคูณ จะไม่จบลงง่าย ๆ แต่ครั้งนี้จะนำท่านผู้อ่านมารู้จัก **สัก ๒ ประเด็น คือ**

๑. ทำเล คือ ที่ตั้ง หรือ ลานวัด

๒. เจ้าของทำเล คือ เจ้าอาวาส

อนึ่ง การทำความรู้จักในสองหัวข้อนี้ เพื่อประหยัดเวลา ก็มาดูชมไปพร้อม ๆ กัน จึงจะเกิดรสเกิดชาติ ชมพื้นที่ก็ต้องมีเจ้าของนำชมชี้แนะ ทำเลสวยดีแต่เจ้าของพื้นที่

หลบหน้า มีปัญหาบางอย่างก็หาคำตอบได้ยาก ดังนั้น สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เขาจึงนิยมมีมัคคุเทศก์ เป็นผู้ชี้แนะ นำทาง การดูการชมนี้ ภาษาไทยอีสาน ท่านเรียกว่า **"เบิ่ง"** เบิ่งให้ดี คือ ดูให้ดี เช่นคำว่า **"เบิ่งวัดให้เบิ่งฐาน เบิ่งสมภารให้เบิ่งจัวน้อย"** ส่วนคำว่า **"ฐาน"** ฐานหมายถึงที่ตั้งหรือลานวัด ส่วน **"สมภาร"** หมายถึงเจ้าอาวาส **"จัวน้อย"** หมายถึงสามเณร รวมถึงสามเณรใหญ่ที่อายุ ยังไม่ครบ ๒๐ ปี ยังไม่ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ แต่ทุกวันนี้สามเณรน้อยหาดูยากเต็มที ส่วนมาก ผู้ที่ทำหน้าที่สามเณรน้อย คือ เจ้าอาวาส คุ้มวัดกุดคูณนี้ ใครอยากดูสามเณรน้อยปัดกวาดลานวัดก็ต้องค่อย ๆ แอบมาดู ได้ยินเสียงปัดกวาดตอนเช้า ตอนเย็นนี้แหละ แต่อย่าโทร. ล่วงหน้ามาก่อนนะ เกรงว่าเณรน้อยจะแปลงตัวเป็นอื่น

เข้ามาสู่การชมวัดกันเถอะ คนที่ไม่เข้าใจในการดูการชมก็มักจะพูดว่า **"ดูไม่ออก บอกไม่ถูก"** ส่วนคนที่ดูออกและก็บอกถูก คนประเภทนี้ท่านเรียกว่า **"คนมีทัศนศิลป์"** คือ คนมีศิลปะในการดู ดูอะไรก็สวยงามไปหมด มองเห็นเหตุผลและประโยชน์จากสิ่งนั้น ๆ เข้ากับข้อความบทหนึ่งว่า **"ดูอะไรดูด้วยใจอย่างมีศิลปะ แม้แต่ดูกองขยะก็ยังชมว่าสวย"** นี่คือวิสัยทัศน์ของคนที่ดูแบบมีศิลปะ แต่ก็ขออภัยล่วงหน้าไว้ ณ ที่นี้ด้วย หากจะมีผู้ใดเข้ามาในวัดกุดคูณแล้ว นึกในใจว่าทำไมเจ้าอาวาส ไม่ถมที่ให้มันราบเรียบก่อนจึงค่อยสร้างเจดีย์ ผู้ที่คิดเช่นนี้ น่าจะขาดศิลปะในการดู คือ ตาไม่ถึง จึงดูไม่ออก แต่ท่านพระครูสารธรรมประคุณ เห็นพื้นที่แล้วท่านประทับใจในพื้นที่วัดของท่าน พื้นที่ต่างระดับสูง ๆ ต่ำ ๆ มีโยมเคยชวนท่านถมปรับที่ก่อน ให้ถมที่ให้มันเสมอกันจะสวยดี ท่านก็ไม่ยอมถม ได้ยินท่านพูดว่า สงวนไว้ใช้ **เพื่อให้เป็นอุปกรณ์ สอนธรรมะแก่ประชาชน ถามว่า สอนธรรมะอย่างไร? ตอบว่าสอนให้คนรู้จักที่สูง ที่ต่ำ ไปก่อน หรือสอนขั้นพื้นฐานไว้ก่อน จึงค่อยศึกษาขั้นละเอียด** จุดมุ่งหมายของท่าน ชี้ให้เห็นประโยชน์ เห็นคุณค่าในสิ่งของที่มีอยู่ **ซึ่งก็สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพ่อหลวง ร. ๙** นอกจากนี้แล้ว ท่านยังมองเห็นนิสัยใจคอของคนเราที่ไม่เสมอกัน มีสูง มีต่ำ เหมือนพื้นที่วัดกุดคูณ ที่สูงท่านก็สร้างโบสถ์เป็นเขตพัทธสีมา ซึ่งเป็นดุจหัวใจของวัด ถัดต่ำลงมาก็สร้างวิหารลานพระมหาเจดีย์ กุฏิสงฆ์และเสนาสนะต่าง ๆ เพื่อต้อนรับแขกไปไทยมา และที่ต่ำสุดซึ่งเราเรียกกันว่า **"กุด"** น่าจะเป็นที่มาของชื่อวัดนี้ ท่านก็สงวนเอาไว้เพื่อให้พวกสัตว์น้ำ สัตว์บก ได้เข้ามาพึ่งพาอาศัย และให้ความชุ่มชื่นร่มเย็นแก่ผู้เข้ามาอาศัย สิ่งเหล่านี้เกิดจากความคิดวิสัยทัศน์ของคนมีทัศนศิลป์ คือ **"คนดูเป็น"**

บทเรียนนอกตำรา บทเรียนที่ท้าทายต่อความสามารถของท่าน พระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ **น่าจะเป็นบทเรียนนอกตำรา** ซึ่งน่าจะเป็นที่มาที่ไปของแรงบันดาลใจ ให้ก่อเกิดพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ บทเรียนนี้ท่านได้ไปศึกษาดูงานมาหลายแห่งทั้งในและต่างประเทศ ไม่ว่าอินเดีย - ศรีลังกา - พม่าและจีน ท่านได้นำเอา **"โอปะนะยิโกธรรม"** ได้น้อมนำความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมแก่วัดวาอารามในพระพุทธศาสนาได้นำมาประยุกต์ใช้ ท่านได้ประทับใจในทะเลเจดีย์ที่ประเทศพม่ามาก **โดยที่ราว พ.ศ. ๒๕๔๙ พระเดชพระคุณ พระธรรมปริยัติโสภณ วัดโมลีโลกยาราม กรุงเทพ ฯ อดีตเจ้าคณะภาค ๑๐** ในสมัยนั้นท่านได้นำคณะสงฆ์ไปดูงานการพระพุทธศาสนาที่ประเทศพม่า เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ และเจ้าอาวาสวัดปทุมมาลัย ได้เป็นผู้ติดตามไปด้วย ทั้งคณะได้ทัศนศึกษาตามจุดมุ่งหมาย ได้บันทึกสิ่งที่ประทับใจไว้พอควร สิ่งที่ติดตา - ติดใจ มองไปทางไหนก็เห็นสุดสายตา นั่นก็คือ **เจดีย์** จนได้นามว่า **"ทะเลเจดีย์"** ดูสีหน้าท่าทางของท่านพระครูสารธรรมประคุณแล้ว ก็เดาไม่ถูก ได้แต่เรียกว่า **"ไม่มีอะไรอยู่ข้างใน ก็ไม่มีอะไรโผล่ออกไปข้างนอก"** นั่นเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าประทับใจในเจดีย์ที่เมืองพม่านั่นเอง ตอนกลับท่านได้นำพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณในดวงใจ โดยเต็มใจอย่างไม่หนักใจ นำมาเป็นของฝากของขวัญแก่ชาววัดกุดคูณและชาวเมืองอุบลราชธานี คำหนึ่งที่โบราณบ้านเราพูดกันมาว่า "ไปป่าอย่ามาดาย" ท่านพระครูสารธรรมประคุณ ไปพม่าก็ไม่มาดาย ได้นำสิ่งของที่เป็นมงคล ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม อันเป็นมงคล "มาปลูกมาฝัง – มาค้ำมาคูณ" ไว้ที่วัดกุดคูณนี่เอง

บทส่งท้าย หากจะเขียนไปยืดยาว ก็จะเข้าทำนองว่า "เป็ดขันประชันไก่" การตัดสินใจ ลงมือสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ในเบื้องต้นท่านก็หนักใจ แต่ในที่สุดก็มีทางออก โดยมารำลึกนึกถึงปฏิปทาของพระพุทธเจ้า เมื่อเริ่มประกาศพระพุทธศาสนาใหม่ ๆ พระองค์ก็ทรงหนักในพระทัยอยู่บ้าง แต่พระพรหมทูลอาราธนา จึงทรงปฏิบัติงาน คือ การแสดงธรรม พระพุทธองค์ ก็ทรงมองเห็นอุปนิสัยใจคอของประชาชน เปรียบเหมือนบัว ๔ เหล่า คือ

๑. อุคฆฏิตัญญู เปรียบเหมือนบัวที่พ้นน้ำแล้ว คือ พวกที่มีสติปัญญา ฉลาดเฉลียว

๒. วิปจิตัญญู เปรียบดังดอกบัวที่อยู่เสมอน้ำ ปิ่มน้ำ คือ คนที่มีสติปัญญาปานกลาง

๓. เนยยะ เปรียบดังดอกบัวที่อยู่กลางน้ำ ก็จะโผล่ขึ้นมาเหนือน้ำในวันต่อไป เหมือนคน ที่มีปัญญาน้อย ค่อย ๆ สอนเอา

๔. ปทปรมะ เปรียบดังพวกที่ไร้สติปัญญา อบรมเท่าไรก็ไม่รู้เรื่อง ก็มีแต่จะเป็นอาหารของปลา และเต่า

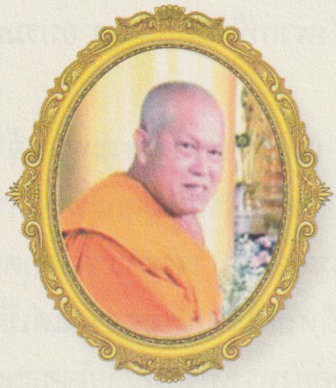
ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่า แม้แต่ดอกบัว พระพุทธเจ้าก็นำมาเป็นสื่อในการสอนคนทั้งโลกได้พวกเราทุกคนได้รู้จักธรรมะ บาปบุญคุณโทษ เท่าทุกวันนี้ก็เพราะดอกบัวมีส่วนช่วยเหลือด้วย พระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ จะก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณนี้ เริ่มใหม่ท่านก็หนักใจอยู่พอควร แต่เมื่อท่านได้ศึกษาแนวทางของพระพุทธเจ้าแล้ว พระพุทธองค์ยังทรงเปรียบนิสัยใจคอของคนทั้งโลกเปรียบเหมือนกับ "บัวสี่เหล่า" ส่วนพื้นที่วัดกุดคูณของเรามันก็สูง ๆ ต่ำ ๆ ไม่ผิดอะไรกับจิตใจของคนเรามันมี "ดีบ้าง – ร้ายบ้าง" จึงใช้พื้นที่วัดกุดคูณที่เห็นอยู่นี้แหละ ให้ช่วยสอนคนให้เขารู้จัก "ที่สูง – ที่ต่ำ" ดังนั้น การก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ จึงดำเนินมาด้วยความเบิกบานใจ

อนึ่ง โดยภาพรวมแล้ว ผู้เขียนยังชื่นชมว่า วัดกุดคูณนี้ บ่งบอกว่า เป็นดั่งดอกบัวสี่เหล่าเอาแท้ ๆ ที่ต่ำสุดก็เป็นกุดเป็นบึง มีน้ำขังตลอดปี มีฝูงเต่า-กุ้ง-หอย-ปู-ปลาและสัตว์ต่าง ๆถัดขึ้นมาเป็นสถานที่ให้อภัยทาน ลานพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณสาธารณประโยชน์ และชั้นสูงสุดพ้นจากน้ำแล้ว เป็นดุจหัวใจของวัด เป็นเขตพัทธสีมาทั้งเป็นประดุจหัวใจของเจ้าอาวาส ฝนตกน้ำท่วม รวมชีวิตจิตใจของคนและสัตว์มิใช่น้อยมาฝากไว้ได้พึ่งพา "ใบบัว - ดอกบัวที่พ้นน้ำ" ก็มีอยู่ที่วัดกุดคูณ

เมื่อสร้างพระมหาเจดีย์เสร็จ ได้ให้นามมงคลว่า "พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ" อันเป็นสัญลักษณ์แห่งการประมวลความดีงาม มารวมไว้ที่วัดกุดคูณแห่งนี้ นับเป็นบุญมหาศาลของสมภารและบริวารชน ทายก - ทายิกา พร้อมผู้มีจิตศรัทธา แห่งสายธารบารมีนี้ ทุกท่าน ทุกคนเทอญ

(พระครูปทุมพัฒนากร)

เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒ เจ้าอาวาสวัดปทุมมาลัย

คำนิยมวัดกุดคูณ

เนื่องในงานยกฉัตรและฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ในนามศิษย์วัดกุดคูณรุ่นแรก สมัยที่หลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ มาเป็นประธานสงฆ์ ณ ที่พักสงฆ์กุดคูณ ก่อนที่จะได้ยกฐานะขึ้นเป็นวัดกุดคูณในปัจจุบัน เป็นยุคบุกเบิกก่อร่างสร้างตัวให้เป็นวัดสมบูรณ์ถูกต้องตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์และกฎหมายบ้านเมือง ซึ่งมีคำพูดที่หยอกล้อเกี่ยวกับวัดกุดคูณและพระภิกษุ - สามเณร ที่อาศัยอยู่ที่วัดกุดคูณในสมัยนั้น แม้ผู้พูดอาจจะถือว่าพูดเล่นแต่ก็ทำให้ผู้ฟังไม่สบายใจเลย คือคำว่า “วัดเถื่อน พระ – เณร ก็เถื่อนด้วย” แต่หลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ กลับคิดเป็นแง่ดี เป็นเชิงบวก อบรมสั่งสอนพระภิกษุ – สามเณรตลอดจนศิษย์วัดกุดคูณทุกรูปและศิษย์วัดทุกคนให้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนทั้งทางโลกและทางธรรม แม้ตัวท่านเองก็ศึกษาเล่าเรียน เป็นแบบอย่างด้วย เพื่อจะได้นำความรู้กลับมาช่วยกันพัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรืองในอนาคต ซึ่งผู้เขียนก็เป็นศิษย์หลวงพ่อฯ เป็นศิษย์วัดกุดคูณรูปหนึ่ง รับรู้ในความรู้สึกที่ไม่สบายใจและ เป็นส่วนหนึ่งที่ได้รวมพลังในการพัฒนาวัดกุดคูณในยุคนั้นด้วย

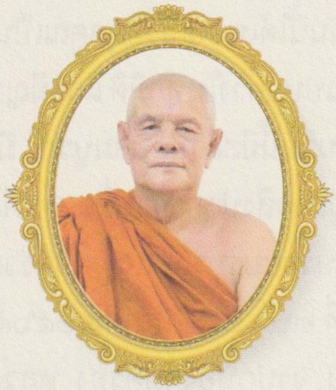
หลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ ท่านเป็นครูบาอาจารย์ผู้มีอุปการะคุณ เป็นกัลยาณมิตรกับศิษย์ทุกรูป / คน โดยทั่วหน้า จึงทำให้เกิดความรู้สึกร่วมของคณะศิษย์ว่าวัดกุดคูณเป็นเบ้าหล่อหลอม หลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ เป็นแม่แบบในการศึกษาเล่าเรียน เป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติในทุก ๆ ด้าน ยากที่จะหาใครเสมอ

เหมือนได้ ศิษย์ทุกรูป / คน มีวันนี้ได้เพราะมีวัดกุดคูณเป็นที่พักอาศัย มีหลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ เป็นครูเป็นแบบอย่างในทุกมิติ และมีญาติโยมชาวบ้านให้การอุปถัมภ์

ในโอกาสที่วัดกุดคูณในวันนี้มีสถานะที่สมบูรณ์ มีเสนาสนะเป็นหลักฐานสำคัญ เช่น อุโบสถ ศาลาการเปรียญและสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ เพียบพร้อม จึงได้สร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ จนเสร็จเรียบร้อยบริบูรณ์ และจะได้ร่วมกันจัดงานยกฉัตร ฉลองเพื่อทำบุญ “วัด” ครั้งใหญ่ ในวันที่ ๒๖ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ จึงขอตั้งกัลยาณจิตอธิษฐานอ้างอิงเอาคุณพระศรีรัตนตรัย จงปกป้องคุ้มครอง หลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ พระภิกษุ - สามเณร กรรมการ และทายก ทายิกา วัดกุดคูณ ตลอดจนผู้มีส่วนร่วมทุกท่าน จงมีแต่ความสุขความเจริญ ในธรรมเป็นนิตย์ ตลอดกาลทุกเมื่อเทอญ

(พระครูกิตติคุโณภาส)

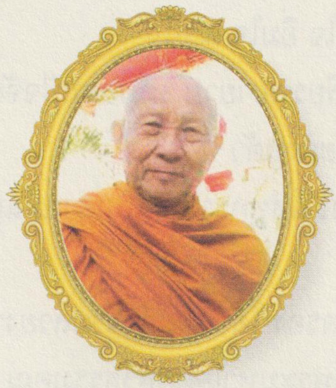
เจ้าคณะตำบลหนองกินเพล เจ้าอาวาสวัดคูสว่าง

คำนิยมวัดกุดคูณ

วัดกุดคูณ นับว่าเป็นวัดที่มีความสวยงาม สะอาด ร่มรื่น และเป็นระเบียบเรียบร้อย ที่มีความสำคัญยิ่งวัดหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี ชาวบ้านในคุ้มชุมชนกุดคูณแห่งนี้ได้ร่วมกันสร้างที่พักสงฆ์ เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจทางพระพุทธศาสนา โดยใน ปี พ.ศ.๒๔๘๓ – พ.ศ.๒๔๘๔ กรมศาสนาได้มาสำรวจพื้นที่ และได้มีการสร้างให้เป็นที่พักสงฆ์ กระทั่ง ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้มีการสร้างอาคารเล็ก ๆ ให้พระเณรได้ปฏิบัติธรรม ต่อมาก็มีพระภิกษุมาเรียนหนังสือเรื่อย ๆ จึงได้มีการทยอยสร้าง กุฎิ ศาลาการเปรียญ แต่ยังสร้างโบสถ์ไม่ได้ ซึ่งหลังจากนั้น ๒ ปี จึงได้ขอขึ้นทะเบียนวัดกับกรมศาสนา ชื่อว่าวัดกุดคูณ ตั้งแต่ ตอนนั้นมา ซึ่งเป็นวัดที่มีโบราณสถาน โบราณวัตถุ เสนาสนะ และอาคารต่าง ๆ ซึ่งมีเจ้าอาวาส รูปเดียวตั้งแต่ตั้งวัดมา คือ พระครูสารธรรมประคุณ ดร. (กิตติมศักดิ์) (บุญรอด ธมฺมทินฺโน บุญมา) เป็นเจ้าอาวาสปกครองวัดกุดคูณตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ จนถึงปัจจุบันปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ท่านมีความเชี่ยวชาญในด้านการสอนพระกรรมฐานเจริญภาวนา ให้พระภิกษุ สามเณร และประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ในด้านการบริการชุมชนนั้น ในวัดยังเป็นที่ตั้งของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น โครงการบ้านมั่นคง จังหวัดอุบลราชธานี สนับสนุนโดยสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเป็นศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพของประชาชน มีความสัมพันธ์ระหว่างวัดกุดคูณกับชุมชนนั้นเป็นมาอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น เพื่อเป็นที่ระลึกในงานยกฉัตรและฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

(พระครูถิรธรรมสิริ)
เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต 3
เจ้าอาวาสวัดศรีประดู่

คำนิยม

ขอถวายแด่ท่านพระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

พระสงฆ์ดีเป็นศรีแก่ศาสนา ศรัทธามีจึงนำมาซึ่งผลบุญ
คุณค่าของพระสงฆ์คือความกตัญญู อ่อนน้อมถ่อมตนเคารพนอบน้อม
เพียบพร้อมไปด้วยศีลอันบริสุทธิ์ ความผุดผ่องทั้งภายนอกภายใน
ย่อมผ่องใสเหมือนทองคำอันล้ำค่า ด้วยอานิสงส์ของการปฏิบัติกัมมัฏฐาน
ทำจิตใจให้สงบและวิปัสสนา กำจัดอัตตา รัก โลภ โกรธ หลง
ด้วยบารมีที่ท่านได้ปฏิบัติมา แผ่แสงแห่งปัญญาทั่วทิศานุทิศ
จึงนิรมิตเจดีย์ได้สำเร็จ เสร็จสมบูรณ์ได้ดังจิตคิดปรารถนา

วัดกุดคูณ เป็นวัดที่มีพระครูสารธรรมประคุณ เป็นเจ้าอาวาส เป็นพระที่เปี่ยมไปด้วยคุณธรรม ที่น่าเคารพนับถือ ยึดหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นผู้มองการณ์ไกล ครั้งหนึ่งท่านได้เดินทางไปประเทศพม่า พร้อมด้วยอาตมา และครูบาอาจารย์ อดีตพระเดชพระคุณเจ้าคณะภาค ๑๐ ท่านได้นั่งกราบพระเจดีย์ชเวดากองที่เป็นสีทองเหลืองอร่ามอยู่บนยอดเขาสูง ความสวยงาม ที่เห็นนั้นติดตาตรึงใจท่านยิ่งนัก จึงอยากให้เกิดมีขึ้นในเมืองอุบลราชธานี

ด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่ของท่าน จึงได้สร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ เพื่อเป็นที่สักการะบูชาแก่ประชาชนทั่วไป และอนุชนรุ่นหลัง โดยได้รวบรวมจัตตุปัจจัยจิตศรัทธาจากสาธุชนทั้งหลาย พร้อมด้วยปัจจัยส่วนตัว อุทิศในการก่อสร้าง โดยยึดหลักธรรม ๔ ประการ คือ

ฉันทะ คือ ความพอใจ อิ่มใจ เต็มใจ

ริยะ คือ มีความเพียรพยายาม เก็บออมปัจจัย จากคณะญาติโยมที่บริจาค และปัจจัยส่วนตัว

จิตตะ คือ ความเอาใจใส่ทุกรายละเอียด แม้แต่นอนยังครุ่นคิดเพื่อจะทำให้สำเร็จ

วิมังสา คือ หมั่นไตร่ตรอง ใคร่ครวญความสวยงาม

งานยกฉัตรและฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ซึ่งเป็นบุญมหากุศลในครั้งนี้ ด้วยบารมีบุญเป็นทุนของชีวิต ข้าพเจ้าขอสาธุอนุโมทนาในการจัดสร้างมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณได้สำเร็จสมความปรารถนาแล้ว จงเป็นแก้วอันประเสริฐส่องสว่างทางชีวิต จงมีจิตผ่องใสทั้งเนื้อในเนื้อนอก แก่ชาวโลก

สมกับคำร่ำลือที่ได้รับ ดุษดีบัณฑิต (กิตติมศักดิ์) เป็นพระครูสารธรรมประคุณ ดร. ริมฝั่งแม่น้ำมูล

(พระครูวจีสุนทร ดร. (กิตติมศักดิ์))

เจ้าคณะตำบลแจระแม เจ้าอาวาสวัดหนองแกใหม่

ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

คำนิยม

๓๐ ปีล่วงมาแล้วผู้เขียนได้มาเยี่ยมเยือนเมืองอุบลราชธานีเป็นครั้งแรก ได้มาพักอยู่ที่วัดมหาวนาราม พระอารามหลวง (วัดป่าใหญ่) ในปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ตั้งใจแวะมาเยี่ยมลูกศิษย์ ที่ได้เรียนจบมาจากประเทศอินเดีย คือพระมหาประสิทธิ์ กุลบุญญา ปัจจุบันเป็นรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ท่านพำนักอยู่วัดมหาวนาราม ท่านได้นำไปกราบท่านเจ้าอาวาส ได้สนทนากับท่าน ผู้เขียนประทับใจมากที่ พระผู้ใหญ่มีอัธยาศัยเมตตาต่อศิษยานุศิษย์ ได้ส่งเสริมทางการศึกษาพระเณรที่มาศึกษาทั่วทุกสารทิศ ได้สร้างมหาวิทยาลัยสงฆ์ขึ้นที่วัดมหาวนาราม แม้ว่าพื้นที่จะไม่มาก แต่ด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลของพระผู้ใหญ่รูปนี้ คือ พระเทพกิตติมุนี อดีตเจ้าอาวาสและเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี ท่านมีอุดมการณ์ไว้ว่า **"คิดกว้าง มองไกล ใฝ่รู้ สู้งาน"**

ขณะที่ผู้เขียนได้สนทนาและจะกราบลาท่านกลับกรุงเทพ ฯ ท่านพูดว่าอยากจะได้พระผู้มีความรู้มาช่วยพัฒนาการศึกษาที่บ้านนอกบ้าง เพราะใน**กรุงเทพนั้นเปรียบเสมือนกระทะใบใหญ่ ก้นกระทะนั้นมีน้ำมาก แต่ปากกระทะน้ำแห้ง** ทำให้ผู้เขียนประทับใจที่สุด สุดท้ายท่านทำหนังสือไปขอตัวผู้เขียนจากพระเดชพระคุณพระพรหมมังคลาจารย์ (หลวงพ่อปัญญานันทภิกขุ) มาช่วยสอนหนังสือที่ มจร.วข.อบ. คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๓๗ ผู้เขียนได้พำนักอยู่ที่วัดมหาวนาราม ขณะเดียวกันวัดมงคลโกวิทาราม ได้ว่างจากเจ้าอาวาส ท่านได้ส่งผู้เขียนไปอยู่ที่วัดมงคลโกวิทาราม ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

ในปีพุทธศักราช ๒๕๓๘ วัดกุดคูณ ตำบลในเมืองเขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา พระเดชพระคุณเจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม ได้มอบหมายให้ผู้เขียนไป รับใบประกาศชื่อวัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาคือ วัดกุดคูณ นี้เอง จากกรุงเทพมหานคร มามอบให้วัดกุดคูณในปีพุทธศักราช ๒๕๓๘ จึงได้รู้จักกับท่านเจ้าอาวาสในสมัยนั้น จึงได้ไปมาหาสู่เป็นที่คุ้นเคยกัน เมื่อพบกันในงานต่าง ๆ เช่น สนามสอบธรรม–บาลีสนามหลวง มีเวลาสนทนากันมากขึ้น เพราะผู้เขียนไม่ได้ออกสัมผัสคณะสงฆ์มากนัก เพราะต้องใช้เวลาในการสอน การบริหาร ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ (มจร.) ถึงวันละ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ วัดกุดคูณเป็นวัดที่อยู่ในเมือง แต่ตั้งอยู่ในพื้นที่ต่ำ มีความเสี่ยงต่อภัยธรรมชาติมาก โดยเฉพาะน้ำท่วมขังเกือบทุกปี

ท่านพระครูสารธรรมประคุณ มีความอดทนต่อสู้กับชุมชนและภัยธรรมชาติเพื่อพัฒนา วัดกุดคูณ มาเป็นเวลาล่วงเลย ๓๐ ปี ชุมชนรู้ดีว่าท่านพระครูอดทนเพื่อความเจริญของชุมชนและวัดวาอารามอย่างไร ให้ถือคติว่า **“ชีวิตคือการต่อสู้ ศัตรูคือยากำลัง ความชิงชังเป็นยาพิษ ชีวิตเป็นของมีค่า ต้องตั้งหน้าสู้ไป”** ถ้าคนเราคิดท้อแท้ให้ท่องกฎสามข้อ

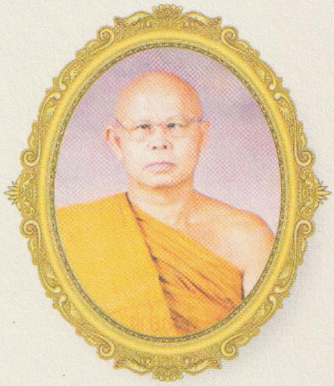
๑. ถ้าเราเดินไม่หยุดยั้งไปสู่เป้าหมาย ย่อมเป็นไปได้

๒ หากสิ่งนั้นมีความหมาย ย่อมได้มายาก

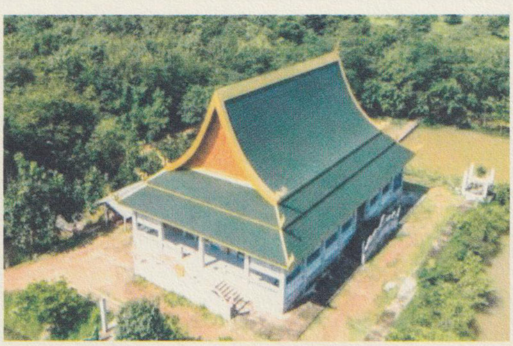
๓. หากอุปสรรคใดไม่ทำให้เราตาย สุดท้ายจะทำให้เราโต

ขอให้ท่านพระครูสารธรรมประคุณ และชุมชนวัดกุดคูณ ตลอดถึงผู้มีจิตศรัทธาในพระพุทธศาสนา จงช่วยกันปกป้องคุ้มครองพระพุทธศาสนา ด้วยการคิดดี พูดดี ทำดี คบคนดี ไปในสถานที่ดี ๆ ด้วยพร ๔ ประการ คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ คิดสิ่งใด ที่เป็นไปโดยชอบประกอบด้วยธรรมแล้ว ขอให้สิ่งนั้นจงสำเร็จทุกประการเทอญ

พระครูสิริสุตวิมล ดร.
เจ้าอาวาสวัดมงคลโกวิทาราม
ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕

พระผู้ใหญ่ ใจดี ที่พบเห็น ล้วนแต่เป็น ที่พึ่ง จึงอบอุ่น
รวมพระครู-สาระธรรมประคุณ ผู้มีบุญ มากมาย ได้สัมพันธ์
...อัธยาศัย โดดเด่น เห็นประจักษ์ เป็นที่รัก สาธุชน จนกล่าวขาน
เข้าถึงง่าย เมตตาจิต สถิตย์มาลย์ วาจาท่าน เพิ่มแรงใจ ให้ใฝ่ดี
...สังเคราะห์ทั้ง ทางธรรม และอามิส ช่วยชี้ทิศ ทางมงคล ดลสุขขี
เข้าใกล้ท่าน ได้พึ่งพา บารมี ต่างเปรมปรีดิ์ เบิกบาน สราญรมย์
...มีวัดป่า หนองกุง มุ่งสร้างสรรค์ หลวงพ่อนั้น มีนิมิต คิดสั่งสม
อนุสรณ์ สร้างไว้ ให้โลกชม เป็นแหล่งบ่ม คุณธรรม นำสุขใจ
...เกล้าฯ สำนึก คุณหลวงพ่อ ก่อริเริ่ม มาต่อเติม เจตน์จำนงค์ ดำรงค์ไว้
เพราะวันนั้น ถึงวันนี้ มีปัจจัย สัมพันธ์ให้ ดั่งพ่อลูก ที่ผูกพัน
...ขอหลวงพ่อ ค้ำคูณ บุญรักษา เกียรติโสภา ลือไกล แผ่ไพศาล
เป็นที่พึ่ง สานุศิษย์ สถิตย์นาน คู่สถาน วัดกุดคูณ อุ่นใจ เอย

....ถาวโรลิขิต ๔/๑๐/๖๕......

เจ้าอธิการถวิล ถาวโร

เจ้าอาวาสวัดป่าหนองกุง

เจ้าคณะตำบลสำโรง-หนองกุง เขต ๑

ประวัติ
ความเป็นมา
ของชุมชนบ้านกุดคูณ

ประวัติ
ความเป็นมาของชุมชนบ้านกุดคูณ

ประวัติความเป็นมาของชุมชนกุดคูณนั้น ยาวนานพอสมควรจนมีชื่อเรียกหลาย ๆ ชื่อตามความถนัด เช่น คุ้มบ้านกุดคูณ , คุ้มวัดกุดคูณ , คุ้มเรือนจำ ซึ่งแต่ก่อนเป็นป่าโดยมีชาวเวียดนามอพยพเข้ามาอยู่ก่อน โดยรัฐบาลสมัยนั้นได้จัดสรรให้ชาวเวียดนามอาศัยทำมาหากิน ในตอนนั้นบริเวณนี้ยังเป็นป่า ไม่มีไฟฟ้า น้ำประปาใช้ ถนนเป็นทางคนเดินใช้เกวียนเป็นพาหนะในการไปมาหาสู่กัน ชาวเวียดนามได้พากันถากถางป่าพอเป็นที่อยู่อาศัย ต่อมามีคนไทยเข้ามาอาศัยปะปนกับชาวเวียดนาม คือ นายคูณ ทองงาม , นายประสงค์ บรรลุศิลป์ , ผู้คุมเสาะ จันทรสาขา , ผู้คุมเฟื่อย บั้งเปรม และจ่าสิบเอกทัน อ่อนรัตน์ ซึ่งเป็นคนไทยกลุ่มแรกได้เข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชนคุ้มบ้านกุดคูณ ต่างก็ทำมาหากินตามอาชีพของตน แต่ละท่านก็ได้มาอาศัยจนถึงชั่วลูกชั่วหลานมาถึงปัจจุบัน ปี ๒๔๙๖ - ๒๔๙๗ ทางรัฐบาลมีนโยบายที่จะเคลื่อนย้ายชาวเวียดนามออกให้หมด แต่ก็ยังมีหลงเหลืออยู่บ้าง จึงมีชื่อเรียกว่า “นิคมญวณ”

หลังจากนั้นมีคนไทยเข้ามาอาศัยอยู่ ซึ่งส่วนมากมาจากหลาย ๆ ที่ เพราะมีจุดหมายว่าจะมาหาเลี้ยงชีพ เนื่องจากบริเวณนี้เป็นทำเลที่เหมาะสมกับการทำงานต่าง ๆ เช่น ทำการเกษตร , ค้าขาย เป็นต้น เป็นที่อยู่ใกล้ตัวเมืองอุบล ฯ เหมาะสำหรับการนำสินค้าไปขายในตัวเมือง คนไทย ที่เข้ามาอยู่บางคนก็ซื้อที่ดินต่อจากชาวเวียดนาม และได้ทยอยเข้ามาอยู่เรื่อย ๆ จนกลายเป็นชุมชนหนาแน่นมาจนถึงปัจจุบัน และจำเป็นต้องมีผู้นำชุมชน ดังนั้น จึงได้จัดตั้งผู้นำชุมชนโดยการปกครองส่วนท้องถิ่น มีผู้ใหญ่บ้านก่อนที่จะกลายมาเป็นเขตเทศบาล มีผู้นำ คือ ผู้ใหญ่บ้านจำนวน ๓ ท่าน คือ

๑) นายคูณ ทองงาม พ.ศ. ๒๕๑๕ – ๒๕๑๗
๒) นายจีน ไชยโพธิ์ พ.ศ. ๒๕๑๗ – ๒๕๒๖
๓) นายประสงค์ วุฒิพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๖ - ๒๕๒๘

ระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่มีการปกครองโดยระบบผู้ใหญ่บ้าน ก่อนที่จะกลายมาเป็นเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี แต่การพัฒนาชุมชนไม่ได้หยุดเพียงเท่านี้ ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้มี อ.ส.ม. ชุมชนเกิดขึ้น ๑ ท่าน คือ นางวิระกุล อ่อนคำลุน และต่อมาได้มี อ.ส.ม. เพิ่มขึ้นมาอีก ๑ ท่าน คือ นางสาวกาญจนา จำปาเณร รวมแล้วมี อ.ส.ม. ในเขตชุมชนบ้านกุดคูณ ๒ ท่าน ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้จัดตั้งธนาคารขยะรีไซเคิล และจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์บ้านมั่นคงชุมชนเข้มแข็ง เมื่อได้รวมตัวกันเป็นจำนวนมากตามลำดับแล้วได้พัฒนาชุมชนมาเรื่อย ๆ และปัจจุบันมีผู้อาศัยอยู่ ๘๖ ครอบครัว จำนวนประชากร ๔๐๐ คน มีพื้นที่ประมาณ ๕๐ ไร่ ชาวบ้านประกอบอาชีพทำการเกษตร , เลี้ยงสัตว์ และทำอิฐ รับจ้างทั่วไป ร้อยมาลัยขาย มีรายได้ประมาณ ๗๐ % ค้าขาย ๑๐ % และรับราชการ ๒๐ % ชาวบ้านก็ได้ทำงานตามความถนัดและความสามารถของแต่ละบุคคล ปัจจุบันมีสมาชิกที่เข้ากลุ่มออมทรัพย์โครงการบ้านมั่นคง จำนวน ๕๙ คน และเข้ากลุ่มขอเช่าจำนวน ๔๗ คน มีการพัฒนาชุมชนร่วมกันเรื่อยมา

พ่อใหญ่จีน-นางมา ไชยโพธิ์

พ่อใหญ่จีน -นางมา ไชยโพธิ์ ผู้มอบที่ดินให้วัดกุดคูณ หลวงปู่รอดรับไว้แล้ว สนับสนุนมอบให้องค์กรชุมชนกุดคูณทำโครงการบ้านมั่นคง โดยสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) เป็นผู้ร่วมเสริมสร้างความเข้มแข็ง ร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นแนวนโยบายรัฐบาลเสริมสร้างความยั่งยืน บ้าน วัด ชุมชน สถานศึกษา ชุมชนได้เสนอให้หลวงปู่รอดรับรางวัล จากสหประชาชาติเป็นพระนักพัฒนาครบองค์รวม ต่อมาขบวนองค์กรชุมชนร่วมกันในโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งรับงบประมาณมาสร้างแท่นหินศิลาแรง

เครือข่ายชุมชน โครงการบ้านมั่นคงกับวัดกุดคูณต่างเกื้อหนุน

จันทร์สว่าง สาระสุข : ข้อมูล / สุปราณี ทับสกุล : เขียน

โครงการบ้านมั่นคง จังหวัดอุบลราชธานี เป็นโครงการที่มุ่นเน้นให้ประชาชนรวมกลุ่มกันเพื่อแก้ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยให้เกิดความมั่นคง เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ เป็นโครงการที่ดำเนินการโดยชุมชนเป็นหลักและมีองค์กรท้องถิ่น หน่วยงานพัฒนาเอกชนหนุนเสริม และโครงการบ้านมั่นคงได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) หรือที่เราเรียกชื่อย่อๆ คือ พอช. ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ซึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี มีชุมชนที่เข้าร่วมโครงการโดยดำเนินโครงการทั้งในรูปแบบของกลุ่มออมทรัพย์และมี ๑ ชุมชนจัดตั้งเป็นสหกรณ์ ชุมชนในเขตเมืองที่เข้าร่วมโครงการมีทั้งหมด ๒๖ ชุมชน ประกอบด้วย ชุมชนเกตุแก้ว ๑ , ๒ ชุมชนท่าวังแดง ชุมชนหาดสวนสุข ชุมชนหนองสระ (หนองผำ) ชุมชนครุมิตร ชุมชนลับแล ชุมชนวังสว่าง ชุมชนโพธิ์ทอง ชุมชนกุดแสนตอ ชุมชนเยาวเรศ ๑ ชุมชนวังทอง ชุมชนกุดคูณ ชุมชนพระปทุม (สหกรณ์เคหสถานเมืองดอกบัว จำกัด) ชุมชนวัดหลวง ชุมชนหาดสวนยา ชุมชนท่ากอไผ่ ชุมชนท่าบ่งมั่ง ชุมชน เบ็ญจะมะ ๑ ชุมชนคูยาง ชุมชนดีงาม ชุมชนหาดสวนสุข ๑ ชุมชนหลังวัดบ้านท่าบ่อ ชุมชนห้าแยกโรงเรียนบ้านท่าบ่อ ชุมชนวัดโรมันคาทอลิก ชุมชนโพธิ์ทองน้องใหม่ นอกจากนั้นยังมีชุมชน บ้านมั่นคงในภาคชนบทอีกหลายพื้นที่ ซึ่งแต่ละโครงการทยอยดำเนินการมาตามช่วงปีที่ต่างกัน ทั้งนี้ชุมชนกุดคูณถือว่าเป็นชุมชนรุ่นแรก ๆ ที่ร่วมโครงการ

ในช่วงระยะแรก ๆ ของการดำเนินโครงการบ้านมั่นคงจังหวัดอุบลราชธานี มีการจัดหา ศูนย์ประสานงาน เริ่มต้นจากการเช่าสำนักงานบริเวณแถว ๆ ตลาดกกยาง ต่อมาได้ย้ายมายังชุมชน เยาวเรศ ๑ โดยใช้อาคารเอนกประสงค์ของชุมชน เป็นศูนย์ประสานงาน ทั้งนี้แต่ละชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก พอช. จะมีงบในการจัดสร้างศาลาเอนกประสงค์ด้วย นอกจากการพัฒนา ระบบสาธารณูปโภคและบ้านเรือนแล้ว ชุมชนที่

ดำเนินโครงการได้มีการประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานท้องถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งโรงเรียนและวัดตลอดจนผู้เฒ่าผู้แก่ ปราญช์ชุมชนด้วย เพื่อให้เกิดการบูรณาการและการพัฒนาที่มีหลากหลายประเด็นร่วมกัน ในส่วนของชุมชนกุดคูณที่ร่วมดำเนินโครงการได้รับความอนุเคราะห์จากครอบครัวของพ่อใหญ่จีน แม่ใหญ่มา ไชยโพธิ์ พร้อมลูกหลานได้มอบพื้นที่ ๑๔ x ๑๖ เมตร หรือ ๒๒๔ ตารางเมตร เพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างศาลาเอนกประสงค์ ซึ่งพื้นที่อยู่ติดกับวัด ก่อนการก่อสร้างพื้นที่เป็นป่ารกร้างรวมถึงเป็นที่ทิ้งขยะของเทศบาลด้วย และเป็นแหล่งซ่องสุมของกลุ่มผู้เสพยาเสพติดด้วย แต่ด้วยแนวคิดของแกนนำ ผู้ร่วมดำเนินโครงการ จึงได้จัดการพัฒนาปรับปรุงพื้นที่ร่วมกันประกอบกับได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก พอช. จำนวน ๓๗๐,๐๐๐ บาท (สามแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน) ในการก่อสร้างศาลาเอนกประสงค์ ในปี ๒๕๔๗ ก่อสร้างจนแล้วเสร็จและชุมชนได้มาใช้ประโยชน์ร่วมกัน และได้ขยับขยายย้ายศูนย์ประสานงานจากชุมชนเยาวเรศ ๑ มาใช้ศาลาเอนกประสงค์ชุมชนกุดคูณ เป็นศูนย์ประสานงานโครงการบ้านมั่นคงจังหวัดอุบลราชธานี จากปี ๒๕๕๑ มาจนถึงทุกวันนี้ ด้วยมีบริเวณสถานที่ที่ไปมาสะดวกมีที่จอดรถที่กว้างขวาง ประกอบกับได้รับความเมตตาจากหลวงปู่รอด หรือ พระครูสารธรรมประคุณ ดร. (กิตติมศักดิ์) ท่านได้อนุเคราะห์ ให้ใช้พื้นที่ของวัดอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งเดิมทีเป็นสนามเด็กเล่นได้ปรับเปลี่ยนเป็นการก่อสร้างอาคารห้องประชุมเพิ่มอีก ๑ หลัง ขนาด ๘ x ๑๒ เมตร ซึ่งใช้งบประมาณจากโครงการฯ จำนวน ๒๗๙,๓๔๙ บาท (สองแสนเจ็ดหมื่นเก้าพันสามร้อยสี่สิบเก้าบาทถ้วน) ในการก่อสร้าง เนื่องจากอาคารศาลาเอนกประสงค์หลังเดิม มีพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ ในการจัดประชุมของเครือโครงการบ้านมั่นคง หรือจัดการเรียนรู้ให้กับหน่วยงานทางการศึกษา ซึ่งมาโดยมีตัวแทนชุมชนเป็นผู้ถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์งานพัฒนาให้กับเยาวชนตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงมีหน่วยงานต่างประเทศเข้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากอาคารทั้ง ๒ ด้วย

แม้ในสภาวะวิกฤตน้ำท่วม ศาลาวัดกุดคูณและบริเวณวัดโดยรอบยังเป็นแหล่งรองรับผู้ประสบภัยน้ำท่วม และด้วยศรัทธาจากมวลมหาชนทั้งหลายที่มีต่อวัดกุดคูณ เมื่อเกิดน้ำท่วมใหญ่ปี ๒๕๖๒ วัดกุดคูณเป็นวัดหนึ่ง ที่ประชาชนนำสิ่งของเครื่องใช้ตลอดจนอาหารวัตถุดิบต่าง ๆ มากมายมาบริจาคให้กับวัดกุดคูณ แล้วหลวงปู่รอดพร้อมคณะสงฆ์และญาติโยม ได้จัดสรรบริจาคส่งต่อทั้งประชากรชาวชุมชนที่รายล้อมวัดและส่งมอบต่อวัดอื่น ๆ รอบนอกด้วย

ในช่วงหลังน้ำท่วมปี ๒๕๖๒ เกิดการระบาดของโรคไวรัสโควิด-๑๙ ระบาด หลวงปู่รอดยังเมตตาเปิดศาลาวัดให้บุคลากรทางการแพทย์มาแนะนำชุมชนให้ได้เรียนรู้การดูแลรักษาตนเอง นอกจากนั้นศาลาเอนกประสงค์ทั้ง ๒ หลัง ยังเป็นศูนย์การผลิตเจล, สเปรย์แอลกอฮอร์ ในช่วงที่มีการระบาดในรอบแรก ๆ ซึ่งขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันตนเองจากโรคดังกล่าว รวมถึง ยังไม่มีวัคซีนที่เพียงพอและทันต่สถานการณ์ในช่วงเวลานั้นทำให้สามารถผลิตและแบ่งปันสเปรย์, เจลแอลกอฮอร์ ไปยังชุมชนต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือกันได้

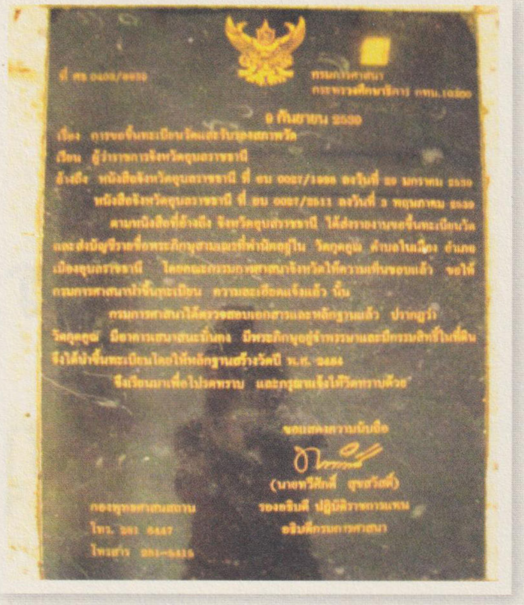

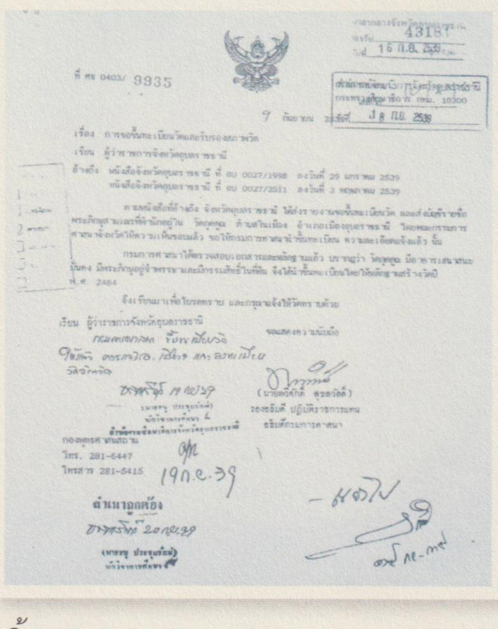
ประวัติ
วัดกุดคูณ

วัดกุดคูณ
แหล่งศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อมอันควรอนุรักษ์
ในจังหวัดอุบลราชธานี

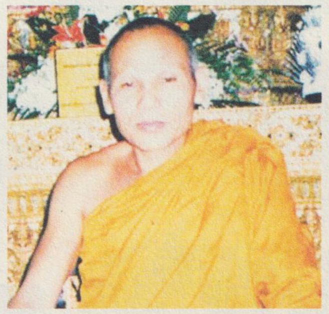

ความหมายของคำว่า "กุดคูณ"

กุด *แปลว่า หนองน้ำหรือบริเวณที่ลำน้ำไหลมาสิ้นสุด*

คูณ *หมายถึง ต้นคูณที่มีอยู่มากมายรอบ ๆ กุด*

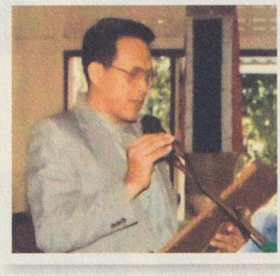
ผู้ดำเนินการขอขึ้นทะเบียนวัดกุดคูณ

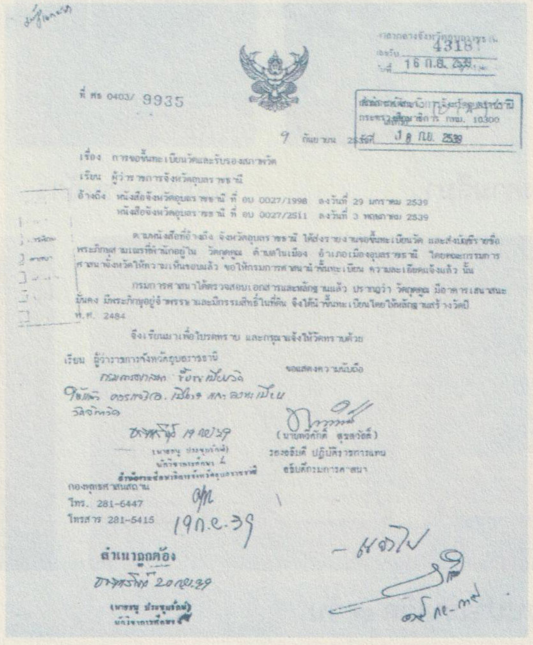
พระบุญรอด ธมฺมทินฺโน

นางสมหวัง บุญมา เจ้าหน้าที่ธุรการ ๔
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี

นายโกมินทร์ วิมลศรี
ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี

ที่ ศธ 0403/ 9935

9 กันยายน 2539

เรื่อง การขอขึ้นทะเบียนวัดและรับรองสภาพวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุบลราชธานี ที่ อบ 0027/1998 ลงวันที่ 29 มกราคม 2539
หนังสือจังหวัดอุบลราชธานี ที่ อบ 0027/2511 ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดอุบลราชธานี ได้ส่งรายงานขอขึ้นทะเบียนวัด และส่งบัญชีรายชื่อพระภิกษุสามเณรที่จำพรรษาอยู่ใน วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี โดยคณะกรรมการศาสนาจังหวัดให้ความเห็นชอบแล้ว ขอให้กรมการศาสนาขึ้นทะเบียน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการศาสนาได้ตรวจสอบเอกสารและหลักฐานแล้ว ปรากฏว่า วัดกุดคูณ มีอาคารเสนาสนะมั่นคง มีพระภิกษุอยู่จำพรรษาและมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน จึงได้นำขึ้นทะเบียนโดยให้หลักฐานสร้างวัดปี พ.ศ. 2484

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาแจ้งให้วัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงศ์ศักดิ์ สุขสวัสดิ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการศาสนา

กองพุทธศาสนสถาน
โทร. 281-6447
โทรสาร 281-5415

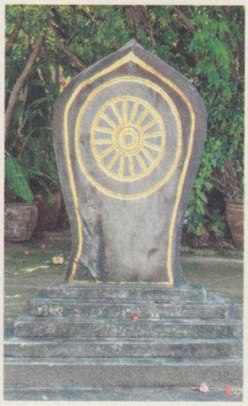
สำเนาถูกต้อง

อุโบสถวัดกุดคูณ

เสาเขตวิสุงคามสีมา

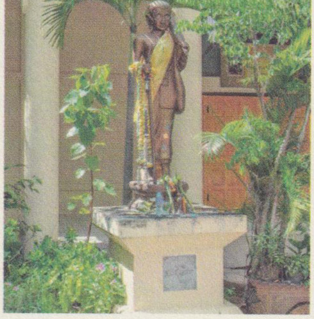
ใบเสมาธรรมจักร

หอระฆัง

พระพุทธรูปปางวันเกิด ๗ วัน

พระสิวลีเถระ

การปักเขตวิสุงคามสีมา

นายประวัติ รัฐิรมย์ นายอำเภอเมืองอุบลราชธานี เป็นประธานการปักเขตวิสุงคามสีมา และนายสมพร ใช้บางยาง รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ร่วมงานปักเขตวิสุงคามสีมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีพระครูใบฎีกาบุญรอด ธมฺมทินฺโน เป็นเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

งานฉลองอุโบสถ ฝังลูกนิมิตวัดกุดคูณ

ฉลองอุโบสถ งานพิธีผูกพัทธสีมาฝังลูกนิมิต วัดกุดคูณอำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๑๒ - ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๒ มีพระครูใบฎีกาบุญรอด ธมมทินใน โดยมีนายศิวะ แสงมณี ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีเป็นประธาน

ที่ตั้งของวัดกุดคูณ

ตั้งอยู่บ้านกุดคุณ เลขที่ ๖ ซอยพโลชัย ๗ ถนนพโลชัย ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

ที่ดินตั้งวัด มีเนื้อที่ ๘ ไร่ ๒ งาน ๕๐ ตารางวา

ประวัติความเป็นมาของวัดกุดคูณ

วัดกุดคูณเป็นวัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีเนื้อที่ ๘ ไร่ ๒ งาน ๕๐ ตารางวา ตั้งอยู่ในที่ดินของราชพัสดุ เคยเป็นวัดร้างมาก่อน ต่อมาในปี ๒๕๓๙ พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์) (บุญรอด ธมฺมทินฺโน บุญมา) และนายพิมพ์ ศรีจันทร์อ่อน ได้รวบรวมข้อมูลจากปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นวัดที่ถูกต้องตามกฎหมาย กรมการศาสนาเห็นว่ามีอาคารเสนาสนะมั่นคง มีภิกษุอยู่จำพรรษาและมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน จึงขึ้นทะเบียนให้เป็นวัดตามหลักฐานการสร้างวัดเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๔ และประกาศตั้งเป็นวัดถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อวันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้ชื่อใหม่ว่า **วัดกุดคูณ** ชื่อนี้มาจากชื่อกุดที่อยู่ในเขตวัด เป็นกุดที่มีต้นคูณอยู่ริมกุด

สมัยก่อนพื้นที่ชุมชน ที่ตั้งวัดกุดคูณแห่งนี้ เป็นชุมชนเล็กๆ ติดแม่น้ำมูล ชาวบ้านในแถบนี้ มีวิถีชีวิตและอาชีพการหาปลาตามริมน้ำมูล ชาวบ้านในคุ้มชุมชมกุดคูณแห่งนี้ได้ร่วมกันสร้าง ที่พักสงฆ์เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจทางพระพุทธศาสนา โดยในปี พ.ศ.๒๔๘๓ – พ.ศ.๒๔๘๔ กรมศาสนาได้มาสำรวจพื้นที่ และได้มีการสร้างให้เป็นที่พักสงฆ์ กระทั่ง ปี พ.ศ.๒๕๑๕ ได้มีการสร้างอาคารเล็ก ๆ ให้พระเณรได้ปฏิบัติธรรม ต่อมาก็มีพระภิกษุมาเรียนหนังสือเรื่อย ๆ จึงได้มีการทยอยสร้าง กุฏิ ศาลาการเปรียญ แต่ยังสร้างโบสถ์ไม่ได้ ซึ่งหลังจากนั้น ๒๓ ปี จึงได้ขอขึ้นทะเบียนเป็นวัดกับกรมศาสนา ได้เป็นวัดกุดคูณ ตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมา โดยก่อนที่จะขึ้นทะเบียนเป็นวัด ชาวบ้านได้เรียกวัดกุดคูณ หลายชื่อ ไม่ว่าจะเป็นวัดบ้านกุดคูณ วัดท่าแจ้ง วัดใหม่กุดคูณ เป็นต้น

วัดกุดคูณ มีเจ้าอาวาสรูปเดียวตั้งแต่ตั้งวัดมา คือ พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์) (บุญรอด ธมฺมทินฺโน บุญมา) เป็นเจ้าอาวาสครองวัดกุดคูณตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ จนถึงปัจจุบัน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ท่านมีความเชี่ยวชาญในด้านการสอนพระกรรมฐานเจริญภาวนา ให้พระภิกษุ สามเณร และประชาชนทั่วไป

ปัจจุบัน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีพระภิกษุ ๑๕ รูป สามเณร ๑ รูป จำพรรษาอยู่ที่วัดกุดคูณ

วัดกุดคูณมี**โบราณสถาน โบราณวัตถุ เสนาสนะ และอาคารต่าง ๆ** ได้แก่

- อุโบสถ สร้างเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๑ โดยมีพระประธานปางสมาธิ ช่างเรย์เป็นผู้วาดจิตรกรรมฝาผนัง ต่อมา ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เปลี่ยนเป็นพระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตาองค์ที่ ๒
- เสนาสนะยุคแรกของวัด ได้แก่ โรงครัวเก่า โบสถ์เก่าเป็นศาลามุงหญ้าคา
- หอระฆัง
- พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
- พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา สร้างเป็นพุทธบูชา เฉลิมฉลองปีมหามงคลพุทธชยันตี ๒๖๐๐ ปี แห่งการตรัสรู้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในปี พ.ศ.๒๕๕๕ เป็นพระประจำวัด มี ๓ องค์ คือ

๑) พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา องค์ที่ ๑ มีขนาดหน้าตัก ๓ เมตร ๑๑ เซนติเมตร ประดิษฐานที่ธรรมศาลาศรีธรรมคูณ ชั้นล่าง

๒) พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา องค์ที่ ๒ มีขนาดหน้าตัก ๔ เมตร ๑๙ เซนติเมตร ประดิษฐานในอุโบสถวัดกุดคูณ

๓) พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา องค์ที่ ๓ มีขนาดหน้าตัก ๕ เมตร ๙ เซนติเมตร ประดิษฐานที่ลานธรรม หรือบริเวณหอฉันหลังเก่า

- ศาลาประดิษฐานพระสังกัจจายน์ สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐
- กุฏิสามัคคีธรรม
- ศาลาบำเพ็ญกุศล คู่เมรุ
- ศาลาริมน้ำ หนองกุดคูณ

วัดกุดคูณ นับว่าเป็นวัดที่มีความสวยงาม สะอาด ร่มรื่น และเป็นระเบียบเรียบร้อยที่มีความสำคัญยิ่งวัดหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี เป็นหนึ่งใน ๑๒ วัดที่จัดเทศน์ธรรมัส

สวนะสามัคคีของเมืองอุบลราชธานี กลุ่มรอบนอกในช่วงเข้าพรรษา ซึ่งเริ่มเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ และเป็นที่ประดิษฐานพระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา ๓ องค์

ในด้าน**การบริการชุมชน**นั้น ในวัดยังเป็นที่ตั้งของหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่

๑. โครงการบ้านมั่นคงจังหวัดอุบลราชธานี สนับสนุนโดยสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๒. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพของประชาชน

ความสัมพันธ์ระหว่างวัดกุดคูณกับชุมชนนั้นเป็นมาอย่างสม่ำเสมอ

๑. ชาวบ้านกุดคูนเป็นผู้อุปถัมภ์ในการถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์เป็นอย่างดี

๒. อัฐิญาติโยมส่วนใหญ่เก็บไว้ที่ศาลาการเปรียญ ธาตุบรรจุอัฐิรอบวัดและรอบ ๆ ระเบียงองค์พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

ประเพณีสำคัญประจำปีของวัดกุดคูน คือ

๑. การทำบุญมหาชาติ

๒. การทำบุญสังฆทานฟังเทศน์สามัคคีในช่วงเข้าพรรษา

๓. การทำบุญกฐิน

การติดต่อประสานงาน

- พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
  (บุญรอด ธมฺมทินฺโน บุญมา)
  เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๖-๒๔๖๗๘๐๐
- พระวิชัย ชยพุทโธ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ
  หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๑-๘๒๕๖๒๗๕

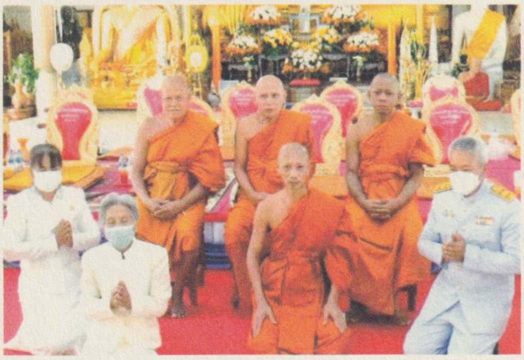

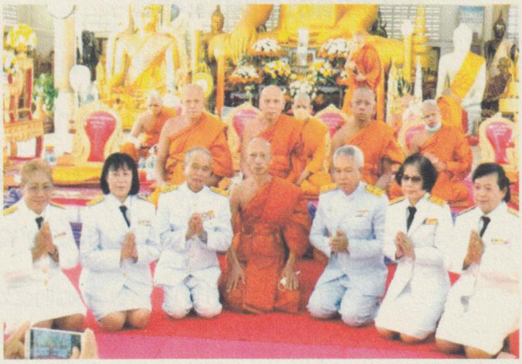
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสรูปแรกของวัดกุดคูณ

พระวิชัย ชยพุทโธ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ (รูปแรก)
ได้รับแต่งตั้งโดย พระเทพวราจารย์ เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

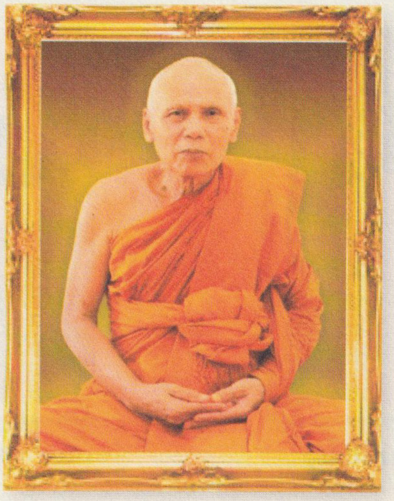

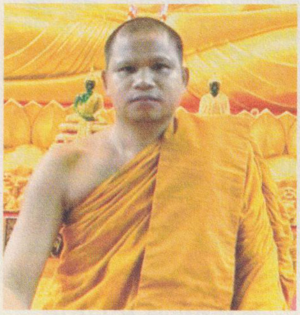
ทำเนียบพระภิกษุ - สามเณร วัดกุดคูณ (ปี ๒๕๖๕)

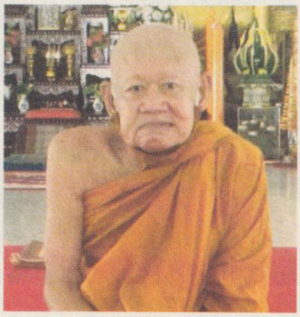
พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

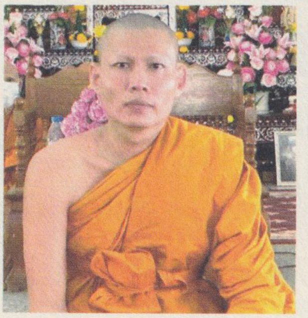
พระวิชัย ชยพุทโธ
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

พระมหาครรชิต ธมฺมธโร

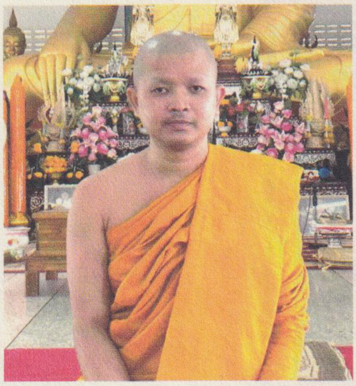

พระคำผัน โชติปญฺโญ

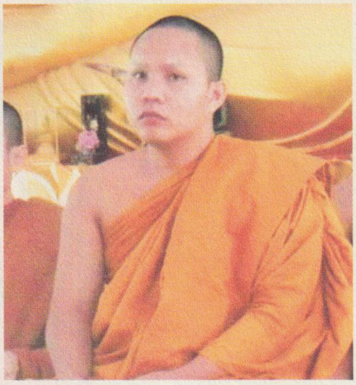

พระนพรัตน์ ขนฺติธโร

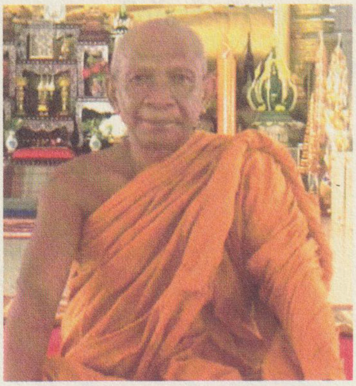
ทำเนียบพระภิกษุ - สามเณร วัดกุดคูณ (ปี ๒๕๖๕)

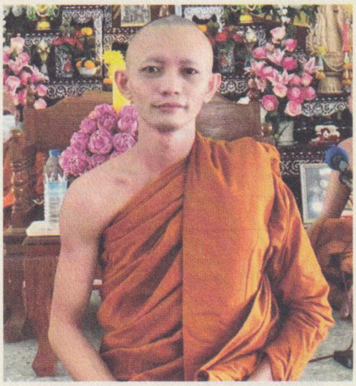
พระเทพพิทักษ์ ชวนปญฺโญ

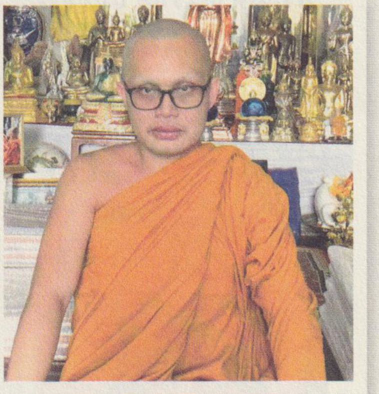
พระวิชัย กิตฺติโก

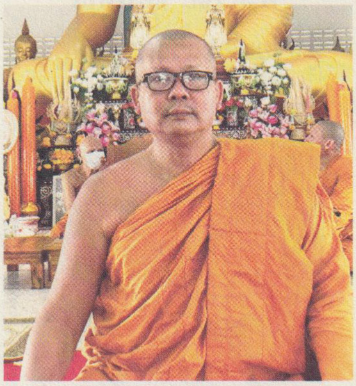
พระทองดี อนาลโย

พระวีรศักดิ์ ติสฺสโร

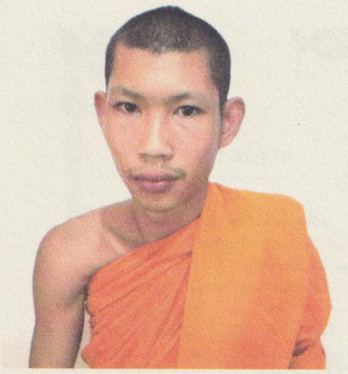

พระประเสริฐศักดิ์ ธนปาโล

พระอิสนัย ผลญาโณ

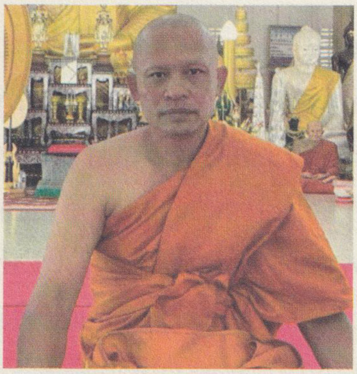
ทำเนียบพระภิกษุ - สามเณร วัดกุดคูณ (ปี ๒๕๖๕)

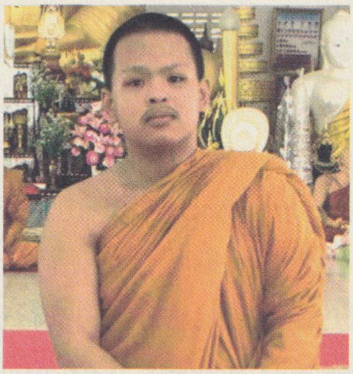
พระสรวิทย์ สุปภาโส

พระปฏิภาณ จิตฺตานุรกฺขี

พระรุจิภาส จันทโสภโณ

สามเณรจักรภพ พิมพ์มีลาย

ไวยาวัจกรคนแรกของวัดกุดคูณ
ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘

ตราตั้งไวยาวัจกร

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ แห่งกฎมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยการแต่งตั้งถอดถอนไวยาวัจกร และโดยอนุมัติของเจ้าคณะอำเภอ

จึงแต่งตั้งให้ นาย วีระพล บุษดี

เป็น ไวยาวัจกร วัด กุดคูณ

ตำบล ในเมือง อำเภอ เมือง จังหวัด อุบลราชธานี

มีอำนาจหน้าที่ตามความในข้อ ๘ แห่งกฎมหาเถรสมาคมดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เจ้าอาวาสวัด กุดคูณ

กราบนมัสการและกราบเรียนพุทธศาสนิกชนที่เคารพ

กระผม นายวีระพล บุษดี ไวยาวัจกรวัดกุดคูณ ในนามคณะสงฆ์ ทายกทายิกาวัดกุดคูณ ต้องขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่ได้ร่วมถวายปัจจัย ร่วมสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ เป็นผลงานที่เราภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ได้แสดงความมีพลัง ศรัทธาอันแกล้วกล้า มุ่งมั่นทำงาน ให้สำเร็จ เพื่อเป็นพุทธบูชา สืบทอดพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ เป็นศูนย์รวมจิตใจ รวมพลังศรัทธา ความเชื่อ ความเลื่อมใสอันแท้จริง เพราะหากศรัทธาของ ชาวพุทธ ไม่ถึงแก่นแท้แล้ว ย่อมปรากฏเป็นองค์พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณไม่ได้ หากแต่ศรัทธา ที่บริสุทธิ์ช่วยบริจาคทรัพย์ตามกำลังศรัทธาของตน แม้จะเป็นคนละเล็กคนละน้อย เมื่อรวมกันเข้าจากทุกสารทิศก็เป็นของใหญ่โตได้สำเร็จ

กระผม จึงขอขอบพระคุณทุกแรงบุญ แรงศรัทธาทั้งไกลและใกล้ ที่ท่านมีต่อวัดกุดคูณ ได้ร่วมสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณจนแล้วเสร็จสมบูรณ์ ขออนุโทมนาสาธุในบุญกุศลกับทุกท่าน

(นายวีระพล บุษดี)
อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวคำ ตำบลขามใหญ่
อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
ไวยาวัจกรวัดกุดคูณ

มอบใบแต่งตั้งกรรมการวัดกุดคูณ
โดยพระครูสุวรรณธรรโมภาส เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒

มอบใบแต่งตั้งไวยาวัจกรวัดกุดคูณ
โดยพระครูสารธรรมประคูณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา ๓ พระองค์

คำบูชาพระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

พุทธัง พุทธะ เมตตา ชีวิตัง นิพพานัง สะระนัง คัจฉามิ

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชาจะระนะสัมปันโน

สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ

สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

(กราบ)

ธัมมัง ธัมมะเมตตา ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระนัง คัจฉามิ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก

โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ

(กราบ)

สังฆัง สังฆะ เมตตา ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระนัง คัจฉามิ

สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

อุชุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สามีจิปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะรา

เอสะภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย

อัญชลี กรณีโย อนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

(กราบ)

ประวัติพระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา

วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ได้สร้าง พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตาจำนวน ๓ องค์ สร้างเป็นพุทธบูชาเพื่อเฉลิมฉลองปีมหามงคลพุทธชยันตี ๒,๖๐๐ ปี แห่งการตรัสรู้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

ที่มาของพระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา ทั้ง ๓ องค์

หลวงปู่บุญรอด ได้มีโอกาสไปกราบนมัสการพระเขี้ยวแก้ว ที่ประเทศศรีลังกา ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นปีที่ชาวพุทธทั่วโลกได้จัดงานฉลองพุทธชยันตี ๒,๖๐๐ ปี แห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า ตลอดทั้งประเทศไทยก็ได้จัดงานฉลองพุทธชยันตีพร้อมกับชาวพุทธทั่วโลก ถือเป็นมงคลอันสูงสุดของชาวพุทธไทยทั่วประเทศ หลวงปู่บุญรอดได้กลับจากประเทศศรีลังกา ประมาณหนึ่งอาทิตย์ก็ได้มาคิดดูว่า “ชีวิตเราชีวิตหนึ่งได้นับถือพุทธศาสนา ในวันฉลองพุทธชยันตี วันแห่งการพระพุทธเจ้าตรัสรู้นี้คงให้มีอะไรไว้เป็นพุทธานุสติ” หลวงปู่บุญรอด จึงอยากสร้างพระพุทธรูปไว้เป็นที่ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หลวงปู่รอดคิดแล้วก็อัดอั้นตันปัญหาว่าจะหาเงินมาจากที่ไหนมาสร้าง เพราะทางวัดขณะนั้นกำลังสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณอยู่ยังไม่แล้วเสร็จ แต่ใจคิดอยากจะสร้างจริง ๆ มีศรัทธาเต็มร้อย

ด้วยแรงศรัทธาในวันต่อมา หลวงปู่รอดพร้อมพระสงฆ์ สามเณรในวัดทุกรูป สวดมนต์ทำวัตร เช้า-เย็น นั่งปฏิบัติพระกรรมฐาน เพราะเป็นกิจวัตรประจำอยู่แล้ว ทำกรรมฐานมโนมยิทธิด้วย และปฏิบัติกรรมฐานในธุดงค์ ๑๓ ด้วย ข้อ ๑๓ ข้อสุดท้ายอย่างตั้งใจ

คำสมาทาน “เสยยัง ปฏิกขิปามิ เนสัชชิกังคัง สมาทิยามิ” เรางดการนอนเสียหนึ่งคืนหรือมากกว่านั้น แต่หลวงปู่รอดพร้อมพระสงฆ์สามเณร เอาคืนเดียว ไม่นอนทั้งคืน มี นั่ง ยืน เดิน ไม่เอาหลังแตะพื้นหมดทั้งคืนจนสว่างได้อรุณ อยู่มาไม่นานมีคณะเจ้าภาพมาเป็นผู้มีจิตศรัทธาสร้างพระพุทธรูปถวายทั้ง ๓ องค์ ดังที่ตั้งใจเอาไว้แต่เริ่มต้น หลวงปู่รอดเชื่อในคุณพระพุทธเจ้า ในคุณพระธรรม ในคุณพระสงฆ์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์

วันรุ่งขึ้นนั้นเอง มีโยมเข้ามากราบนมัสการหลวงปู่รอด คือ คุณโยมร้านเทิดไทยค้าไม้ เมืองอุบลได้มีจิตศรัทธาเป็นประธานการก่อสร้างพระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา องค์ที่ ๑

ต่อมาในเดือนถัดมาคุณโยมเจ้าของสนามกอล์ฟสุขวิชัย ก็มีจิตศรัทธาสร้างพระเจ้าใหญ่ องค์คูณพุทธเมตตา องค์ที่ ๒ ในเวลาเดียวกัน

เป็นที่น่าศรัทธายิ่งเมื่อเวลาใกล้เคียงกัน คุณโยมเจ้าของบริษัทกิจตรงยามาฮ่าอุบล พร้อมครอบครัว มีจิตศรัทธาสร้างพระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา เป็นองค์ที่ ๓

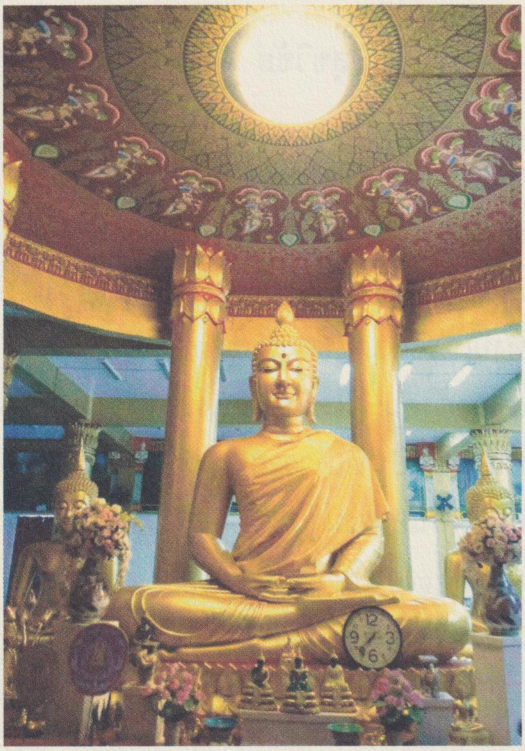
นับเป็นเหตุการณ์น่าอัศจรรย์ยิ่ง วัดกุดคูณ ได้สิ่งอันเป็นมหามงคลติดต่อกันถึงสามครั้ง ในปีเดียวกัน โดยไม่มีใครคาดถึง ทั้งนี้เพราะเมตตาธรรมของหลวงปู่บุญรอดที่ท่านเป็นพระที่มีเมตตาสูง ไม่เลือกชนชั้นของสังคม ผู้ใดมีทุกข์ทั้งทางกายหรือใจเมื่อมาหาหลวงปู่แล้วความทุกข์ก็เบาลงไปได้ จึงเป็นที่เคารพสักการะของบรรดาศิษยานุศิษย์คนใกล้ชิด และเหล่าพุทธศาสนิกชน เป็นอย่างมาก

การสร้างพระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตาทั้ง ๓ องค์นี้ มีพระครูสุวรรณธรรโมภาส เจ้าอาวาสวัดทองนพคุณ เจ้าคณะตำบลในเมืองเขต ๒ เป็นประธานประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ ฝ่ายคณะสงฆ์

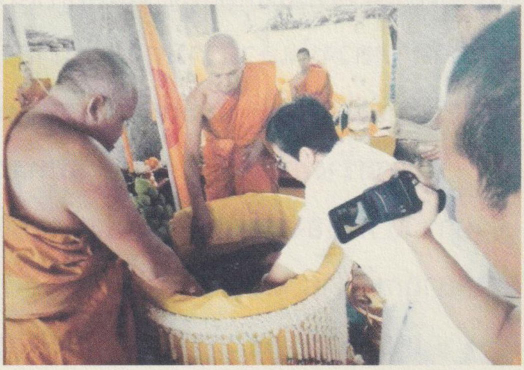
โดย พระครูสารธรรมประคุณ (บุญรอด ธมฺมทินฺโน) เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ และคณะสงฆ์พร้อมด้วย นายวีระพล บุษดี อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวคำ ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ประธานและกรรมการอันประกอบด้วย นายแสงอ่อนคำลุน นายชยันต์ บุตตะโยธี นายสมบูรณ์ ลีลาศสง่างาม นายสุรพล ไชยชนะ อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และนายสุนทร จำปาพันธ์ เป็นกรรมการและเลขานุการ พร้อมด้วยพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า ได้ร่วมสร้างพระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตาทั้ง ๓ องค์

นายสุวิทย์ ศรีไหม นายช่างผู้ชำนาญงานประติมากรรม ดำเนินการก่อสร้างพร้อมคณะ

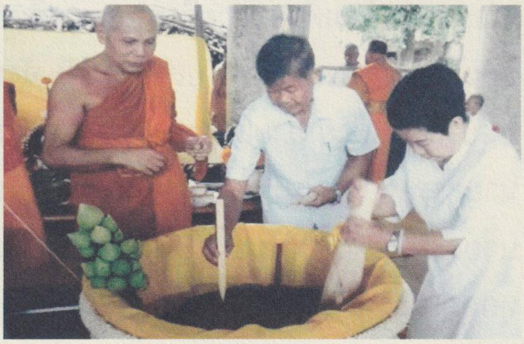
พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา องค์ที่ ๑

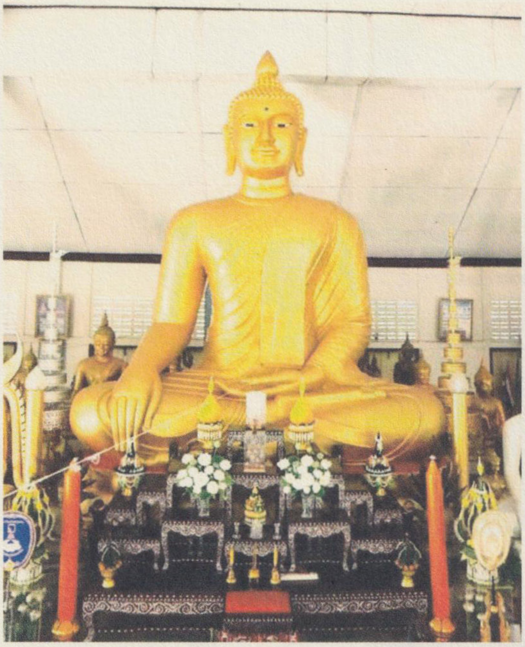

พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา องค์ที่ ๑ ขนาดหน้าตัก ๓ เมตร ๑๑ เซนติเมตร ประดิษฐานที่มหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันเสาร์ที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๘ ปีมะโรง นายสันติ – นางกมลรัตน์ จึงวัฒนาตระกูล เจ้าของผู้จัดการร้านเทิดไทยค้าไม้ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พร้อมด้วยลูกหลานญาติมิตรสร้างถวาย จำนวนเงินทั้งสิ้น ๔๒๐,๐๐๐.- บาท (สี่แสนสองหมื่นบาทถ้วน)

พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา องค์ที่ ๒

พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตาองค์ที่ ๒ ขนาดหน้าตัก ๔ เมตร ๑๙ เซนติเมตร ประดิษฐานในอุโบสถวัดกุดคูณ ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๘-๘ ปีมะโรง นายวิชัย–นางสุทัศดา เต็มธนานันท์ เจ้าของร้านกิจชัยพานิช และเจ้าของสนามไดร์ฟกอล์ฟสุขวิชัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และร้านจิรัฏฐ์ยนต์อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พร้อมด้วยลูกหลานญาติมิตร สร้างถวาย จำนวนเงินทั้งสิ้น ๔๕๐,๐๐๐.- บาท (สี่แสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา องค์ที่ ๓

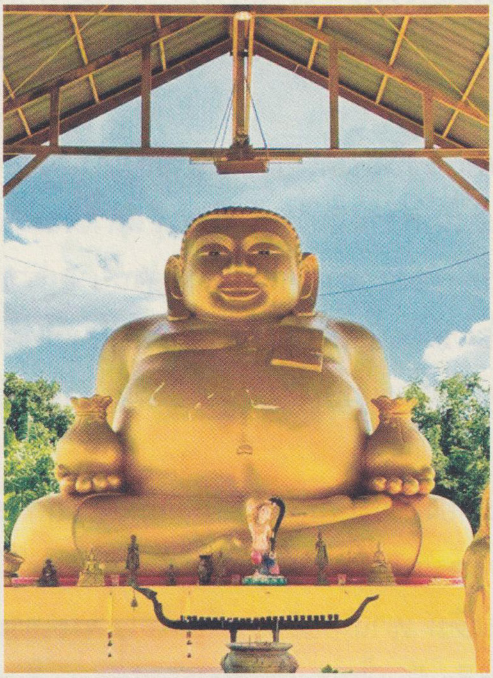

คุณพ่อทาง แซ่โค้ว
นายประชา - นางสายรุ้ง
กิจตรงศิริ
สร้างอุทิศให้แก่
คุณแม่เพ็ญศรี ตั้งกิจศิริ
๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา องค์ที่ ๓ ขนาดหน้าตัก ๕ เมตร ๙ เซนติเมตร ประดิษฐานที่ลานธรรม วัดกุดคูณ ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันพุธที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีมะโรง นายประชา – นางสายรุ้ง กิจตรงศิริ ประธานบริษัทกิจตรงยามาฮ่า และกิจตรงออโต้โมบิลตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พร้อมด้วยลูกหลานญาติมิตรสร้างถวาย จำนวนเงินทั้งสิ้น ๙๐๐,๐๐๐.- บาท (เก้าแสนบาทถ้วน)

พระมหากัจจายนะเถระ (พระสังกัจจายน์)

พระมหากัจจายนะเถระ เป็นบุตรของพราหมณ์ ผู้เป็นปุโรหิตของพระเจ้าจัณฑปัชโชต กรุงอุชเชนี เดิมท่านชื่อว่ากัญจนะ เพราะมีรูปร่างสง่างาม มีเสน่ห์แก่ผู้พบเห็น เจริญวัยขึ้นได้เรียนจบไตรเพท เมื่อบิดาถึงแก่กรรมแล้วได้ดำรงตำแหน่งปุโรหิตแทนบิดา

เมื่อพระบรมศาสดาตรัสรู้แล้ว เสด็จเที่ยวจารึกประกาศหลักธรรมคำสอนตามคามนิคมชนบทอยู่นั้น พระเจ้าจัณฑปัชโชตมีพระราชประสงค์จะกราบทูลอาราธนาพระพุทธองค์เสด็จสู่กรุงอุชเชนีของพระองค์บ้าง จึงรับสั่งให้ปุโรหิตกัจจายนะไปกราบทูลอาราธนา กัจจายนะถือโอกาสกราบทูลลาเพื่ออุปสมบทด้วย เมื่อทรงอนุญาตแล้วพร้อมด้วยบริวารติดตามอีก ๗ คน เดินทางไปเฝ้าพระบรมศาสดา เมื่อเดินทางไปถึงก็รีบเข้าเฝ้า พระพุทธองค์ตรัสพระธรรมเทศนา ให้ฟัง

ปุโรหิตกัจจายนะพร้อมบริวารได้บรรลุเป็นพระอรหันต์แล้วกราบทูลขออุปสมบท พระพุทธองค์ทรงอนุญาตให้เป็นภิกษุด้วยวิธีเอหิภิกขุอุปสมปทา เมื่ออุปสมบทแล้วได้กราบทูลอารธนาพระบรมศาสดาเสด็จสู่กรุงอุชเชนี ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เดินทางมา แต่พระบรมศาสดารับสั่งให้ท่านไปเอง พระเจ้าจัณฑปัชโชตและชาวเมืองก็จะเกิดศรัทธาเหมือนกัน

พระมหากัจจายนะได้กราบทูลลาพระบรมศาสดาพาภิกษุบริวารนั้นเดินทางกลับสู่กรุงอุชเชนี ประกาศหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาให้พระเจ้าจัณฑปัชโชตและชาวเมืองเกิดศรัทธาเลื่อมใส ทำให้พระพุทธศาสนาแพร่กระจายทั่วกรุงอุชเชนี แล้วท่านได้เดินทางกลับมาเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าอีก เพราะท่านพระมหากัจจายนะเถระเป็นผู้มีรูปร่างสง่างามดุจทองคำ เป็นที่ต้องตาถูกใจแก่ผู้พบเห็นทั่วไป จนกระทั่งมีเหตุการณ์

วิปริตเกิดขึ้นแก่บุตรเศรษฐีชื่อว่า โสเรยยะ ในเมือง โสเรยยะ ขณะที่เขานั่งบนยานพาหนะกับสหายเพื่อไปอาบน้ำพร้อมกับบริวารทั้งหลาย ได้เห็น พระเถระกำลังยืนห่มจีวรเพื่อเข้าไปบิณฑบาตในเมืองแล้วเกิดความพอใจในดวงจิตคิดอกุศลขึ้นว่า "งามจริงหนอพระเถระรูปนี้ น่าจะเป็นภริยาของเราหรือไม่ก็ขอให้ภริยาของเรามีสีผิวกายเหมือนพระเถระนี้"

ด้วยอกุศลจิตคิดเพียงเท่านี้ ทำให้เพศชายของเขาหายไป กลายเป็นเพศหญิงไปทั้งร่างทำให้เขาอับอายเป็นอย่างมาก เขารีบลงจากยานนั้นโดยไม่มีใครรู้ แล้วเดินตามกองเกวียนพ่อค้า ไปยังเมืองตักสิลา ได้เป็นภริยาของลูกชายเศรษฐีในเมืองนั้น อยู่ร่วมกันจนมีบุตร ๒ คน แต่เดิมที ที่เขาอยู่ในเมืองโสเรยยะนั้น เขามีภริยาอยู่แล้วและมีบุตรด้วยกัน ๒ คนเช่นเดียวกัน จึงปรากฏว่าเข้าเป็นทั้งพ่อและแม่หรือเป็นทั้งผัวทั้งเมียในชาติเดียวกันนี้

ต่อมาพระมหากัจจายนะเถระจาริกมายังเมืองตักสิลา โสเรยยะได้มีโอกาสไปกราบขอขมาโทษพระเถระ เมื่อพระเถระทราบเรื่องโดยตลอดแล้วก็ยกโทษให้เพศหญิงก็หายไปเพศชายปรากฏขึ้นมาเหมือนเดิม เขาเกิดศรัทธาเลื่อมใสในพระเถระเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งเห็นว่าตนเองเป็นคนแปลกคือเป็นทั้งชายและหญิงในอัตภาพเดียวเท่านั้น และยังคิดว่าไม่ควรที่จะอยู่ครองเพศฆราวาสต่อไป จึงมอบบุตรทั้ง ๔ คนให้บิดามารดาเลี้ยงดูต่อไป ส่วนตนเองได้ขอบวชในสำนักพระเถระและ ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์

นอกจากนี้ ยังมีเรื่องที่พระภิกษุ เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายเห็นพระมหากัจจายนะเถระเดินมาแต่ไกลแล้วก็พากันกล่าวว่า "พระบรมศาสดาของพวกเรา เสด็จมาแล้ว" แล้วพากันทำความเคารพกราบไหว้ ทั้งนี้ก็เพราะท่านมีรูปลักษณ์ละม้ายพระผู้มีพระภาคเจ้านั่นเอง

ครั้งหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงภัทเทกรัตตสูตรแต่โดยย่อ แล้วเสด็จเข้าสู่พระวิหาร ที่ประทับ พระภิกษุทั้งหลายไม่ได้โอกาสเพื่อจะกราบทูลถามเนื้อความที่ตรัสไว้โดยย่อให้เข้าใจได้ จึงพากันเข้าไปหาพระมหากัจจายนะ อาราธนาให้ท่านเมตตาอธิบายขยายความให้ฟัง พระเถระ ได้อธิบายขยายความย่อให้ฟังอย่างพิสดาร แล้วกล่าวแนะนำว่า "ท่านผู้มีอายุผมเข้าใจความหมายแห่งพระสูตรนี้ตามที่อธิบายมานี้แต่ถ้าท่านทั้งหลายมีความต้องการจะทราบให้แน่ชัดก็จงไปกราบทูลถามพระผู้มีพระภาคเมื่อพระองค์ทรงแก้อย่างไรก็จงจำไว้อย่างนั้นเถิด"

พระภิกษุเหล่านั้นพากันลาพระเถระแล้ว เข้าไปกราบทูลเนื้อความที่พระมหากัจจยนะอธิบายไว้ให้พระพุทธองค์ทรงสดับ พระผู้มีพระภาคตรัสสรรเสริญพระเถระว่า "ภิกษุทั้งหลาย พระมหากัจจายนะเป็นผู้มีปัญญา เนื้อความนั้นถ้าพวกเธอถามตถาคต แม้ตถาคตก็จะอธิบาย อย่างนั้นเช่นกัน ขอพวกเธอจงจำข้อความนั้นไว้เถิด"

พระสังกัจจายน์ หรือพระสังกัจจายนะ ที่ชาวพุทธทั่วไปมักเรียกเพี้ยนไปเป็นพระสังข์กระจาย แท้ที่จริงก็คือพระมหาสังกัจจายนะเถระ หรือพระมหากัจจายนะเถระ ซึ่งเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่ง ในครั้งพุทธกาล พระสังกัจจายน์ที่เราเห็นกันทั่วไปในปัจจุบัน เป็นภาพหรือรูปปั้นที่อ้วน พุงพลุ้ย ใบหน้าเอิบอิ่ม ยิ้มร่าอย่างมีเมตตา เป็นการแสดงถึงการมีโชคมีลาภ มีเมตตามหานิยมแก่ผู้สักการบูชา แต่ก่อนที่จะมามีรูปลักษณ์นี้ พระสังกัจจายน์เป็นผู้มีรูปร่างงดงาม ผิวพรรณผุดผ่องดุจทองคำ จนเป็นที่ต้องตาต้องใจแก่คนทั่วไป เรียกว่าใคร ๆ ก็อยากเห็น อยากพบ อยากทำบุญด้วย เป็นเมตตามหานิยมที่เกิดขึ้นจากตัวท่านเอง จนสตรีเพศทั้งหลายต่างก็พากันหลงใหล ไปอยู่ที่ไหน ก็มีสตรีหลายคนมาคอยเฝ้าดู เฝ้าชมกันอย่างไม่ลุกไปไหน จนเป็นการขัดขวางการปฏิบัติสมณธรรม ท่านจึงทูลขออนุญาตจากพระพุทธองค์ เพื่อขอแปลงกายไม่ให้หล่อเหลางดงาม ทรงมีพุทธอนุญาตให้เป็นไปตามที่ขอ

พระสังกัจจายน์จึงใช้ฤทธิ์อภิญญาของท่านแปลงกายให้อ้วนพุงพลุ้ย จนถึงต้องเอามืออุ้มไว้เพราะมันใหญ่มากแต่ใบหน้าก็ยังอวบอิ่มยิ้มร่าด้วยเมตตาบารมีแห่งความมีโชคมีลาภ ก็หมดปัญหาไปสำหรับการหลงใหลในรูปร่างหน้าตา แต่ผู้คนก็ยังติดใจในเมตตาบารมีของท่านก็ยังทำบุญกับท่านอยู่เสมอ เปรียบได้กับพระสีวลี ซึ่งเป็นพระอรหันต์แห่งโชคลาภก็ว่าได้ ในเวลาที่หมู่สงฆ์จะต้องเดินทางจาริกไปทีละมากๆ หากพระสิวลีไม่สามารถที่จะเดินทางไปด้วยได้หรือไม่อยู่ พระพุทธองค์ก็ทรงเรียกให้พระสังกัจจายน์ไปด้วย เพื่อว่าหมู่สงฆ์จะได้ไม่ติดขัดเรื่องบิณฑบาต ซึ่งก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ อาหารบิณฑบาตก็จะเหลือเฟือไม่ขาดแคลน ถึงแม้ว่าหนทางนั้นจะมีหมู่บ้านและผู้คน ไม่มากนักก็ตาม

เมื่อพระสีวลีไม่อยู่แต่พระสังกัจจายน์มาก็เหมือนกับพระสีวลีอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นจึงไม่มีใครสงสัย เมื่อเห็นรูปปั้นท่านประดิษฐานอยู่ ณ ที่ใดก็มักไปบูชาขอโชคขอลาภกันอยู่เสมอ แล้วก็นำองค์ท่านเล็ก ๆ ไปบูชาที่บ้าน ที่ร้าน บริษัท เพื่อกิจการค้าขาย และการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ จะได้ก้าวหน้า เจริญเติบโต ด้วยบารมีของท่าน และผู้บูชาสักการะเอง

พระมหากัจจายนะเถระเป็นผู้ที่เอาใจใส่สนใจในการพระศาสนามากองค์หนึ่ง ธรรมวินัยใด ที่ขัดต่อภูมิประเทศ ไม่สะดวกที่สงฆ์จะปฏิบัติตามได้โดยลำบากแล้ว ท่านก็จะทูลชี้แจงขอ พุทธานุญาตให้แก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นอยู่เสมอ พระพุทธเจ้าทรงยกย่องพระมหากัจจายนะเถระว่าเป็นเลิศในการแสดงธรรมโดยย่อให้พิศดาร

ภาพพระมหากัญจายนะธรรมคุณ วัดกุดคูณ ในมือถือทรัพย์สินทั้งสองข้างอันสื่อเป็นนัยยะคือ เกิดเป็นคนควรแสวงหาทรัพย์สิน ทั้งโลกิยทรัพย์ และโลกุตรทรัพย์ หรือเป็นปางประทานความร่ำรวยก็เรียกแก้ปัญหาเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ทันเวลา

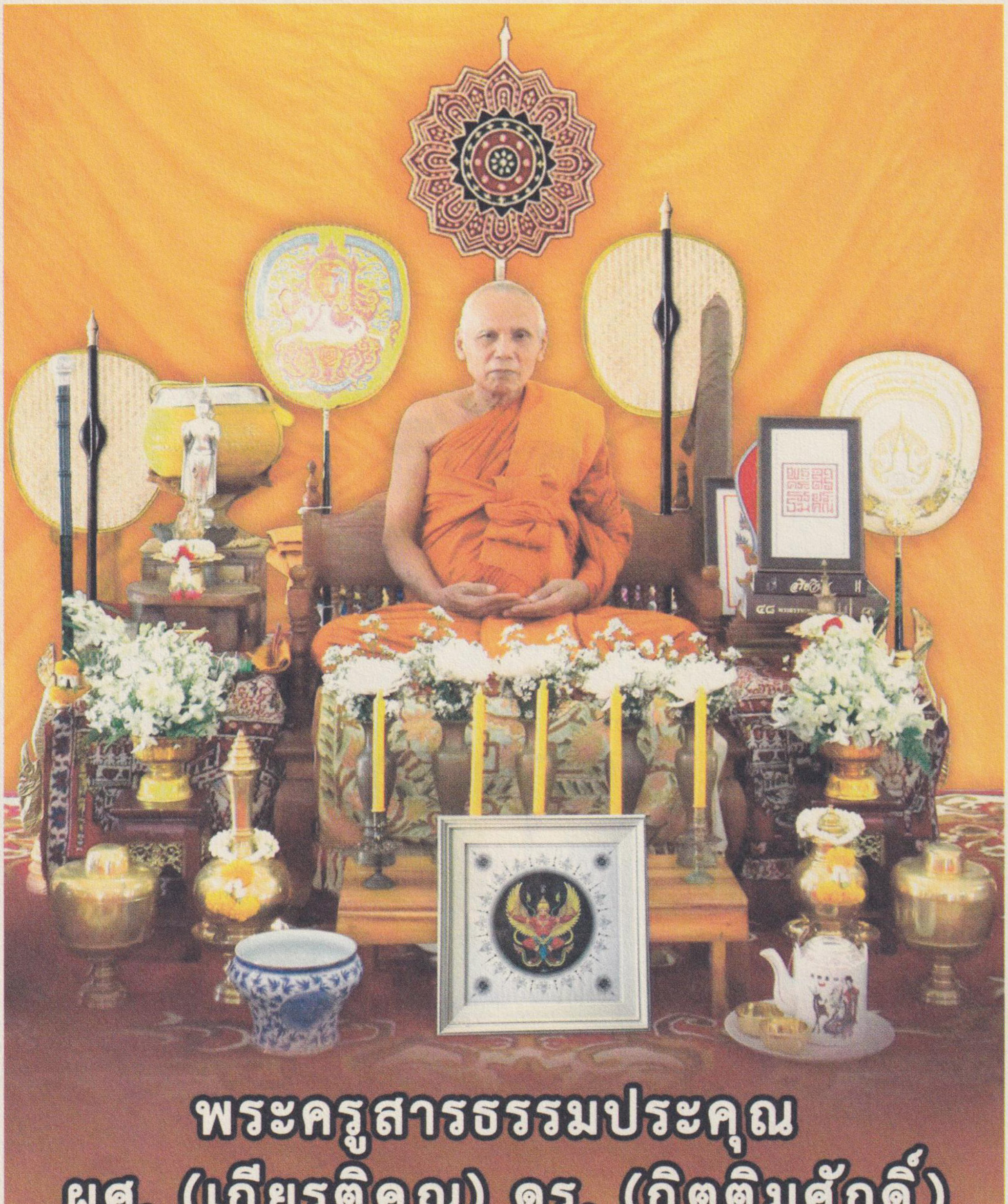
คุณเถวียร–คุณหนูเจียม–คุณประสิทธิ์–คุณธุรกิจ ไชยโพธิ์
สร้างถวายวัดกุดคูณ พ.ศ. ๒๕๕๐

ประวัติ
เจ้าอาวาส
วัดกุดคูณ

พระครูสารธรรมประคุณ
ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
(บุญรอด ธมฺมทินฺโน)
เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ต.ในเมือง อ.เมืองอุบลราชธานี จ.อุบลราชธานี

ตราตั้งเจ้าอาวาส

ที่ ๕๔ / ๒๕๓๔

วันที่ ๔ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๖ แห่งกฎมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ว่าด้วยการแต่งตั้งถอดถอนพระสังฆาธิการ ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงแต่งตั้งให้ พระบุญรวม ฉายา ธมฺมวิญฺโญ

อายุ ๔๙ พรรษา ๒๕ วิทยฐานะ น.ธ. เอก

วัด กุดคูณ

ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัด กุดคูณ

ตำบล ในเมือง เขต ๒ อำเภอ เมืองอุบลราชธานี

จังหวัด อุบลราชธานี

มีหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ที่อยู่ในวัดดังกล่าวข้างต้น จงอยู่ในโอวาทของเจ้าอาวาสที่ได้รับแต่งตั้งแล้วนั้น ซึ่งปฏิบัติการโดยชอบด้วยพระธรรมวินัย กฎหมาย กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติ ประกาศ ของมหาเถรสมาคม

ขอจงถึงความเจริญงอกงามไพบูลย์ในพระพุทธศาสนา ตลอดกาลนาน เทอญฯ

เจ้าคณะจังหวัด อุบลราชธานี

[illegible]

ให้พระครูใบฎีกา บุญรอด

วัด[illegible] [illegible]กอบลวางอานี เป็นพระ[illegible]

ขอ[illegible]พระพุทธศาสนา เป็นภาระ[illegible]

[illegible]สงเคราะห์แก่พระภิกษุสามเณรในอาราม [illegible]

จงเจริญสุขสวัสดิ์ในพระพุทธศาสนาเทอญ

ตั้งแต่วันที่ [illegible] พุทธศักราช ๒๔๘๓

เป็นปีที่ [illegible]

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

โดยพระบรมราชานุญาต

เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ
วันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

มหาเถรสมาคมได้ประชุมพิจารณาคัดเลือกพระครูสัญญาบัตร ที่ดำรงตำแหน่งพระสังฆาธิการผู้บริหารการคณะสงฆ์ สมควรได้รับการเลื่อนชั้นพระสังฆาธิการ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ วันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔ มหาเถรสมาคมมีมติให้เลื่อน

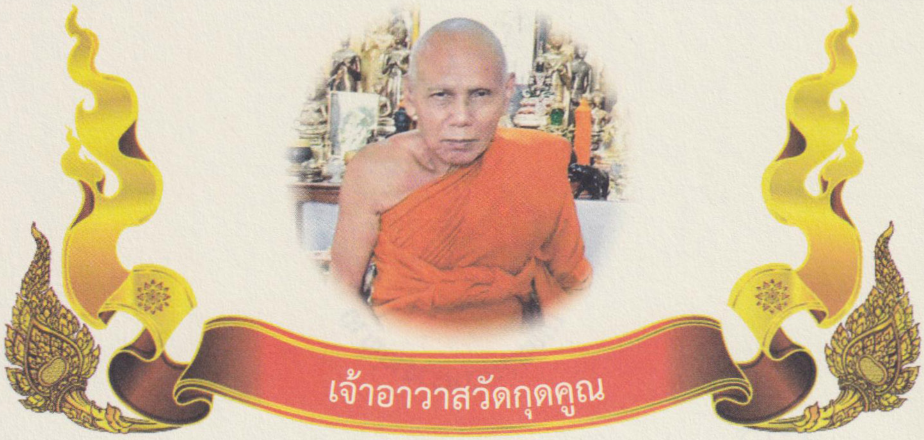
พระครูสารธรรมประคุณ (บุญรอด)
วัดกุดคูณ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
ตำแหน่ง พระครูเจ้าอาวาสวัดราษฎร์ ชั้นโท
เป็น ชั้นเอก

ขอจงเจริญไพบูลย์ในพระพุทธศาสนาเทอญ

ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

สมเด็จพระพุฒาจารย์

(สมเด็จพระพุฒาจารย์)
ประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช
ประธานกรรมการมหาเถรสมาคม

๑. ชาติกำเนิด

พระครูสารธรรมประคุณ (บุญรอด ธมฺมทินฺโน) ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
อายุ ๗๓ พรรษา ๕๑

เดิมชื่อ บุญรอด นามสกุล บุญมา บิดา นายแดง บุญมา มารดา นางวันดี บุญมา
เกิดวัน ๗ ฯ๖ ๔ ค่ำ ปีฉลู วันที่ ๑๔ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๒
ณ บ้านเลขที่ ๑๗ หมู่ที่ ๖ ตำบลกระหาด อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒

๒. บรรพชา - อุปสมบท

วัน ๗ ฯ๕ ๖ ค่ำ ปีกุน วันที่ ๖ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
ณ พัทธสีมา วัดศรีพรหมอุดมธรรม ตำบลกระหาด อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

พระอุปัชฌาย์ พระครูอนุโยคภัทรกิจ วัดปทุมทอง ตำบลกระหาด อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

พระกรรมวาจารย์ พระครูบริหารธรรมคุณ (หลวงพ่อเธอ ธมฺมโชโต) วัดขมิ้น ตำบลกระหาด อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

พระอนุสาวนาจารย์ พระครูวิบูลศาสนคุณ (หลวงพ่อบุญเพ็ง อินฺทสโร) วัดศรีพรหมอุดมธรรม ตำบลกระหาด อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

ได้รับฉายาทางพระพุทธศาสนา ว่า ธมฺมทินฺโน แปลว่า ผู้ให้ธรรม

๓. วิทยฐานะ

(๑) พ.ศ. ๒๕๐๔ สำเร็จประถมศึกษาปีที่ ๔ จากโรงเรียนบ้านโคกเพร็ดโนนจำปา ตำบลกระหาด อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

(๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ สอบไล่ได้ตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่ ๔ (ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น) จากโรงเรียนวิโรจน์รัตนวิทยา วัดทุ่งศรีเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

(๓) พ.ศ. ๒๕๓๒ สอบไล่ได้นักธรรมชั้นเอก สำนักเรียนคณะจังหวัดบุรีรัมย์

(๔) พ.ศ. ๒๕๔ ๔ สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเมืองอุบลราชธานี

วิทยฐานะ น.ธ.เอก

การศึกษาพิเศษ เป็นผู้ที่มีความสนใจ ใฝ่หาความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น

พ.ศ. ๒๕๐๐ มีความสามารถพิเศษในการออกแบบงานสถาปนิกก่อสร้างเสนาสนะวัดกุดคูณ

พ.ศ. ๒๕๒๘ ผ่านการอบรมพระกรรมฐาน จากวัดจันทาราม (วัดท่าซุง) อำเภอมโนรมย์ จังหวัดอุทัยธานี

ความชำนาญการ มีความชำนาญการในด้านการสอนพระกรรมฐาน เจริญภาวนาให้พระภิกษุสามเณร ประชาชนทั่วไป และงานก่อสร้างด้านการออกแบบ

๔. งานการปกครอง

(๑) พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

(๒) พ.ศ. ๒๕๓๙	มีพระภิกษุ	๑๗	รูป	สามเณร	๓๓	รูป
	ศิษย์วัด	๒๐	คน	อารามิกชน	๑	คน
(๓) พ.ศ. ๒๕๔๐	มีพระภิกษุ	๑๗	รูป	สามเณร	๓๔	รูป
	ศิษย์วัด	๒๑	คน	อารามิกชน	๑	คน
(๔) พ.ศ. ๒๕๔๑	มีพระภิกษุ	๑๙	รูป	สามเณร	๓๑	รูป
	ศิษย์วัด	๑๕	คน	อารามิกชน	๑	คน

(๕) พ.ศ. ๒๕๔๒	มีพระภิกษุ	๑๖	รูป	สามเณร	๓๔	รูป
	ศิษย์วัด	๑๗	คน	อารามิกชน	๑	คน
(๖) พ.ศ. ๒๕๔๓	มีพระภิกษุ	๑๖	รูป	สามเณร	๓๖	รูป
	ศิษย์วัด	๑๒	คน	อารามิกชน	๑	คน

มีการสวดพระปาฏิโมกข์ทุกกึ่งเดือน มีการทำวัตรสวดมนต์เช้า - เย็น และเจริญภาวนาพระกรรมฐานเป็นประจำตลอดปี มีระเบียบปกครองวัด โดยยึดหลักพระธรรมวินัยเป็นหลักในการปฏิบัติ และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ คำสั่งของมหาเถรสมาคมอย่างเคร่งครัด ถ้าพระภิกษุสามเณรรูปใดปฏิบัติตนนอกลู่นอกทางพระธรรมวินัย หรือฝ่าฝืนกฎระเบียบ คำสั่งของมหาเถรสมาคมจะเรียกมาว่ากล่าวตักเตือนในเบื้องต้นและลงโทษในลำดับต่อไป จนถึงขั้นให้สละสมณะเพศในที่สุด

มีกติกาของวัดดังนี้

๑. พระภิกษุสามเณรทุกรูปที่จะเข้ามาพักอาศัยในวัดนี้ จะต้องขออนุญาตจากเจ้าอาวาสเสียก่อน เมื่อเจ้าอาวาสอนุญาตแล้ว จึงพักอาศัยได้ และให้พักอาศัยได้ในคราวไม่เกิน ๑๕ วัน

๒. พระภิกษุสามเณรทุกรูป จะต้องเอาใจใส่ต่อการศึกษาพระปริยัติธรรม ปฏิบัติธรรมในสำนักศาสนศึกษาแห่งนี้ และจะต้องท่องจำบทสวดมนต์ต่าง ๆ ในการใช้ในกิจนิมนต์ต่าง ๆ

๓. พระภิกษุสามเณรทุกรูป จะต้องประชุมทำอุโบสถสังฆกรรม ฟังสวดปาฏิโมกข์ทุกกึ่งเดือน เว้นแต่ไม่อยู่ในวัดหรืออาพาธจะต้องบอกลา

๔. พระภิกษุสามเณรและศิษย์วัด จะต้องลงประชุมเพื่อสวดมนต์ทำวัตรเช้า เวลา ๐๔.๐๐ น. และสวดมนต์ทำวัตรเย็น เวลา ๑๙.๐๐ น. ทุกวัน หากอาพาธหรือมีกิจจำเป็นจะต้องบอกลาเจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาสที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าอาวาส

๕. พระภิกษุสามเณรทุกรูป จะต้องปลงผมเดือนละ ๑ ครั้ง ให้เรียบร้อย

๖. สามเณรทุกรูป จะต้องขอสมาทานศีลทุกกึ่งเดือน วันขึ้น , แรม ๑๔ , ๑๕ ค่ำ เป็นประจำตลอดปี

๗. พระภิกษุสามเณรทุกรูป จะต้องช่วยเหลือในกิจของสงฆ์ในวัดทุกอย่าง โดยพร้อมใจกันกระทำและพร้อมใจกันเลิก สมานสามัคคีในหมู่คณะ

๘. ไม่มีอธิกรณ์หรือเรื่องร้ายแรงใด ๆ เกิดขึ้นภายในวัด

๕. งานการศึกษา

(๑) พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๓๘ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการคุมสอบธรรมสนามหลวง วัดมณีวนาราม ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

(๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจข้อสอบธรรมสนามหลวง แผนกธรรม ณ วัดเจียงอีศรีมงคลวราราม อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

(๓) พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับแต่งตั้งเป็นครูสอนโรงเรียนพระปริยัติธรรม ประจำสำนักเรียนวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

(๔) พ.ศ. ๒๕๓๙

นักธรรมชั้นตรี	ส่งเข้าสอบ	๒๑ รูป	สอบได้	๑๘ รูป	สอบตก	๓ รูป
นักธรรมชั้นโท	ส่งเข้าสอบ	๑๕ รูป	สอบได้	๑๐ รูป	สอบตก	๕ รูป
นักธรรมชั้นเอก	ส่งเข้าสอบ	๑๐ รูป	สอบได้	๕ รูป	สอบตก	๕ รูป
รวมทั้งสิ้น	ส่งเข้าสอบ	๔๖ รูป	สอบได้	๓๓ รูป	สอบตก	๑๓รูป

(๕) พ.ศ. ๒๕๔๐

นักธรรมชั้นตรี	ส่งเข้าสอบ	๒๐ รูป	สอบได้	๑๙ รูป	สอบตก	๑ รูป
นักธรรมชั้นโท	ส่งเข้าสอบ	๑๗ รูป	สอบได้	๑๐ รูป	สอบตก	๗ รูป
นักธรรมชั้นเอก	ส่งเข้าสอบ	๑๐ รูป	สอบได้	๔ รูป	สอบตก	๖ รูป
รวมทั้งสิ้น	ส่งเข้าสอบ	๔๗ รูป	สอบได้	๓๓ รูป	สอบตก	๑๔รูป

(๖) พ.ศ. ๒๕๔๑

นักธรรมชั้นตรี	ส่งเข้าสอบ	๑๙ รูป	สอบได้	๑๑ รูป	สอบตก	๘ รูป
นักธรรมชั้นโท	ส่งเข้าสอบ	๑๘ รูป	สอบได้	๗ รูป	สอบตก	๑๑รูป
นักธรรมชั้นเอก	ส่งเข้าสอบ	๑๒ รูป	สอบได้	๕ รูป	สอบตก	๗ รูป
รวมทั้งสิ้น	ส่งเข้าสอบ	๔๙ รูป	สอบได้	๒๓ รูป	สอบตก	๒๖รูป

(๗) พ.ศ. ๒๕๔๒

นักธรรมชั้นตรี	ส่งเข้าสอบ ๑๙ รูป	สอบได้ ๑๕ รูป	สอบตก ๔ รูป
นักธรรมชั้นโท	ส่งเข้าสอบ ๑๐ รูป	สอบได้ ๔ รูป	สอบตก ๖ รูป
นักธรรมชั้นเอก	ส่งเข้าสอบ ๑๒ รูป	สอบได้ ๘ รูป	สอบตก ๔ รูป
รวมทั้งสิ้น	ส่งเข้าสอบ ๔๑ รูป	สอบได้ ๒๗ รูป	สอบตก๑๔รูป

มีวิธีแนะแนวและส่งเสริมการศึกษา

ได้แนะแนวในการศึกษาพระปริยัติธรรม ให้แก่พระภิกษุสามเณร ในสำนักศาสนศึกษาวัดกุดคูณ โดยกำชับให้นักเรียนทุกรูปถือคติ หัวใจนักปราชญ์ คือ สุ จิ ปุ ริ ขยันหมั่นเพียร ท่องบทตำหรับตำราให้ขึ้นใจ และสอบธรรมสนามหลวงทุกปี จะจัดให้มีการอบรมหรือติวเข้มก่อนสอบ อย่างน้อย ๑๕ วัน เพื่อเป็นการเตรียมตัวให้พร้อมของนักเรียนพระปริยัติธรรม

ด้านการส่งเสริมการศึกษาได้จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อมและเพียงพอไว้ประจำสำนักศาสนศึกษาและในการสอนธรรมสนามหลวง ถ้าหากรูปใดสามารถสอบไล่ได้ในสนามหลวงก็จะมีของขวัญให้เป็นการบำรุงขวัญและกำลังใจ เช่น ให้การช่วยเหลือทุนการศึกษา และผ้าไตรจีวร เป็นต้น

๖. งานการศึกษาสงเคราะห์

๑. พ.ศ. ๒๕๔๐ จัดตั้งทุนอาหารกลางวัน มอบให้โรงเรียนบ้านคำเตย สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตาลสุม อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี เป็นเงินจำนวน ๑๓,๓๒๐.๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสามพันสามร้อยยี่สิบบาทถ้วน)

๒. พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้นำพระประธาน ขนาดหน้าตักกว้าง ๒๔ นิ้ว มอบให้แก่โรงเรียนบ้านคำเตย อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๓. พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้มอบเก้าอี้เหล็กบุนวม จำนวน ๙๔ ตัว มอบให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี คิดเป็นเงินจำนวน ๓๓,๘๔๐.๐๐ บาท (สามหมื่นสามพันแปดร้อยสี่สิบบาทถ้วน)

๔. วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้ทูลเกล้า ฯ ถวายเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) ในวโรกาสสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานในพิธีวางศิลาฤกษ์และพิธีเปิดอาคารที่ทำการศาลจังหวัดอุบลราชธานี

๕. พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บริจาคมอบทุนให้โรงเรียนประชาสามัคคี สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)
๖. พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๒๕๔๐ ได้นำตู้เย็น ๑ เครื่อง พร้อมอาหารกลางวันไปมอบให้โรงเรียนบ้านโคกเพร็ดโนนจำปา ตำบลกระหาด อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ คิดเป็นเงินจำนวน ๔๕,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่หมื่นห้าพันบาทถ้วน)
๗. พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บริจาคสมทบทุนมูลนิธิบำรุงพระสงฆ์วัดมณีวนาราม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจำนวนเงิน ๑,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)

รวมเงินการศึกษาสงเคราะห์เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๒๔,๑๖๐.๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นสี่พันหนึ่งร้อยหกสิบบาทถ้วน)

๗. งานการเผยแผ่

๑. พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้เข้ารับปฏิบัติธรรม ในโครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
๒. พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้เข้าอบรมพระสังฆาธิการเพื่อพัฒนาชุมชน ครั้งที่ ๕ หนตะวันออก ณ วัดศาลาลอย อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
๓. พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๔๓ ได้รับแต่งตั้งให้ไปบำเพ็ญประโยชน์ด้านการแสดงธรรม การพัฒนาจิตใจผู้ต้องขังเรือนจำกลาง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างต่อเนื่อง บังเกิดผลดีตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย
๔. พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๔๓ ได้รับแต่งตั้งไปแสดงธรรมเทศนาออกอากาศที่สถานีวิทยุกระจายเสียง ๐๘ ทหารอากาศ จังหวัดอุบลราชธานี
๕. พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๒๕๔๓ ได้ไปอบรมพระกรรมฐานที่กองบิน ๒๑ ให้ข้าราชการทหารอากาศ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๖. มีการทำพิธีมาฆบูชาเป็นประจำทุกปี มีผู้เข้าร่วมพิธี พระภิกษุสามเณร ๕๐ รูป ประชาชนกว่า ๕๐๐ คน
๗. มีการทำพิธีวิสาขบูชาเป็นประจำทุกปี มีผู้เข้าร่วมพิธี พระภิกษุสามเณร ๕๓ รูป ประชาชนกว่า ๕๕๐ คน
๘. มีการทำพิธีอัฐมีบูชาเป็นประจำทุกปี มีผู้เข้าร่วมพิธี พระภิกษุสามเณร

๕๑ รูป ประชาชนกว่า ๔๕๐ คน
๙. มีการทำพิธีอาสาฬหบูชาเป็นประจำทุกปี มีผู้เข้าร่วมพิธี พระภิกษุสามเณร ๕๕ รูป ประชาชนกว่า ๖๙๐ คน
๑๐. มีการอบรมพระภิกษุสามเณรภายในวัด หลังจากเสร็จพิธีทำวัตรสวดมนต์เย็น โดยเน้นเรื่องเสขิยวัตร กิริยามารยาทและศาสนพิธี ตลอดจนระเบียบคำสั่งมหาเถรสมาคม ที่เกี่ยวข้อง
๑๑. มีการอบรมศีลธรรมแก่ประชาชน และนักเรียน เป็นประจำทุกวันพระที่วัดกุดคูณ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๑๒. มีกิจกรรมเกี่ยวกับการเผยแผ่ คือ ให้มีการจัดกิจกรรมเนื่องในวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ

๘. งานสาธารณูปการ

๑. พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๒ เมตร , ยาว ๓ เมตร จำนวน ๕ หลัง มุงสังกะสีสีขาวปูพื้นด้วยไม้เนื้อแข็งอย่างดี รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)
๒. พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างห้องน้ำวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๒ เมตร , ยาว ๑๕ เมตร มุงสังกะสีขาวธรรมดา พื้นขัดมัน ผนังปูน รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๙๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)
๓. พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์ ๒ ชั้น วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๗ เมตร , ยาว ๑๕ เมตร มุงสังกะสีขาวธรรมดา ปูพื้นด้วยไม้เนื้อแข็งอย่างดี รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๔๕,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่หมื่นห้าพันบาทถ้วน)
๔. พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๙ เมตร , ยาว ๑๑ เมตร มุงสังกะสีสีขาว ปูพื้นด้วยไม้เนื้อแข็งอย่างดี พื้นขัดมัน

รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สามแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

๕. พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๗ เมตร , ยาว ๙ เมตร มุงสังกะสีขาวธรรมดา ปูพื้นด้วยไม้เนื้อแข็งอย่างดี รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘๕,๐๐๐.๐๐ บาท (แปดหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

๖. พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๒ เมตร , ยาว ๓ เมตร ๒ ชั้น ๒ ห้องนอน มุงสังกะสีสีขาว ปูพื้นด้วยไม้เนื้อแข็งอย่างดี รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๕,๐๐๐.๐๐ บาท (สามหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

๗. พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๓ เมตร , ยาว ๖ เมตร ๒ ชั้น ๒ ห้องนอน มุงสังกะสีสีขาว ปูพื้นด้วยไม้เนื้อแข็งอย่างดี รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๔๕,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่หมื่นห้าพันบาทถ้วน)

๘. พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๒ เมตร , ยาว ๓ เมตร ๒ ชั้น ๒ ห้องนอน มุงสังกะสีสีขาว ปูพื้นด้วยไม้เนื้อแข็งอย่างดี รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๕,๐๐๐.๐๐ บาท (สามหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

๙. พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๓ เมตร , ยาว ๖ เมตร จำนวน ๒ หลัง ๒ ชั้น ๒ มุงกระเบื้องสีเขียวลอนคู่ ปูพื้นด้วยไม้เนื้อแข็งอย่างดี รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๕๙,๐๐๐.๐๐ บาท (ห้าหมื่นเก้าพันบาทถ้วน)

๑๐. พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๓.๕๐ เมตร , ยาว ๖ เมตร ๒ ชั้น มุงสังกะสี ปูพื้นด้วยไม้เนื้อแข็งอย่างดี รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๗๙,๐๐๐.๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นเก้าพันบาทถ้วน)

๑๑. พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างอุโบสถวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๑๖ เมตร , ยาว ๓๖ เมตร หลังคามุงกระเบื้องสีเขียวลอนคู่ ปูพื้นด้วยหินขัด รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒,๕๓๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สองล้านห้าแสนสามหมื่นบาทถ้วน)

๑๒. พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างศาลาหอฉันวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๘ เมตร , ยาว ๓๐ เมตร หลังคามุงกระเบื้องสีเขียวลอนคู่ รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)

๑๓. พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์ ๓ ชั้น กุฏิเจ้าอาวาสเป็นกุฏิรับรองพระอาคันตุกะด้วย วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๙ เมตร , ยาว ๑๕ เมตร หลังคามุงกระเบื้อง สีเขียวลอนคู่ ปูพื้นด้วยไม้อบ รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๙๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งล้านเก้าแสนบาทถ้วน)

๑๔. พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างพระพุทธรูปองค์ใหญ่พร้อมวิหารหน้าตัก ๘๐ นิ้ว วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)

๑๕. พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างหอระฆัง วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๔ เมตร , ยาว ๔ เมตร รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)

๑๖. พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างเมรุเผาศพ วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง

๕ เมตร , ยาว ๙ เมตร เทคอนกรีตเสริมเหล็กหลังคาโครงเหล็ก รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๙๙๐,๐๐๐.๐๐ บาท (เก้าแสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)

๑๗. พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างศาลาบำเพ็ญกุศลคู่เมร วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี สูง ๒ ชั้น ขนาดกว้าง ๓๐ เมตร , ยาว ๗๐ เมตร เทคอนกรีตเสริมเหล็กหลังคาโครงเหล็ก มุงกระเบื้อง ความหนา ๕ มิล รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๙,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (เก้าล้านบาทถ้วน)

๑๘. พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๖๒ เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๒๕ เมตร , ยาว ๕๐ เมตร , สูง ๓๙ เมตร เทคอนกรีตเสริมเหล็กอย่างมาตรฐาน ลงสีทอง สีขาว สีแดง และสีผสมหลาย ๆ อย่าง ลวดลายมีบางส่วนตามจุดที่สำคัญขององค์พระมหาเจดีย์ รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๔๙,๙๙๙,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่สิบเก้าล้านเก้าแสนเก้าหมื่นเก้าพันบาทถ้วน)

รวมค่าก่อสร้างงานสาธารณูปการ (รายการที่ ๑ – ๑๘) เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๖๗,๕๙๒,๐๐๐.๐๐ บาท (หกสิบเจ็ดล้านห้าแสนเก้าหมื่นสองพันบาทถ้วน)

๙. งานบูรณะปฏิสังขรณ์ถาวรวัตถุ

๑. พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นประธานดำเนินการบูรณปฏิสังขรณ์โรงครัว จำนวน ๑ หลัง วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๗ เมตร ,ยาว ๑๕ เมตร หลังคามุงสังกะสีสีเขียว พื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก ชั้นเดียว รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

๒. พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นประธานดำเนินการบูรณะศาลาบำเพ็ญกุศล วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๙ เมตร , ยาว ๑๕ เมตร หลังคามุงสังกะสีสีขาว พื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก บ.ล.ส. ชั้นบนโครงไม้เนื้อแข็ง จำนวน ๑ หลัง รวมค่าก่อสร้างเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๔๙๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่แสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)

๓. พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นประธานดำเนินการบูรณะศาลาบำเพ็ญกุศล วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เป็นตาข่ายเหล็ก ยาว ๑๐๐ เมตรรอบศาลาเพื่อกันนกพิราบ รวมค่าก่อสร้างเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

๔. พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นประธานดำเนินการบูรณะพระพุทธรูปปรางมารวิชัย วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี หน้าตัก ๘๐ นิ้ว พร้อมพระสาวกซ้ายขวา ลงสีมุกทั้งองค์ รวมค่าบูรณะ ๔๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่หมื่นบาทถ้วน)

๕. พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นประธานบูรณะห้องน้ำ ๘ ห้อง ชั้นเดียว เทคอนกรีตเสริมเหล็ก โครงสร้างหลังคามุงกระเบื้องตราช้าง ๕ มิล ลอนคู่ วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี รวมค่าก่อสร้างเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๔๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

๖. พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นประธานบูรณะเทพื้นคอนกรีตรอบเมรุวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ยาว ๑๕ เมตร กว้าง ๑๕ เมตร มณฑลโครงสร้างพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก รวมค่าก่อสร้างบูรณะ ๑๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

รวมค่าบูรณะปฏิสังขรณ์ (รายการที่ ๑ – ๖) เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑,๔๘๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งล้านสี่แสนแปดหมื่นบาทถ้วน)

๑๐. งานด้านการพัฒนาวัด

๑. พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นประธานชักชวนญาติโยม ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคดินถมถนนบริเวณ วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อปรับพื้นที่ให้บริเวณวัดด้านทิศใต้อุโบสถ ให้ดูสวยงามและปลูกต้นไม้ให้ร่มรื่น รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๗๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สองแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน)

๒. พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นประธานชักชวนญาติโยมในหมู่บ้านกุดคูณเทพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก เมรุเผาศพวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ขนาดกว้าง ๒๐ เมตร , ยาว ๔๐ เมตร รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๕๓,๐๐๐.๐๐ บาท (สามแสนห้าหมื่นสามพันบาทถ้วน)

รวมค่าใช้จ่ายงานด้านการพัฒนาวัด เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๖๒๓,๐๐๐.๐๐ บาท (หกแสนสองหมื่นสามพันบาทถ้วน)

๑๑. งานสาธารณประโยชน์

๑. พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๔๐ เป็นประธานนำชาวบ้านกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เจาะน้ำบาดาลในวัดกุดคูณ เพื่อรับฝนแล้งให้กับญาติโยม เพราะในฤดูแล้งน้ำประปาไม่พอใช้ ชาวบ้านต้องอาศัยน้ำที่วัด และประโยชน์รดต้นไม้ในบริเวณวัด รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

๒. พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๒๕๔๑ เป็นประธานนำพาคณะญาติโยมชาวอำเภอเมืองอุบลราชธานี, อำเภอวารินชำราบ, อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ ๑,๐๐๐ คน นำพันธุ์ไม้ยืนต้นทุกชนิด รวม ๑๐๐,๐๐๐ ต้น พร้อมเจาะน้ำบาดาลปลูกป่าที่ดินสาธารณะประโยชน์บ้านหนองกุงใหญ่ ตำบลหนองกุง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ ๒๕๐ ไร่ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นบาทถ้วน) ปัจจุบันเป็นวัดป่าหนองกุง ตำบลหนองกุง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี

๓. พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ เป็นประธานนำพาญาติโยมชาวบ้านกุดคูณ พร้อมพระภิกษุสามเณรสวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปลูกไม้ยืนต้น ปลูกป่าที่พักสงฆ์รัตนสังวร (ดงปอ) ตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ไม้ที่นำไปปลูกเป็นไม้สักส่วนมาก ๓๐,๐๐๐ ต้น พร้อมเจาะน้ำบาดาลอีก ๔๕ เมตร ไว้รดต้นไม้ในฤดูแล้ง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๕๙,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นเก้าพันบาทถ้วน)

รวมเงินงานสาธารณะประโยชน์ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑,๑๕๙,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งล้านหนึ่งแสนห้าหมื่นเก้าพันบาทถ้วน)

รวมเงินงานสาธารณูปการ, งานบูรณปฏิสังขรณ์ งานด้านการพัฒนาวัด,
งานสาธารณะประโยชน์, งานการศึกษาสงเคราะห์
เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๗๐,๙๗๘, ๑๖๐.๐๐ บาท
(เจ็ดสิบล้านเก้าแสนเจ็ดหมื่นแปดพันหนึ่งร้อยหกสิบบาทถ้วน)

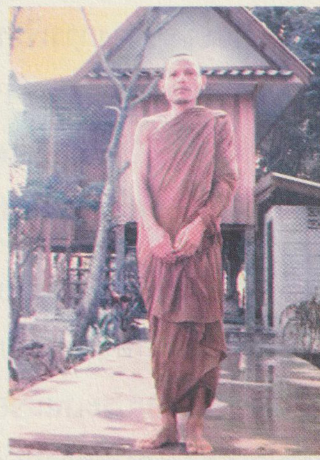
๑๒. งานพิเศษ

๑. พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้เข้าอบรมตามโครงการอบรมพระสังฆาธิการ ระดับวัดและตำบล ณ วัดมหาวนาราม ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๒. พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้เข้ารับการอบรมถวายความรู้แก่พระสังฆาธิการ ด้านการพัฒนาวัด ณ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๓. พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๒ ได้เข้ารับการอบรมพระสังฆาธิการ ระดับเจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส , ผู้ช่วยเจ้าอาวาส ตามมติมหาเถรสมาคม ที่ ๔๑๔/๒๕๓๙ ณ ศูนย์การคณะสงฆ์ภาค ๑๐ บ้านสร้างมิ่ง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

เส้นทางจากพระธรรมดา สู่พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)

ในปีพุทธศักราช ๒๕๑๕ ท่าน ธมฺมทินฺโนภิกขุ หรือ พระบุญรอด ซึ่งในขณะนั้นยังเป็นพระนวกะ ผู้ยังใหม่ในพระธรรมวินัย แต่ด้วยนิสัยที่เป็นผู้คงแก่เรียน ชอบแสวงหาความรู้อยู่เป็นนิตย์ ครั้นอุปสมบทได้ระยะหนึ่งแล้ว จึงพิจารณาว่าเราต้องแสวงหาความรู้ทางด้านคันถะธุระและวิปัสสนาธุระ ให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ซึ่งในราวปีพุทธศักราช ๒๕๐๐ เป็นต้นมา สำนักเรียนทั้งทางด้านคันถะธุระ คือ การเรียนพระปริยัติธรรม และสำนักเรียนทั้งทางด้านวิปัสสนาธุระ คือ ด้านการสอน พระกรรมฐาน ในภูมิภาคที่ราบสูงของไทย มีเพียงเมืองอุบลราชธานีเท่านั้น ที่เป็นเมืองแห่งสรรพวิชาความรู้ กับทั้งยังมีพระมหาเถระครูบาอาจารย์ที่เป็นเลิศทางด้านวิชาความรู้ ต่าง ๆ กอรปกับมีสำนักเรียนที่เปิดรับและสั่งสอน ทั้งทางโลกและทางธรรมอยู่เป็นอันมาก

เมื่อพระบุญรอดได้พิจารณาดังนี้แล้ว จึงได้กระทำอุปัชฌายวัตรกราบลาพระอุปัชฌาย์และพระอาจารย์ กับทั้งบอกลาโยมบิดามารดาเพื่อจะเดินทางไปศึกษาหาความรู้ ครั้นแล้วจึงมุ่งหน้าสู่จังหวัดอุบลราชธานี อันเป็นจุดหมาย พระบุญรอดได้เดินทางด้วยการนั่งรถไฟ จากสถานีรถไฟจังหวัดสุรินทร์ มายังสถานีรถไฟอำเภอวารินชำราบ สู่เมืองอุบราชธานีอันเป็นดินแดนเมืองแห่งนักปราชญ์ ด้วยใจที่เด็ดเดี่ยวและมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ให้กับตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

อาวาสสถานที่พำนักและการใฝ่หาความรู้

วัดสว่างอารมณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี คือชื่ออารามสถานที่ที่ท่าน ธมฺมทินฺโนภิกขุ ได้เข้าจำพรรษา โดยได้รับความเมตตาจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อ พระครูวิจิตพัฒนโกศล หรือที่ชาวบ้านเรียกท่านว่า

ญาท่านเพ็ง ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดสว่างอารมณ์ในขณะนั้น ได้เมตตารับพระภิกษุบุญรอด ให้จำพรรษอยู่ที่วัดสว่างอารมณ์ กับทั้งยังอนุเคราะห์สงเคราะห์ด้วยปัจจัย ๔ อยู่มิได้ขาด เมื่อพระบุญรอดได้ย้ายจากบ้านเกิดเมืองนอนอันเป็นดินแดนมาตุภูมิของตน มุ่งมั่นมาสู่จังหวัดอุบลราชธานีดินแดนแห่งเมืองนักปราชญ์แล้ว ด้วยความขยันหมั่นเพียรความอดทนและจากนิสัยการใฝ่รู้ใฝ่เรียน เมื่อมาอยู่วัดสว่างอารมณ์ใหม่ ๆ ซึ่งเต็มไปด้วยระบบระเบียบวัฒนธรรมประเพณีที่ต่างจากบ้านเกิดเมืองนอนที่ไม่คุ้นเคย แต่กระนั้นก็ไม่ใช่อุปสรรคที่จะขัดขวางการเรียนรู้ ตรงกันข้ามกับทำให้พระบุญรอดได้แรงบันดาลใจและตั้งใจเอาไว้ว่า...

"สิ่งใดที่เรายังไม่รู้ สิ่งนั้นเราต้องรู้ให้ได้
สิ่งใดที่เรายังทำไม่ได้ สิ่งนั้นเราต้องทำให้ได้"

ด้วยนิสัยเป็นผู้ใฝ่เรียน พระภิกษุบุญรอด จึงมุ่งมั่นขยันหมั่นเพียรศึกษาหาความรู้ใส่ตนเองมิได้ขาด โดยเฉพาะความรู้ใหม่ ๆ ที่ตนเองไม่เคยรู้ไม่เคยเรียนมาก่อน คือ ด้านวัฒนธรรมประเพณีของชาวจังหวัดอุบลราชธานี หลัก ๆ ได้แก่ ฮีต ๑๒ ครอง ๑๔ อันเป็นจารีตดั้งเดิมที่ชาวอุบราชธานีต้องปฏิบัติกันเป็นประจำในทุก ๆ ปี ประเพณีบุญผะเหวด หรือบุญเทศน์มหาชาติ เป็นบุญประจำปีที่แต่ละวัดในจังหวัดอุบลราชธานีจะต้องจัดให้มีบุญผะเหวดฟังเทศน์มหาชาติ ในเดือนสามหรือเดือนสี่เป็นประจำอันจะขาดไม่ได้ วัดสว่างอารมณ์จึงได้ปฏิบัติสืบทอดบุญผะเหวดเทศน์มหาชาติมามิได้ขาด การเทศน์มหาชาตินั้นในสมัยก่อนนั้น พระที่จะขึ้นแสดงพระธรรมเทศนาลำมหาชาติได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่อ่านอักษรธรรมออก ซึ่งในแต่ละกัณฑ์ทั้ง ๑๓ กัณฑ์ ก็มีท่วงทำนองการเทศนาที่แตกต่างกันออกไป การเป็นผู้มีนิสัยใฝ่เรียนรู้เป็นทุนเดิมของพระบุญรอด เมื่อรู้ว่าตนเองจะได้เป็นองค์แสดงพระธรรมเทศนามหาชาติชาดก แต่ตนยังอ่านอักษรธรรมไม่ได้ จึงได้ไปขอให้สามเณรถนอม คันธจันทร์ ชาวอำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบราชธานี สามเณรป้อม วัดคูเดื่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี สอนการอ่านอักษรธรรมให้ อย่างไม่ถือตัวถือตนว่าตัวเองเป็นพระที่มีศีลมากกว่าสามเณรเลย พระบุญรอดร่ำเรียนอักษรธรรมจากสามเณรทั้งสองรูปด้วยความเคารพ จึงได้เรียกสามเณรทั้งสองรูปด้วยความเคารพนั้นว่า **ท่านอาจารย์เณร** การเรียนการสอนอักษรธรรมระหว่างอาจารย์เณรและลูกศิษย์พระบุญรอด ทำให้ในที่สุดพระบุญรอด ก็สามารถอ่านอักษรธรรมได้และแสดงพระธรรมเทศนาเรื่องผะเหวดสันดรชาดก อักษรธรรมได้เป็นอย่างดี

การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียนเรื่องวัฒนธรรมประเพณีของพระบุญรอด ที่สร้างความแปลกใจแก่ พระเถระผู้ใหญ่ มีอยู่ว่าคราหนึ่งที่วัดสว่างอารมณ์นั้นเอง คัมภีร์ใบลานที่จารึกด้วยอักษรธรรม เรื่องพระเวสสันดรชาดกของวัด ได้กระจัดกระจายกันไปไม่เป็นหมวดหมู่ (ภาษาลาวเรียกว่า ลานแตกผูก) พระครูวิจิตพัฒนโกศล หรือที่ชาวบ้านเรียกท่านว่า ญาท่านเพ็ง ผู้เป็นเจ้าอาวาสวัดสว่างอารมณ์ ในขณะนั้น จึงได้ค้นใบลานที่กระจัดกระจายนั้น เพื่อจะจัดเข้าให้เป็นหมวดหมู่และเป็นกัณฑ์ ทั้ง ๑๓ กัณฑ์ให้ดีดั่งเดิม ท่านจึงได้เรียกหาพระบุญรอดให้มาช่วย เมื่อพระบุญรอดมาถึง ท่านเจ้าอาวาสจึงมอบหมายให้พระบุญรอด คัดแยกใบลานที่กระจัดกระจายกันนั้นเข้าไว้ให้เป็นหมวดหมู่และเป็นกัณฑ์ทั้ง ๑๓ กัณฑ์ ด้วยการที่พระบุญรอดอ่านอักษรธรรมได้ จึงได้คัดแยกใบลานแต่ละแผ่น โดยดูที่ต้นหัวลาน เริ่มตั้งแต่กัณฑ์ทศพร ผูกที่ ๑ แผ่นที่ ๑ ไปจนถึง กัณฑ์ทศพรผูกที่ ๑ แผ่นสุดท้าย ก็เรียบเรียงไปจนถึงนครกัณฑ์ที่ ๑๓ ซึ่งเป็นกัณฑ์สุดท้ายแผ่นสุดท้าย จนครบถ้วนสมบูรณ์ดีแล้ว จึงได้น้อมลานกัณฑ์เทศน์ที่ตนเรียบเรียงใหม่นั้นถวายพระครูวิจิตพัฒนโกศล เมื่อท่านเจ้าอาวาสวัดได้ตรวจทานดีแล้วปรากฏว่า พระบุญรอดเรียบเรียงได้ถูกต้องสมบูรณ์อย่างน่าประหลาดใจ ทำให้พระครูวิจิตพัฒนโกศล ประหลาดใจและถามพระบุญรอดว่า

พระบุญรอดเรียบเรียงลานแตกผูกได้ยังไง ! อ่านหนังสืออุบลออกหรือ

พระบุญรอดตอบท่านไปว่า **"กระผมได้ร่ำเรียนการอ่านอักษรธรรมอุบลมาจากสามเณรเป็นผู้สอนครับ เลยอ่านได้ โดยอ่านที่หัวลานและจัดเรียงกันไป ทีละกัณฑ์ ทีละผูก ทีละแผ่น จนถึงกัณฑ์สุดท้าย แผ่นสุดท้ายไปจนครบขอรับ"**

จากการเรียงลานแตกผูกในครั้งนั้น ได้ทำให้ท่านเจ้าอาวาสวัดชื่นชมในความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของพระบุญรอดเป็นอย่างมากและได้มอบหมายงานวัด หรือกิจของสงฆ์ให้ทำแทนในหลาย ๆ ครั้งหลาย ๆ โอกาสการสร้างความแปลกใจแก่พระมหาเถระ ในเรื่องวัฒนธรรมประเพณีของชาวจังหวัดอุบราชธานี ของพระบุญรอดยังมีต่อไปอีกว่า ครั้งหนึ่งพระบุญรอดได้ไปเทศนามหาชาติ ที่วัดมหาวนาราม (วัดป่าใหญ่) พระอารามหลวงซึ่งในขณะนั้นมี พระกิตติญาณโสภณ (สมเกียรติ สมกิตฺติ สมณศักดิ์สุดท้าย คือพระเทพกิตติมุนี) เป็นเจ้าอาวาส หลังจากพระบุญรอดเทศนา ลำมหาชาติจบลง เมื่อลงจากธรรมาสน์เทศนาแล้ว พระกิตติญาณโสภณ เจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม พระอารามหลวงในขณะนั้นได้เรียกพระบุญรอดมาสอบถามว่า

"พระบุญรอดเป็นพระมาจากจังหวัดสุรินทร์ ทำไมถึงเทศนาลำมหาชาติทำนองอุบลได้ อ่านอักษรธรรมอุบลก็ได้" พระบุญรอดตอบท่านว่า...

"กระผมได้ร่ำเรียนมาจากสามเณรเป็นผู้สอนอ่านอักษรธรรมอุบลครับกับทั้งได้พ่อแม่ครูบาอาจารย์ เมตตาสั่งสอนการเทศนาท่วงทำนองลำมหาชาติ จึงเทศนาได้ ขอรับ"

จากผลของการเป็นผู้ใฝ่หาความรู้อย่างไม่สิ้นสุด การไม่ถือตัวถือตนของพระบุญรอด กอปรกับเป็นผู้ที่มีนิสัยเป็นจิตอาสา ชอบช่วยเหลือและช่วยขวานขวายในกิจของคณะสงฆ์อยู่มิได้ขาด จึงทำให้เป็นที่รักที่เมตตา ทั้งต่อท่านเจ้าอาวาสวัดและเพื่อน ๆ สหธรรมมิกภายในวัดด้วยกัน ในทางด้านการศึกษาพระปริยัติ ก็สามารถสอบได้นักธรรมชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก ตามลำดับ ด้านการศึกษาทางโลก ก็จบหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่ ๔ (ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น) จากโรงเรียนวิโรจน์รัตนวิทยา วัดทุ่งศรีเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เป็นผลสำเร็จในที่สุด

การดำรงตำแหน่งหัวหน้าที่พักสงฆ์/เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

ครั้นเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๑๖ ที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณ ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานีเป็นที่พักสงฆ์ตกสำรวจจากกรมศาสนา สภาพที่พักสงฆ์ในขณะนั้นมีเพียงศาลาหลังเก่า ๆ ที่ทำขึ้นด้วยวัสดุธรรมชาติ หลังคามุงสังกะสี ฝาผนังปิดด้วยใบตองกุงและใบตองชาด ซึ่งใช้เพียงเป็นที่พักให้พระภิกษุสามเณรได้ใช้ปฏิบัติธรรม แต่เมื่อถึงเวลาหน้าฝนก็ไม่สามารถป้องกันน้ำฝนได้มากนัก ทำให้พระภิกษุสามเณรไม่สามารถอยู่จำพรรษาอย่างถาวรได้ ด้วยสาเหตุนี้ทำให้สภาพที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณในขณะนั้นกลายเป็นที่พักสงฆ์เกือบร้างหรือร้างไปเป็นบางช่วง บางคราวส่วนใหญ่จะเป็นเพียงที่ปักกลดของพระธุดงค์ที่เดินธุดงค์ผ่านมาอาศัยพักค้างคืนชั่วครั้งชั่วคราวเท่านั้น

ในปีเดียวกันนั้น (พ.ศ. ๒๕๑๖) นำโดยพ่อใหญ่คูณ ทองงาม ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านกุดคูณ ในขณะนั้น พ่อใหญ่จีน ไชยโพธิ์ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน พ่อใหญ่ประสงค์ วุฒิพันธุ์ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นผู้อาวุโสของชุมชนกุดคูณ ได้ปรึกษาหารือกันถึงปัญหาสภาพของที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณที่ขาดพระสงฆ์จำพรรษาและไม่ได้รับการพัฒนาตามควร จึงได้พร้อมเพรียงกันไปที่วัดมณีวนาราม (วัดป่าน้อย) ซึ่งเป็นวัดที่จำพรรษาของพระธรรมเสนานี (กิ่ง มหปฺผโล ป.ธ.๕) ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าคณะจังหวัดอุบราชธานีในขณะนั้น

คณะชาวบ้านกุดคูณนำโดยคุณพ่อใหญ่คูณ ทองงาม พ่อใหญ่สิงห์ พาเรือง พ่อใหญ่จีน ไชยโพธิ์ พ่อใหญ่ประสงค์ วุฒิพันธุ์ และชาวบ้านกุดคูณ พร้อมใจกันได้เข้าไปกราบขอความเมตตาจากพระธรรมเสนานี เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี แล้วได้เล่าประวัติความเป็นมาสภาพ ที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณที่มีสภาพไม่ต่างไปจากที่พักสงฆ์ร้างตามความเป็นจริงถวาย ได้ขอรับความเมตตาจากท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์จัดหาพระสงฆ์ไปอยู่จำพรรษาและช่วยพัฒนาที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณอย่างถาวร

พระธรรมเสนานี

เมื่อพระธรรมเสนานี ได้รับรู้ประวัติความเป็นมาและสภาพที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณจากผู้นำชุมชนโดยละเอียดแล้ว จึงได้มีโทรศัพท์ถึงพระครูวิจิตรพัฒนโกศล เจ้าอาวาสวัดสว่างอารมณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ให้จัดส่งพระภิกษุสามเณร จากวัดสว่างอารมณ์ เพื่อไปจำพรรษาและช่วยพัฒนาที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณต่อไป

พระครูวิจิตรพัฒนโกศล (ญาท่านเพ็ง) เจ้าอาวาสวัดสว่างอารมณ์ เมื่อได้รับคำสั่งจากพระธรรมเสนานี เจ้าคณะจังหวัดอุบราชธานี จึงได้จัดส่งพระภิกษุสามเณรซึ่งหมุนเวียนกันไปอยู่จำพรรษา แต่แล้วด้วยสภาพที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณในขณะนั้นไม่เป็นสับปายะสถาน เสนาสนะไม่เอื้ออำนวยในการอยู่จำพรรษาของพระภิกษุสามเณรจึงไม่มีพระมาอยู่จำพรรษา

คณะผู้นำชุมชน โดยพ่อใหญ่คูณ ทองงาม พ่อใหญ่จีน ไชยโพธิ์ พร้อมชาวบ้านกุดคูณ จึงได้นำชาวบ้านไปที่วัดสว่างอารมณ์ เพื่อไปอาราธนานิมนต์พระภิกษุสงฆ์ให้มาจำพรรษาอยู่ที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณอย่างถาวร พระครูวิจิตรพัฒนโกศล จึงได้เรียกประชุมสงฆ์คัดเลือกพระภิกษุหนุ่ม ๕ รูป ให้นั่งเรียงตามลำดับอาวุโส เพื่อที่จะให้ชาวบ้านกุดคูณได้เลือกพระสงฆ์ไปจำพรรษาที่พักสงฆ์ บ้านกุดคูณ เมื่อผู้นำชุมชนได้รับโอกาสจากหลวงพ่อพระครูวิจิตรพัฒนโกศลแล้ว จึงได้คานเข่าถือขันดอกไม้เพื่อที่จะถวายขันนิมนต์ตามธรรมเนียมโบราณ พร้อมกับได้เพ่งพินิจพิจารณาพระภิกษุหนุ่มรูปที่ตนคิดว่าเหมาะสม การคัดเลือกพระสงฆ์ของผู้นำชุมชนบ้านกุดคูณก็เป็นไปตามลำดับ จากรูปที่หนึ่งถึงรูปที่สี่ ก็ยังไม่ได้ปรากฏว่าจะถวายขันนิมนต์แต่อย่างใด ครั้นมาถึงรูปที่ห้ารูปสุดท้ายคือพระบุญรอด ธมฺมทินฺโน ซึ่งเป็นพระหนุ่มที่สุดในบรรดาพระภิกษุทั้งห้ารูป

ทั้งอายุและพรรษากาล เมื่อพ่อใหญ่คูณ ทองงาม และพ่อใหญ่จีน ไชยโพธิ์ ได้พินิจพิจารณาพระภิกษุหนุ่มด้วยความรู้จากตำราทายลักษณะโหง่วเฮงของคนดีแล้ว จึงตัดสินใจถวายขันอาราธนานิมนต์ พระบุญรอด ธมฺมทินฺโน ซึ่งนั่งลำดับสุดท้าย ท่ามกลางความปิติยินดีของชาวบ้านกุดคูณและชุมชนรอบข้าง ที่ได้อาราธนานิมนต์พระบุญรอดไปจำพรรษาและเป็นที่พึ่งทางจิตใจให้แก่ญาติโยม พร้อมกับเป็นหัวหน้าที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณนับแต่นั้นเป็นต้นมา จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ขึ้นทะเบียนเป็นวัดที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดกุดคูณจนถึงปัจจุบัน

การพัฒนาและการแก้ปัญหาที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณ

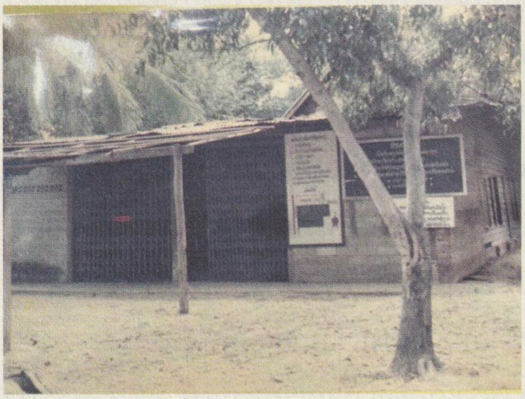
พระภิกษุบุญรอด เมื่อครั้งมาจำพรรษา ที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณใหม่ ๆ เป็นพระที่ใฝ่การศึกษาทั้งฝ่ายคันถะธุระและวิปัสสนาธุระ ทั้งเป็นพระที่มีจิตอาสาทำงานพัฒนาที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณที่มีสภาพชำรุดทรุดโทรม เนื่องจากขาดการบำรุงรักษามาเป็นเวลานาน โดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า เริ่มแรกเมื่อพระภิกษุบุญรอด มาจำพรรษาที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณใหม่ ๆ นั้น สภาพเขตบริเวณที่พักสงฆ์ดั้งเดิม มีพื้นที่คับแคบเป็นพื้นที่ลุ่มต่ำติดกับหนองน้ำสาธารณประโยชน์ (กุดคูณ) เมื่อถึงฤดูฝน ก็ประสบกับปัญหาน้ำท่วมอยู่เป็นประจำ หรือในฤดูร้อนก็เป็นพื้นที่น้ำซับที่มีน้ำไหลซึมออกจากพื้นดินอยู่ตลอดมา เมื่อประสบปัญหาดังกล่าวท่านก็ได้นำพาพระภิกษุสามเณร ตลอดถึงญาติโยมพัฒนาด้วยการถมดินและราดพื้นปูนซีเมนต์ การพัฒนาที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณของท่าน ทางด้านที่เป็นที่เป็นศาสนวัตถุได้แก่ กุฏิที่พักสงฆ์ ซึ่งไม้ที่นำมาสร้างเป็นกุฏิในสมัยนั้นเป็นไม้ที่ท่านได้นำพาญาติโยมจัดหาและเลื่อยด้วยมือของท่านเอง ด้วยที่ท่านชำนาญในวิชาช่างไม้มาก่อนการอุปสมบท จึงได้นำพาพระภิกษุสามเณร ฆราวาส ญาติโยม สร้างกุฏิจนเป็นผลสำเร็จดังที่ปรากฏมาถึงทุกวันนี้ อาทิ กุฏิมหาลาภขนาด ๓ ห้อง (ปัจจุบันได้รื้อถอนแล้ว) กุฏิสามัคคีธรรมขนาด ๔ ห้อง และโถงกลาง ซึ่งตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของที่พักสงฆ์กุดคูณ จนถึงปัจจุบัน

การพัฒนาและการแก้ปัญหาอย่างถาวรที่เป็นการบ่งบอกถึงวิสัยทัศน์ (vision) และ ยังแสดงออกถึงภาวะของการเป็นผู้นำได้เป็นอย่างดี ที่สืบเนื่องจากปัญหาอุทกภัยน้ำท่วมใหญ่ของเมืองอุบลราชธานี ในปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ ของพระภิกษุบุญรอด ธมฺมทินฺโนนั้น โดยสภาพที่พักสงฆ์ ดั้งเดิมเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง เมื่อถึงฤดูน้ำหลาก ซึ่งจังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดปลายทาง ที่รับน้ำของมวลน้ำทั่วภาคอิสานตอนบน ก่อนจะไหลลงสู่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อประสบปัญหาอุทกภัยน้ำท่วมใหญ่ทั่วประเทศ ที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณจึงไม่อาจหลีกพ้นปัญหาอุทกภัยน้ำท่วมได้ ทำให้ศาลาการเปรียญหมู่กุฏิที่พักสงฆ์และเสนาสนะภายในที่พักสงฆ์ที่อยู่ในพื้นที่ราบลุ่มต่างได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก บรรดาพระภิกษุสามเณรต้องได้ย้ายที่จำพรรษา และได้ย้ายที่จำพรรษาไปอยู่ที่สวนผักของญาติโยม สร้างความเดือดร้อนให้แก่พระภิกษุสามเณรเป็นอย่างมาก เมื่อพระภิกษุบุญรอดได้เห็นปัญหาดังนั้น จึงได้ปรึกษาคณะสงฆ์และได้เรียกประชุมผู้นำหมู่บ้านและชุมชน จึงได้ตัดสินใจซื้อที่ดินที่เป็นสวนผักของชาวบ้านที่ติดต่อกับเขตที่พักสงฆ์ดั้งเดิมเป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน) เพื่อสร้างศาลาการเปรียญหลังใหม่ทดแทนหลังเดิมที่มีสภาพชำรุดทรุดโทรมและเป็นที่สูงกว่าเดิมที่น้ำท่วมไม่ถึง ทำให้ที่พักสงฆ์ บ้านกุดคูณ เป็นที่พักสงฆ์ที่มีเขตพื้นที่กว้างขวางขึ้น มีสภาพบริเวณที่พักสงฆ์อยู่ ๓ ระดับ คือ ระดับผืนดินทั่วไปของชุมชนเมืองอุบราชธานี, ระดับพื้นที่ราบลุ่มเดิมของที่พักสงฆ์, ระดับที่ติดกับหนองน้ำสาธารณประโยชน์ (กุดคูณ) จนถึงปัจจุบัน

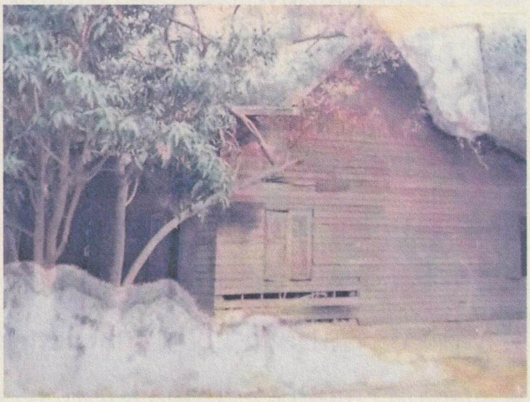

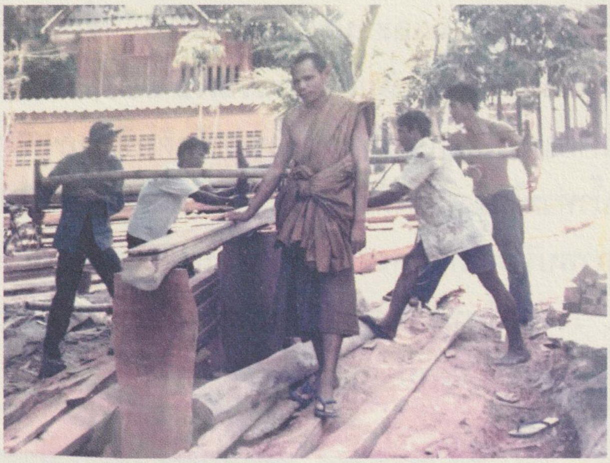
การสร้างศาสนวัตถุภายในที่พักสงฆ์

ศาลาการเปรียญหลังเก่า ด้านหน้า
วัดกุดคูณ

ศาลาการเปรียญหลังเก่า ด้านหลัง
วัดกุดคูณ

ปัจจุบันได้สร้างอุโบสถทดแทน เหลือแต่ภาพความทรงจำ

อุโบสถ วัดกุดคูณ หลังปัจจุบัน

การพัฒนาที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณนำโดยพระภิกษุบุญรอด ธมฺมทินโน เมื่อได้มาจำพรรษา ที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณแล้วท่านก็ได้ดำเนินมาเป็นระยะ ๆ การสร้างอุโบสถศาลาการเปรียญ ต่างเป็นประจักษ์พยานที่แสดงให้เห็นได้ถึงความมุ่งมั่น ความอดทนและภาวะการณ์เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และอุดมการณ์ หลังจากการเผชิญวิกฤตอุทกภัยครั้งใหญ่ในปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ ท่านก็ได้นำพาศรัทธาญาติโยม สละทั้งจตุปัจจัยตลอดถึงกำลังกายกำลังใจ ร่วมกันสร้างอุโบสถศาลาการเปรียญ ซึ่งเป็นศาสนสถานที่สำคัญในทางพระพุทธศาสนา อุโบสถศาลาการเปรียญหลังปัจจุบันนี้ เป็นศาลาเครื่องไม้ทรงไทยประยุกต์ก่ออิฐถือปูน มีขนาดความกว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๓๒ เมตร และมีความพิเศษในตัวคือเป็นทั้งโรงอุโบสถสำหรับการทำสังฆกรรมของพระภิกษุสงฆ์และเป็นศาลาการเปรียญให้ท่านพุทธศาสนิกชนใช้เป็นที่ทำบุญให้ทาน รักษาศีล เจริญจิตตภาวนา ซึ่งแสดงถึงความมีหลักการในการบริหารพื้นที่ ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้สอยมากที่สุดของท่านเป็นอย่างดี อุโบสถศาลาการเปรียญหลังนี้ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาจากพระบาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อ ๑๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๐ ศาสนสถานหลังนี้เป็นศาสนสถานที่พระภิกษุบุญรอดและพระภิกษุสามเณร ศิษย์วัด ร่วมกับชาวบ้านได้สร้างขึ้น ด้วยวิชาช่างของท่านเอง ไม่ว่าจะเป็นการเลื่อยไม้สำหรับโครงหลังคาหรือการก่ออิฐฉาบปูนตลอดถึงการเทพื้น ต่างก็อยู่ในการลงมือทำหรือการควบคุมดูแลกำกับของท่านเอง จึงนับว่า

พระภิกษุบุญรอดเป็นพระนักพัฒนาตัวอย่างและเป็นแบบอย่างให้แก่ศิษยานุศิษย์ ในสำนวนที่ว่า **"ตัวอย่างที่ดีมีค่ากว่าคำสอนอย่างแท้จริง"** อุโบสถศาลาการเปรียญวัดบ้านกุดคูณ สร้างแล้วเสร็จเมื่อพุทธศักราช ๒๕๓๑ และมีการฉลองสมโภชในปีนั้นเอง นับว่าอุโบสถศาลาการเปรียญหลังนี้เป็นประจักษ์พยานความสำเร็จด้วยความสามัคคี ระหว่างพระสงฆ์ ชาวบ้าน วัด และชุมชน อย่างแท้จริง

การพัฒนาวัดบ้านกุดคูณของพระภิกษุบุญรอด ธมฺมทินฺโน ยังสามารถพบเห็นได้ที่วัดกุดคูณ อีกหลาย ๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็น พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ พระเจ้าใหญ่องค์คูณพุทธเมตตา ทั้ง ๓ องค์ หมู่กุฏิที่พักสงฆ์ ศาลาหอฉัน ศาลาบำเพ็ญกุศล ห้องน้ำ กำแพงวัด เสนาสนะสงฆ์อื่น ๆ ตลอดถึงสถานที่ประกอบฌาปนกิจศพ เป็นต้น

กุฏิพระครูสารธรรมประคุณ
ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ
หลังที่สาม-ปัจจุบัน สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖

กุฏิพระครูสารธรรมประคุณ
เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ
หลังที่สอง พ.ศ. ๒๕๒๒

พระบุญรอด ธมฺมทินฺโน
ถ่ายเมื่อ พรรษา ๔
อายุ ๒๖ ปี

กุฏิหลวงปู่บุญรอด เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ
หลังที่หนึ่งรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส พ.ศ. ๒๕๑๖
ขนาดกว้าง ๒ เมตร ยาว ๒ เมตร มลฑล

การศึกษาด้านวิปัสสนาธุระและพ่อแม่ครูอาจารย์

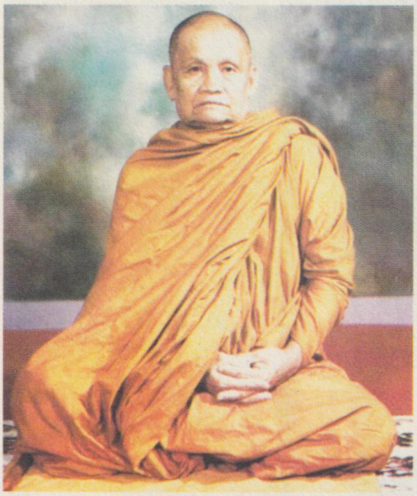
ธุระในทางพระพุทธศาสนาที่มีการศึกษาปฏิบัติมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลจนถึงปัจจุบัน ๒ อย่าง คือ คันถธุระ, วิปัสสนาธุระ

๑. คันถธุระ คือ การศึกษาเล่าเรียนจาก คัมภีร์ตำรา หรือใน ศีล สมาธิปัญญา เพื่อฝึกฝนอบรม กาย วาจา ใจ เพื่อให้ปัญญาเจริญขึ้นมาตามลำดับความรู้ความสามารถแห่งตน แล้วท่องจำไว้สืบต่อสั่งสอนแก่ผู้อื่น

๒. วิปัสสนาธุระ คือ งานที่มุ่งอบรมปัญญาให้เกิดโดยการปล่อยวางภาระทั้งปวง ทำกายใจให้เบา ยินดีในเสนาสนะที่เงียบสงบ พิจารณาถึงความเสื่อมไปสิ้นไปในสังขารร่างกายจนเห็นสามัญลักษณะ คือ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ได้ชัดเจน เจริญอบรมวิปัสสนาต่อเนื่องไปไม่ขาดสายจนถึงวิโมกข์คืออนิมิตตวิโมกข์ อัปปณิหิตวิโมกข์ และสุญญตวิโมกข์ จนก้าวสู่หลักชัยคือวิมุตติ คว้าอรหัตผลได้บรรลุกิจจ์ มี ๒ อย่างคือ

๑. สมถกรรมฐาน คือ การฝึกฝนอบรมจิตให้เกิดสมาธิตั้งมั่นควรแก่การงาน เป็นกรรมฐานเบื้องต้น เช่น การมีสติระลึกรู้ว่าตนเองกำลังทำอะไร กำลังยืน เดิน นั่ง นอน พูดคุย ก็ระลึกได้ มีสมาธิในการกระทำกิจวัตรประจำวัน เป็นต้น

๒.วิปัสสนากรรมฐาน คือ การฝึกฝนอบรมปัญญาให้เกิดขึ้นเพื่อตัดอวิชชาออกไป สามารถเห็นไตรลักษณ์และอริยสัจได้แจ่มแจ้งแก่ปัญญาของตน ตัดภพชาติอันเป็นแดนเกิดของทุกข์ทั้งปวงได้เข้าถึงบรมสุข คือ พระนิพพานอันเป็นที่สุดแห่งกองทุกข์ การเป็นคนที่มีนิสัยรักการเรียนรู้และเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียนในสิ่งที่ตัวเองไม่เคยรู้ไม่เคยเห็น ไม่เคยได้ศึกษามาก่อน ได้หล่อหลอมให้พระภิกษุบุญรอด เป็นผู้ที่สนใจใคร่ต่อการศึกษา ทั้งทางด้านคันถะธุระ และ วิปัสนาธุระ ตามปณิธานอันแน่วแน่เมื่อครั้งยังเป็นพระนวกะอุปสมบทใหม่ ๆ ท่านได้มีจิตที่อ่อนโยนมุ่งแสวงหาความสุขภายในใจทุกครั้งที่ว่างจากการศึกษาเรียนทาง พระปริยัติธรรม หรือ เมื่อมีโอกาสว่างเว้นจากการพัฒนาวัด ก็เป็นโอกาสที่ท่านได้กลับมาพิจารณาภายในตนเองอยู่เป็นเนือง ๆ ด้วยการนั่งสมาธิเจริญจิตตเมตตาภาวนาอยู่เป็นประจำมิได้ขาด การแสวงหาสถานที่สัปปายะ หรือเวลาเพื่อใช้ในการเจริญสมาธิจิตตภาวนานั้น ท่านก็มักจะใช้โอกาสในเวลากลางคืน ที่ว่างเว้นจากการศึกษาเรียนและว่างจากภาระการงานบริหารทางคณะสงฆ์ในทุก ๆ ครั้งที่มีโอกาสจะเอื้ออำนวยให้ ด้วยความเพียรวิริยะอุตสาหะเป็นประจำอยู่มิได้ขาด ทำให้พระบุญรอดเป็นพระภิกษุที่ทำหน้าที่ส่วนรวมก็ไม่บกพร่อง ส่วนตัวก็ไม่ขาดหาย จัดว่าเป็นบุคคลที่ใช้เวลาได้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวมได้มากที่สุด

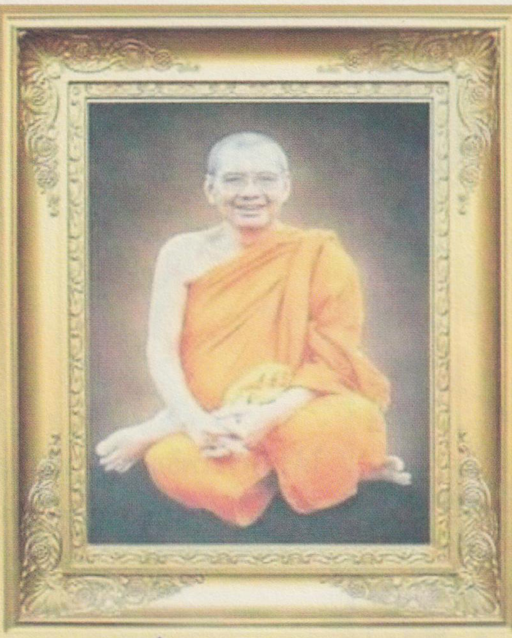

ใต้ร่มพระโพธิญาณเถระ (หลวงพ่อชา สุภัทโท)
วัดหนองป่าพง ต.บ้านก่อ อ.วารินชำราบ .อุบลราชธานี

ใต้ร่มพระราชพรหมญาณเถระ (หลวงพ่อฤาษี ลิงดำ)
วัดจันทาราม (ท่าซุง) ต.น้ำซึม อ.เมืองอุทัยธานี จ.อุทัยธานี

พระครูสารธรรมประคูณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์) (หลวงปู่บุญรอด ธมฺมทินโน) เป็นเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ท่านมีความเชี่ยวชาญในด้านการสอนพระกรรมฐาน เจริญภาวนา ด้านสายมโนมยิทธิ (มีฤทธิ์ทางใจ) สายหลวงพ่อพระราชพรหมยานเถระ (หลวงพ่อฤาษีลิงดำ) เปิดสอนให้พระภิกษุ สามเณร และประชาชนทั่วไปเข้ารับพระกรรมฐานเป็นประจำ

หลวงพ่อพระราชพรหมยาน

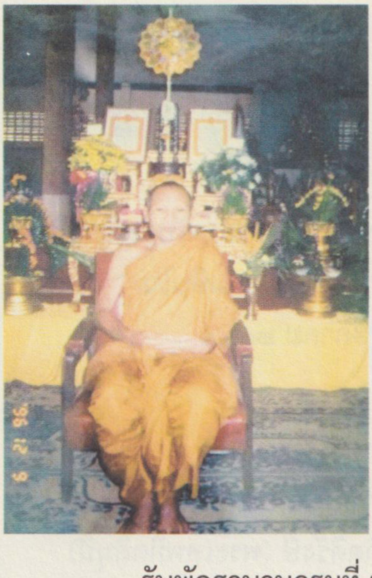
นักไสยศาสตร์นี่ ต้องปล่อยอาทิตย์ละ 2 ครั้ง
คือว่า วันอังคาร 1 ครั้ง วันเสาร์ 1 ครั้ง ที่เรียกว่า
มาตามลม-ตามแล้ง ฉะนั้น ทุกคนจงอย่าทำปากให้ไว
ได้ยินอะไร ปิ๊บปั๊-ตึงตังมา อย่า อย่า ไปทัก
พวกนี้ ถ้าไม่ทัก-ไม่เข้าตัว ถ้าไม่ทัก เฉย ๆ ไว้ไม่เข้าตัว
ถ้าทักแล้วเข้า ถ้าทักแล้ว เปิดโอกาสให้เขา
(หลวงปู่ปานสั่งไว้ ได้ยินเสียงอะไร อย่าทักเป็นอันขาด
อย่านึกว่ามีของป้องกันนะ อย่าเปิดทางให้เขา)

โดย...หลวงพ่อพระราชพรหมยาน เทปตอบปัญหาธรรม ม้วน 15

การรับตราตั้ง รับพัดฐานานุกรม และสัญญาบัตร พัดยศ

รับตราตั้งเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ และรับตราตั้งฐานานุกรม
พระปลัดบุญรอด ธมฺมทินโน

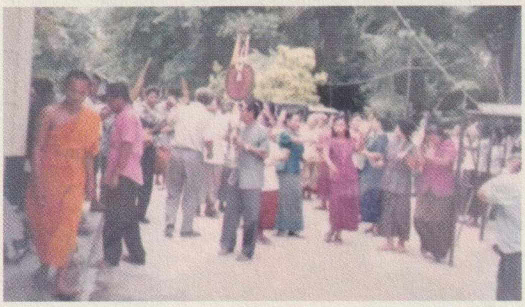

รับพัดฐานานุกรมที่ พระปลัดบุญรอด ธมฺมทินโน เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ
มอบให้โดยพระราชรัตโนบล เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี วัดทุ่งศรีเมือง

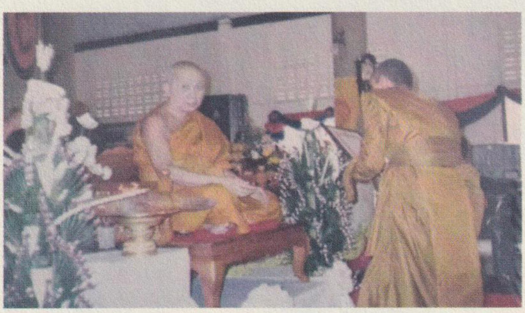

พระราชกิตติรังษี (พระเทพกิตติมุนี)
เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม
ในงานมอบสัญญาบัตรพัดยศที่ พระครูใบฎีกา
บุญรอด ธมฺมทินโน เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ
เป็นฐานานุกรมของพระราชกิตติรังษี

คณะญาติโยมวัดกุดคูณ แห่สัญญาบัตรพัดยศ
พระครูใบฎีกาบุญรอด ธมฺมทินโน
เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

พระครูวินัยธรบัวสอน โอภาโส อ่านสัญญาบัตร
แต่งตั้งพระครูใบฎีกาบุญรอด ธมฺมทินโน
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๑

พระปลัดบุญรอด ธมฺมทินโน รับสัญญาบัตร
พระครูใบฎีกาบุญรอด ธมฺมทินโน
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๑

พระปลัดบุญรอด ธมฺมทินโน รับพัดยศ
พระครูใบฎีกาบุญรอด ธมฺมทินโน
โดยพระราชกิตติรังษี (พระเทพกิตติมุนี)
เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี วัดมหาวนาราม
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๑

ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ที่ราชทินนาม
พระครูสารธรรมประคุณ (จร.ชท.)
ณ วัดศาลาลอย จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๓

รับพัดยศชั้นเอก
ที่วัดพระธาตุพนม
จังหวัดนครพนม

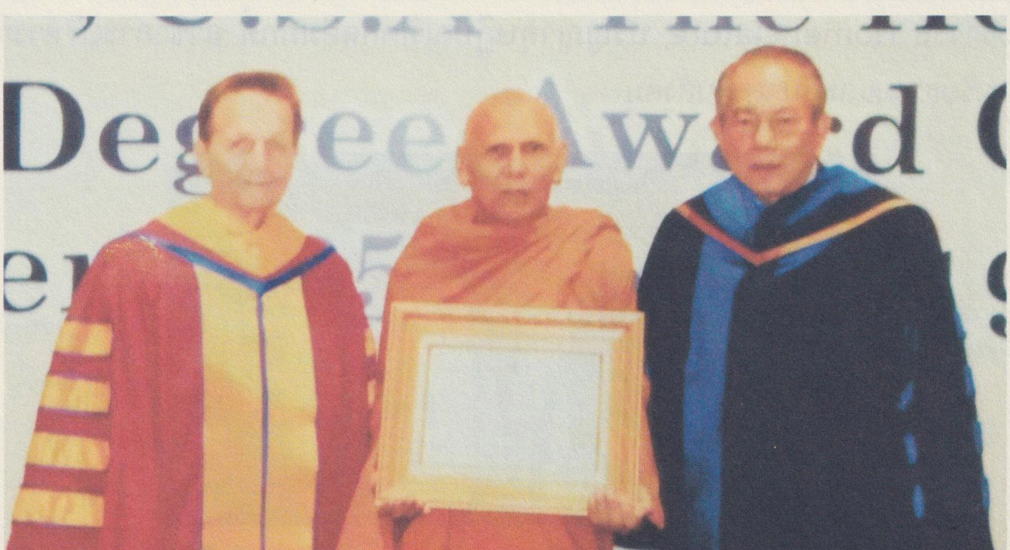

เนื่องจากโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ วันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔ พระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับประทานเลื่อนสมณศักดิ์พระครูชั้นโท เป็นชั้นเอก จากประวัติการทำงานและผลงานที่ได้สร้างเป็นที่ประจักษ์มากมาย เช่น

ด้านสาธารณประโยชน์ :	สร้างวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
ด้านการศึกษา :	ได้ส่งเสริมพระภิกษุ สามเณร ในการศึกษาเล่าเรียนทั้งทางโลกและทางธรรม
ด้านการเผยแผ่ธรรม :	ได้อบรมสั่งสอนคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรมแก่ประชาชน พุทธบริษัททุกหมู่เหล่าเป็นประจำมิได้ขาด

รางวัล Nomenclature ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาการบริหารวัดเชิงจริยธรรมและสันติสุขในสังคม โครงการสำหรับการให้เกียรติและการส่งเสริมคุณธรรม ศีลธรรมของประชาชน มหาวิทยาลัยศีลธรรมระหว่างประเทศ ๑๗ พฤษภาคม ๒๐๑๙ (พ.ศ. ๒๕๖๒)

พระครูสารธรรมประคุณ

เรื่อง ประกาศเกี่ยวกับการอนุมัติอย่างเป็นทางการสำหรับการให้ปริญญาดุษฎีบัณฑิต
กิตติมศักดิ์ "สาขาปรัชญา"

เรียนท่านที่เกี่ยวข้อง

ในนามของ**โครงการสำหรับการให้เกียรติและการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของประชาชน และมหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งคุณธรรม** เรามีความยินดีที่จะแจ้งให้คุณทราบว่า การสมัครเข้ารับปริญญากิตติมศักดิ์ของคุณ คือ "ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์สาขาการบริหารคุณธรรมและสังคม สันติภาพ" ซึ่งได้รับการรับรองโดยผู้แทนพิเศษของทีมอย่างเป็นทางการ (OTRR) – **ดร.ชาญณรงค์ นาเกรียง** ด้วยการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานของเขา (แบบฟอร์มสมนาคุณแห่งพันธมิตรและคุณธรรม – **(CCPMM)** ประสบความสำเร็จในการอนุมัติและรับรองโดยคณะกรรมการประเมิน PHPMM ของเรา โปรดยอมรับการแสดงความยินดีอย่างจริงใจของเราในโอกาสที่น่าจดจำและเป็นเกียรตินี้

มีการบันทึกไว้ว่าพิธีรับปริญญาอันยิ่งใหญ่ในภาคต่อได้รับการวางแผนร่วมกับ **๑๐** TH คุณธรรมและสันติภาพสังคมสัมมนา ที่จะจัดขึ้นที่โรงแรม Orchard Rendez-vous ในสิงคโปร์ ในวันเสาร์ที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๐๑๙ (พ.ศ. ๒๕๖๒) ในที่สุดใบรับรองเกียรติของคุณจะปรากฏ เช่น :

ชื่อผู้รับ **พระครูสารธรรมประคุณ**

รับรางวัล **Nomenclature ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์** สาขาการบริหารวัดเชิงจริยธรรมและสันติสุขในสังคม

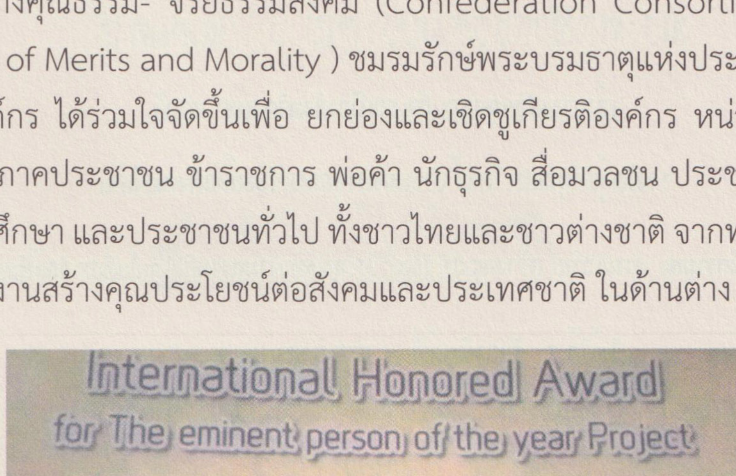

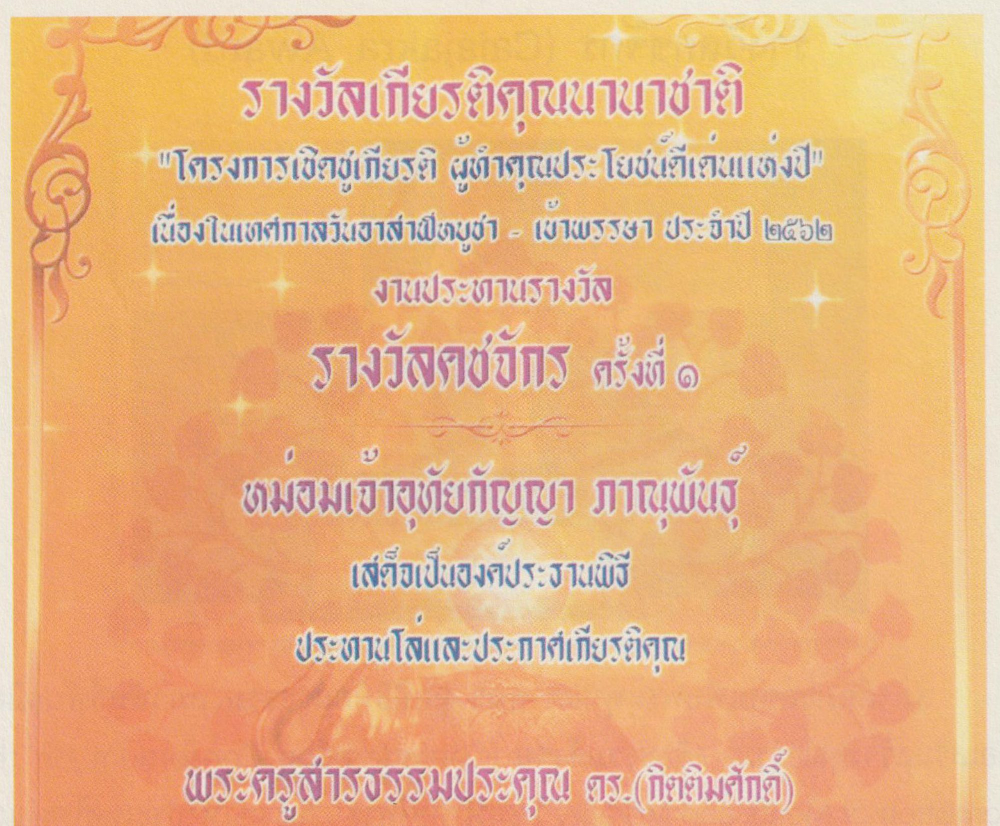
พระครูสารธรรมประคุณ เดินทางไปรับดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ที่ประเทศสิงคโปร์
๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒

รางวัลเกียรติคุณนานาชาติ
รางวัลคชจักร (Cajajakra Award)

สภาสื่อมวลชนเพื่อพระพุทธศาสนา มูลนิธิหัตถาธรรม สมาพันธ์พันธมิตรเพื่อเสริมสร้างคุณธรรม- จริยธรรมสังคม (Confederation Consortium on the Promotion of Merits and Morality) ชมรมรักษ์พระบรมธาตุแห่งประเทศไทย และอีกหลายองค์กร ได้ร่วมใจจัดขึ้นเพื่อ ยกย่องและเชิดชูเกียรติองค์กร หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ข้าราชการ พ่อค้า นักธุรกิจ สื่อมวลชน ประชาชน เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จากทุกสาขาอาชีพ ที่ปรากฏผลงานสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ในด้านต่าง ๆ

รางวัลเกียรติคุณนานาชาติ

"โครงการเชิดชูเกียรติ ผู้ทำคุณประโยชน์ดีเด่นแห่งปี"

เนื่องในเทศกาลวันอาสาฬหบูชา - เข้าพรรษา ประจำปี ๒๕๖๒

งานประทานรางวัล

รางวัลคชจักร ครั้งที่ ๑

หม่อมเจ้าอุทัยกัญญา ภาณุพันธุ์

เสด็จเป็นองค์ประธานพิธี

ประทานโล่และประกาศเกียรติคุณ

พระครูสารธรรมประคุณ ดร.(กิตติมศักดิ์)

เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ อำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี

รางวัลผู้ทำคุณประโยชน์ ประเภททำคุณประโยชน์ต่อสังคมดีเด่น

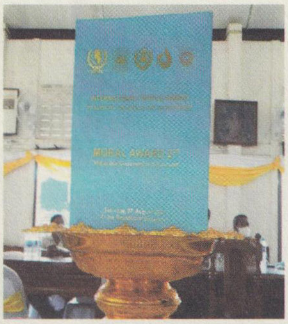
ขอให้มีความสุข ความเจริญ สร้างคุณประโยชน์ ประกอบคุณงามความดี ให้เป็นที่ประจักษ์สืบต่อไป

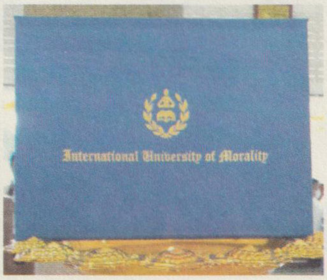
ให้ไว้ ณ วันอาทิตย์ที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ณ หอประชุมใหญ่พุทธมณฑล สำนักงานพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

จัดโดย

รางวัล Moral Award 2022, 2nd
พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
(Asst.professor Dr.Phrakhrusarathammaprakhun
The Outstanding Award in International Religious Leader)

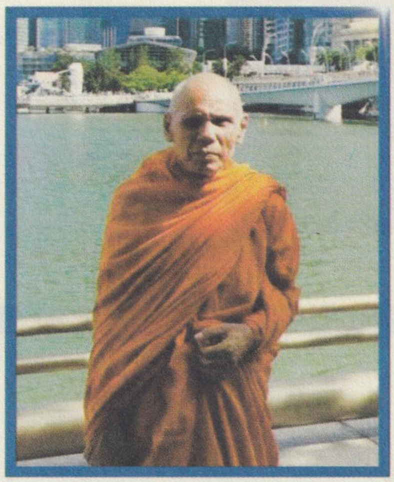
สมาพันธ์สื่อสร้างสรรค์ (Innovation Mass Media Confederation) ร่วมกับมูลนิธิธรรมโชติมงคล ; เนปาล-ไทย- อินเดีย) (Thamma Chot Mongkhol Foundation ; Nepal Thailand India) มหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งคุณธรรม (International University of Morality At U.S.A.) และรัฐสภาระหว่างประเทศ เพื่อความปลอดภัย สันติภาพ และความยุติธรรม แห่งองค์การสหประชาชาติ (International Parliament for Safety and Peace Justice - United Nations) (IPSPJ-UN) ได้พร้อมใจกันจัดงานมอบรางวัลเกียรติคุณนานาชาติ ภายใต้โครงการส่งเสริมคนดีมีคุณธรรม MORAL AWARD ครั้งที่ ๒ “คุณธรรม คุณค่าแห่งบุคคล” ขึ้น โดยมีบุคคลสำคัญ และผู้ที่ผ่านการคัดสรรจากประเทศต่าง ๆ อาทิ ประเทศสหรัฐอเมริกา ไนจีเรีย เคมารูน ไทย กัมพูชา เมียนมาร์ เป็นต้น จำนวน ๑๐๐ รูป/คน เข้ารับรางวัลอย่างคึกคัก ยิ่งใหญ่ และสมเกียรติ เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๕ ณ โรงแรมคอนคอร์ด ย่านออร์ชาร์ด ประเทศสิงคโปร์ พระครูสารธรรมประคุณ ดร. (กิตติมศักดิ์) เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ได้รับรางวัลดังกล่าวด้วย แต่ไม่ได้เดินทางไปรับรางวัลในครั้งนี้

INTERNATIONAL FAMOUS AWARD
TO SUPPORT THE GOOD & VIRTUOUS PERSON
Moral Award 2nd
"Virtue and Goodness of the person"
Saturday, 27, August 2022
At the Republic of Singapore

INTERNATIONAL FAMOUS AWARD
TO SUPPORT THE GOOD & VIRTUOUS PERSON
Moral Award 2nd
"Virtue and Goodness of the person"
Congratulations
Asst.professor Dr.Phrakhrusarathammaprakhun
The Outstanding Award in International Religious Leader
Saturday, 27 August 2022
At the Republic of Singapore

International University of Morality
at Florida, U.S.A

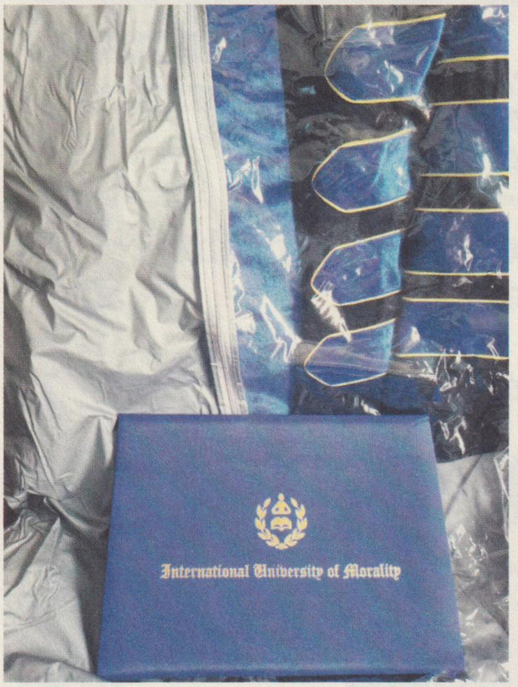
Commencement Ceremony

Asst.Prof.Dr.
Phrakhrusarathammaprakhun

Honorary Assistant professor of Philosophy in Morality Social Works Administration

Saturday, 27 August 2022
At the Republic of Singapore

ชุดครุย พระครูสารธรรมประคุณ
ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
มหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งคุณธรรม
(International University of Morality At U.S.A.)

International University of Morality

By permission of Florida Department of Education, U.S.A. has conferred on

IUM

Phrakhrusarathammaprakhu

Honorary Assistant professor of Philosophy in Morality Social Works Administration

And on the rights and privileges thereunto appertaining

In witness thereof, this professorship duly signed has been issued.

Presented on the ninth day of May, two thousand and twenty-two.

Colin Walsh, Ph.D.	Mitchell Evoy-Lane, Ph.D.	Samuel Featherman, Ph.D.
President	Board of Trustee	Chief Executive

International University of Morality

4300 Ponce de Leon Boulevard, Suite 470, Coral Gables, FL 33146, U.S.A.
Tel: 866-504-2334. Website: www.IUM-World.org

Date: July 19, 2022

Dear, Phra khru Sarathammaprakhu

Subject: Acknowledging the nomination for the Honorary Assistant professor

On behalf of International University of Morality, I wish to inform you about your acceptance of nomination to Honorary Degree of IUM. We are grateful of your qualifications and have made careful consideration before submitting to the Board of Directors for approval. The result is Satisfactory, we are pleased to announce the result with great congratulations. Your diploma will be issued shortly and we will soon notify you on its release.

Yours sincerely,

Colin Walsh
Chairman

NO. 001/2022 19 July 2022

Subject: Invitation Letter to receive MORAL AWARD 2022, 2nd

Worshiply Invite: **Asst.professor Dr.Phrakhrusarathammaprakhun**

The Outstanding Award in International Religious Leader

Enclosure: MORAL AWARD 2022, 2nd Brochure

The Innovation Mass Media Confederation join the International University of Morality (U.S.A.) Thamma Chot Mongkhol Foundation (Nepal Thailand India) under the support of the international Parliament for Safety and Peace Justice - United Nations (IPSPJ -UN) organized an event INTERNATIONAL FAMOUS AWARD TO SUPPORT THE GOOD & VIRTUOUS PERSON **MORAL AWARD 2022, 2nd** 'Virtue and Goodness of the person" Saturday, 27, August 2022 At Concord Hotel The Republic of Singapore

The purpose is to promote and honour the organization and the person who is good, virtuous and a good role model. From all countries around the world to encourage the creation of goodness and morality in the future

The organizing committee considered that you were a good person, virtuous, a person worthy of admiration and honour. Asking for the invitation to accept the award plaques and honours. According to that date

Therefore bowed down to worship to please kindly consider

Worship with respect

(Assoc.Prof.Dr.Channarong Nakrieng)

Chairman of the Organizing Committee

+66815590325

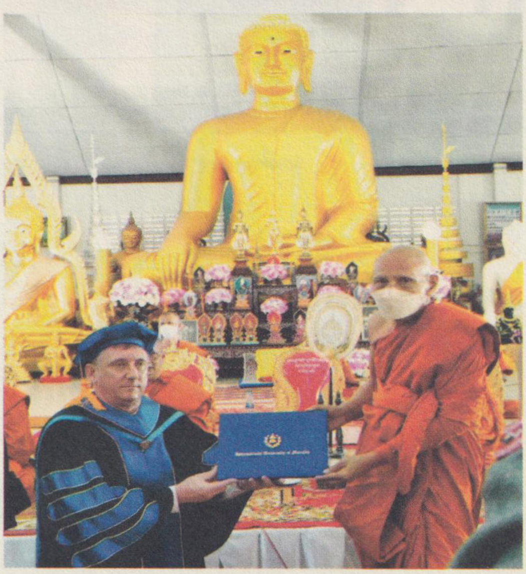
Jnnovation Mass Media Confederation

89/73 Moo 1, Sala Klang Subdistrict,Bang Krual District,
Nonthaburi Province 11130, Thailand

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๑.๐๐ น. ตัวแทนจากมหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งคุณธรรม (International University of Morality At U.S.A.) ประกอบด้วย ศ. ดร.เดวิด พิโรดิน (DAVID D. PERRODIN) ศ.ดร.ธรรมนิตย์ วราภรณ์ รศ.(พิเศษ) ดร.ชาญณรงค์ นักเรียง และ ดร.อนนท์ บุญศรี ได้เดินทางมาที่วัดกุดคูณ เพื่อถวายรางวัลเกียรติคุณนานาชาติ "ผศ. (เกียรติคุณ)" ภายใต้โครงการส่งเสริมคนดีมีคุณธรรม MORAL AWARD ครั้งที่ ๒ "คุณธรรม คุณค่าแห่งบุคคล" แด่พระครูสารธรรมประคุณ ดร. (กิตติมศักดิ์) เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

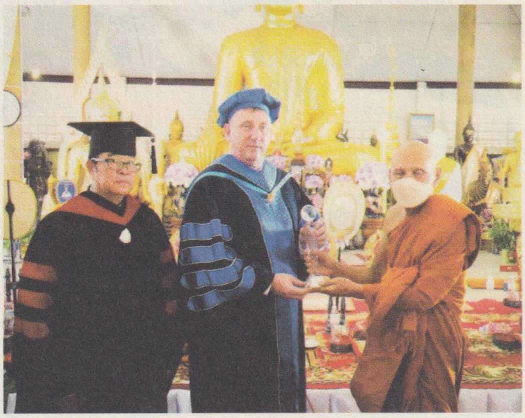

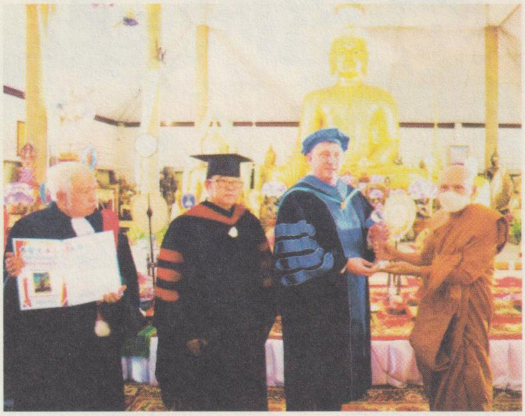

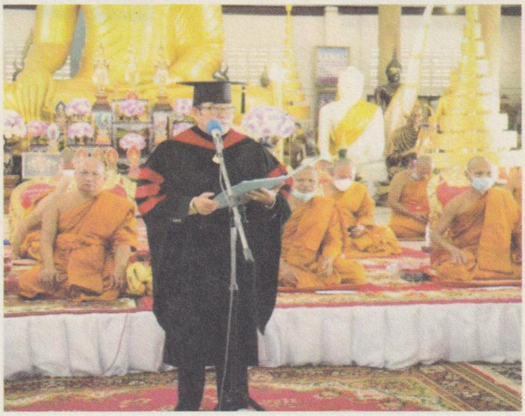

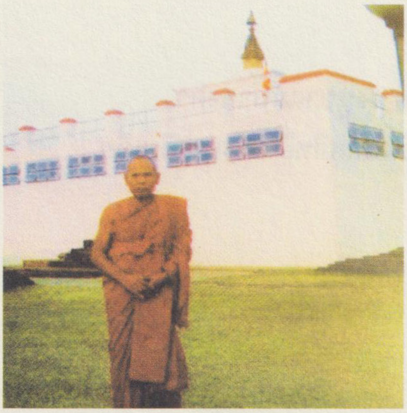

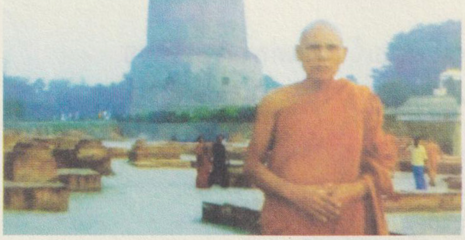
การศึกษาเรียนรู้ทั้งในและต่างประเทศ

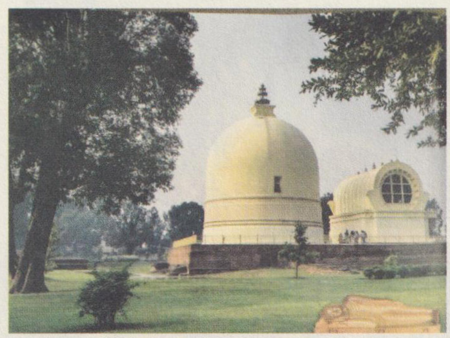
มหาเจดีย์ที่ประสูติ
สวนลุมพินี ประเทศอินเดีย

มหาเจดีย์ที่ตรัสรู้
ประเทศอินเดีย

สถานที่แสดงปฐมเทศนา
โปรดปัญจวัคคีย์ ทั้ง ๕
ประเทศอินเดีย

สถานที่ปรินิพพาน
เมืองกุสินารา
ประเทศอินเดีย

พระพุทธรูปองค์ดำ
พระองค์ดำศักดิ์สิทธิ์
ประเทศอินเดีย

พระพุทธรูป
ปางพุทธเมตตา ประดิษฐาน
ในพระมหาเจดีย์พุทธคยา
ประเทศอินเดีย

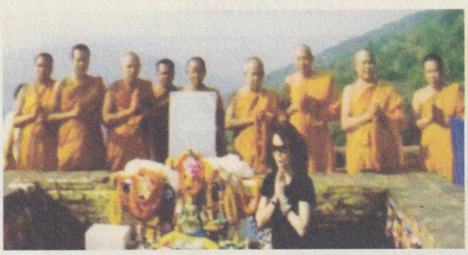
บ้านนางสุชาดา
ประเทศอินเดีย

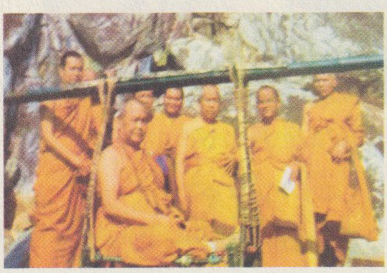
ลอยกระทงบูชาแม่น้ำคงคา
แม่น้ำอันศักดิ์สิทธิ์ ประเทศอินเดีย

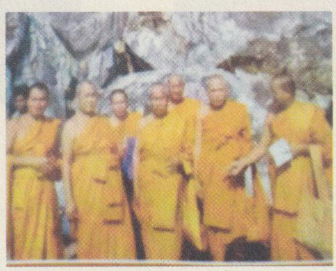

วัดไทยสิริราชคฤห์ ประเทศอินเดีย

กุฏิพระพุทธเจ้าตั้งแต่ครั้งพุทธกาล
บนเขาคิชฌกูฏ ประเทศอินเดีย

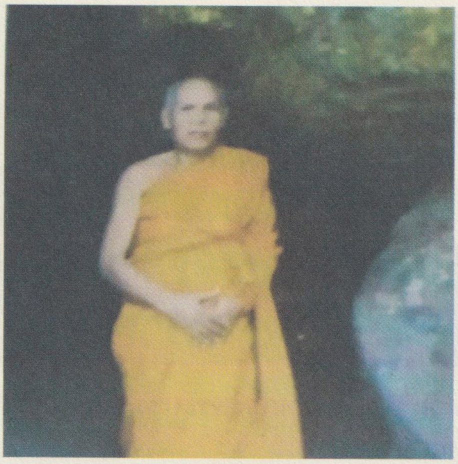
บนเขาคิชฌกูฏ
ประเทศอินเดีย

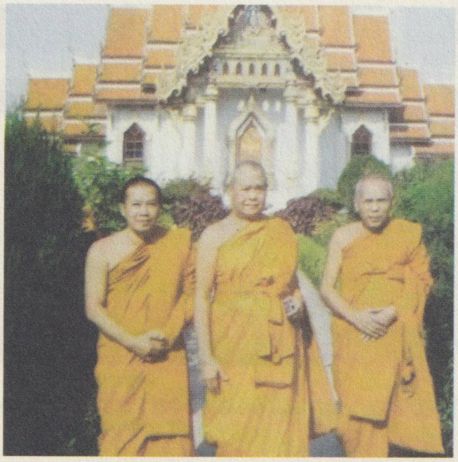
บนเขาคิชฌกูฏ ที่พระเทวทัตต์กลิ้งก้อนหิน
ทับพระพุทธเจ้าครั้งพุทธกาล
ประเทศอินเดีย

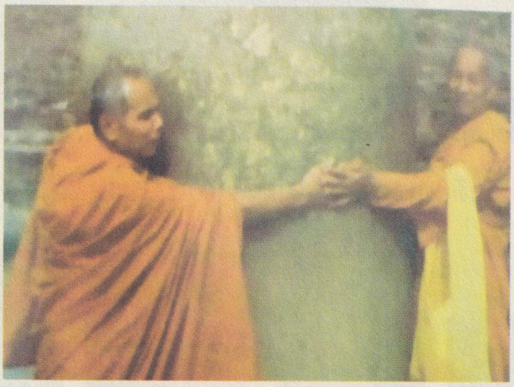
ถ้ำพระสารีบุตร บนเขาคิชฌกูฏ
ประเทศอินเดีย

ถ้ำพระโมคคัลลานะ บนเขาคิชฌกูฏ

วัดไทยพุทธคยา ประเทศ อินเดีย

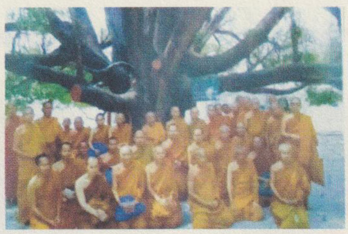
เสาหินอโศกเมืองเวสาลี ประเทศอินเดีย

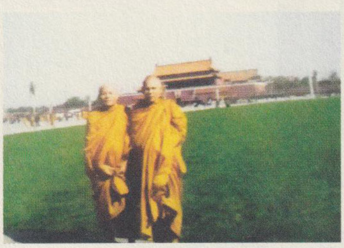
รับมอบพระบรมสารีริกธาตุ จาก ดร.วิเชียร เจ้าอาวาสวัดไทยสิริราชคฤห์
ประเทศอินเดีย

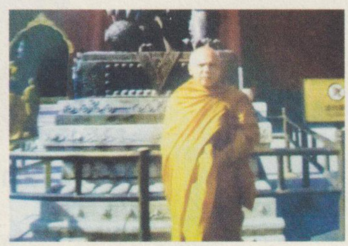

พระราชวังเก่าเมืองหลวงพระบาง ประเทศลาว วัดเชียงทอง หลวงพระบาง ประเทศลาว

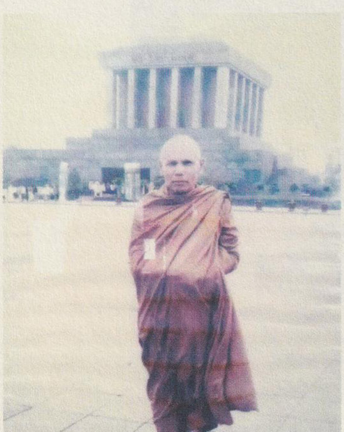

เจดีย์ชเวดากอง เมืองย่างกุ้ง ประเทศพม่า

เมืองปักกิ่งและกำแพงเมืองจีน ประเทศจีน

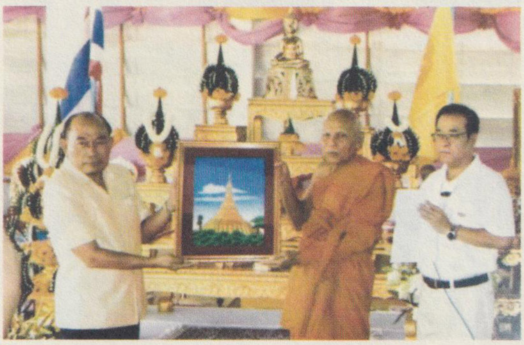

เวียดนามกลาง เวียดนามเหนือ
ประเทศเวียดนาม

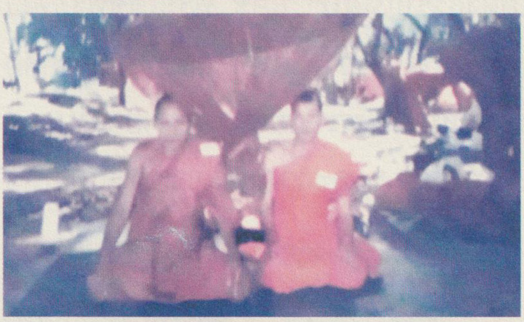
พระราชวิสุทธิเวที เป็นประธานมอบ
วุฒิบัตรอบรมพระสังฆาธิการ
เพื่อการพัฒนาชุมชน ครั้งที่ ๕ หนตะวันออก
ระหว่างวันที่ ๔-๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๕
ณ วัดศาลาลอย อ.เมือง จ.สุรินทร์

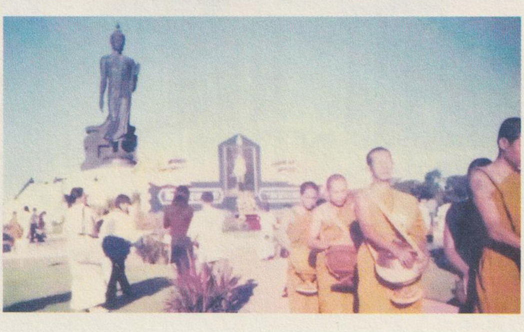

พระครูสารธรรมประคุณ ดร. (กิตติมศักดิ์)
รับมอบภาพเจดีย์ชเวดากอง
จากนายกัญญา มั่นคง

พระปลัดบุญรอด ธมฺมทินฺโน วัดกุดคูณ
ปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๕๔๐
ณ ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๐
ร่วมกับคณะสงฆ์จังหวัดอุบลราชธานี
โดยมี นายโกมินทร์ วิมลศรี
ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี
เป็นผู้ร่วมคณะ

การจัดงานฉลองครบรอบ ๗๙ ปีวัดกุดคูณ ฉลองรางวัลเกียรติคุณนานาชาติ รางวัลคชจักร ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมดีเด่น และฉลองปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัย International University of Morality U.S.A.

วันที่ ๖ - ๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ วัดกุดคูณ ได้จัดงานฉลองครบรอบ ๗๙ ปี วัดกุดคูณ ฉลองรางวัลเกียรติคุณนานาชาติ รางวัลคชจักร ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมดีเด่น และฉลองปริญญา ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัย International University of Morality U.S.A. พระครูสารธรรมประคุณ (บุญรอด ธมฺมทินฺโน) เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ขึ้น โดยมีพระเดชพระคุณพระเทพวราจารย์ เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี เจ้าอาวาสวัดมณีวนาราม แสดงธรรมเทศนา และ พระเดชพระคุณพระราชธรรมโกศล เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ธ) เจ้าอาวาสวัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ พระเดชกุล ดร. พระครูธีอำพล ปิยธมฺโม ที่ปรึกษาสมเด็จพระสงฆ์ สมเด็จนายกแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ฉลองรางวัลเกียรติคุณนานาชาติคชจักร และฉลองปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ดร. พระครูสารธรรมประคุณ ดร.(กิตติมศักดิ์) (บุญรอด ธมฺมทินฺโน) ที่วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี กัมพูชา วัดปากคลอง อำเภอมนทนเสมา จังหวัดเกาะกง ร่วมกันจุดเทียนชัยฉลองวัด และมีพระสงฆ์สมณศักดิ์ พระภิกษุสามเณร

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ อเนก หิรัญรักษ์ รศ.ดร.ชาญณรงค์ นักเรียง รศ.ดร.กัญญา มั่นคง ดร.อานนท์ บุณศรี นายประชา กิจตรงศิริ รองนายกเทศมนตรีเทศบาลนครอุบลราชธานี นายวีระพล บุษดี ตลอดทั้งศิษยานุศิษย์ พุทธศาสนิกชน ประชาชน ร่วมในพิธีเจริญพระพุทธมนต์ บายศรีสู่ขวัญ พระครูสารธรรมประคุณ บรรยายธรรมพิเศษ และสวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ อิติปิโส สมโภชตลอดคืน

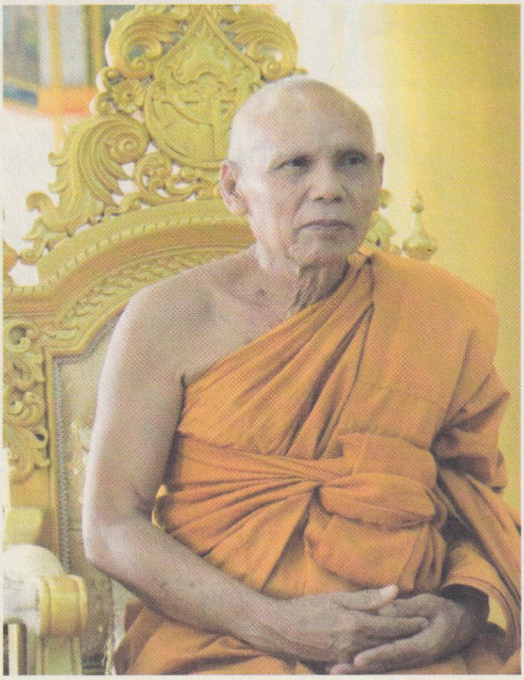

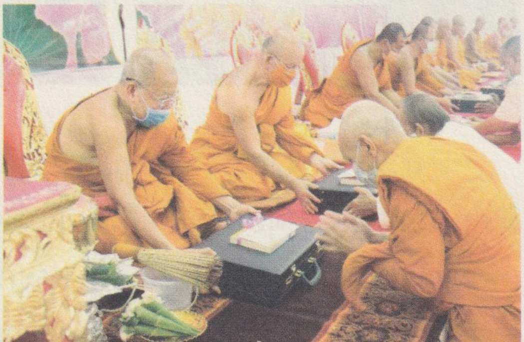
สำหรับรางวัลเกียรติคุณนานาชาติ รางวัลคชจักร ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมดีเด่น และ ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัย International University of Morality U.S.A. ที่ได้มานั้น พระครูสารธรรมประคุณ (บุญรอด ธมฺมทินฺโน) เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ กล่าวว่า *"รู้สึกภาคภูมิใจอย่างยิ่ง จากการที่ได้ปฏิบัติธรรม อาศัยพึ่งใบบุญ พึ่งอาวาสของวัดกุดคูณ ได้เรียนธรรมบาลี สอบเปรียญธรรม สอบธรรมมะได้ อยากจะสนองบุญคุณของวัด จึงได้จัดงานในครั้งนี้ขึ้น และต้องขอขอบคุณจากใจที่ศิษยานุศิษย์ พุทธศาสนิกชน ประชาชน ทุกคนที่ได้มาร่วมในงานบุญ ครั้งยิ่งใหญ่ในครั้งนี้"*

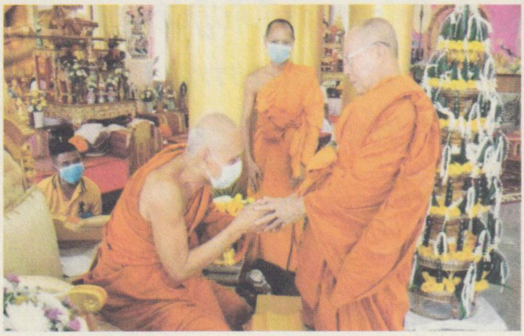
การจัดงานอายุวัฒนะมงคล ๗๒ ปี : ๖ รอบ
พระครูสารธรรมประคุณ ดร. (กิตติมศักดิ์)

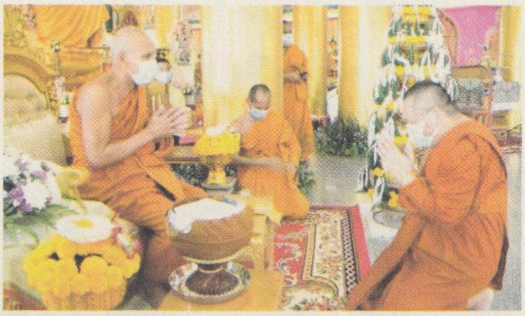

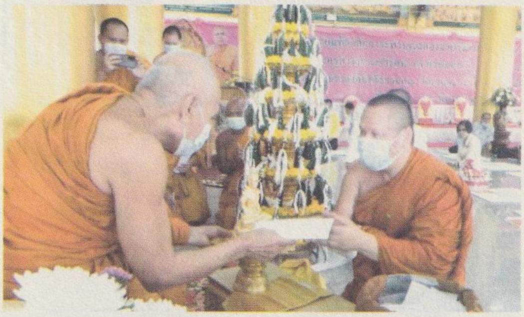

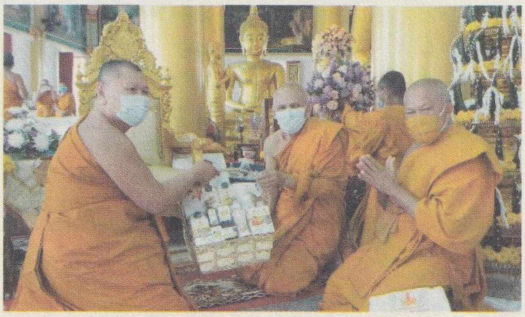

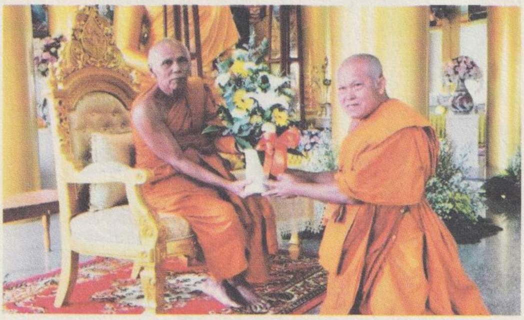

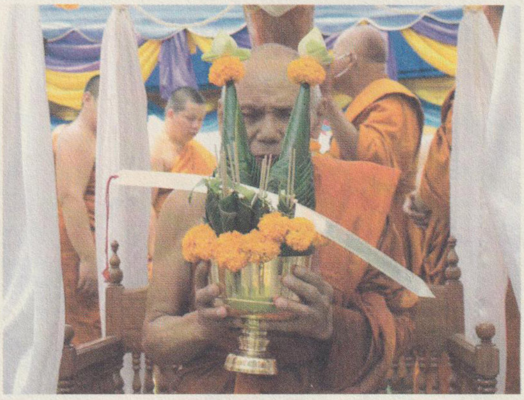
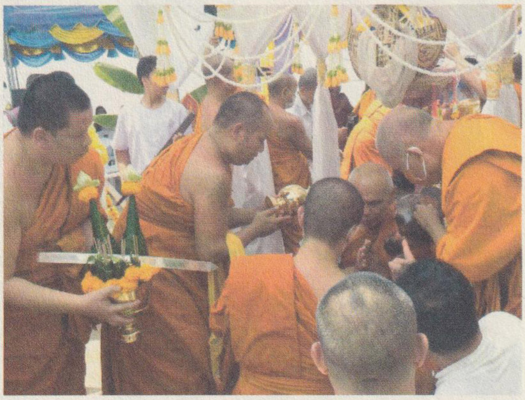

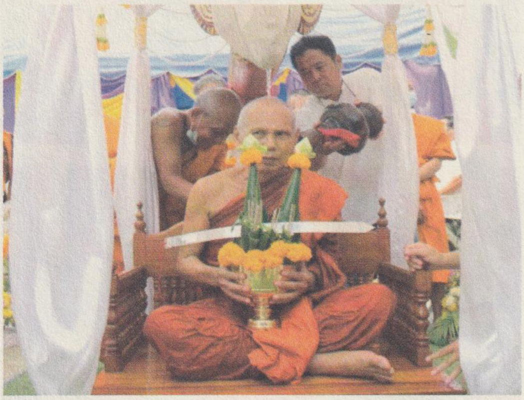
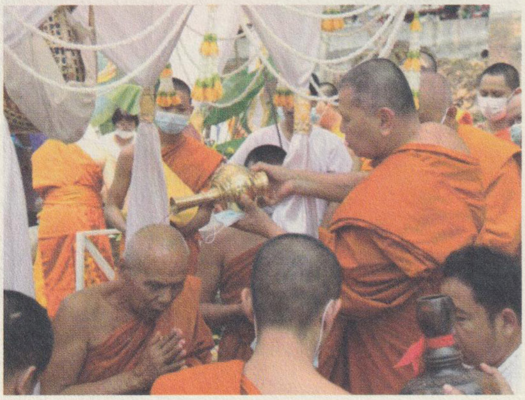

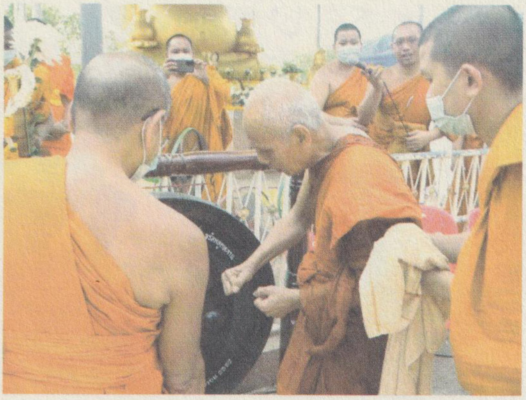

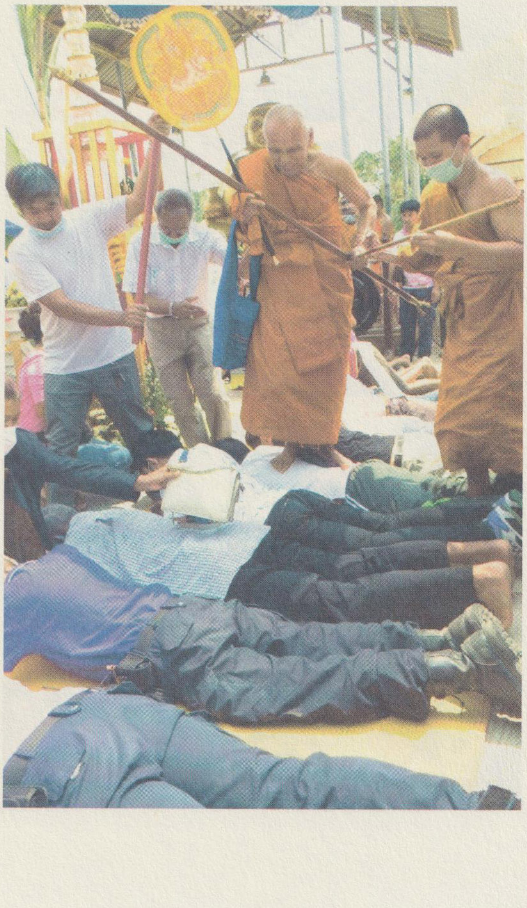

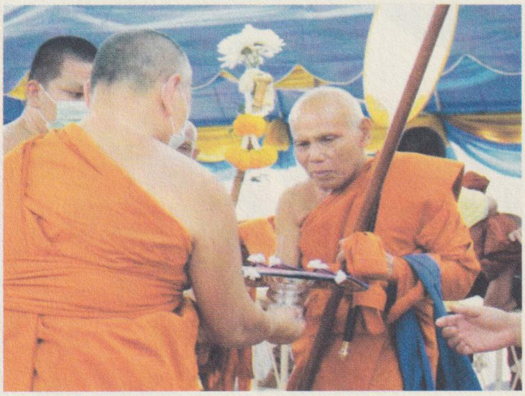

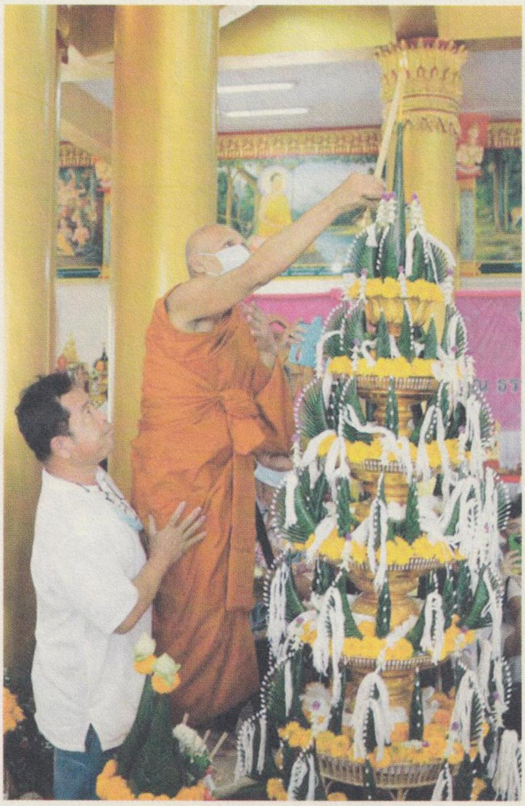

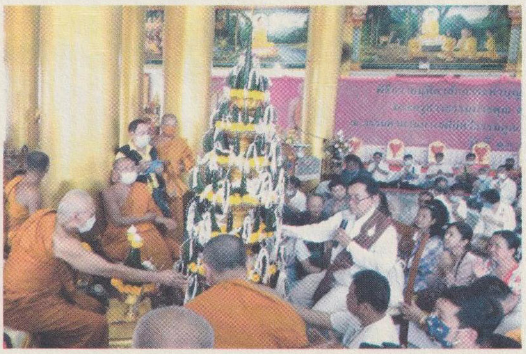

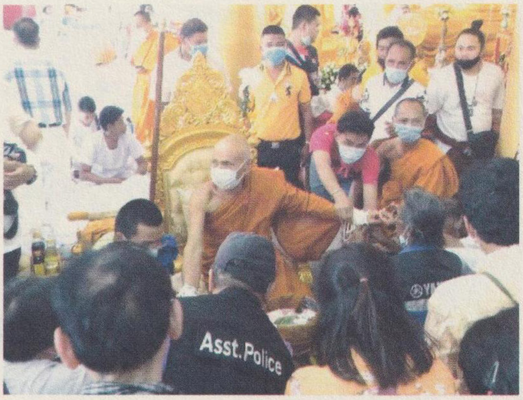

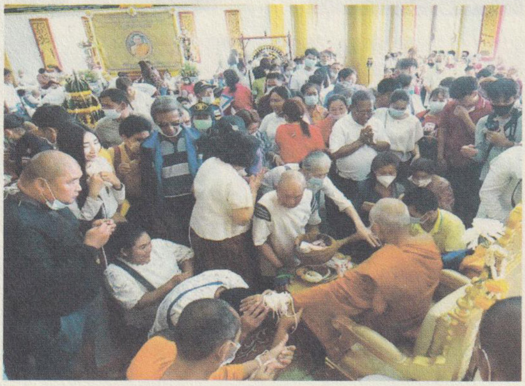

Asst. Police

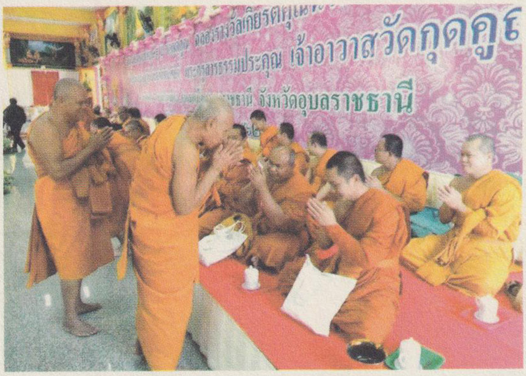

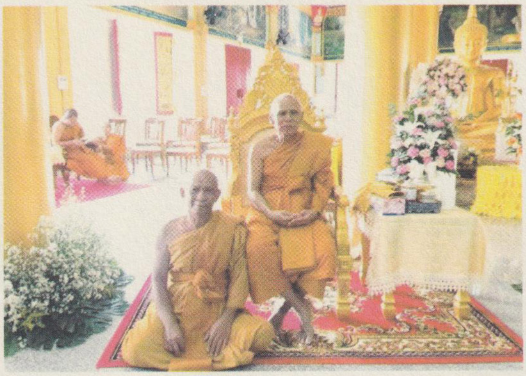

ภาพกิจกรรม
วัดกุดคุณ

กิจกรรมต่าง ๆ ของวัดกุดคูณ

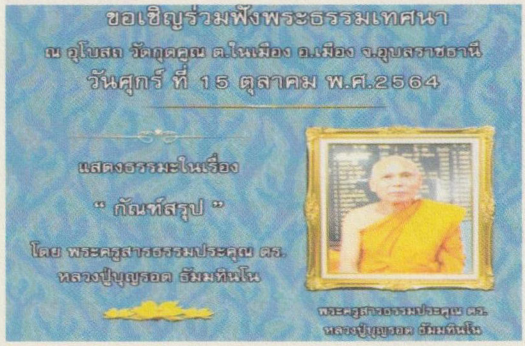

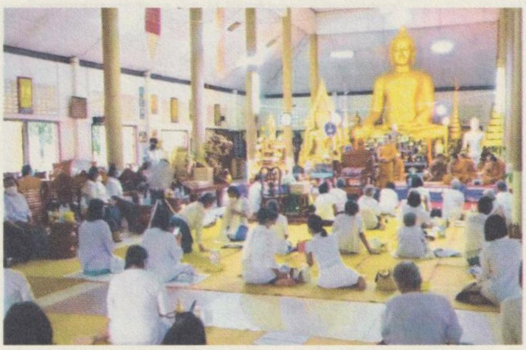

ด้านการเผยแผ่ศาสนธรรม

จัดการให้มีการฟังธรรมเทศนาในวันสำคัญต่าง ๆ

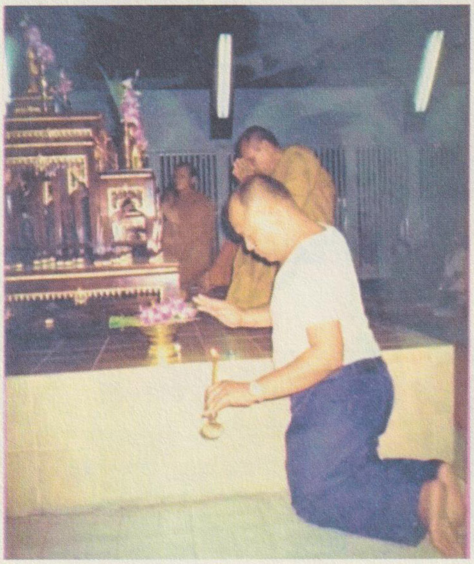

จัดการอบรมสมถะและวิปัสสนากรรมฐาน

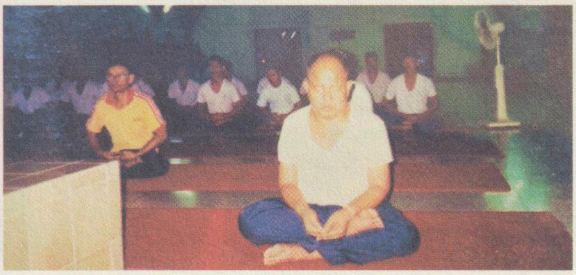
อบรมกรรมฐานมโนมยิทธิ ที่วัดโพธิ์เมืองปัก อำเภอปักธงชัย
จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๒๘

โครงการฝึกอบรมกรรมฐานที่กองบิน ๒๑ ให้กับข้าราชการทหารอากาศ
อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๙

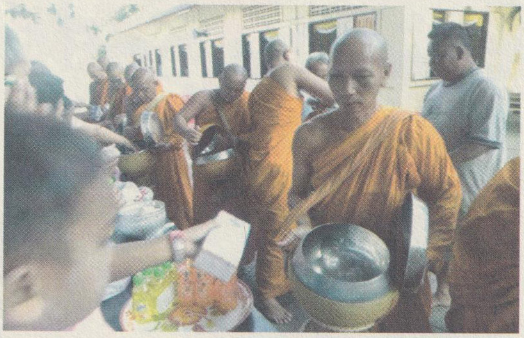

จัดศาสนพิธีต่าง ๆ เพื่อรักษาพิธีกรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม

ตักบาตรเทโว

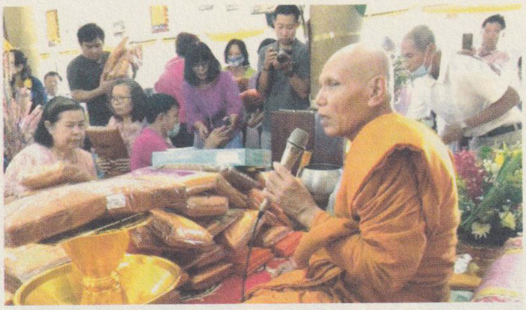

วันสงกรานต์

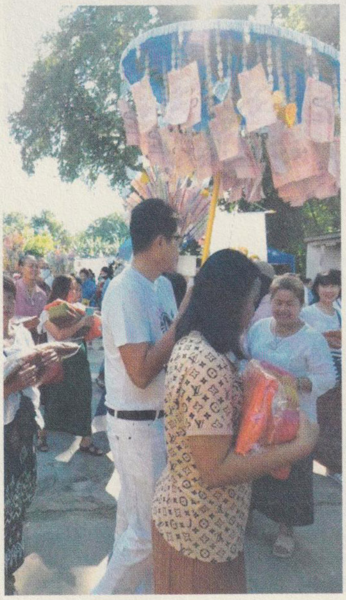

บุญกฐิน

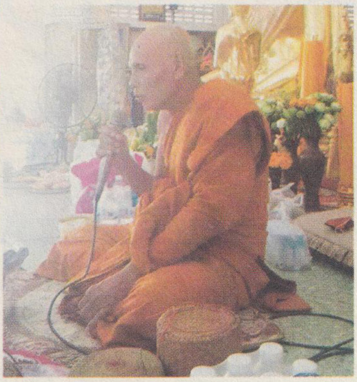

บุญข้าวสาก

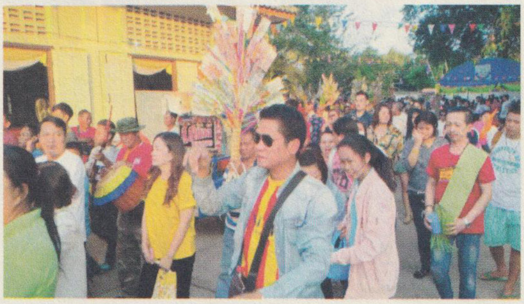

บุญผะเหวด / เทศน์มหาชาติ

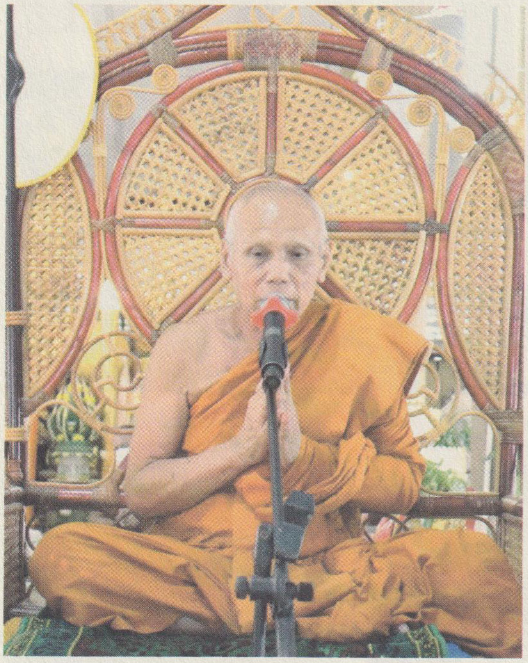

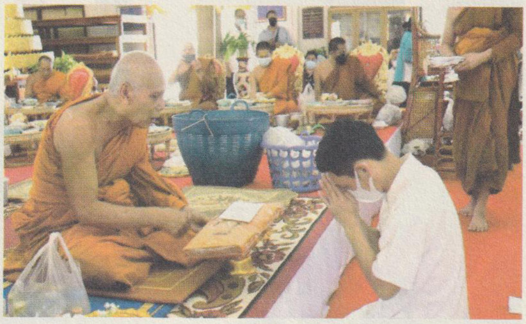

บุญสังฆทาน (การฟังธัมมัสสวนะสามัคคี) วัดกุดคูณ ประจำปี ๒๕๖๕
วันเสาร์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ (แรม ๑๔ ค่ำเดือน ๑๑)

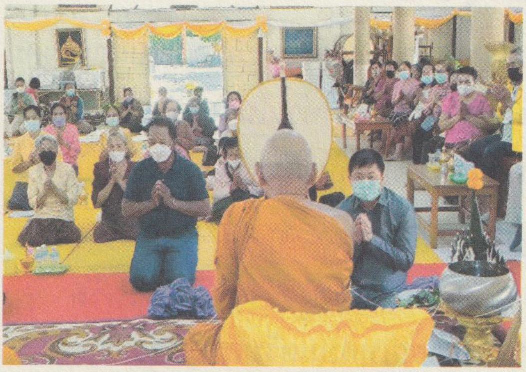

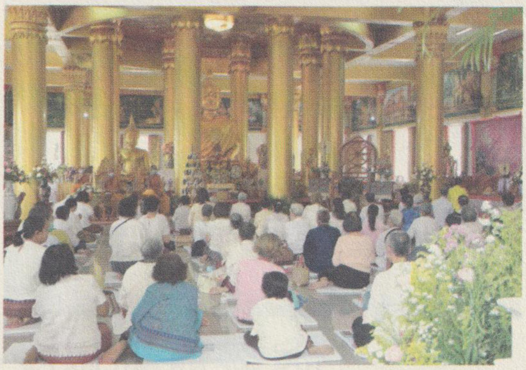

อบรมสั่งสอนคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรมแก่ประชาชนพุทธบริษัททุกหมู่เหล่า

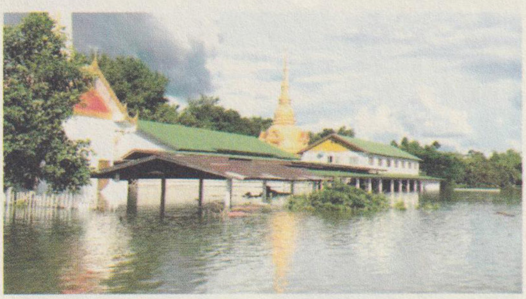

ด้านสาธารณสงเคราะห์

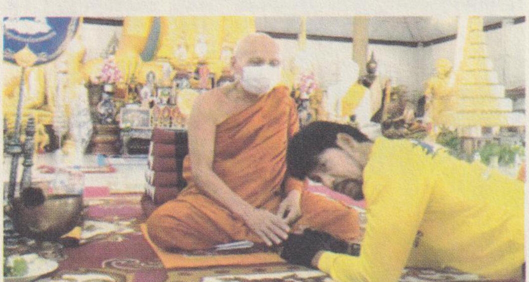
ดำเนินกิจการสาธารณประโยชน์เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลแก่คนในชุมชนและสังคม โดยให้ความช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ประสบอุทกภัย ในชุมชนเขตน้ำท่วมในจังหวัดอุบลราชธานี รวมทั้ง ให้ทุนการการศึกษาแก่เยาวชน และให้ขวัญ กำลังใจ พุทธศาสนิกชนที่เจ็บไข้ได้ป่วย

วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ เวลา๑๓.๐๐ น.
พระครูสารธรรมประคุณ นายทรงพล วิชัยขัทคะ รองผู้ว่าราชการจังหวัด อุบลราชธานี นางสาวพิศทยา ไชยสงคราม นายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานี และส่วนราชการจังหวัดอุบลราชธานี ร่วมกันแจกข้าวสาร อาหารแห้ง มอบให้ผู้ประสบอุทกภัย (น้ำท่วม) ณ วัดกุดคูณ

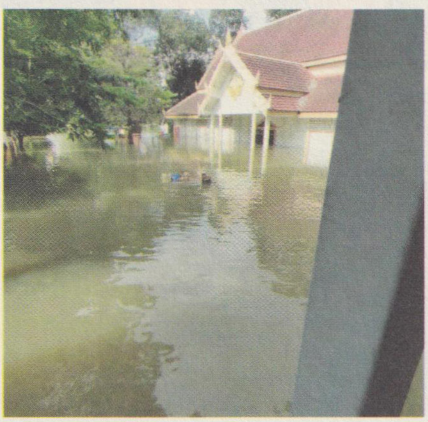

วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๕ บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์และคณะ
แจกอาหารแห้งช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยน้ำท่วมที่วัดกุดคูณ

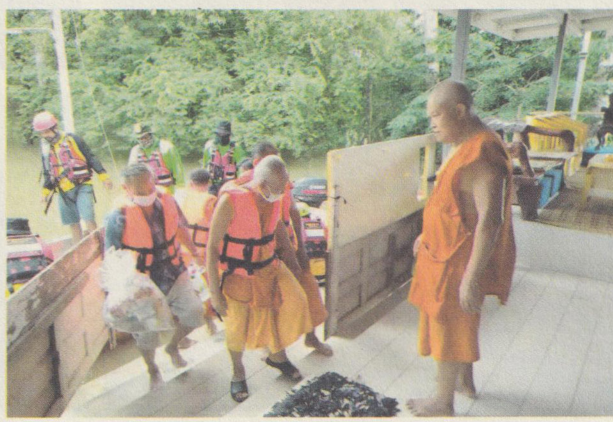

วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๕
พระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ และคณะผู้บริจาคเงิน
ซื้อเครื่องปั่นไฟ ถวายวัดคูสว่าง ต.หนองกินเพล อ.วารินฯ จ.อุบลฯ
ที่ประสบอุทกภัยน้ำท่วมและถูกตัดไฟฟ้า

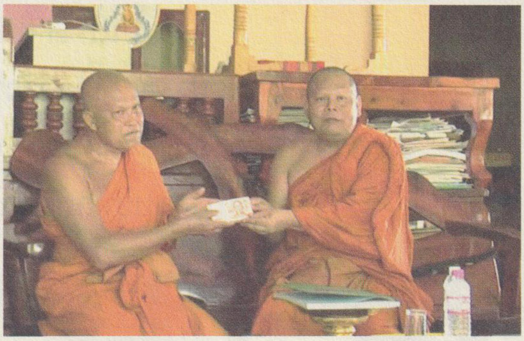

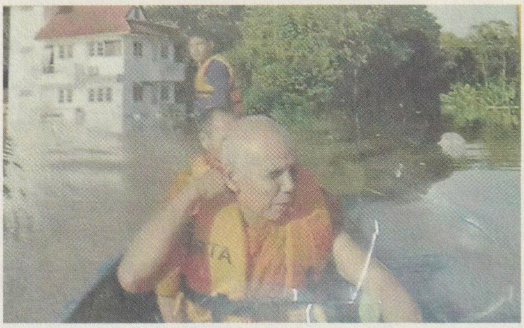

เยี่ยมวัดคูสว่างที่ถูกน้ำท่วม ปี ๒๕๖๒

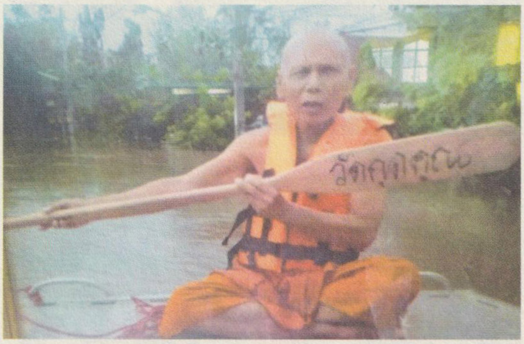

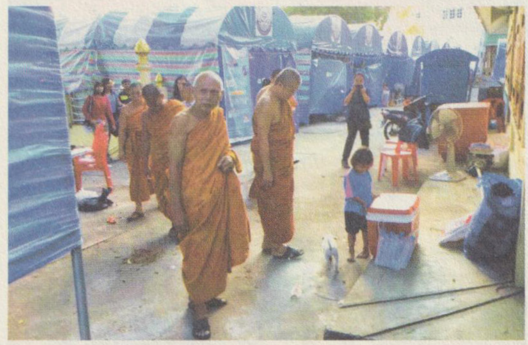

พระเทพวราจารย์ เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี เยี่ยมวัดคูสว่างที่ถูกน้ำท่วม ปี ๒๕๖๒

ศาลาการเปรียญวัดคูสว่างที่ถูกน้ำท่วม ปี ๒๕๖๒

ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ วัดกุดคูณ โดยการนำของพระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในชุมชนเขตน้ำท่วม ในจังหวัดอุบลราชธานี (น้ำท่วม) และจังหวัดใกล้เคียง

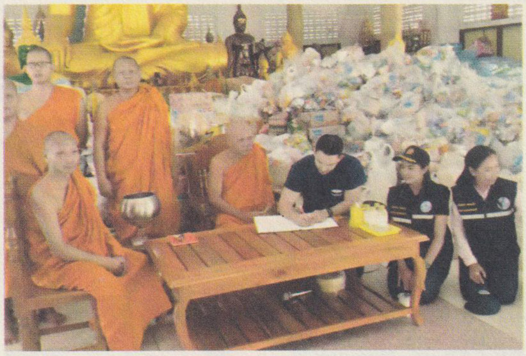

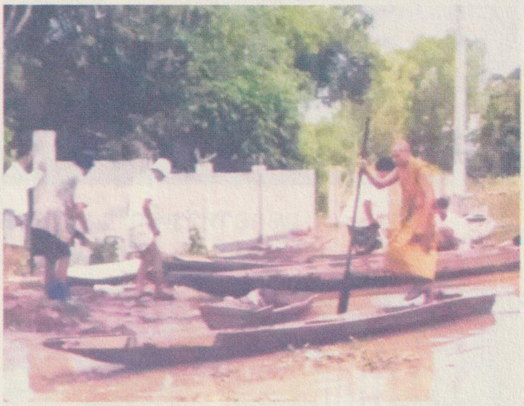

ปี ๒๕๕๓ พระครูสารธรรมประคุณ ให้กำลังใจและช่วยเหลือน้ำท่วมวัดกุดคูณ

ปี ๒๕๔๓ วัดกุดคูณ ได้รับอุทกภัย ซึ่งเป็นภัยจากน้ำท่วม ๒ ครั้ง ในเดือนสิงหาคม และ เดือนกันยายน ระดับน้ำท่วมกุฏิพระภิกษุ สามเณร และศิษย์วัด ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก พระครูใบฎีการอด ธมฺมทินฺโน เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ได้รับความช่วยเหลือจากญาติโยมและหน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจเป็นอย่างดี และทางวัดได้อำนวยความสะดวกให้ที่พักอาศัย อาหาร ยารักษาโรคแก่ญาติโยมที่ได้รับผลจากอุทกภัยน้ำท่วมในครั้งนี้ด้วย

เยี่ยมน้ำท่วมวัดคูสว่าง ปี ๒๕๕๔

แจกอาหารเยาวชน
ครอบครัวประสบอุทกภัย
วัดกุดคูณ ปี ๒๕๕๓

แจกอาหารเด็ก ๆ ชุมชนรอบ ๆ วัดกุดคูณที่ถูกน้ำท่วม

ให้ขวัญ กำลังใจ พุทธศาสนิกชนที่เจ็บไข้ได้ป่วย

ให้ความอนุเคราะห์ในการเผาศพผู้ที่เสียชีวิตจากการติดเชื้อโรคไวรัสโควิด ๑๙

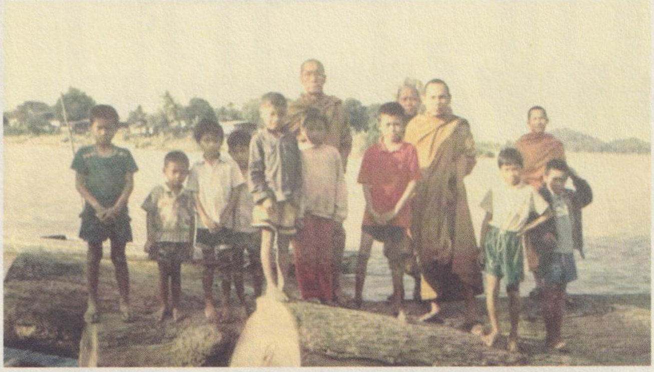

ทอดผ้าป่าที่ประเทศลาว
วันที่ ๖-๘ เมษายน ๒๕๓๗
ที่วัดพระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ
เวียงจันทน์

แจกทุนการศึกษา อาหารแห้ง
ที่ชายแดน ลาว - กัมพูชา
พ.ศ. ๒๕๓๒

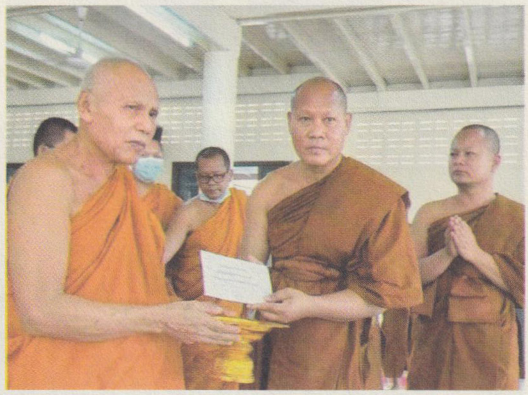

เกวียน ชายแดน ลาว - กัมพูชา
พ.ศ. ๒๕๓๒

ด้านการศึกษาสงเคราะห์

จัดการศึกษาเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลสถาบันการศึกษาหรือจัดสถานศึกษาภายในวัด เพื่อสงเคราะห์แก่เด็กเยาวชนให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุน ให้การศึกษาแก่พระภิกษุ สามเณร คฤหัสถ์ และศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด

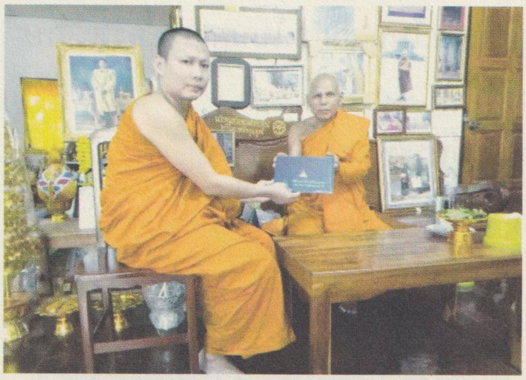

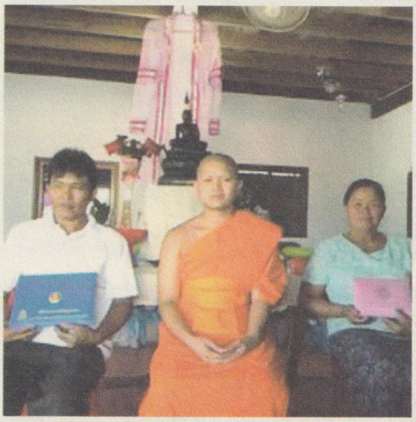

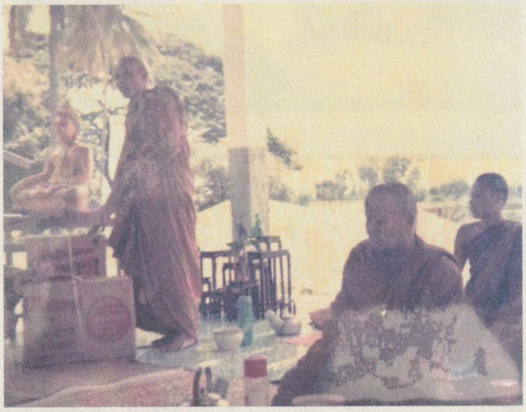

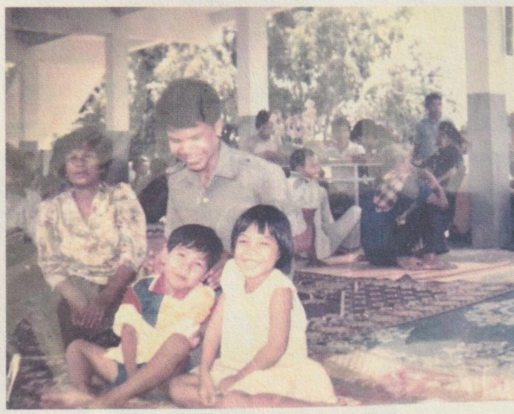

มอบพระประธานประจำโรงเรียนบ้านโนนคูณ ต.โนนคูณ อ.โนนคูณ จ.ศรีสะเกษ
พ.ศ. ๒๕๓๒
ผู้ขอความอนุเคราะห์ : อาจารย์ประพัฒน์ หงส์ทอง

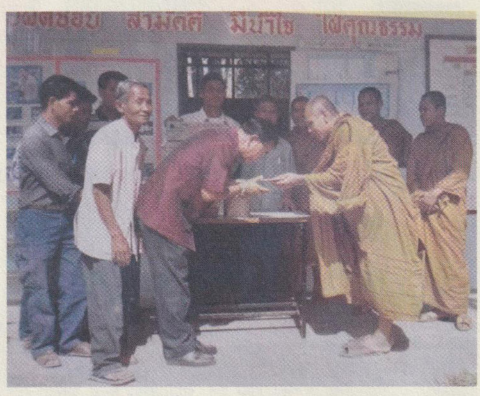

ไปเยี่ยมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแขม
ต.หัวดอน อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี

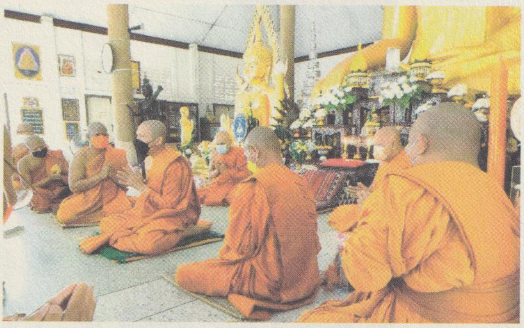
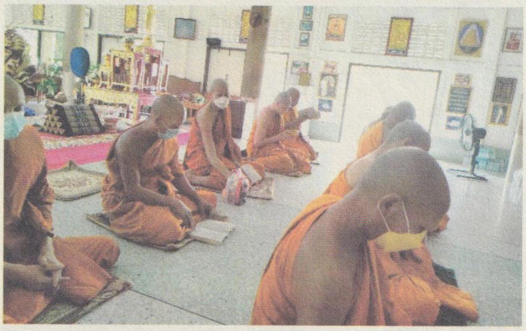
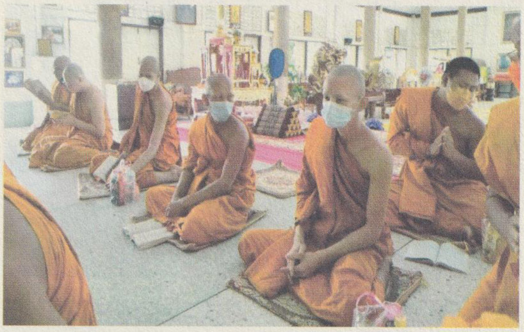
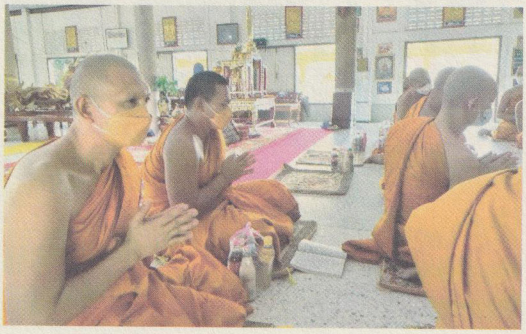
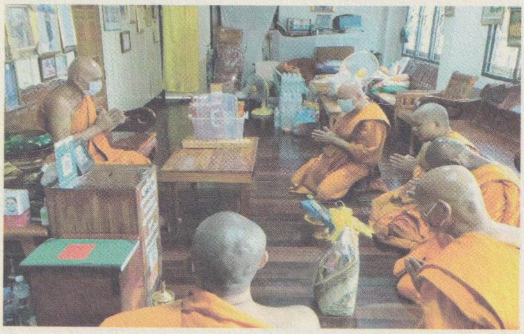

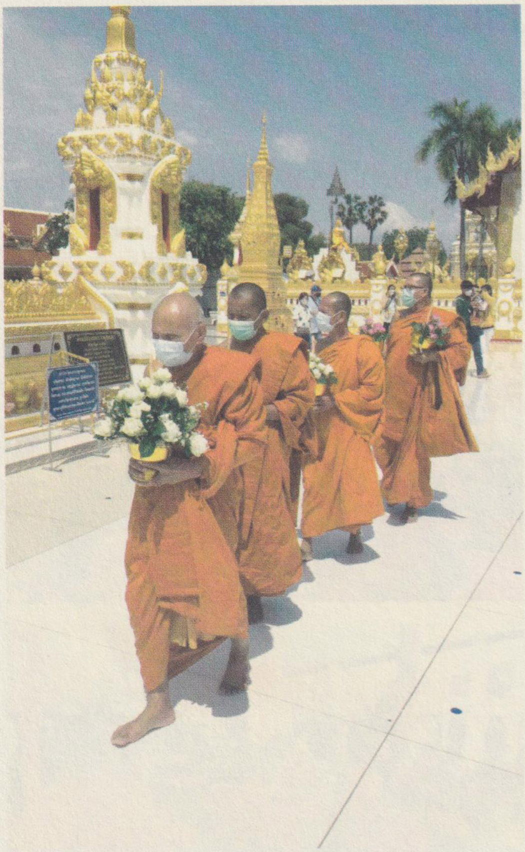
"โลโก ปตฺถมฺภิกา เมตฺตา"
"เมตตาธรรม ค้ำจุนโลก"

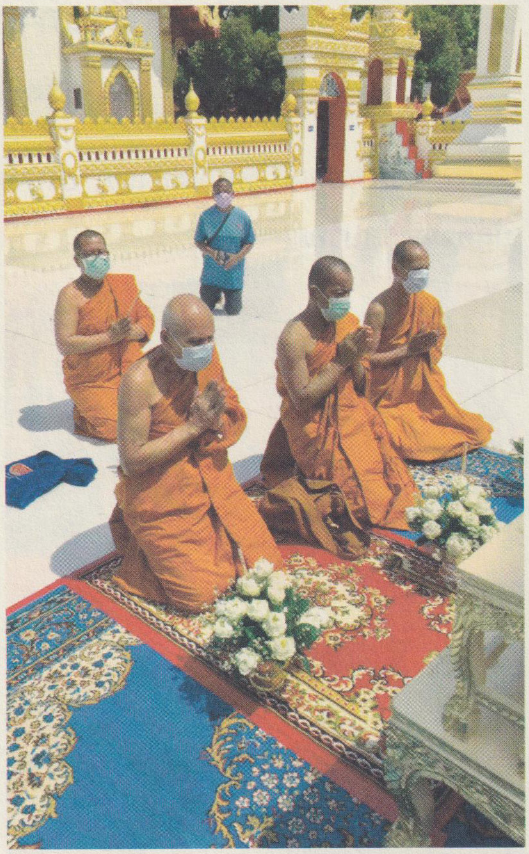
ด้านการปกครอง

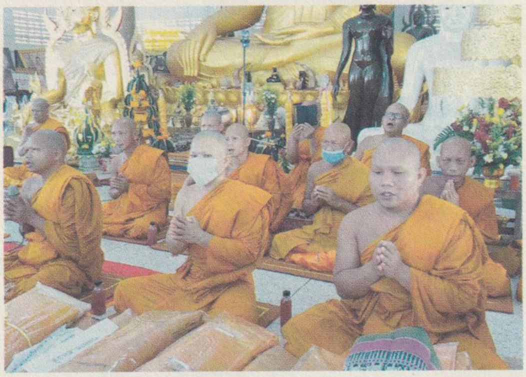
ควบคุมดูแลให้คณะสงฆ์ภายในวัดประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัยเพื่อให้เกิดความเรียบร้อย

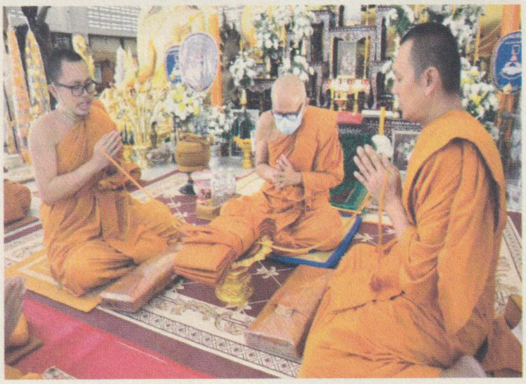

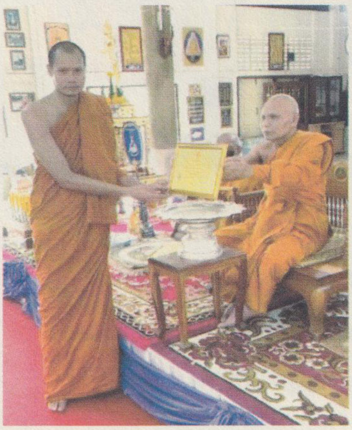

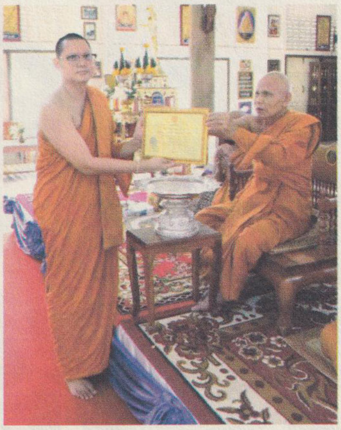
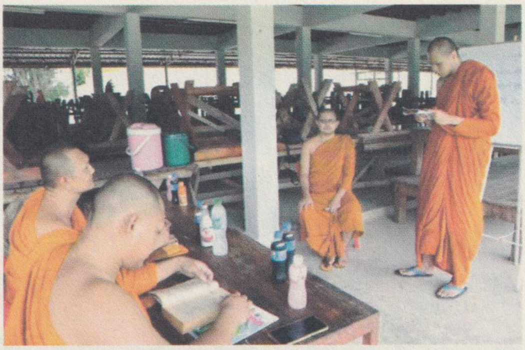
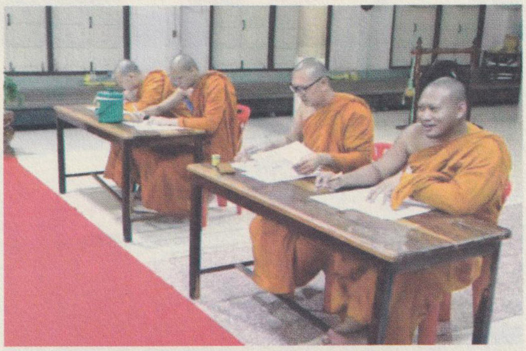
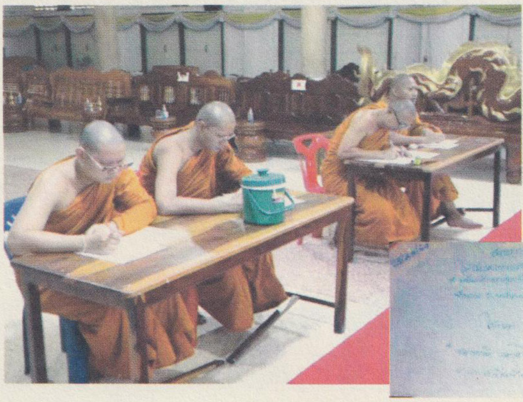
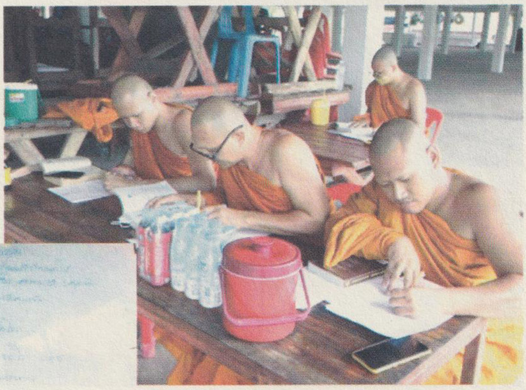
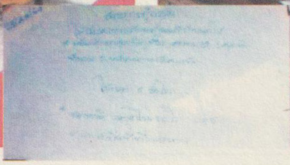

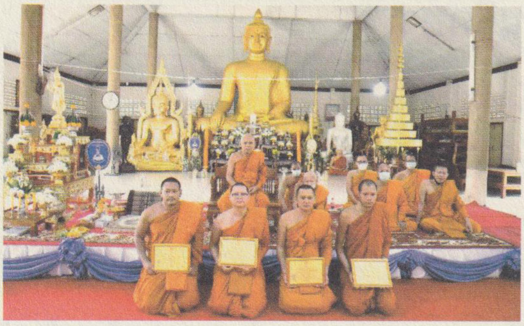
ด้านศาสนศึกษา

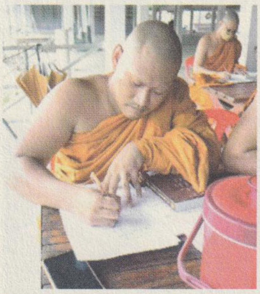
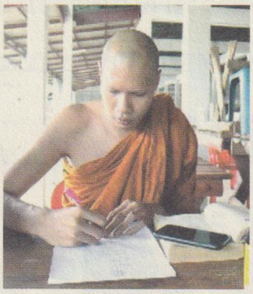
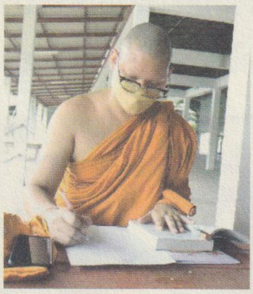
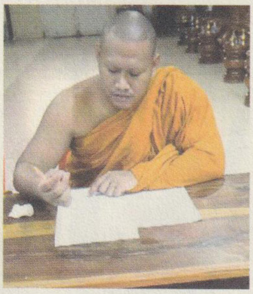
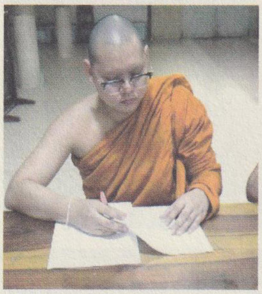
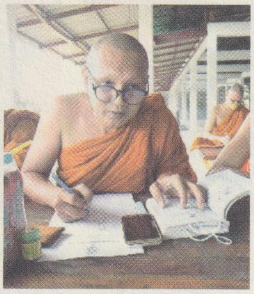
จัดให้มีการศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์ ทั้งแผนกบาลี และ แผนกธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้พระภิกษุ สามเณรได้ศึกษาเล่าเรียนในสำนักเรียนที่วัดใกล้เคียง ทั้งทางโลกและทางธรรม

ได้จัดให้มีการเรียนการสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม แก่พระนวกะผู้บวชใหม่ที่ได้บรรพชาอุปสมบทในฤดูกาลจำพรรษา ปีพุทธศักราช ๒๕๖๔ นี้

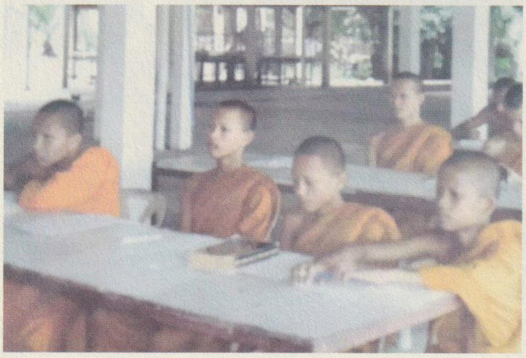
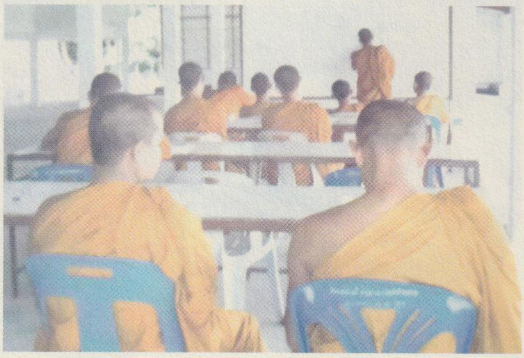

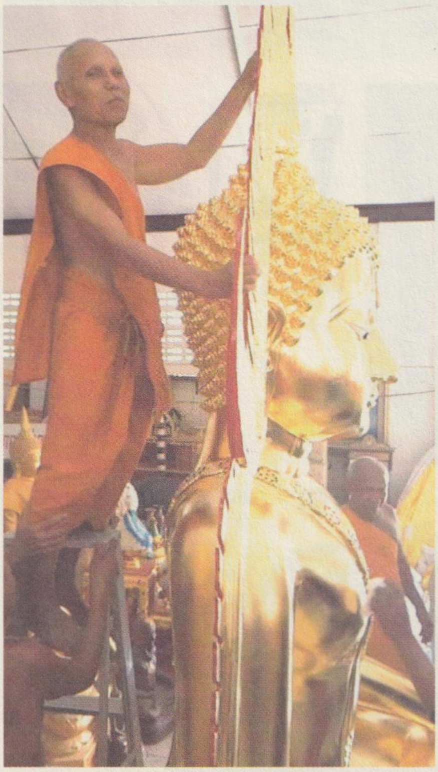
การส่งเสริมการศึกษาเท่ากับ
การพัฒนาประเทศให้เจริญขึ้น
ในด้านการศึกษา ฯ

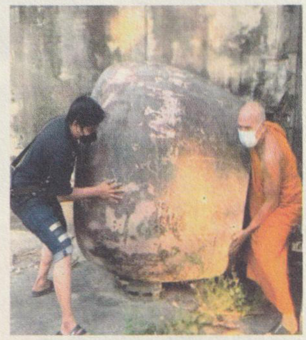

ด้านสาธารณูปการ

จัดให้มีการก่อสร้างและการบูรณะปฏิสังขรณ์ ศาสนสมบัติของวัด ด้วยการรักษาซ่อมแซม ปรับปรุง ตกแต่งศาสนสถานที่มีอยู่เดิมให้มั่นคงถาวร และการก่อสร้างเพิ่มเติมให้เหมาะะสมกับ ศาสนสมบัติที่จำเป็นต่อการดำรงพระพุทธศาสนาให้มั่นคง

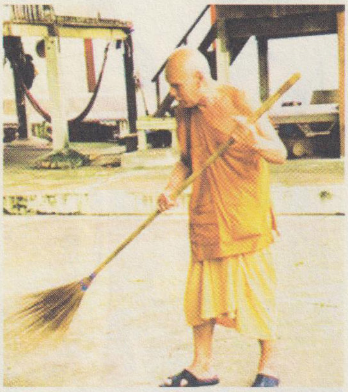

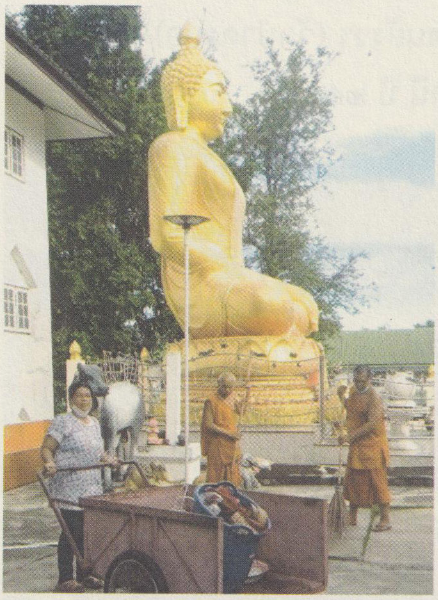

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ
วัดคูคุณ จังหวัดอุบลราชธานี

สวนธรรมคูณ

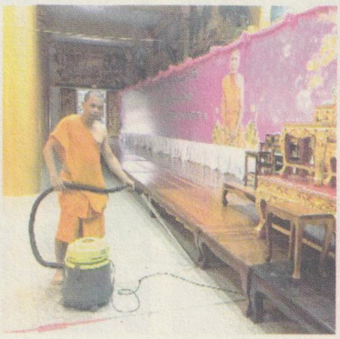

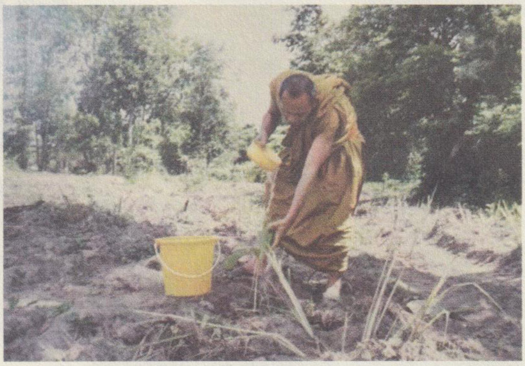

ปลูกป่าและถวายสังฆทานที่พักสงฆ์รัตนสังวร (วัดป่าดงปอ)
อ.ดอนมดแดง จ.อุบลราชธานี ปี ๒๕๔๑

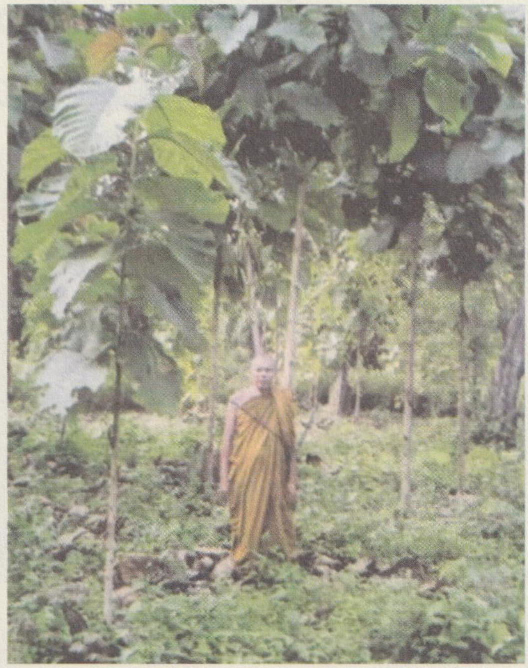

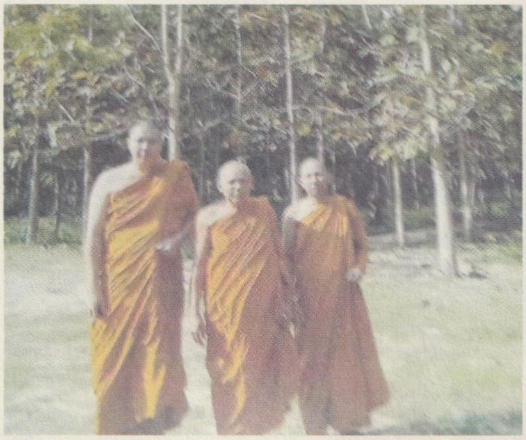

อานิสงส์จากการปลูกป่า
ปัจจุบันป่าไม้อุดมสมบูรณ์

เป็นประธานสร้างที่พักสงฆ์
วัดป่าโนนสมบูรณ์
บ้านโนนสมบูรณ์ กิ่งอำเภอนาเยีย
จังหวัดอุบลราชธานี

สร้างที่พักสงฆ์และปลูกป่าหนองกุง อ.ตาลสุม จ.อุบลราชธานี
ปี ๒๕๓๙ – ๒๕๔๑ (วัดป่าหนองกุง)

ความศรัทธาของญาติโยมที่เคียงคู่อยู่กับวัดกุดคูณ

คุณแม่อัมพร บุปผาหอม
นางงามต้นเทียนประจำวัดกุดคูณ คนแรก
ประจำปี ๒๕๑๗

คุณพ่อบัวพันธ์ ทาโคตร
อดีตมรรคทายกวัดกุดคูณ

งานฉลองครบรอบ ๗๘ ปี วัดกุดคูณ
และฉลองดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

ชุมชนวัดกุดคูณ

คุ้มวัดกุดคูณ

เซิ้งอีสาน

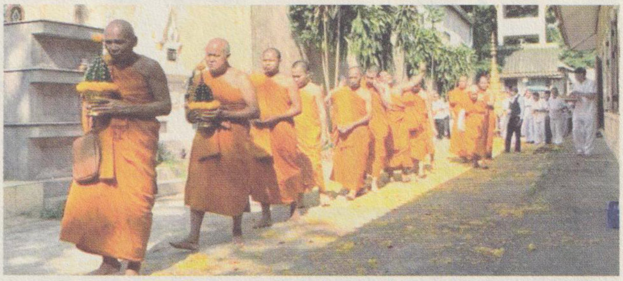

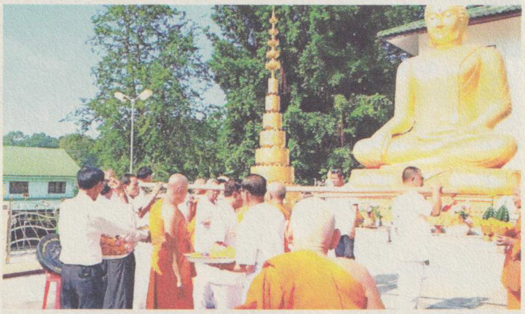
แห่ฉัตรพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณรอบโบสถ์วัดกุดคูณ

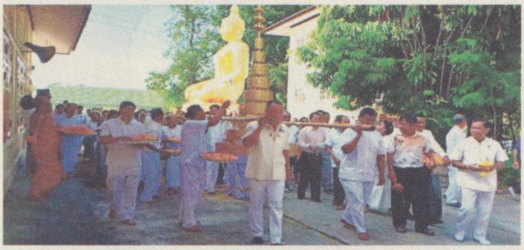

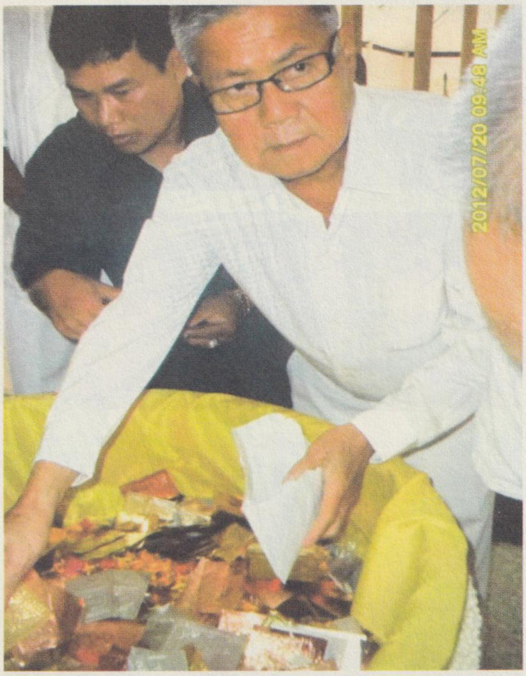

ห้างหุ้นส่วนจำกัดจิบเซ่งฮง จ. อุบลราชธานี
มีจิตศรัทธา ถวายพระพุทธรูปทองคำปางชินราช พร้อมโต๊ะหมู่บูชา

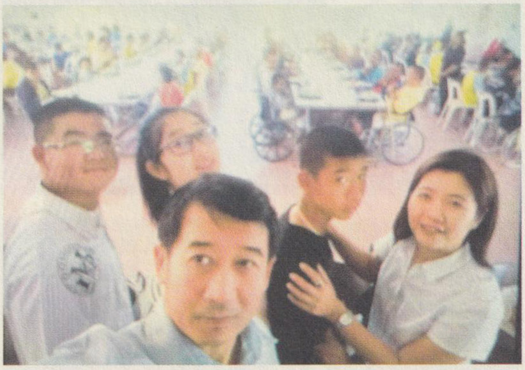

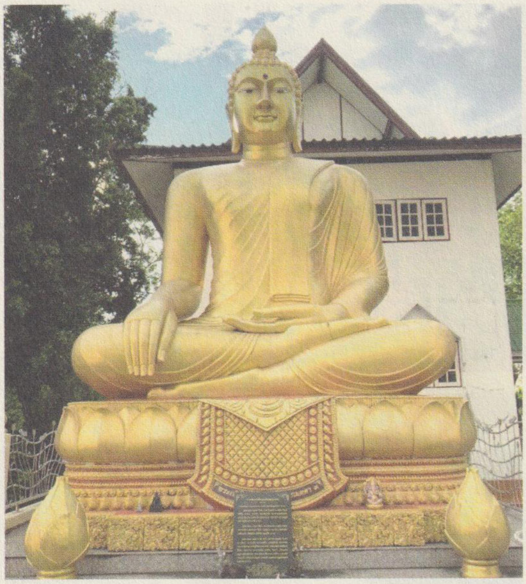

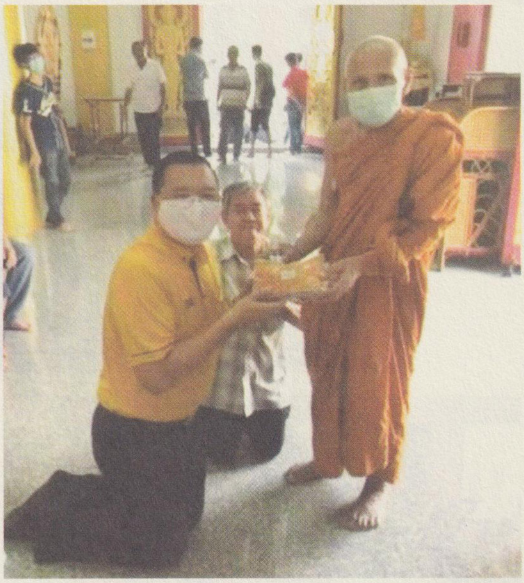

นายวิชัย–นางสุทัศดา เต็มธนานันท์ เจ้าของร้านกิจชัยพานิช
และเจ้าของสนามไดร์ฟกอล์ฟ สุขวิชัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี
จังหวัดอุบลราชธานี และร้านจิรัฏฐ์ยนต์อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
พร้อมด้วยลูกหลานญาติมิตร

คุณพ่อทาง แซ่โค้ว
นายประชา~นางสายรุ้ง กิจธรงศิริ
สร้างอุทิศให้แด่ คุณแม่เพ็ญศรี ตั้งกิจศิริ
14 พฤศจิกายน 2555

SUZUKI

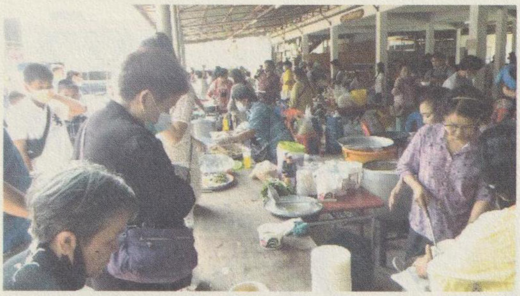

“โรงทาน” ที่เคียงคู่กับวัดกุดคูณ

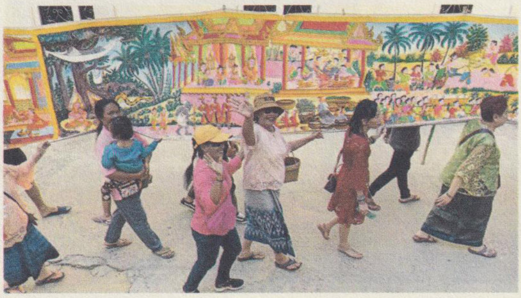

งานบุญผะเหวด/เทศน์มหาชาติ กับวัดกุดคูณ

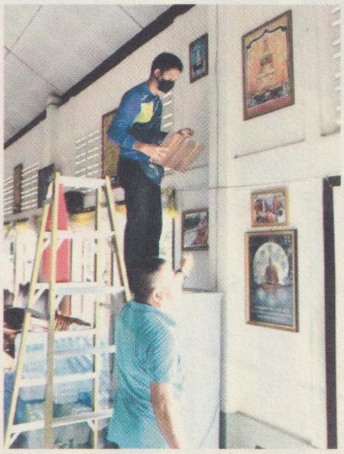

พลังจิตอาสาของญาติโยมวัดกุดคูณ

โรงครัว

โรงครัว

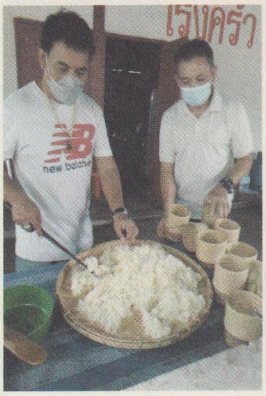
โรงครัว

โรงครัว
new balance

new balance

พระมหาเจดีย์
ศรีธรรมคูณ

ความเป็นมาและความสำคัญ
ในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์

สืบเนื่องจากพระเดชพระคุณพระปริยัติโสภณ (พระพรหมกวี) วัดโมลีโลกยาราม กรุงเทพ ฯ อดีตเจ้าคณะภาค ๑๐ ได้นำคณะสงฆ์จากหลายจังหวัดในภาค ๑๐ โดยมีพระเทพวราจารย์ เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี พระศรีรัตโนบล เจ้าคณะอำเภอวารินชำราบ เจ้าอาวาสวัดวารินทราราม พระครูวิลาสกิจจาทร เจ้าอาวาสวัดหลวง จังหวัดอุบลราชธานี พระครูวจีสุนทร เจ้าอาวาสวัดหนองแกใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี พระครูปทุมพัฒนากร เจ้าอาวาสวัดปทุมมาลัย จังหวัดอุบลราชธานี พระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ จังหวัดอุบลราชธานี ได้ร่วมเดินทางไปในคณะศึกษาดูงาน

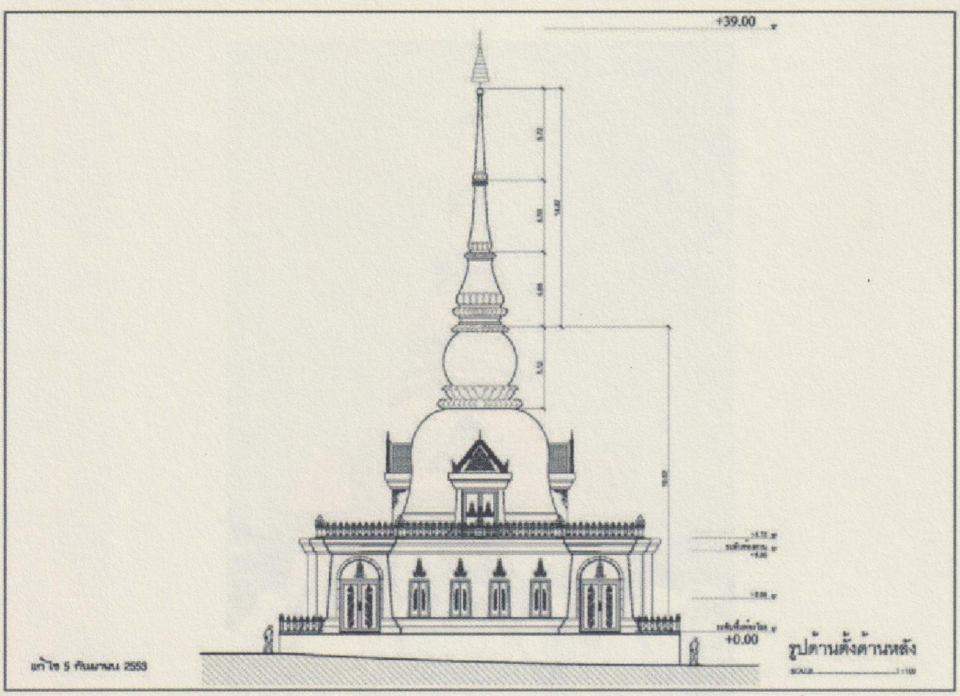
ด้านการศาสนาที่ประเทศเมียนม่า (ประเทศพม่า) ได้ไปเห็นการก่อสร้างเจดีย์ชเวดากอง เจดีย์เมืองพุกาม หลาย ๆ เจดีย์ในประเทศเมียนม่า และได้ไปศึกษาดูงานด้านการศาสนาที่ประเทศอินเดีย ยิ่งมีศรัทธาเพิ่มขึ้น ที่จะกลับมาสร้างพระมหาเจดีย์ ที่วัดกุดคูณ จึงได้ปรึกษาหารืออย่างไม่เป็นทางการกับพระสราวุธ ที่เข้ามาบวชเป็นพระอยู่ที่วัดกุดคูณ และนายสุรพล ไชยชนะ ซึ่งเป็นอดีตนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี และเป็นนักศึกษารุ่นน้อง ของนายสราวุธ สุพยากรณ์ พระครูสารธรรมประคุณ ปรารภว่า "อยากได้เจดีย์ ๒ ชั้น ชั้นล่างเป็นศาลาห้องโถงใหญ่ สำหรับใช้เป็นที่จัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา การแสดงธรรม การฟังเทศน์ ฟังธรรม ที่บรรจุคนได้เป็นจำนวนมาก" จะทำได้ไหม นายสุรพล ไชยชนะ ได้ดำเนินการต่อโดยได้เขียนแบบแปลนโครงสร้างพระมหาเจดีย์ถวายพระครูสารธรรมประคุณ โดยไม่คิดมูลค่าแต่อย่างใด พระครูสารธรรมประคุณดูแบบแปลนการก่อสร้างพระมหาเจดีย์แล้ว มีความพอใจ ถูกใจ จึงอยากให้มีการก่อสร้างเกิดขึ้น เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา และบรรจุพระบรมสารีริกธาตุองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเป็นที่แสดงธรรม เป็นสถานที่จัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา จึงได้ให้นายวีระพล บุษดี อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวคำ ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เข้ามาพบ ที่วัดกุดคูณ ในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ และบอกว่า

อยากจะให้เป็นประธานกรรมการสร้าง พระมหาเจดีย์ จึงได้พิจารณาอยู่ ๒ - ๓ วัน เนื่องจาก ๑) ไม่มีความรู้ ๒) ไม่มีประสบการณ์ ๓) เงินก็เป็นปัจจัย แต่ท่านพระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ยืนยันจะให้เป็นประธาน จึงตัดสินใจรับเป็นประธานการก่อสร้าง จากนั้นในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ จึงได้นัดประชุมผู้นำชุมชน บุคคลสำคัญของชุมชน ประมาณ ๕๐ คน โดยให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ที่ประชุมเห็นด้วย มีมติเป็นเอกฉันท์ในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ ซึ่งในขณะนั้นมีเงิน

ในบัญชีของวัดกุดคูณ จำนวน ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านห้าแสนบาทถ้วน) และได้มีผู้แสดงความจำนงบริจาคเงินเพิ่มอีก ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน) จึงได้กราบนมัสการหลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ กำหนดวันเวลา ในการดำเนินการสร้างพระมหาเจดีย์

แรงจูงใจในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์

แรงจูงใจในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ ไว้เป็นที่สักการะบูชา คือ

๑. พระครูสารธรรมประคุณได้รับ พระบรมสารีริกธาตุ จากเจ้าอาวาสวัดไทยสิริราชคฤห์ ประเทศอินเดีย และได้จากการไปนั่งปรกอธิษฐานจิตที่วัดสำราญนิเวศน์ จังหวัดอำนาจเจริญ โดยเจ้าอาวาสวัดสำราญนิเวศน์ มอบพระบรมสารีริกธาตุให้

๒. พระครูสารธรรมประคุณได้ใบโพธิ์จากต้นพระศรีมหาโพธิ์ ที่เจดีย์พุทธคยา ได้บูชาเสาอโศกจำลอง จากเมืองเวสาลี ประเทศอินเดีย

๓. โครงสร้างแบบแปลนได้จากความคิดรวบยอดของพระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ นายสราวุธ สุพยากรณ์ และนายสุรพล ไชยชนะ ได้ร่วมกันออกแบบด้านสถาปัตย์ และวิศวกรโครงสร้าง

วัตถุประสงค์ของการก่อสร้างพระมหาเจดีย์

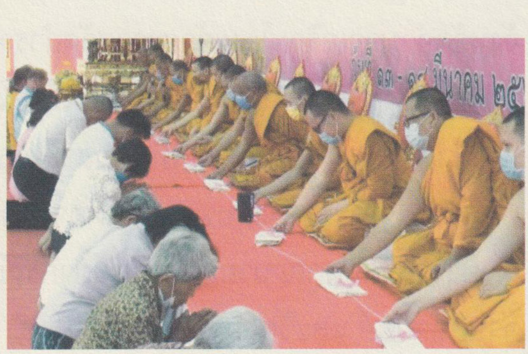
๑. เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา และบรรจุพระบรมสารีริกธาตุพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดจนบรรจุพระธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในรูปแบบต่างๆ และเป็นที่ประดิษฐาน พระพุทธรูปที่เป็นสัญลักษณ์แทนองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

๒. เพื่อเป็นสถานที่สำหรับพระภิกษุ สามเณร รวมทั้งพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า ในจังหวัดอุบลราชธานี และทั่วโลก บำเพ็ญบุญถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระเจ้าแผ่นดิน

๓. เพื่อเป็นศูนย์รวมศรัทธาและเป็นที่พึ่งทางใจของพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า ที่มาจาก ทั่วทุกสารทิศทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ได้มาสักการะกราบไหว้บูชา มาทำความดี นั่งสมาธิ ปฏิบัติบูชา สวดมนต์ ฯลฯ

๔. เพื่อเป็นสถานที่จัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา เป็นที่แสดงธรรม สอนศีลธรรม และอบรมเทศน์สอน พระภิกษุ สามเณร นักเรียน นักศึกษา และ พุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า

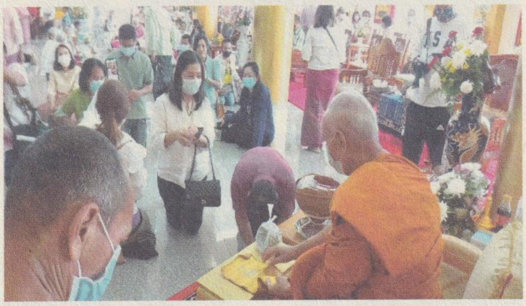
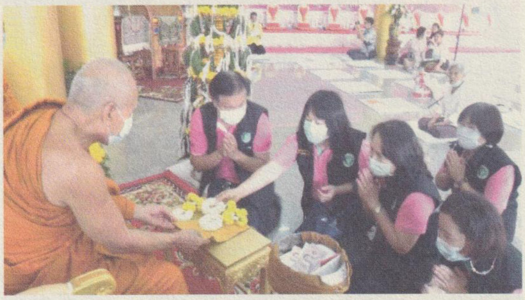

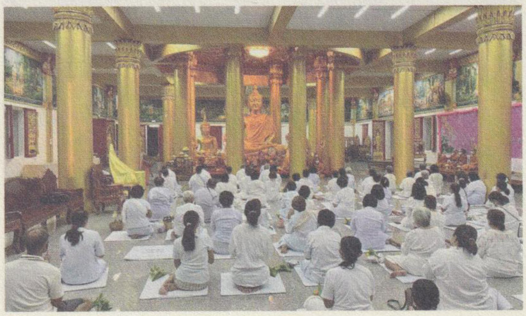

การดำเนินการก่อสร้างพระมหาเจดีย์

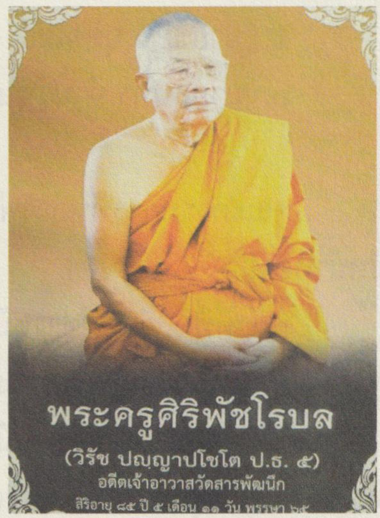
พระครูสารธรรมประคุณ ได้กำหนดเริ่มการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยได้อาราธนานิมนต์ พระเทพกิตติมุนี เจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม (พระอารามหลวง) เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ มีกำหนดการดังนี้

วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

เวลา ๐๘.๐๐ น. พิธีบวงสรวง โดยมีคุณพ่อแสง อ่อนคำลุน เป็นพราหมณ์

เวลา ๐๙.๐๙ น. พระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์ ๙ รูป เจริญพระพุทธมนต์

พระเทพกิตติมุนี อดีตเจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม
(พระอารามหลวง)
อดีตเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี

เมื่อเจริญพระพุทธมนต์จบแล้ว นายวีระพล บุษดี ประธานการก่อสร้างกล่าวรายงานและเมื่อรายงานจบแล้ว พระสงฆ์สวดชัยมงคลคาถา ได้เวลาเป็นมงคลฤกษ์ในการดำเนินการ จึงได้มีการตอกเสาเข็มจำนวน ๑๓๙ ต้นทันที

หลังจากตอกเสาเข็มแล้ว ก่อนที่จะมีการดำเนินการก่อสร้างต่อไป ได้มีการประชุมคณะกรรมการ โดยมีพระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ เป็นประธานฝ่ายสงฆ์

คณะกรรมการประกอบด้วย

๑. นายวีระพล บุษดี ประธานฝ่ายคฤหัสถ์
(อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวคำ
ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี
จังหวัดอุบลราชธานี)

๒. นายแสง อ่อนคำลุน กรรมการ

๓. นายสมบูรณ์ ลีลาศสง่างาม กรรมการ

๔. นายสุรพล ไชยชนะ กรรมการ
อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

๕. นายชยัน บุตตโยธี กรรรมการ

๖. นายสุนทร จำปาพันธ์ กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการที่หลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ตั้งขึ้นมีหน้าที่ดังนี้

หน้าที่ที่ ๑ คือ หาช่างที่มีฝีมือและมีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถมาทำงานดูแลการก่อสร้างให้เป็นไปตามแบบแปลน ในส่วนนี้มีความโชคดีที่ได้อาจารย์สุรพล ไชยชนะ มาเป็นกรรมการ ท่านมีความรู้ด้านวิศวกรรมการก่อสร้างเป็นอย่างดี ถือว่าเป็นหัวใจของงาน ทุ่มเท เสียสละ จิตอาสา ซึ่งหาได้ยาก

หน้าที่ที่ ๒ ของคณะกรรมการ คือ ประชาสัมพันธ์การจัดงานบุญประเพณีประจำปี เช่น งานบุญมหาชาติ บุญกฐิน ฯลฯ

หน้าที่ที่ ๓ คือ มีหน้าที่ซื้อวัสดุ สิ่งของ จ่ายค่าช่าง มีสมุดบันทึกรายรับ - รายจ่าย สามารถตรวจสอบได้

หน้าที่ที่ ๔ คือ หน้าที่นำเงินเข้าฝากธนาคาร

งบประมาณในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ เป็นปัจจัยที่ได้จากตู้บริจาค วันสำคัญทางพุทธศาสนา วันอาสาฬหบูชา วันวิสาขบูชา บุญข้าวประดับดิน บุญข้าวสาก รวมกับที่พุทธศาสนิกชนนำมาถวายหลวงพ่อ คือเป็นปัจจัยนอกบัญชีธนาคาร แต่หลวงพ่อได้บันทึกไว้เป็นหลักฐาน ไม่ได้นำฝากธนาคาร ถือเป็นเงินสดในมือ สำหรับไว้ใช้จ่ายเวลาฉุกเฉิน จ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ หลวงพ่อจะทำบัญชีไว้ทุกรายการ

เมื่อเริ่มสร้างพระมหาเจดีย์ใหม่ ๆ ยังไม่มีชื่อ แต่เมื่อสร้างไปได้ประมาณ ๕๐ % นายวีระพล บุษดี จึงคิดได้ว่าชื่อพระมหาเจดีย์ สมควรให้ชื่อว่า “พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ” จึงเสนอชื่อให้พระครูสารธรรมประคุณ หลวงพ่อเจ้าอาวาสพิจารณาให้ความเห็นชอบ ท่านเห็นด้วย จึงได้ตกลงใช้ชื่อนี้ เพื่อความเป็นสิริมงคล

คณะกรรมการสร้างพระมหาเจดีย์ เมื่อได้รับแต่งตั้งจาก พระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณแล้ว ก็ได้ประชุมแบ่งหน้าที่ดูแล ความรับผิดชอบ อาจารย์สุรพล ไชยชนะ รับผิดชอบดูแลแบบแปลน โครงสร้าง ขนาดวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง กรรมการทุกท่านหมุนเวียนกันดูแลช่างทำงาน ช่างก่อสร้างทุกคนจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ดังนี้

๑. ห้ามนำสุรา ยาเสพติดทุกชนิด มาดื่มกินในบริเวณวัดโดยเด็ดขาด โดยเฉพาะในเวลา หลังเลิกงานแต่ละวัน

๒. ทำงานทุกครั้งให้คำนึงถึงความมั่นคง ถาวร ความสวยงาม และถูกแบบแปลนเป็นหลัก

๓. การทำงานจะรับเหมาเป็นช่วง ๆ แพงเกินไปก็ไม่ดี ถูกเกินไปก็ไม่ดี เอาพอดี ได้ทั้งเงิน ได้ทั้งงาน

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘	นายแสง อ่อนคำลุน ถึงแก่กรรม
ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	นายชยัน บุตตโยธี ถึงแก่กรรม
และปี พ.ศ. ๒๕๖๑	นายสุนทร จำปาพันธ์ ถึงแก่กรรม

จึงขาดบุคลากรสำคัญในการทำงานไป ๓ คน โดยเฉพาะ นายสุนทร จำปาพันธ์ ขณะที่รับราชการนั้น ได้ทำงานราชการอยู่โรงเรียนบ้านหัวคำ ทำหน้าที่เป็นเลขานุการและธุรการโรงเรียน เมื่อเกษียณแล้วได้มาร่วมทำงานเป็นกรรมการในการสร้างเจดีย์ ช่วยหลวงพ่อพระครูสารธรรมประคุณ เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ได้ทำงานด้วยความตั้งใจ ขยัน อดทน มีความรับผิดชอบ ต่องานอย่างดีเยี่ยม เมื่อมีกรรมการเหลือน้อย จึงได้เชิญ พันจ่าอากาศเอกประเสริฐ แก้วน่วม มาร่วมเป็นกรรมการ ช่วยงานมาจนถึงปัจจุบัน

การก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ ได้เริ่มมีการก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อยมาจนถึงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ เวลาในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ รวมทั้งสิ้น ๑๐ ปี จึงแล้วเสร็จสมบูรณ์

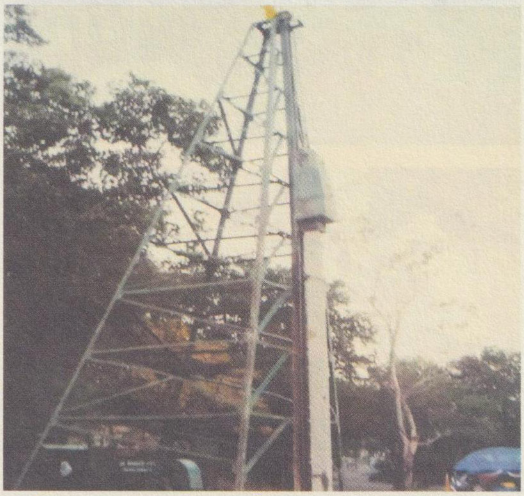

ภาพการก่อสร้างพระมหาเจดีย์

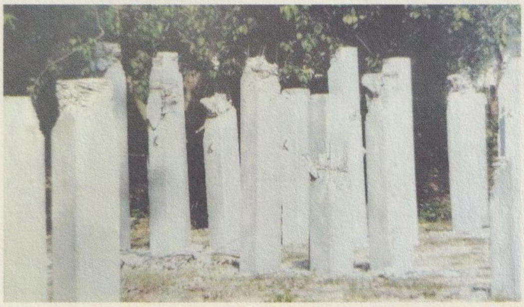

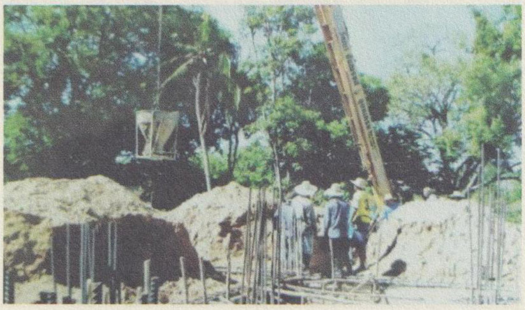

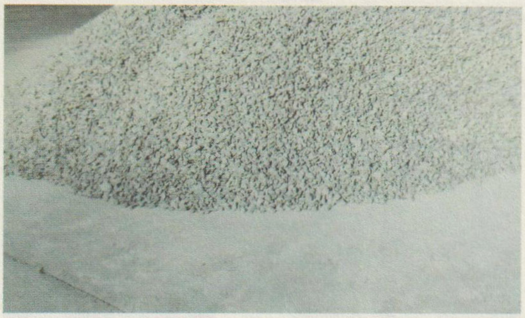

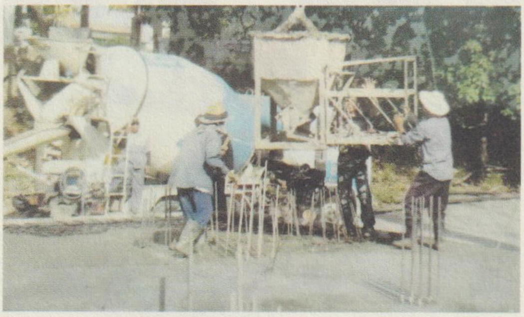

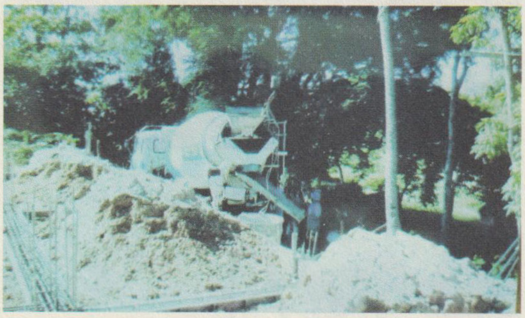

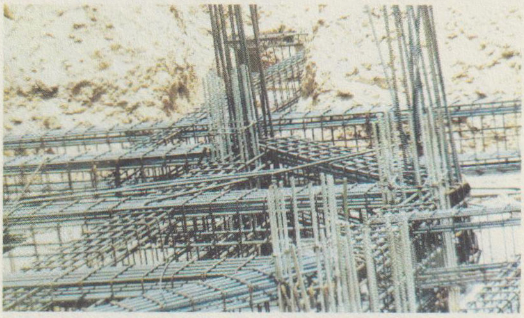

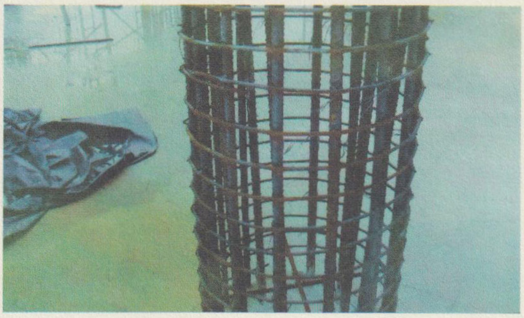

CPAC

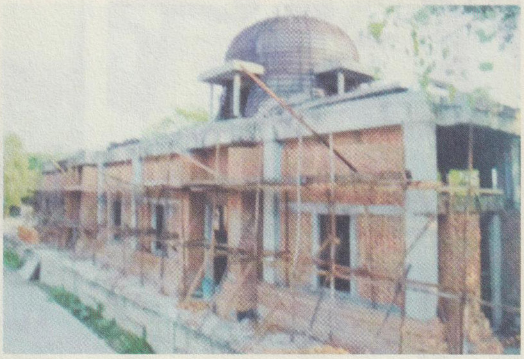

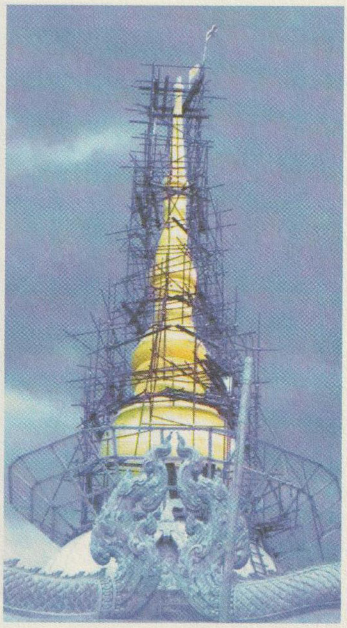

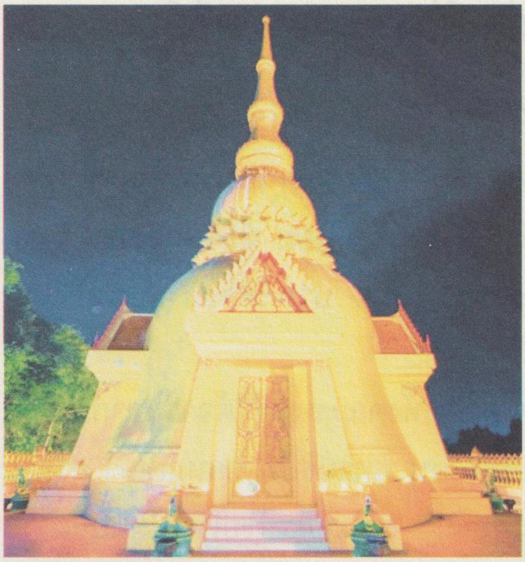

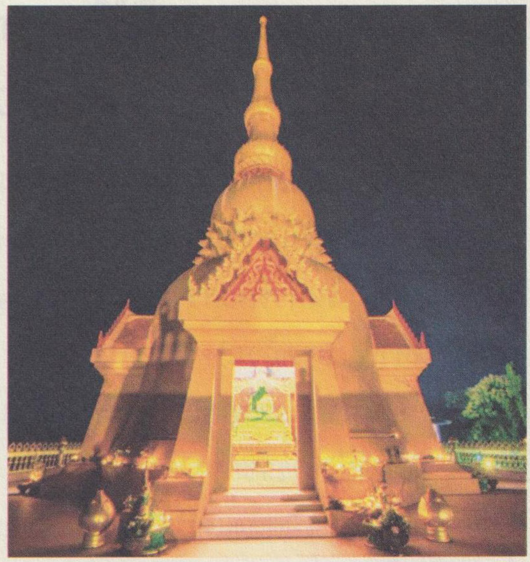

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
วัดกุดคูณ จังหวัดอุบลราชธานี

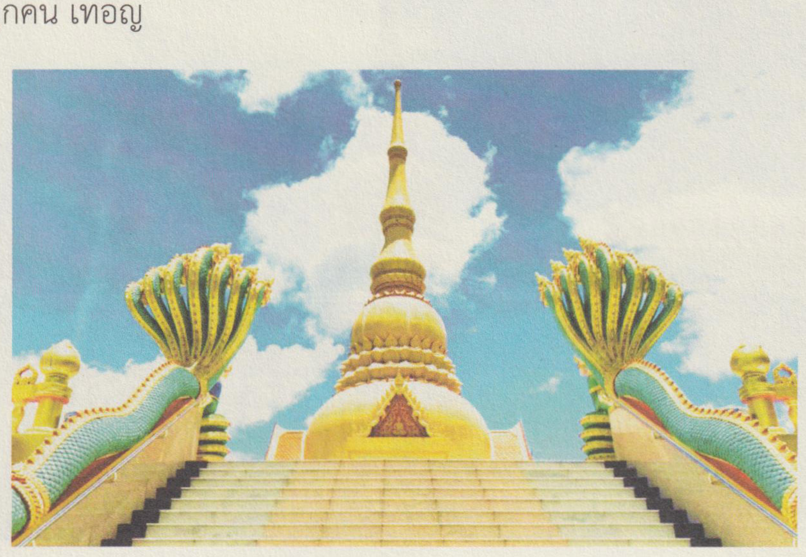

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
วัดกุดคูณ จังหวัดอุบลราชธานี

งบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์

งบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ได้จากการทำบุญมหาชาติ บุญเทศน์สามัคคี บุญกฐิน บุญผ้าป่า คณะญาติโยม ผู้มีจิตศรัทธาบริจาค ใช้งบประมาณ ในการก่อสร้าง รวมทั้งสิ้น ๔๙,๙๙๙,๐๐๐.- บาท (สี่สิบเก้าล้านเก้าแสนเก้าหมื่นเก้าพันบาทถ้วน)

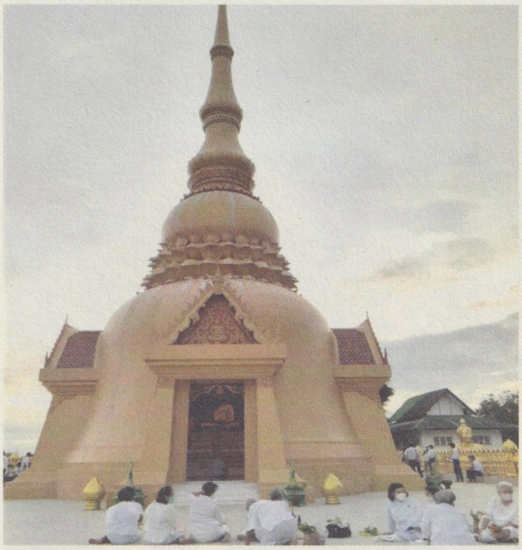
ขออนุโมทนากับคณะสงฆ์ในอาวาส พร้อมทั้งคณะสงฆ์ที่ได้จาริกจากอาวาสต่าง ๆ ตลอดถึงข้าราชการ คหบดี พ่อค้า ประชาชน พุทธบริษัท ทุกหมู่เหล่า ศรัทธาทั้งหลาย ที่ก่อกำเนิดตั้งแต่ที่พักสงฆ์ โดยคุณพ่อจีน - คุณแม่มา ไชยโพธิ์ ได้มอบถวายที่ดินแห่งนี้ (บริเวณก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ) และญาติโยม ทายกทายิกาในคุ้มวัดและทั่วทุกสารทิศที่ได้จัดนำกัณฑ์หลอน , ผ้าป่า , กฐิน , ต้นปัจจัย ตลอดทั้งโรงทานในทุก ๆ งาน รวมทั้งวัสดุ อุปกรณ์ ในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ อันได้แก่ ดิน หิน อิฐ ทราย ปูน เหล็ก สี กระเบื้อง ไม้ ฯลฯ เพื่ออุปถัมป์ค้ำชูศาสนสถานวัดกุดคูณแห่งนี้ตลอดมา ด้วยความ สมัครสมานสามัคคี เป็นหนึ่งพร้อมเพรียงกันเสียสละเพื่อสืบทอดต่อยอดพระพุทธศาสนา ไปยังกุลบุตร กุลธิดา และลูกหลานสืบไป

ขออำนวยอวยชัย เอาคุณพระศรีรัตนตรัย คือ คุณของพระพุทธเจ้า คุณของพระธรรม และคุณของพระสงฆ์ จงอำนวยอวยชัยให้ทุกท่านทุกคน จงบรรลุถึงคุณธรรมอันประเสริฐ ได้แก่ มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ ณ โอกาสนี้ด้วยกันทุกท่าน ทุกคน เทอญ

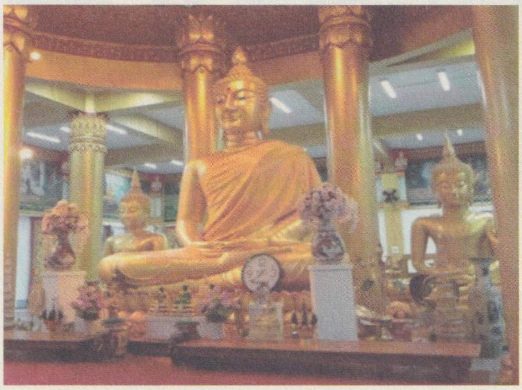

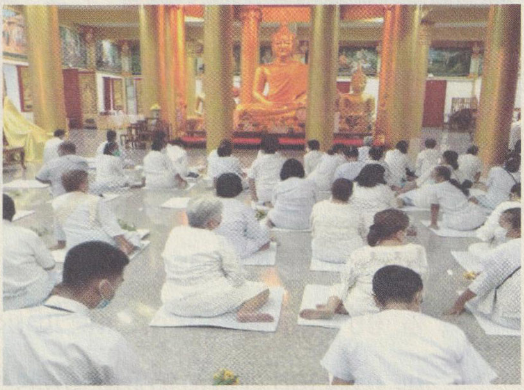
ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการก่อสร้างพระมหาเจดีย์

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ เป็นศาสนสถานเพื่อประกอบศาสนาพิธีสำคัญ ๆ ทางพุทธศาสนา เป็นที่สร้างเสริมปัญญาสมาธิ และเป็นที่พึ่งทางใจของพุทธศาสนิกชน รวมทั้งเป็นสถานที่เรียนรู้ของพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า

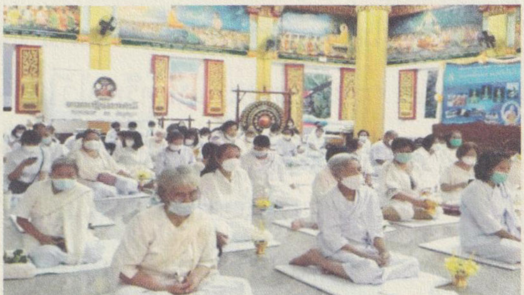

ข้อปฏิบัติ
ในการขึ้นไปนมัสการองค์พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๑. ถอดหมวก ถอดรองเท้า

๒. อย่าส่งเสียงดัง ห้ามนำสัตว์เลี้ยงขึ้นบนพระมหาเจดีย์

๓. กรุณาอย่าจับต้องลวดลายต่าง ๆ

๔. ไม่นำอาหาร ขนม เครื่องดื่ม ขึ้นไปรับประทานบนพระมหาเจดีย์

๕. กรุณาทิ้งขยะในที่เตรียมไว้ให้

๖. ห้ามจุดธูป-เทียนในองค์พระมหาเจดีย์

๗. กรุณาแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย

๘. ห้ามสูบบุหรี่ และเสพของมึนเมาต่าง ๆ

๙. ห้ามบ้วนน้ำลาย คายน้ำหมากในบริเวณพระมหาเจดีย์

องค์ประกอบในพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

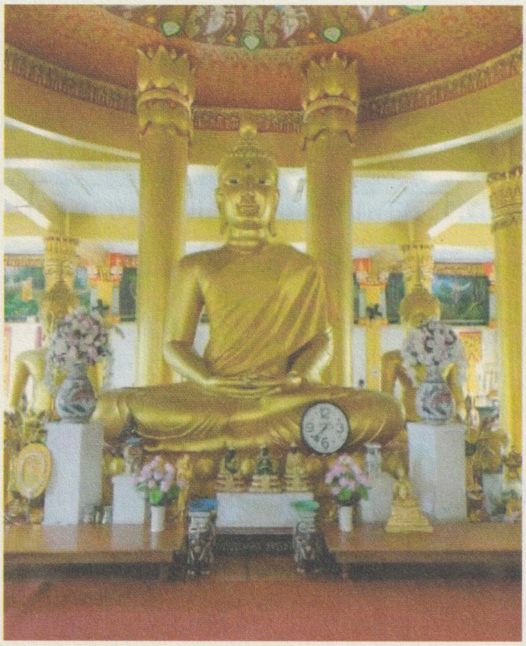
พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ตั้งอยู่บริเวณวัดกุดคูณ ตำบลในเมืองเขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี มีลักษณะเป็นมหาเจดีย์ขนาดใหญ่ที่วิจิตรพิสดาร ใช้ศิลปกรรมร่วมสมัยระหว่างไทย – อินเดีย และอีสาน ใช้งบประมาณก่อสร้างเป็นเงิน ๔๙,๙๙๙,๐๐๐.- บาท (สี่สิบเก้าล้านเก้าแสนเก้าหมื่นเก้าพันบาทถ้วน) ริเริ่มดำเนินการสร้างและออกแบบด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรม โดย พระครูสารธรรมประคุณ ดร. (กิตติมศักดิ์) เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ นายสราวุธ สุพยากรณ์ และ นายสุรพล ไชยชนะ อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สร้างในเนื้อที่วัดกุดคูณ มีขนาดกว้าง ๒๕ เมตร ยาว ๕๐ เมตร สูง ๓๙ เมตร เริ่มดำเนินการก่อสร้างเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยได้รับความเมตตาจาก **พระเทพกิตติมุนี** (สมเกียรติ สมกิตติ) อดีตเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี อดีตเจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม (พระอารามหลวง) เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ ถือเป็นศาสนสถานสำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี ที่สะท้อนถึงพลังแห่งศรัทธาอันแรงกล้าของพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่าทั่วประเทศที่ได้ร่วมใจบริจาคทรัพย์ตามกำลังในการก่อสร้าง จนเกิดเป็น **พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ**

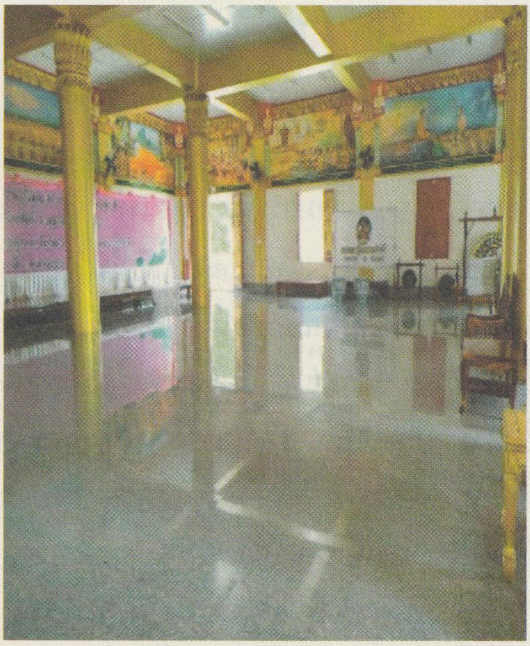
คณะกรรมการ ควบคุม ดูแลการก่อสร้าง มีดังต่อไปนี้

๑.	นายวีระพล บุษดี (อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวคำ ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี)	ประธานกรรมการ
๒.	นายแสง อ่อนคำลุน	กรรมการ
๓.	นายชยันต์ บุตตะโยธี	กรรมการ
๔.	นายสมบูรณ์ ลีลาศสง่างาม	กรรมการ
๕.	นายสุรพล ไชยชนะ อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อุบลราชธานี	กรรมการ
๖.	พันจ่าอากาศเอกประเสริฐ แก้วน่วม	กรรมการ
๗.	นายสุนทร จำปาพันธ์	กรรมการ/เลขานุการ

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ สร้างเสร็จสมบูรณ์เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วยพลังความศรัทธา ความสามัคคี ความร่วมมือร่วมใจของคณะสงฆ์ พุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า และรายได้ในการก่อสร้างได้มาจากงานบุญประเพณีประจำปี บุญมหาชาติ บุญฟังธัมมัสสวนะสามัคคี บุญกฐิน บุญผ้าป่า และรับบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา และคณะกรรมการกำกับ ดูแลให้การดำเนินการก่อสร้างได้สรรหาช่างที่ชำนาญการฝีมือดี จึงทำให้การก่อสร้างตรงตามรูปแบบและเสร็จสมบูรณ์ทุกประการ พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ประกอบด้วย ๒ ชั้น แต่ละชั้นของพระมหาเจดีย์ถูกตกแต่งอย่างวิจิตรงดงาม

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณชั้นที่ ๑ หรือ ชั้นล่าง

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณชั้นที่ ๑ หรือชั้นล่าง เป็นที่ประดิษฐานพระเจ้าใหญ่องค์คูณ พุทธเมตตาองค์ที่ ๑ มีลักษณะเป็นห้องโถงใหญ่ ใช้เป็นที่จัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา การแสดงธรรม การฟังเทศน์ ฟังธรรมที่บรรจุคนได้เป็นจำนวนมาก

ภายในพระมหาเจดีย์ชั้นที่ ๑ หรือชั้นล่าง ประกอบด้วยภาพจิตรกรรมฝาผนังเกี่ยวกับตำนานพระเวสสันดรชาดก ที่คนทั่วไปรู้จักในนาม “เทศน์มหาชาติ” หรือคนอีสานบางแห่งเรียกว่า “เทศน์ผะเหวด” และประวัติพระพุทธเจ้า

การเทศน์มหาชาติ

การเทศน์มหาชาติ เป็นประเพณีของไทยมาแต่โบราณกาล คือ ตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย มาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ การเทศน์มหาชาติมีการจัดเป็นประจำทุกปีในระหว่างเดือน ๑๑เดือน ๑๒ หรือเดือน ๑ (เดือนอ้าย) ในปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่เหมาะสม บางแห่ง จัดหลังออกพรรษาพ้นหน้ากฐินไปแล้ว อาจทำในวันขึ้น ๘ ค่ำกลางเดือน ๑๒ หรือในวันแรม ๘ ค่ำก็ได้ ซึ่งในช่วงนี้น้ำเริ่มลดและข้าวปลาอาหารกำลังอุดมสมบูรณ์ จึงพร้อมใจกันทำบุญทำทานและเล่นสนุกสนานรื่นเริง แต่ในภาคอีสานนั้นนิยมทำกันในเดือน ๔ เรียกว่า "งานบุญผะเหวด" ซึ่งเป็นช่วงที่เสร็จจากการทำบุญลานเอาข้าวเข้ายุ้ง ในภาคกลางบางท้องถิ่นทำกันในเดือน ๕ ต่อเดือน ๖ ก็มีงานเทศน์มหาชาตินั้นจะจัดในกาลพิเศษ จะจัดในเดือนไหนก็ได้ไม่จำกัดฤดูกาล บางแห่งนิยมจัด ในเดือน ๑๐

มหาชาติ แปลว่า ชาติที่ยิ่งใหญ่ การเกิดครั้งยิ่งใหญ่ หมายถึง การเกิดของพระเวสสันดร เป็นการเกิดครั้งสุดท้ายของพระบรมโพธิสัตว์ ซึ่งเป็นการเกิดเพื่อบำเพ็ญบารมีครั้งสุดท้าย ก่อนที่จะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าในชาติต่อมา

พระเวสสันดร ได้บำเพ็ญบารมีสำคัญคือ***ทานบารมี*** จึงทำให้ครบบริบูรณ์ทั้งสิบของการบำเพ็ญบารมี เปรียบเหมือนการประทับตราในหนังสือสำคัญ ทำให้เกิดความสมบูรณ์ใช้บังคับตามกฎหมายได้

การเทศน์มหาชาตินั้น ประกอบด้วยพระคาถาภาษาบาลี จำนวน ๑,๐๐๐ พระคาถา ลักษณะการเทศน์เรียกว่า เทศน์คาถาพัน หรือเทศน์มหาชาติ มหาชาติทั้ง ๑๓ กัณฑ์ได้มีการแต่งเป็นร่ายยาวด้วยท่วงทำนองอันเพราะพริ้ง และการเทศน์แต่ละกัณฑ์ก็จะมีท่วงทำนองที่แตกต่างกันออกไป เมื่อการเทศน์มหาชาติแต่ละกัณฑ์จบลงแล้วจะมีปี่พากย์ประโคมเพลงประจำกัณฑ์และรับกัณฑ์เทศน์ด้วย การเทศน์มหาชาตินั้นเป็นการสั่งสอนคนให้รู้จักบาปบุญคุณโทษ ประโยชน์ และมิใช่ประโยชน์ รู้จักให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา และเป็นการสรรเสริญพระเกียรติคุณของ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยที่พระเวสสันดรทรงบำเพ็ญทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา กล่าวคือ ทรงบำเพ็ญทาน ด้วยการพระราชทานวัตถุสิ่งของแก่ชาวเมือง พระราชทานช้างปัจจัยนาเคนทร์แก่พราหมณ์ชาวเมืองกาลิงคะ พระราชทานพระชาลีและพระกัณหา ซึ่งเป็น

พระโอรสและพระธิดาแก่พราหมณ์ชูชก พระราชทานพระนางมัทรีซึ่งเป็นพระมเหสีแก่ท้าวสักกะเทวราช พระเวสสันดรทรงรักษาศีล รักษาคำสัตย์ คือ เมื่อพระองค์ตรัสว่าจะพระราชทานสิ่งใดแล้ว พระองค์ก็พระราชทานสิ่งนั้นดังที่ตรัสไว้ พระเวสสันดรได้เจริญภาวนาด้วยการเสด็จออกผนวช เจริญภาวนาอยู่ ณ เขาวงกต ทรงสละความเป็นอยู่อย่างกษัตริย์แล้วดำรงพระชนม์ชีพอย่างนักบวช จึงทำให้คน ส่วนใหญ่ที่ได้ฟังเทศน์มหาชาติแล้วมีอุปนิสัยจิตใจอ่อนโยน มีศรัทธาปสาทะในพระพุทธศาสนา ยินดีในการให้ทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา ตามพระจริยาวัตรของพระเวสสันดร นั่นคือ สามารถทำให้ความเห็นแก่ตัว หรือความยึดมั่นถือมั่นว่า "นั่นเรา นั่นของเรา" ค่อย ๆ เบาบางลง จนกระทั่งหมดสิ้นไปในที่สุด

การเทศน์มหาชาติ คือ การทำมหากุศลที่เตือนบุคคลให้น้อมรำลึกถึงการบำเพ็ญบุญ คือ ความดีที่ยิ่งยวดอันมีการสละความเห็นแก่ตัว เพื่อผลประโยชน์สุขอันไพศาลของมวลมนุษยชาติ เป็นสำคัญ เป็นเทศกาลที่คงความหมายอย่างแท้จริง นอกจากนี้การเทศน์มหาชาติยังมีอิทธิพลต่อสังคมไทย ในด้านความเชื่อ คือ เชื่อว่าผู้ใดได้ฟังเทศน์มหาชาติครบ ๑๓ กัณฑ์ จบภายในวันเดียว ผู้นั้นก็จะได้รับอานิสงส์ ๕ ประการ คือ

๑. จะได้เกิดในศาสนาของพระศรีอริยเมตไตรยซึ่งจะมาอุบัติเป็นพระพุทธเจ้าในอนาคต

๒. จะได้ไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์ เสวยทิพยสมบัติอันโอฬาร

๓. จะไม่ไปเกิดในอบาย ทุคติ วินิบาต

๔. จะเป็นผู้มีลาภ ยศ ไมตรี และความสุข

๕. จะได้บรรลุมรรค ผล นิพพาน เป็นพระอริยบุคคลในพระพุทธศาสนา

นอกจากนี้ ยังมีอิทธิพลต่อสังคมไทยในด้านต่าง ๆ เช่น ศีลธรรม จริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วรรณกรรม จิตรกรรม การศึกษา ตลอดถึงการเมืองการปกครองของไทยอีกด้วย ตามตำนานเทศน์มหาชาติ ๑๓ กัณฑ์

การเทศน์ทุกกัณฑ์จะมีผู้เป็นเจ้าภาพจัดกัณฑ์เทศน์ถวาย เมื่อพระที่ตนรับกัณฑ์เทศน์ ขึ้นเทศน์เจ้าภาพจะจุดเทียนบูชาคาถาหว่านข้าวตอกข้าวสาร การเทศน์ในสมัยก่อนพระเจ้าของกัณฑ์ จะอ่านจากอักษรธรรม (อักษรลาว) ซึ่งจารลงบนใบลานเป็นแผ่นยาว คำว่า "จาร" มาจากภาษาเขมร แปลว่า การเขียนด้วยเหล็กแหลมบนใบลาน แต่ปัจจุบันจะนิยมพิมพ์ลงบนใบลานเป็นตัวหนังสือไทยปัจจุบันเป็นเรื่องราวใน

แต่ละกัณฑ์ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกสำหรับพระรุ่นใหม่ เมื่อจบกัณฑ์จะตีฆ้องเป็นสัญญาณ

เวสสันดรชาดกนี้เป็นเรื่องใหญ่จัดรวมไว้ในมหานิบาตชาดกรวมเรื่องใหญ่ ๑๐ เรื่อง ที่เรียกกันว่า ทศชาติ แต่อีก ๙ เรื่อง ไม่เรียกว่ามหาชาติ คงเรียกแต่เวสสันดรชาดกเรื่องเดียวว่า มหาชาติ ข้อนี้สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพโปรดประทานอธิบายว่า พุทธศาสนิกชนชาวไทยตลอดจนประเทศใกล้เคียงนับถือกันมาแต่โบราณว่า เรื่องมหาเวสสันดรชาดก สำคัญกว่าชาดกอื่น ๆ ด้วยปรากฏบารมีของพระโพธิสัตว์บริบูรณ์ในเรื่องมหาเวสสันดรชาดกทั้ง ๑๐ บารมี

มหาชาติได้รับการประพันธ์เป็นบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองแล้วนำไปเทศน์เป็นทำนองมาตั้งแต่สมัยโบราณ เรียกการเทศน์เช่นนี้ว่า เทศน์มหาชาติ เรียกเต็มว่า เทศน์มหาชาติเรื่องเวสสันดรชาดก

เทศน์มหาชาติ คือ เทศน์เล่าเรื่องพระเวสสันดรเป็นทำนอง คำว่า "มหาชาติ" นั้นเป็นเรื่องราวของพระโพธิสัตว์ก่อนที่จะมาเป็นพระพุทธเจ้า ยังเวียนว่ายตายเกิดเสวยพระชาติเป็นเวสสันดรชาติสุดท้าย แต่คำว่า "มหาชาติ" นั้นท่านกล่าวถึง ๑๐ ชาติด้วยกัน ซึ่งทั้ง ๑๐ ชาตินั้นบำเพ็ญบารมีไม่เหมือนกัน คือ **เต ชะ สุ เน มะ ภู จะ นา วิ เว** กล่าวคือ ***เต*** ก็เตมีย์ใบ้ ***ชะ*** ก็พระชนก ***สุ*** ก็สุวรรณสาม ***เน*** ก็เนมิราช ***มะ*** ก็มโหสถ ***ภู*** ก็ภูริทัตต์เป็นพญานาค **จะ** ก็เป็นจันทกุมาร ***นา*** ก็นารทพรหมซึ่งเป็นพระพรหม **วิ** ก็วิธุระบัณฑิตย์ ***เว*** ก็คือเวสสันดร

ทศชาติชาดก ๑๐ ชาติสุดท้ายของพระโพธิสัตว์

ชาติที่ ๑ เตมีย์ใบ้ชาดก เพื่อบำเพ็ญเนกขัมมบารมี

เตมียชาดก (เต) เป็นชาติแรกในทศชาติชาดก ก่อนที่จะมาตรัสรู้เป็นสมเด็จพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า นามพระสมณโคดม ชาตินี้พระองค์ทรงบำเพ็ญ เนกขัมมบารมี หมายถึง การละทิ้งจากกามคุณทั้ง ๕

ชาติที่ ๒ ชนกชาดก เพื่อบำเพ็ญวิริยบารมี

มหาชนกชาดก (ช) พระโพธิสัตว์เสวยพระชาติเป็นพระชนกกุมาร โอรสพระเจ้าอริฏฐชนก กษัตริย์เมืองมิถิลา ขณะที่เสด็จลงสำเภาไปค้าขาย เกิดพายุใหญ่เรือแตกกลางมหาสมุทร พระมหาชนกทรงว่ายน้ำโต้คลื่นอยู่ในมหาสมุทรถึง ๗ วัน นางเมขลาเห็นจึงพูดลองใจว่าให้พระองค์ยอมตายเสียตามบุญตามกรรม แต่พระองค์ก็ไม่ทรงฟังยังพยายามว่ายน้ำโต้คลื่นอยู่ตามเดิม นางเมขลาเห็นแล้ว เลื่อมใสในความพยายามจึงอุ้มพระองค์เหาะไปส่งที่ฝั่ง

ชาติที่ ๓ สุวรรณสามชาดก เพื่อบำเพ็ญเมตตาบารมี

สุวรรณสามชาดก (สุ) พระโพธิสัตว์เสวยพระชาติเป็นพรหมฤๅษี ต้องรับภาระเลี้ยงดูบิดามารดาผู้ตาบอด วันหนึ่งกบิลยักษ์แผลงศรมาถูกได้รับบาดเจ็บแสนสาหัส แต่ก็ไม่ได้โกรธ กลับแสดงเมตตาจิตตอบ และเทศนาทศพิธราชธรรมให้กบิลยักษ์ฟัง ด้วยอำนาจแห่งเมตตาธรรม ทำให้พระสุวรรณสามหายเจ็บปวดรอดชีวิตมาได้ และบิดามารดาก็กลับมีจักษุดี

ชาติที่ ๔ เนมิราชชาดก เพื่อบำเพ็ญอธิษฐานบารมี

เนมิราชชาดก (เน) พระโพธิสัตว์เสวยพระชาติเป็นพระเนมิราช โอรสเจ้าเมืองมิถิลา โปรดการบริจาคทานและรักษาพรหมจรรย์ พระอินทร์ทรงพอพระทัยถึงกับให้พระมาตุลีนำทิพยรถ มารับไปเที่ยวเมืองสวรรค์ และเมืองนรก แล้วเชิญให้ครองเมืองสวรรค์ พระเนมิราชไม่ทรงรับและเสด็จกลับบ้านเมืองของพระองค์ พอทรงชราก็ออกผนวช

ชาติที่ ๕ มโหสถชาดก เพื่อบำเพ็ญปัญญาบารมี

มโหสถ เป็นบุตรของเศรษฐีสิริวัฒกะและนางสุมนาเทวี เป็นเด็กฉลาดกว่าวัยเดียวกัน ชาวบ้านให้ตัดสินปัญหาเสมอ ความทราบถึงพระเจ้าวิเทหราช จึงทรงรับเข้าทำราชการด้วย และโปรดปรานมาก

ชาติที่ ๖ ภูริทัตชาดก เพื่อบำเพ็ญศีลบารมี

ภูริทัต เป็นพญานาคใจบุญ เพราะเคยได้ไปสวรรค์ เห็นว่าน่าอยู่ จึงบำเพ็ญเพียรตลอด เพราะอยากไปอยู่เมืองสวรรค์

ชาติที่ ๗ จันทชาดก เพื่อบำเพ็ญขันติบารมี

จันทกุมารพระโอรสพระเจ้าเอกราชแห่งเมืองพาราณสี ได้ช่วยชาวบ้านที่ถูกตัดสินความไม่ยุติธรรมจากกัณฑหาละพราหมณ์ปุโรหิต พระราชบิดาจึงให้ตัดสินคดีต่าง ๆ แทน เลยถูกปุโรหิตปองร้าย แต่พระอินทร์มาช่วย

ชาติที่ ๘ นารทชาดก เพื่อบำเพ็ญอุเบกขาบารมี

ท้าวมหาพรหมพระนารท ลงมาแสดงธรรมโปรดพระเจ้าอังคติราชเมืองมิถิลา ที่ทรงหลงไปฟังชีเปลือยคุณาชีวกสอนผิด ๆ ว่าโลกนี้ไม่มีบุญ ไม่มีบาป ไม่มีโลกหน้า ทำบุญไม่ได้บุญที่ทำให้เกิดความยุ่งยากในเมือง จนเข้าใจและทรงบำเพ็ญบุญทำทานดังเดิม บ้านเมืองจึงสงบ

ชาติที่ ๙ วิทูรชาดก เพื่อบำเพ็ญสัจจบารมี

วิธูระบัณฑิต เป็นคนฉลาดมาก รับราชการในราชสำนักพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะ เป็นผู้ตัดสินคดีที่สี่สหาย คือ พระอินทร์ พญานาควรุณ พญาครุฑ และพระเจ้าธนัญชัย เถียงกันว่าศีลใครประเสริฐสุด ซึ่งวิธูระบัณฑิต ตัดสินว่าเสมอกัน

ชาติที่ ๑๐ เวสสันดรชาดก เพื่อบำเพ็ญทานบารมี

สำหรับชาติสุดท้าย เป็นชาติที่สำคัญ และบำเพ็ญบารมีอันยิ่งใหญ่ คือ เวสสันดรชาดก หรือเรื่องพระเวสสันดร ที่พระเวสสันดร ให้ช้างปัจจัยนาเคนทร์แก่ชาวเมืองกลิงคราษฎร์ ที่ทำให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล ชาวเมืองสีพีโกรธะ จึงเดินขบวนร้องเรียนให้เนรเทศ พระเวสสันดร นางมัทรี กัญหา ชาลี จึงไปอยู่ป่า บำเพ็ญพรตเป็นพระดาบส ชูชกมาขอกัณหา ชาลี ไปเป็นคนรับใช้ ช่วยนางอมิตตดาเมียสาว พระอินทร์ปลอมตัวมาขอนางมัทรี เพราะเกรงว่าจะมีคนมาขอ เพราะพระเวสสันดร ต้องการบำเพ็ญมหาทานแม้แต่ชีวิตพระองค์เอง

“เวสสันดรชาดก” พระพุทธองค์ทรงยกขึ้นแสดงแก่พุทธบริษัทเมื่อครั้งที่เสด็จไปโปรด พระประยูรญาติ เป็นครั้งแรก ณ วัดนิโครธารามเมืองกบิลพัสดุ์ ใจความของเวสสันดรชาดก ได้ทรงยกจริยาพระเวสสันดรขึ้นสอนพระประยูรญาติ ทรงประกาศถึงน้ำพระทัยอันยิ่งใหญ่ของพระเวสสันดร แม้เมื่อประสบทุกข์ก็ไม่ทรงย่นย่อท้อถอยทรงเปลี่ยนทุกข์ให้เป็นสุขได้อย่างอัศจรรย์เป็นการเสวยพระชาติที่ยิ่งใหญ่เรียกโดยทั่วไปว่า “มหาชาติ” นักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาแต่งพรรณนาเรื่องราวของพระเวสสันดรโดยแบ่งเป็นตอน ๆ ได้ ๑๓ กัณฑ์

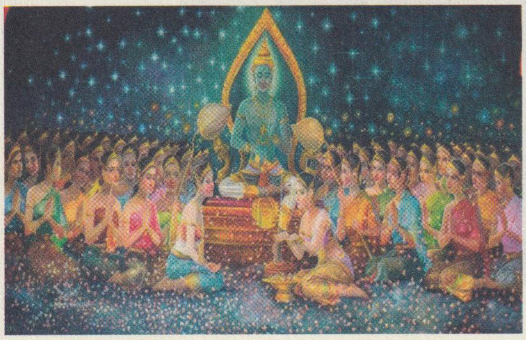

วัดกุดคูณได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องลำมหาชาติ ๑๓ กัณฑ์ (เทศน์มหาชาติ) ซึ่งเป็นเรื่องราวของพระเวสสันดร อันได้ชื่อว่าเป็นพระชาติสุดท้ายของพระบรมโพธิสัตว์ ก่อนจะมาประสูติเป็นเจ้าชายสิทธัตถะและออกผนวช จนตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า การเทศน์มหาชาตินั้น เป็นการสั่งสอนคนให้รู้จักบาปบุญคุณโทษ ประโยชน์ และมิใช่ประโยชน์ รู้จักให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา และเป็นการสรรเสริญพระเกียรติคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สมัยที่พระองค์เสวยพระชาติเป็นพระโพธิสัตว์พระนามว่า เวสสันดรในพระชาติสุดท้ายก่อนที่จะได้ตรัสรู้อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ ดังนั้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์สืบทอดวัฒนธรรมอันดีงามของไทย (ที่มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นอย่างน้อยเพราะปรากฏหลักฐานอยู่ในจารึกหลักที่ ๓ หรือ จารึกนครชุม ซึ่งจารึกขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๑๙๐๐ ในรัชกาลของพระมหาธรรมราชา ที่ ๑ หรือพญาลิไท ความว่า "...ธรรมเทศนาอันเป็นต้นว่า พระมหาชาติหาคนสวดแลมิได้เลย...") ให้สืบอยู่ต่อจนถึงอนุชนรุ่นหลังที่ควรเห็นคุณค่าและอนุรักษ์เป็นวัฒนธรรมสืบไป วัดจึงได้นำภาพตำนานพระเวชสันดรชาดกทั้ง ๑๓ กัณฑ์ มาจารึกไว้บนฝาผนัง พระมหาเจดีย์ชั้นที่ ๑ หรือชั้นล่าง โดยผู้มีจิตศรัทธาเป็นเจ้าภาพในการสร้างถวาย

กัณฑ์ที่ ๑ ทศพร ๑๙ พระคาถา

พระอินทร์ประทานพร ๑๐ ประการให้พระนางผุสดีจุติมาเป็นพระมารดาของพระเวสสันดร

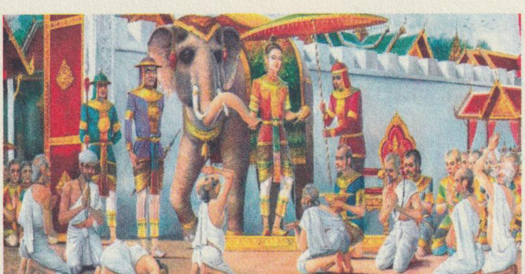
ว่าด้วยพรสิบประการที่พระอินทร์ทรงประทานแก่นางเทพธิดา ชื่อว่า ผุสดี ผู้เป็นมเหสีซึ่งทูล-ขอไว้ในวันจะจุติจากสวรรค์ลงมาเกิดในโลกมนุษย์ ลักษณะพร ๑๐ ประการที่พระนางทูลขอ เช่น "ขอเกิดในสีวีปราสาท ขอให้จักขุชาติคมขำ ขอให้คิ้วโก่งโขนงดำ ขอให้มีนามว่าผุสดี ขอให้ได้พระโอรส ผู้มีบุญ ขอให้ท้องไม่นูนเมื่อมีครรภ์" เป็นต้น

อานิสงส์ : จะได้รู้จักเป้าหมายในการอธิษฐานใจในการทำบุญทำกุศล ว่าหวังจะให้ตนได้ประสบสุขอย่างไรบ้าง

คุณพ่อพรม - คุณแม่สุมณฑา พันธ์พิบูลย์ พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

กัณฑ์ที่ ๒ หิมพานต์ ๑๓๔ พระคาถา

ทรงประทานช้างปัจจัยนาคแก่พราหมณ์เมืองกลิงคราฐ ส่งผลให้ชาวเมืองสีพีโกรธแค้นยิ่งนัก

เมื่อพระนางผุสดีจุติจากสวรรค์มาปฏิสนธิ เป็นพระราชธิดาของพระเจ้ามัทราช เมื่อเจริญวัย ๑๖ พรรษาได้รับการอภิเษกเป็นพระมเหสีของพระเจ้าสญชัย พระประมุขแห่งพระนครสีพี ต่อมาประสูติพระราชโอรสทรงพระนามว่า "เวสสันดร" ในวันเดียวกันนั้น นางช้างฉัททันต์ได้ตกลูกเป็นช้างเผือกขาวบริสุทธิ์ ได้ชื่อว่า "ปัจจัยนาค" ต่อมาพระเจ้าสญชัยได้ทรงมอบ ราชสมบัติแด่พระเวสสันดร และให้ทรงอภิเษก กับพระนางมัทรีเป็นคู่บารมีในการบริหารบ้านเมืองพระเวสสันดรทรงมีพระนิสัยน้อมไปในการบำเพ็ญทาน ทรงมุ่งจะบริจาคเป็นอารมณ์ เมื่อเกิดภาวะฝนแล้งในแคว้นกลิงคะ ประชาชนจึงมา

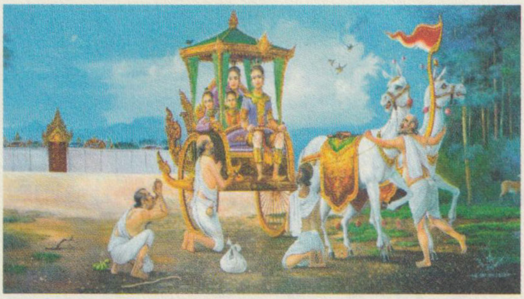
ขอช้างปัจจัยนาค พระองค์ก็ทรงประทานให้ อันเป็นเหตุให้ชาวเมืองสีพีไม่พอใจ ทูลขอให้พระเจ้าสญชัยเนรเทศไปสู่ป่าหิมพานต์

อานิสงส์ : ในชั่วชีวิตหนึ่งจะไม่พลัดพรากจากคนรัก ของรัก และยศศักดิ์ที่ตนมี

นางรุ้งลาวัณย์ สมประสงค์ พร้อมบุตรธิดา สร้างถวาย

กัณฑ์ที่ ๓ ทานขัณฑ์ ๒๐๙ พระคาถา

ทรงประธานม้าและราชรถให้แก่พราหมณ์ที่ตามมาขอ

ก่อนพระเวสสันดรจะเสด็จออกพระนครสีพีทรงบริจาค "สัตตสุดกมหาทาน" (ทาน ๗ สิ่ง ๆ ละ ๗๐๐) ทรงมีพระนางมัทรี พระกัณหา และพระชาลี รวม ๔ ชีวิต ตามเสด็จไปประทับที่ป่าหิมพานต์ ระหว่างทางมียาจกมาทูลขอพระราชทานรถและม้า พระองค์ก็ทรงเมตตาประทานให้ ในที่สุดทั้งสองพระองค์ทรงอุ้มพระโอรส พระธิดา เสด็จพระดำเนินเข้าสู่ป่าหิมพานต์

อานิสงส์ : ความมีชีวิตสมบูรณ์พูนสุขและความมีทรัพย์สินมั่งคั่ง มั่นคงลงตัวเพราะถูกจัดสรรบันดาลด้วยทานบารมี

คุณพ่อธงชัย , อ.ฉวีวรรณ รามสันเทียะ พร้อมลูกหลาน สร้างถวาย
อุทิศส่วนกุศลให้แก่ คุณแม่บุญส่ง (สาย) บุญส่อง , ร.ต.ต.ระพิน รามสันเทียะ
พร้อมเจ้ากรรมนายเวร

กัณฑ์ที่ ๔ วนปเวศน์ ๕๗ พระคาถา

สี่พระองค์ดำเนินในป่าพงไพรตั้งพระทัยแน่วแน่มุ่งสู่เขาวงกตเพื่อบำเพ็ญพรตเป็นฤาษี

เมื่อพระเวสสันดร พระนางมัทรี พระกัณหา และพระชาลี ๔ ชีวิต เสด็จพระดำเนินสู่ป่าวนาสณฑ์ ความทราบถึงพระเจ้าเจตราษฎร์ กษัตริย์แห่งมาตุลนคร จึงทูลอ้อนวอนให้ทรงเป็นกษัตริย์ครองมาตุลนคร

แต่พระเวสสันดรก็ทรงปฏิเสธ พระเจ้าเจตราษฎร์จึงได้ทรงพรรณนาหนทางไปสู่ป่าหิมพานต์ว่าคดเคี้ยวเลี้ยวลด ประการใด โดยทรงให้พรานเจตบุตรเป็นผู้กำหนดจุดรักษาประตูป่า เพื่อระวังรักษามิให้ผู้ใด เข้าไปรบกวน ครั้งนั้นพระอินทร์ทรงมีเทวบัญชาให้พระวิษณุกรรมเทพบุตรเนรมิตศาลาให้ ๒ หลัง พระเวสสันดร พระนางมัทรี พระกัณหา และพระชาลี ได้ทรงผนวชเป็นพระดาบส โดยมีอาศรมศาลา ๒ แห่งนี้เป็นที่ทรงอาศัย

อานิสงส์ : ชีวิตจะได้รับการคุ้มครองให้แคล้วคลาดปลอดภัยในที่ทุกสถานในการทุกเมื่อ

คุณพ่อเพียวใช้ แซ่แต้ , คุณแม่เหมียวจิง แสงเพชรไพโรจน์
พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

กัณฑ์ที่ ๕ ชูชก ๗๙ พระคาถา

พราหมณ์ชูชกพานางอมิตตตากลับหมู่บ้านทุนวิฐะ เพื่อนบ้านแตกตื่นชมบุญออเฒ่าเนืองแน่น

กล่าวถึงชูชกผู้เข็ญใจ อาศัยอยู่ในบ้านทุนวิฏฐ์ต่อเนื่องเมืองกลิงคะราช รวบรวมเงินที่เที่ยวขอทานมาได้ ๑๐๐ กษาปณ์ แล้วได้นำไปฝากไว้กับเพื่อนพราหมณ์ผู้หนึ่งเป็นเวลานาน ต่อมาพราหมณ์ผู้นั้นจนลงจึงใช้จ่ายเงินของชูชกจนหมด เมื่อชูชกมาทวงคืนจึงไม่มีเงินให้ จึงยกอมิตตตาลูกสาวให้เป็นภรรยา อมิตตตาได้ทำหน้าที่เป็นภรรยาที่ดีจนเป็นที่เลื่องลือไปทั้งหมู่บ้าน ก่อให้เกิดสถานการณ์วุ่นวายไปทุกครอบครัว คือพวกสามีต่างได้ช่องตำหนิภรรยาของตนว่าสู้อมิตตตาไม่ได้ จึงทำให้ผู้เป็นภรรยาทั้งหลายเกลียดชังอมิตตตา ส่วนอมิตตตาเห็นว่าชูชกหลงใหลในความสาวของตน จึงออกอุบายให้เฒ่าชูชกไปขอพระกัณหา ชาลีมาเป็นข้ารับใช้ ชูชกจึงออกเดินทางไปถึงวนสถานที่พรานเจตบุตรรักษา แล้วหลอกพรานว่าตนถือพระราชสาส์นของพระเจ้าสญชัยมาเชิญพระเวสสันดร เสด็จกลับพระนคร พรานเจตบุตรหลงเชื่อ จึงเลี้ยงดูปูเสื่อเป็นอย่างดี

อานิสงส์ : จะเกิดไหวพริบในการเจรจาเป็นที่มาแห่งความสำเร็จ จะประสบช่องทางที่ดี มีชีวิตท่องเที่ยวอยู่ในตระกูลและสังคมที่ดีซึ่งมีกัลยาณมิตรรอบด้าน

คุณณศุภ แสงเพชรธนากุล , คุณรสสุคนธ์ สมบัติมาก พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

กัณฑ์ที่ ๖ จุลพน ๓๕ พระคาถา

พราหมณ์ชูชกโกรธพรานเจตบุตรว่าเป็นราชทูตมาทูลเชิญพระเวสสันดรกลับพระนคร

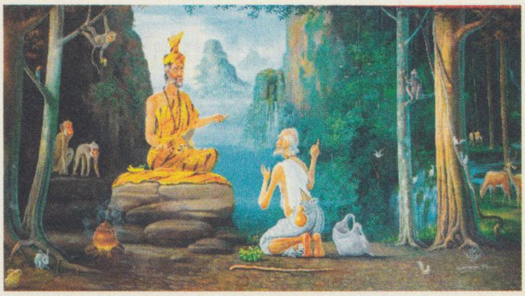
กล่าวถึงเส้นทางในป่าโปร่งหรือป่าเล็ก ซึ่งเป็นทางเดินที่พรานเจตบุตรชี้ให้ชูชกเดินไปหาพระอัจจุตฤๅษี เพื่อให้ช่วยชี้หนทางที่จะไปต่อถึงวงกต

อานิสงส์ : จะเป็นคนไม่หลงใหลในอบายมุขไม่ติดสุขอย่างมัวเมา เหมือนกระทงหลงทางตลอดชีวิต

นางสาวกัลยา แซ่เลี้ยว , นายสรศักดิ์ จันทรวนิค , และลูกหลาน
ขออุทิศให้แก่ นายชาตรี แซ่เลี้ยว , นางสุกัญญา นรากุล ,
นางสาวสุรารัตน์ แซ่เลี้ยว

กัณฑ์ที่ ๗ มหาพน ๘๐ พระคาถา

พราหมณ์ชูชกลวงว่าเป็นพระสหายสนิทพระเวสสันดร พระอัจจุตฤๅษีหลงเชื่อจึงชี้บอกทางให้

พรรณนาถึงป่าใหญ่ที่ชูชกเดินมาจนถึงอาศรมพระอัจจุตฤๅษี แล้วหลอกพระฤๅษีว่า ตนเป็นคนคุ้นเคยกับพระเวสสันดรมาก่อน พระอัจจุตฤๅษี มิสงสัยจึงให้ชูชกพักแรมด้วยหนึ่งคืน รุ่งเช้าก็ชี้ทางไปป่าหิมพานต์ ไปสู่อาศรมสถานพระเวสสันดร ในป่านี้มีราชสีห์ ๔ จำพวกอาศัยอยู่ ได้แก่ ๑. ติณราชสีห์ ๒. กาฬสิงห์ ๓. ปัณฑุสุรปฤดินทร์ ๔. ไกรสรสิงหราช เป็นที่หวั่นหวาดของคนทั่วไป

อานิสงส์ : จะมีลาภ ยศ สุข สรรเสริญ ที่เหนือกว่าใคร ๆ

อาจารย์สุนทร – อาจารย์อ่อนน้อม จำปาพันธุ์ พร้อมลูกหลาน ผู้สร้างถวาย
อุทิศให้ ปู่หลั่น - ย่าพา จำปาพันธุ์ , ตาผัน - ยายอ้าย นันตระกูล

กัณฑ์ที่ ๘ กุมาร ๑๐๑ พระคาถา

พระเวสสันดรตรัสเรียกสองกุมาร ที่หนีไปซ่อนตัวในสระโบกธรณี แล้วพระราชทานแก่พราหมณ์ชูชก

กล่าวถึงชูชกผู้ผจญความลำบากเดินทางไปขอสองกุมารจากพระเวสสันดร ขณะที่พระนางมัทรีเข้าป่าหาผลไม้ด้วยความห่วงใยจึงสั่งเสียกุมารทั้งสองให้ระวังเนื้อระวังตัว ดังนั้น พระกัณหา ชาลี จึงพากันเดินลงไป ซ่อนตัวอยู่ในสระบัว พระเวสสันดรรู้เข้าจึงเดินตามรอยเท้าไปเรียกสองกุมารขึ้นมาจากสระให้มาเป็นสำเภาทองพาพระองค์ไปสู่นิพพาน แล้วพระองค์ทรงยกสองกุมารให้ชูชก บันดาลให้บังเกิดความมหัศจรรย์บนแผ่นดิน ชูชกผูกแขนสองกุมาร แล้วเฆี่ยนตีต่อหน้าพระเวสสันดรจนพระองค์ เกิดบันดาลโทสะเกือบระงับดับไว้มิได้

อานิสงส์ : จะประสบชัยชนะในทุกกรณี จะมีปัญญาบารมีเจิดจ้า สามารถขบคิดปัญหาต่าง ๆ ได้

คุณยายแนว ลดาดก พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย อุทิศส่วนกุศลให้คุณตากำจร ลดาดก

กัณฑ์ที่ ๙ มัทรี ๙๐ พระคาถา

เทพยดาจำแลงเป็นสามพญาสัตว์ สกัดกั้นมรรคามิให้พระนางมัทรีกลับไปทัน

กล่าวถึงพระนางมัทรีกลับจากป่าหาผลไม้ ไม่เห็นพระกัณหา ชาลี จึงทูลอ้อนวอนถามพระเวสสันดร แต่พระเวสสันดรไม่ทรงตอบ เพราะเห็นว่า พระนางกำลังเหนื่อยมา พอทราบว่าพระลูกรักพลัดพรากจากไปเกรงว่าจะเป็นอันตรายที่เกิดขึ้นจากความโศกเศร้า พระนางมัทรีออกตามหากัณหา ชาลี ตลอดคืนยันรุ่ง จนรู้สึกเหน็ดเหนื่อยเป็นอย่างที่สุดจนสลบไป พระเวสสันดรจึงยกพระเศียรนางขึ้นวางบนตักแล้วเอาน้ำรดพระอุระ เมื่อพระนางฟื้นคืนมาจึงตรัสบอกความจริงและขอให้พระนางอนุโมทนาสาธุการในปุตตทานครั้งนี้ด้วย

อานิสงส์ : จะได้บุตรธิดาผู้มีรูปโฉมงดงาม มีความกตัญญูรู้คุณพ่อ แม่ ประพฤติแต่คุณประโยชน์ โทษไม่มี

นางประภาสิริ จันทร์พวง และครอบครัว สร้างถวาย

อุทิศให้ คุณพ่อจันทร์ – คุณแม่หนู จันทร์พวง , Mr.IAN LLEWELlYN

กัณฑ์ที่ ๑๐ สักบรรพ ๔๓ พระคาถา

พระอินทร์จำแลงเป็นพราหมณ์ชรา มาทูลขอพระนางมัทรีแล้วถวายคืน

กล่าวถึงท้าวสักกเทวราช คือ พระอินทร์เกรงว่าถ้ามีใครมาขอ พระนางมัทรี พระเวสสันดร ก็จะประทานให้อีก จึงจำแลงกายเป็นพราหมณ์ มาขอไว้ก่อน เมื่อพระเวสสันดรหลั่งน้ำให้แล้วพราหมณ์จึงขอฝากไว้ก่อน พระนางมัทรี ก็อนุโมทนา จัดว่าเป็นทานบารมีอันยิ่งใหญ่ เป็นเหตุให้เกิดปฐพีสั่นไหวไปทั่ว ท้าวสักกเทวราชจึงสำแดงกายให้ปรากฏและให้พระเวสสันดร ขอพร ได้ ๘ ประการ

อานิสงส์ : จะเป็นผู้มีชีวิตราบรื่น ทำการน้อยใหญ่จะได้รับการสนับสนุนจากมหาชนส่งผลให้ทำการได้สำเร็จ

นายระลึก -นางนุชยา ธานี พร้อมบุตรีและหลาน สร้างถวาย

อุทิศให้ คุณปู่ขุนทึง - คุณย่าบัวสา - คุณตาเคน - คุณยายเลื่อน ธานี และญาติ ๆ ผู้ล่วงลับ

กัณฑ์ที่ ๑๑ มหาราช ๖๙ พระคาถา

เทพยดาจำแลง เป็นพระเวสสันดรและพระนางมัทรี มาอุ้มชูดูแลสองกุมารด้วยเมตตา

กล่าวถึงชูชกพาสองกุมารเดินทางมาถึงป่าใหญ่ เทพเจ้าแปลงร่างเป็นพระเวสสันดรและพระนางมัทรี มาคอยดูแลพระกุมารทั้งสอง เมื่อเดินทางมาถึงทางแยกสองแพร่งที่จะไปนครกลิงคราฐและนครสีพี เทพเจ้าก็ดลใจให้ชูชกเดินหลงเข้าไปในนครสีพีและพาสองกุมารไปถึงหน้าพระที่นั่งโดยมิได้มีใครทักท้วง พระเจ้าสญชัยโปรดให้ชูชกและสองกุมารเข้าเฝ้า แล้วโปรดให้เบิกพระราชทรัพย์ไถ่ถอนพระกัณหา ชาลี ตามพิกัดค่าที่พระเวสสันดรกำหนดไว้ พระราชทานสมโภสรับขวัญและเตรียมการไปรับพระเวสสันดร ขณะเดียวกันพระเจ้ากรุงกลิงคะราชโปรดให้พราหมณ์ ๘ คน นำช้าง ปัจจัยนาคมาถวายคืน ฝ่าย ชูชกบริโภคอาหารเกินขนาดไฟธาตุกำเริบ ท้องแตก ถึงแก่ความตาย

อานิสงส์ : จะเป็นผู้มีบุญรักษาเทวดาคุ้มครอง สิ่งที่รักเสียไปจะได้คืน มาโดยเร็ว

คุณแม่เถวียร - คุณแม่หนูเจียม - คุณพ่อประสิทธิ์ - ด.ช. ธุรกิจ ไชยโพธิ์
สร้างถวาย อุทิศให้ พ่อใหญ่จีน แม่ใหญ่มา ไชยโพธิ์

กัณฑ์ที่ ๑๒ ฉกษัตริย์ ๓๖ พระคาถา

หกกษัตริย์มาพบหน้ากัน โศกสลดจนสิ้นสมปฤดี

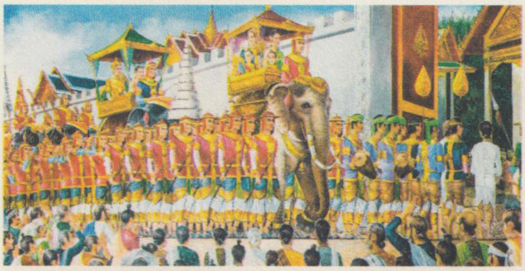
กล่าวถึงพระเจ้าสญชัย ให้พระชาลีทรงช้างปัจจัยนาค นำกองทัพมารับพระเวสสันดร เมื่อหกกษัตริย์ได้พบกันก็บังเกิดความรู้สึกทั้งดีพระทัยและเศร้าโศกอย่างรุนแรง ทรงกรรแสงสุดจะประมาณจนสลบไป บรรดาเสวกามาตย์ก็สลบลงหมดสติ ครั้งนั้นแผ่นดินสั่นไหว และท้าวสหัสนัยเทวราชบันดาลฝนโบกขรพรรษ ตกลงมาประพรมชุบชีพให้ชื่นบาน ฟื้นคืนสมปฤดีทุกคน

อานิสงส์ : จะช่วยให้มีชีวิตและครอบครัวที่ร่มเย็นเป็นสุขปราศจากทุกข์มาหา

คุณแม่สมพงษ์ ทองสาย พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย
อุทิศส่วนกุศลให้ คุณพ่อบุตรดี - คุณแม่สำราญ ดำรง

กัณฑ์ที่ ๑๓ นครกัณฑ์ ๔๘ พระคาถา

เสด็จกลับครองนคร ไพร่ฟ้ามีสุขทุกทิวาราตรี

กล่าวถึงพระเวสสันดรได้รับคำทูลเชิญให้ลาผนวช (สึก) เพื่อรับราชสมบัติและให้ทำพิธีราชาภิเษกในบริเวณพระอาศรม แล้วจึงทรงช้างปัจจัยนาค เดินทางกลับนครสีพี บรรดาสัตว์น้อยใหญ่ที่เคยได้อาศัยร่มบารมี คุ้มครองป้องกันอันตราย ภัยพิบัติต่างพากันเศร้าโศกเสียใจ เมื่อพระเวสสันดรกลับมาครองพระนคร ก็มี ห่าฝนสัตตรัตนมาศตกไปทั่วพระนครให้เป็นทานแก่ชนทั้งหลาย พระเวสสันดรครองนครสีพี จนพระชนมายุ ๑๒๐ พรรษา ก็สวรรคต ไปบังเกิดในดุสิตเทวโลก

อานิสงส์ : จะช่วยให้ชีวิตอยู่เย็นเป็นสุขในท่ามกลางหมู่ญาติมิตร ชีวิตปราศจากโรคภัย มีพลานามัยสมบูรณ์ เมื่อถึงคราวสิ้นใจจักไปบังเกิดบนสวรรค์ มีพระนิพพานเป็นที่ไปในเบื้องหน้า

อาจารย์สุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์ พร้อมญาติพี่น้อง สร้างถวาย

อุทิศให้ คุณตาถวิล - คุณยายบุญ ไกรสรสวัสดิ์

การบูชากัณฑ์ต่างๆ ตามปีเกิด

กัณฑ์ที่ ๑	ทศพร	สำหรับผู้ที่เกิดปีชวด	มีคาถา	๑๙	คาถา
กัณฑ์ที่ ๒	หิมพานต์	สำหรับผู้ที่เกิดปีฉลู	มีคาถา	๑๓๔	คาถา
กัณฑ์ที่ ๓	ทานกัณฑ์	สำหรับผู้ที่เกิดปีขาล	มีคาถา	๒๐๙	คาถา
กัณฑ์ที่ ๔	วนปเวศน์	สำหรับผู้ที่เกิดปีเถาะ	มีคาถา	๕๗	คาถา
กัณฑ์ที่ ๕	ชูชก	สำหรับผู้ที่เกิดปีมะโรง	มีคาถา	๗๙	คาถา
กัณฑ์ที่ ๖	จุนพล	สำหรับผู้ที่เกิดปีมะเส็ง	มีคาถา	๓๕	คาถา
กัณฑ์ที่ ๗	มหาพล	สำหรับผู้ที่เกิดปีมะเมีย	มีคาถา	๘๐	คาถา
กัณฑ์ที่ ๘	กุมาร	สำหรับผู้ที่เกิดปีมะแม	มีคาถา	๑๐๑	คาถา
กัณฑ์ที่ ๙	มัทรี	สำหรับผู้ที่เกิดปีวอก	มีคาถา	๙๐	คาถา
กัณฑ์ที่ ๑๐	สักบรรพ	สำหรับผู้ที่เกิดปีระกา	มีคาถา	๔๓	คาถา
กัณฑ์ที่ ๑๑	มหาราช	สำหรับผู้ที่เกิดปีจอ	มีคาถา	๖๙	คาถา
กัณฑ์ที่ ๑๒	ฉกษัตริย์	สำหรับผู้ที่เกิดปีกุน	มีคาถา	๓๖	คาถา
กัณฑ์ที่ ๑๓	นครกัณฑ์	รวมชะตาปีเกิด	มีคาถา	๔๘	คาถา

พุทธประวัติ
(ประวัติพระพุทธเจ้า)

ประสูติ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ณ สวนลุมพินีวัน ระหว่างกรุงกบิลพัศดุ์กับกรุงเทวทหะ

พระพุทธเจ้า พระนามเดิมว่า "สิทธัตถะ" เป็นพระราชโอรสของ พระเจ้าสุทโธทนะและพระนางสิริมหามายา แห่งกรุงกบิลพัสดุ์ แคว้นสักกะ พระองค์ทรงถือกำเนิดในศากยวงค์ สกุลโคตมะ พระองค์ประสูติ ในวันศุกร์ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ (เดือนวิสาขะ) ปีจอ ก่อนพุทธศักราช ๘๐ ปี ณ สวนลุมพินีวัน ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างกรุงกบิลพัสดุ์ แคว้นสักกะ กับกรุงเทวทหะ แคว้นโกลิยะ (ปัจจุบันคือตำบลรุมมินเดประเทศเนปาล) ทันทีที่ประสูติ เจ้าชายสิทธัตถะทรงดำเนินด้วยพระบาท ๗ ก้าว และมีดอกบัวผุดขึ้นมารองรับพระบาท พร้อมเปล่งพระวาจาว่า **"เราเป็นเลิศที่สุดในโลก ประเสริฐที่สุดในโลก การเกิดครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายของเรา"** แต่หลังจากเจ้าชายสิทธัตถะประสูติกาลได้แล้ว ๗ วัน พระนางสิริมหามายาก็เสด็จสู่สวรรคาลัย เจ้าชายสิทธัตถะ จึงอยู่ในความดูแลของพระนางประชาบดีโคตมี ซึ่งเป็นพระกนิษฐาของพระนางสิริมหามายา

พราหมณ์ทั้ง ๘ ได้ทำนายว่า เจ้าชายสิทธัตถะ มีลักษณะเป็นมหาบุรุษ คือหากดำรงตนในฆราวาสจะได้เป็นจักรพรรดิ ถ้าออกบวชจะได้เป็นศาสดาเอกของโลก แต่โกณฑัญญะพราหมณ์ ผู้อายุน้อยที่สุดในจำนวนนั้น ยืนยันหนักแน่นว่า พระราชกุมารสิทธัตถะจะเสด็จออกบวช และ จะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแน่นอน

ครอบครัวคุณตาบัวทอง - คุณยายส่อง ราชเสนา ,
คุณพ่อปอง ราชเสนา พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

ตรัสรู้ พระพุทธองค์ทรงตรัสรู้อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ณ ริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา ตำบลคยา ประเทศอินเดีย ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์

ครานั้นพระองค์ทรงประทับนั่งขัดสมาธิใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ ณ อุรุเวลาเสนานิคม เมืองพาราณสี หันพระพักตร์ไปทางทิศตะวันออก และตั้งจิตอธิษฐานด้วยความแน่วแน่ว่าตราบใด ที่ยังไม่บรรลุสัมมาสัมโพธิญาณ ก็จะไม่ลุกขึ้นจากสมาธิบัลลังก์ แม้จะมีหมู่มารเข้ามาขัดขวาง แต่ก็พ่ายแพ้พระบารมีของพระองค์กลับไป จนเวลาผ่านไปในที่สุดพระองค์ทรงบรรลุรูปฌาน คือ

ยามต้น หรือปฐมยาม ทรงบรรลุปุพเพนิวาสานุสสติญาณ คือ สามารถระลึกชาติได้

ยามสอง ทางบรรลุจุตูปปาตญาณ (ทิพยจักษุญาณ) คือ รู้เรื่องการเกิดการตายของสัตว์ทั้งหลายว่าเป็นไปตามกรรมที่กำหนดไว้

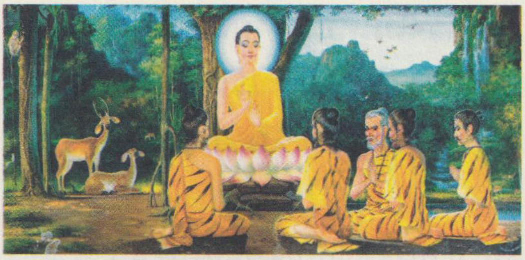
ยามสาม ทรงบรรลุอาสวักขยญาณ คือ ความรู้ที่ทำให้สิ้นอาสวะ หรือกิเลสด้วยอริยสัจ ๔ ได้แก่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ และมรรค และได้ตรัสรู้ด้วยพระองค์เองเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเป็นศาสดาเอกของโลก ซึ่งวันที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ตรงกับวันเพ็ญ เดือน ๖ ขณะที่มีพระชนมายุ ๓๕ พรรษา

การตรัสรู้พระสัพพัญญุตญาณ เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า จากการที่พระองค์ทรงบำเพ็ญพระบารมีมาอย่างยิ่งยวด พระองค์ทรงตรัสรู้ในวันเพ็ญเดือน ๖ ปีระกา ขณะพระชนมายุได้ ๓๕ พรรษา นับแต่วันที่สด็จออกผนวชจนถึงวันตรัสรู้ธรรมรวมเป็นเวลา ๖ ปี พระธรรมอันประเสริฐที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้นั้น คือ อริยสัจ ๔ (ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค)

อริยสัจ ๔ : อริยสัจ ๔ คือ ความจริงอันประเสริฐ ๔ ประการ อันเป็นหลักคำสอนสำคัญของพระพุทธศาสนา มีดังนี้ ๑) ทุกข์ คือ ความจริงที่ว่าด้วยความทุกข์ ๒) สมุทัย คือ ความจริงที่ว่าด้วยเหตุให้เกิดทุกข์ ๓) นิโรธ คือ ความจริงที่ว่าด้วยความดับทุกข์ ๔) มรรค คือความจริงที่ว่าด้วยทางแห่งความดับทุกข์

ผู้อำนวยการวีระพล – อาจารย์ไพรัช บุษดี พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

ปฐมเทศนา ทรงแสดงธัมมจักกัปปวัตตนสูตรแก่ปัญจวัคคีย์ ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน กรุงพาราณสี

หลังจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว ทรงพิจารณาธรรมที่พระองค์ตรัสรู้มาเป็นเวลา ๗ สัปดาห์ และทรงเห็นว่าพระธรรมนั้นยากต่อบุคคลทั่วไปที่จะเข้าใจและปฏิบัติได้

พระองค์จึงทรงพิจารณาว่า บุคคลในโลกนี้มีหลายจำพวกอย่างบัว ๔ เหล่า ที่มีทั้งผู้ที่สอนได้ง่าย และผู้ที่สอนได้ยาก พระองค์จึงทรงระลึกถึงอาฬารดาบสและอุทกดาบสผู้เป็นพระอาจารย์ จึงหวังเสด็จไปโปรด แต่ทั้งสองท่านเสียชีวิตแล้ว พระองค์จึงทรงระลึกถึงปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ ที่เคยมาเฝ้ารับใช้ จึงได้เสด็จไปโปรด ปัญจวัคคีย์ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน

ธรรมเทศนากัณฑ์แรกที่พระองค์ทรงแสดงธรรมคือ "ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร" แปลว่า สูตรของการหมุนวงล้อแห่งพระธรรมให้เป็นไป ซึ่งถือเป็นการแสดงพระธรรมเทศนาครั้งแรก ในวันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ ซึ่งตรงกับวันอาสาฬหบูชา

ในการนี้พระโกณฑัญญะได้ธรรมจักษุ คือดวงตาเห็นธรรมเป็นคนแรก พระพุทธองค์จึงทรงเปล่งวาจาว่า **"อัญญาสิ วตโกณฑัญโญ"** แปลว่า โกณฑัญญะได้รู้แล้ว ท่านโกณฑัญญะจึงได้สมญาว่า อัญญาโกณฑัญญะ และได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์องค์แรกในพระพุทธศาสนา โดยเรียกการบวชที่พระพุทธเจ้าบวชให้ว่า **"เอหิภิกขุอุปสัมปทา"**

หลังจากปัญจวัคคีย์อุปสมบททั้งหมดแล้ว พุทธองค์จึงทรงเทศน์อนัตตลักขณสูตร ปัญจวัคคีย์จึงสำเร็จเป็นอรหันต์ในเวลาต่อมา

คุณยายบัวเงิน คูณทอง พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

มาฆบูชา ทรงแสดงโอวาทปาฏิโมกข์ ณ วัดเวฬุวัน กรุงราชคฤห์ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓

วันมาฆบูชา เดิมเรียกว่า **วันมาฆปุณณมี** หมายถึงวันที่พระจันทร์เพ็ญเต็มดวงในเดือนมาฆะส่วน มาฆบูชา หมายถึง การบูชาในวันเพ็ญเดือนมาฆะ คือ **วันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓** ซึ่งวันมาฆบูชานี้ เป็นวันที่พระภิกษุ ๑,๒๕๐ รูป มาประชุมกันโดยมิได้นัดหมาย และมีเหตุอัศจรรย์พร้อมกัน ๔ ประการ เรียกว่า จาตุรงคสันนิบาต การประชุมพร้อมกันด้วยองค์ ๔ และในวันนี้ พระพุทธเจ้าทรงกระทำวิสุทธิอุโบสถ ทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์ ซึ่งเราถือกันว่า เป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา

ฉะนั้นจาตุรงคสันนิบาต จึงหมายความว่า “การประชุมด้วยองค์ ๔” กล่าวคือ มีเหตุการณ์พิเศษที่เกิดขึ้นพร้อมกันในวันนี้ คือ

๑. เป็นวันที่ พระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้า จำนวน ๑,๒๕๐ รูป มาประชุมพร้อมกัน ที่เวฬุวันวิหารในกรุงราชคฤห์ โดยมิได้นัดหมาย

๒. พระภิกษุสงฆ์เหล่านี้ล้วนเป็น “เอหิภิกขุอุปสัมปทา” คือเป็นผู้ที่ได้รับการอุปสมบทโดยตรงจากพระพุทธเจ้าทั้งสิ้น

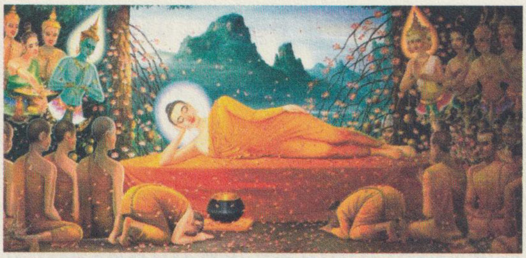
๓. พระภิกษุสงฆ์ทุกองค์ที่ได้มาประชุมในครั้งนี้ ล้วนแต่เป็นผู้ได้บรรลุพระอรหันต์แล้วทุก ๆ องค์

๔. เป็นวันที่พระจันทร์เต็มดวงกำลังเสวยมาฆฤกษ์

ปัจจุบันวันมาฆบูชา ได้รับการประกาศให้เป็นวันหยุดราชการในประเทศไทย โดยพุทธศาสนิกชนทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ พระสงฆ์และประชาชนประกอบพิธีต่าง ๆ เช่น การตักบาตร การฟัง พระธรรมเทศนา การเวียนเทียน เป็นต้น เพื่อบูชารำลึกถึงพระรัตนตรัยและเหตุการณ์สำคัญดังกล่าวที่ถือได้ว่า เป็นวันที่พระพุทธเจ้าประทานโอวาทปาฏิโมกข์ ซึ่งกล่าวถึงหลักคำสอนอันเป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา ได้แก่ การไม่ทำความชั่วทั้งปวง การบำเพ็ญความดีให้ถึงพร้อม และการทำจิตของตนให้ผ่องใส เพื่อเป็นหลักปฏิบัติของพุทธศาสนิกชนทั้งมวล

ครอบครัวคุณตาบุญ - คุณยายหนา ดุจดา พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

ปรินิพพาน เสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน ณ กรุงกุสินารา ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ระหว่างไม้สาละคู่

พระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญพุทธกิจอยู่จนพระชนมายุ ๘๐ พรรษา พระองค์เสด็จจำพรรษาสุดท้าย ณ เมืองเวสาลี ในวาระนั้นพระพุทธองค์ทรงพระชราภาพมากแล้ว ทั้งยังประชวรหนักด้วย พระองค์ได้ทรงพระดำเนินจากเวสาลีสู่เมืองกุสินาราเพื่อเสด็จดับขันธปรินิพพาน ณ เมืองนั้น พระพุทธองค์ได้หันกลับไปทอดพระเนตรเมืองเวสาลีซึ่งเคยเป็นที่ประทับ นับเป็นการทอดทัศนาเมืองเวสาลีเป็นครั้งสุดท้าย แล้วเสด็จต่อ ไปยังเมืองปาวา เสวยพระกระยาหารเป็นครั้งสุดท้ายที่บ้านนายจุนทะ บุตรนายช่างทอง พระพุทธองค์ทรงพระประชวรหนักอย่างยิ่ง ทรงข่มอาพาธประคองพระองค์เสด็จถึงสาลวโนทยาน (ป่าสาละ) ของเจ้ามัลละเมืองกุสินารา ก่อนเสด็จดับขันธปรินิพพานพระองค์ได้อุปสมบทแก่พระสุภัททะปริพาชก นับเป็นสาวกองค์สุดท้ายที่พระพุทธองค์ทรงบวชให้ ในท่ามกลางคณะสงฆ์ทั้งที่เป็นพระอรหันต์และปุถุชน พระพุทธองค์ได้เสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน ใต้ต้นสาละ ณ สาลวโนทยาน ของเหล่ามัลลกษัตริย์ เมืองกุสินารา แคว้นมัลละ ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ รวมพระชนมายุ ๘๐ พรรษา และ***วันนี้ถือเป็นการเริ่มต้นของพุทธศักราช***

อาจารย์ประสงค์ - อาจารย์สุรณี จันจำปา พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

พระมาลัยเถระเจ้าชมนรก พระมาลัยเถระลงไปโปรดสัตว์นรกผู้กระทำชั่ว ต่างฝากความถึงญาติตนให้ช่วยอุทิศส่วนกุศลไปให้

พระมาลัย คือ พระอรหันตสาวกในพระพุทธศาสนา ปรากฏในคัมภีร์พระมาลัยสูตร กล่าวถึง พระอรหันต์ชาวลังการูปหนึ่งนามว่า "พระมาลัยเทวเถระ" อาศัยอยู่บ้านกัมโพช แคว้นโลหะชนบท ทวีปลังกา เป็นพระอรหันต์ผู้มีฤทธิ์ สามารถไปยังนรกและสวรรค์ เพื่อนำความที่พบเห็นมาเทศนาแก่มนุษย์ ทำให้เกิดความเชื่อในเรื่องบาปบุญคุณโทษ พระมาลัย มีฤทธิ์ลงไปโปรดสัตว์ยังนรก ถามถึงบุรพกรรมต่าง ๆ ของสัตว์นรกนำมาบอกแก่ญาติพี่น้องให้ทำบุญแผ่ส่วนกุศลไปให้ พระมาลัยเป็นวรรณกรรมมุ่งสั่งสอนในทางโลก ให้คนเว้นจากบาปกรรมนำให้พ้นนรก

อ.สุทัศน์ ไชยสังวล - อ.นริศรา สารีบุตร อุทิศส่วนกุศลแด่
คุณตาชุมพล - คุณยายสินธ์ทร อินทะแสง , คุณปู่ซัง - คุณย่าคูณ ไชยสังวล

พระมาลัยเถระเจ้าไปเที่ยวชมสวรรค์ พบเห็นเหล่าผู้กระทำกรรมดีต่างจุติมาเป็นเทพบุตร – เทพธิดา เสวยสุขอยู่บนทิพย์วิมาน

พระมาลัย คือ พระอรหันต์ ชาวลังกาที่ได้ขึ้นไปบูชาพระเจดีย์จุฬามณีบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ได้สนทนากับพระอินทร์ ซึ่งบอกให้ทราบถึงอานิสงส์ที่ผู้บำเพ็ญบุญจะได้ด้วยประการต่าง ๆ บนสวรรค์พระมาลัยยังได้พบและสนทนากับพระศรีอริยเมตไตรย ถึงความสมบูรณ์พูนสุขในสมัยของพระองค์และวิธีเกิด ในพุทธกาลของพระองค์ด้วย เมื่อกลับมาสู่โลกมนุษย์แล้ว จึงได้นำความมาเทศนาต่อชาวบ้าน

พระมาลัยเป็นวรรณกรรมมุ่งสั่งสอนในทางโลก ให้คนเว้นจากบาปกรรม นำให้พ้นนรก และให้บำเพ็ญกุศลเพื่อเกิดในสวรรค์ ได้พบกับพระอินทร์ ได้บูชาพระเจดีย์จุฬามณี และได้เกิดทันศาสนาของพระศรีอาริย์

หลักฐานทางศิลปกรรม พบว่ารูปพระมาลัยมักจะถือพัดใบตาล (ตาลปัตร) ไว้ในมือ เป็นเครื่องหมายประจำพระองค์เสมอ หรือบางครั้งก็ทำเป็นพัดยศ ตามแบบพระสงฆ์ผู้มีสมณศักดิ์ ถวายแก่พระมาลัยเป็นพิเศษ ทั้งนี้เนื่องจากพัดเป็นเครื่องหมายในการแสดงธรรม ใช้สวดธรรม และประกอบพิธีกรรมทางศาสนา พระมาลัยเป็นพระอรหันต์ผู้โปรดสัตว์ในยมโลก เทวโลก และมนุษยโลก จึงถือพัดเครื่องหมายการแสดงธรรมเป็นสัญลักษณ์ ตั้งแต่สมัยอยุธยา เป็นธรรมเนียมนิยมสืบมาจนถึงปัจจุบัน

คุณพ่อสุวัฒน์ - คุณแม่สุภาคร วงศ์อุทุม ,
คุณนภดล – คุณสวีณา วงศ์อุทุม พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

มาลัยหมื่น มาลัยแสน สันดุสิตเทพบุตรทูลพระมาลัยเถระว่าจะจุติมาเป็นพระศรีอาริย์ในภัทรกัปป์

มาลัยหมื่น – มาลัยแสน เป็นวรรณกรรมอีสาน พรรณนาเรื่องพระมาลัยไปเยี่ยมแดนสวรรค์ ซึ่งจารจารึกไว้ในหนังสือผูกใบลานด้วยอักษรธรรมอีสานและมีการถอดความเป็นภาษาไทยโบราณสำนวนอีสาน ตลอดทั้งเรื่องแบ่งเป็น ๒ กัณฑ์ คือ

กัณฑ์ที่ ๑ เรียกว่า “มาลัยหมื่น” แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ ตอนรับดอกบัวจากบุรุษเข็ญใจแล้วขึ้นไปสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ และได้พบสนทนากับพระอินทร์ และตอนได้พบกับเทวดาจำนวนร้อย จำนวนพัน และจำนวนหมื่น กระทำประทักษิณบูชาพระธาตุเกศแก้วจุฬามณี

กัณฑ์ที่ ๒ เรียกว่า “ มาลัยแสน” แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ ตอนไปไหว้พระธาตุเกศแก้วจุฬามณี พบเทวดาจำนวนแสน และตอนได้พบสนทนากับพระศรีอริยเมตไตรยเทพบุตรผู้ที่จะมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าพระองค์ต่อไป

มาลัยหมื่น-มาลัยแสน เป็นการพรรณนาเรื่องราวของพระมาลัยเถระขณะเห็นเหล่าเทพกำลังเดินเวียนประทักษิณบูชาพระธาตุเกศแก้วจุฬามณี ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ จำนวนร้อย จำนวนพัน จำนวนหมื่น และจำนวนแสน ถึงหลายแสนจนนับไม่ถ้วน คำว่า **“มาลัยหมื่น-มาลัยแสน” จึงมีที่มาจากจำนวนเทวดา**

จ.ส.ต.เปลื่อง - คุณย่าบุญ - คุณย่าน้อย - คุณยายหมาย
และคุณพ่อประสาท กุลสุทธิไชย พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

ปฐมเหตุมหาเวสสันดร ทรงแสดงธรรมพระเวสสันดรชาดกในหมู่พระญาติศากยวงศ์และเหล่าสาวก เมื่อครั้งเสด็จกรุงกบิลพัสดุ์

ปฐมเหตุเวสสันดร พระพุทธเจ้าทรงแสดงมหาชาติ ๑๓ กัณฑ์ ในสมาคมพระญาติศากยวงศ์ประพระอริยสงฆ์ พระพุทธองค์เจ้า สมัยเมื่อสมเด็จละจากมหาวิหารเวฬุวันใกล้กรุงราชคฤห์ อันเป็นราชธานีแห่งมคธ สู่นครกบิลพัสดุ์ แขวงสักกชนบทเพื่อบำเพ็ญญาตัตถจริยาโปรดพระญาติ มีพระเจ้าสุทโธทนะ พุทธบิดา เป็นประธาน อันพระกาฬุทายีเป็นผู้สื่อสารและนำเสด็จทรงประทับยังนิโครธาราม ไม่ห่างจากมหานคร ตามที่ศากยราชจัดถวายต้อนรับพร้อมด้วยหมู่พระภิกษุบริวารเป็นอันมาก (๑ แสน) ยังมีความยินดีให้แผ่ไปทั่วทั้งกบิลพัสดุ์

ในกาลนั้นความมหัศจรรย์ได้บังเกิดขึ้นเหตุให้ทรงประกาศเรื่องเวสสันดรชาดก โดยปกติ พระตถาคตเจ้าเสด็จสู่ ณ ที่ใดก็ย่อมเกิดความสุขสวัสดี ณ ที่นั้น เพราะอานุภาพแห่งคำสั่งสอนที่ตรัสประทานด้วยพระมหากรุณา อุปมาเสมือนมหาเมฆหลั่งโปรยสายฝนอันเย็นฉ่ำลงมายังโลก ยังความอ้าวระอุของไอแดด ไอดินให้ระงับ ชุบชีพพฤกษชาติที่เหี่ยวเฉา ให้ฟื้นสู่ความตระการด้วยดอกช่อและก้านใบฉะนั้น

แต่สำหรับกบิลพัสดุ์ดินแดนที่ทรงถือพระกำเนิด และเจริญวัยมามวลพระญาติและราษฎร์ประชา หาได้ยินดีพุทธวิสัย ธรรมมานุภาพไม่ พระองค์ทรงอุบัติมา เป็นความหวังของคนทั้งแว่นแคว้น ทุกคนพากันรอคอยอย่างกระหาย ใคร่จะชมพระบารมีจักรพรรดิราช แต่แล้วท่ามกลางความไม่นึกฝันทรงอยู่ในพระเยาวกาลเกศายังดำสนิท ไม่มีร่องรอยแห่งสังขาร เท่าที่สมบัติประจำวิสัยบุรุษจะพึงมีพระชายาสิริโฉมเป็นเลิศ ให้กำเนิดโอรสอันเป็นสิริแห่งวงศ์ตระกูลอีกเล่า คนที่มีจิตมากอยู่ด้วยมานะทิฐิก็ฉันนั้น

ทรงคงพิจารณาดังนี้ จึงเห็นว่ากิจอันควรก่อนอื่น คือทำลายความกระด้างล้างความถือดีเสียด้วยอำนาจอิทธิปาฏิหาริย์ ทรงกำเนิดจิตเจริญฌาน มือภิญญาเป็นภาคพื้นลอยขึ้นสู่ห้วงนภากาศ เสด็จลิลาสจงกรมไปมาน่าอัศจรรย์ เพียงเท่านี้เองความคิดข้องใจที่ว่าใครอาบน้ำร้อนก่อนหลัง ก็เสื่อมสูญอันตรธาน พากันก้มเศียรคารวะแสดงถึงยอมรับนับถืออย่างเต็มใจ เมื่อเสด็จลงประทับ ณ พุทธอาสน์เบื้องนั้น ฝนอันมหัศจรรย์อย่างที่ไม่เคยปรากฏมีมาก่อนก็ตกลง

ความมหัศจรรย์มีลักษณะดังนี้

๑. สีเม็ดน้ำฝน แดงเรื่อ เหมือนแก้วทับทิม

๒. ผู้ใดปรารถนาให้เปียกก็เปียก ผู้ไม่ปรารถนาแม้ละอองก็ไม่สัมผัสผิวกาย

๓. ไม่เลอะเทอะขังนอง ก่อให้เกิดโคลนตมอันปฏิกูล พอฝนหาย แผ่นดินก็สะอาด

๔. ตกลงเฉพาะสมาคมพระญาติ ไม่มีผู้อื่นอยู่ร่วมประชุมด้วย

คติในความมหัศจรรย์ โดยอุปมา เท่าที่คิดเห็นและประกาศแล้ว ในที่ทั่วไปดังนี้

ข้อที่ ๑ สีของน้ำฝน ได้แก่ สีโลหิตแห่งความชื่นชมยินดี วันนี้เป็นวันที่ศากยราชทั้งปวงรอคอย ก็สมหวังแล้ว เมื่อพระองค์เสด็จคืนกลับมา ให้เขาได้เห็นพระรูปพระโฉม จึงพากัน ชื่นบาน ผิวพรรณก็ซ่านด้วยสายเลือดอย่างที่เรียกราศีของคนมีบุญว่า ผิวพรรณอมเลือดอมฝาด

ข้อที่ ๒ ความชุ่มชื่นของสายฝน ก็ได้แก่พระธรรมเทศนาที่พระพุทธองค์ทรงประกาศออกไป มีเหตุมีผลสมบูรณ์ด้วยหลักการ ถ้าผู้ใดตั้งใจฟังด้วยความเคารพธรรม ก็เข้าสัมผัสจิตสำนึก และสามารถจะปรับปรุงจิตของตนตามหลักแห่งเหตุผลนั้น จนกระทั่งจิตตั้งอยู่ในภาวะเยือกเย็นเหมือนผิวกายต้องละอองฝนแต่สำหรับบุคคลที่ฟังสักแต่ว่าฟังธรรมนั้นก็จะไม่กระทบใจเข้าหูซ้ายทะลุหูขวาอุปมาด้วยฝนไม่เปียก

ข้อที่ ๓ ปกติธรรมะเป็นของสะอาดไม่ก่อทุกข์โทษอันพึงรังเกียจแก่ใคร ๆ ไม่ว่ากาลไหน ๆ

ข้อที่ ๔ พระพุทธจริยาครั้งนี้ ทรงมุ่งบำเพ็ญเฉพาะหมู่พระญาติ ศากยะล้วน ๆ

เมื่อเหล่าศากยะ ผู้ได้รับความเย็นกายด้วยสายฝนเย็นใจด้วยกระแสธรรมและกราบบังคมลา พากันกลับคืนสู่พระราชนิเวศน์แล้ว แต่นั้นก็ย่างเข้าสู่เขตสนธยากาล แสงแดดอ่อนสาดฝ่าละอองฝน ที่เหลือตกค้างมาแต่ตอนบ่าย ทำให้เกิดบรรยากาศราวกับจะกลายเป็นยามอรุณ ดอกไม้ในสวนเริ่มเผยอกลีบอย่างอิดเอื้อนเหมือนลงเผลอ แม้นกบินกลับรวงรังอย่างลังเล ภิกษุทั้งหลาย กำลังชุมนุมสนทนากัน ถึงฝนอันมหัศจรรย์และสายัณห์อันพระพุทธองค์ทรงเสด็จสู่วงสนทนาของภิกษุพุทธสาวก เมื่อทรงทราบถึงมูลเหตุอุเทศแห่งการสนทนานั้น ก็ทรงตรัสแย้มว่า ฝนนี้เรียกว่าฝนโบกขรพรรษ ที่ตกลงมาในปัจจุบันนี้ หาชวนอัศจรรย์ไม่ แม้ในอดีตกาล เมื่อทรงอุบัติเกิดเป็นพระโพธิสัตว์นามว่า เวสสันดร ก็ทรงบำเพ็ญบารมีธรรม จนเป็นเหตุให้ฝนโบกขรพรรษได้ตกลงมานั้นสิ อัศจรรย์ยิ่งกว่า ภิกษุทั้งหลายต่างพากันกราบทูลพระมหากรุณาให้นำเรื่องครั้งนั้นมาแสดง ซึ่งพระพุทธองค์เจ้าก็ทรงโปรด

เรื่องราวพิสดาร แบ่งเป็นสิบสามกัณฑ์ พันคาถา (จากหนังสือเรื่อง เพลงศาสนาของหลวงตา (แพรเยื่อไม้))

อาจารย์เพียงพร พึ่งโพธิ์ พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

ประตูโดยรอบองค์พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

ประตูโดยรอบองค์พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ทั้งชั้นบนและชั้นล่าง ทำด้วยไม้แกะสลักลายไทย มีทั้งหมด ๑๒ ช่อง ชั้นบนขององค์พระมหาเจดีย์มี ๔ ช่อง และชั้นล่างของ องค์พระมหาเจดีย์มี ๘ ช่อง แต่ละช่องประกอบด้วยบานไม้แกะสลัก ๒ บาน ผู้มีจิตศรัทธา เป็นเจ้าภาพสร้างถวาย บานละ ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน) รวมเป็นช่องละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน) ดังนี้

พระครูสารธรรมประคุณ
สร้างถวาย
เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้
คุณพ่อแดง - คุณแม่วันดี บุญมา

อาจารย์สุนทร - อาจารย์อ่อนน้อม
จำปาพันธุ์
พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย
เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้
คุณปู่หลั่น - คุณย่าพา จำปาพันธุ์
คุณตาผัน - คุณยายฮาย นันตระกูล

ผู้อำนวยการวีระพล บุษดี
อาจารย์ไพรัช บุษดี
พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย
เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้
คุณปู่เหลี่ยม - คุณย่าทองสี บุษดี
คุณตาเหมือย - คุณยายสี ลดาดก

คุณแม่เถวียร - คุณแม่หนูเจียม ไชยโพธิ์
คุณพ่อประสิทธิ์ เด็กชายธุรกิจ ไชยโพธิ์
สร้างถวาย เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้
คุณพ่อใหญ่จีน – คุณแม่ใหญ่มา ไชยโพธิ์

นายเรวัตร สกุลคล้อย
นางจิตรา สกุลคล้อย
นางสาวสุภาวดี สกุลคล้อย
นายตุลยวัติ สกุลคล้อย
สร้างถวาย

อาจารย์สุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์
สร้างถวาย อุทิศให้
คุณตาถวิล ไกรสรสวัสดิ์
คุณยายบุญ ไกรสรสวัสดิ์
นายฉัตรชัย อินทร์หา

คุณอนุพัฒน์ วรดิถี
คุณศุภลักษณ์ เชาวรปรีชากุล
สร้างถวาย

ร้านสันติโภชนา
คุณสันติรัตน์ หล่อเพชรสวัสดิ์
คุณรุ้งลาวัลย์ สมประสงค์
สร้างถวาย

คุณไทยทวี พันธ์พิบูลย์ และครอบครัว
สร้างถวาย

คุณแม่บุญช่วย ตังคโณบล
คุณเดชา วงศ์ตระกูล
พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

พันเอกอรุณศักดิ์ บุญอุ้ม
อาจารย์สุคิด บุญอุ้ม
และครอบครัวทองกลึง

คุณแม่ดวน ขาวฟอง
พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

คุณเสก ศศิบุญญา
พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

คุณพ่ออ่อนสา แสนดวง
คุณแม่เผย แสนดวง
พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

คุณยายบัวเงิน คูณทอง
พร้อมบุตรหลาน
สร้างถวาย

นายดาบตำรวจทองหล่อ ผลาทิพย์
คุณแม่พะเยาว์ทิพย์ ผลาทิพย์
และครอบครัว สร้างถวาย

คุณเฉลียว สิมาวิทย์
แม่สมควร สิมาวิทย์
และครอบครัว สร้างถวาย

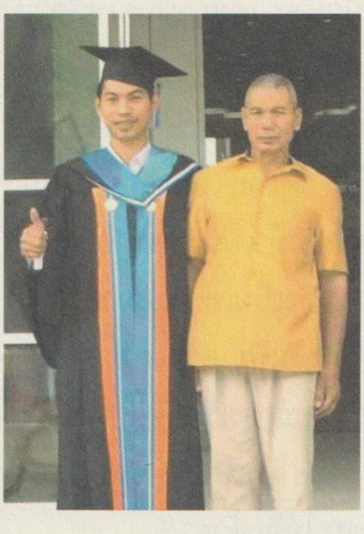

พญานาคสามเศียร

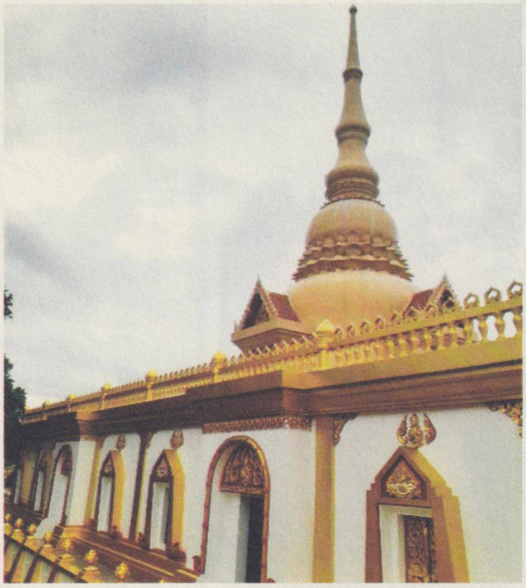
นายสัมฤทธิ์ – นางสมหวัง – นายกิตติศักดิ์ - นางสาวกนกพรรณ บุญมา

สร้างถวาย

หน้าต่างโดยรอบองค์พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ชั้นล่าง

หน้าต่างโดยรอบองค์พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ชั้นล่าง ทำด้วยไม้แกะสลักลายไทยและมีรูปสัตว์เป็นเครื่องหมายของปีเกิดแต่ละปีตามปีนักษัตรอยู่ตอนล่างของบานหน้าต่างแต่ละบาน หน้าต่าง มีทั้งหมด ๑๔ ช่อง ผู้มีจิตศรัทธาเป็นเจ้าภาพสร้างถวาย บานละ ๑๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) รวมเป็นช่องละ ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

นักษัตร (อ่านว่า นัก-สัด) หมายถึง ชื่อรอบเวลา กำหนด ๑๒ ปี เป็น ๑ รอบ เรียกว่า ๑๒ นักษัตร โดยกำหนดให้สัตว์เป็นเครื่องหมายในปีนั้น ๆ คือ

ปีชวด มีหนูเป็นเครื่องหมาย
ปีฉลู มีวัวเป็นเครื่องหมาย
ปีขาล มีเสือเป็นเครื่องหมาย
ปีเถาะ มีกระต่ายเป็นเครื่องหมาย
ปีมะโรง มีงูใหญ่เป็นเครื่องหมาย
ปีมะเส็ง มีงูเล็กเป็นเครื่องหมาย
ปีมะเมีย มีม้าเป็นเครื่องหมาย
ปีมะแม มีแพะเป็นเครื่องหมาย
ปีวอก มีลิงเป็นเครื่องหมาย
ปีระกา มีไก่เป็นเครื่องหมาย
ปีจอ มีหมาเป็นเครื่องหมาย
ปีกุน มีหมูเป็นเครื่องหมาย

ในปัจจุบันมีการเรียกชื่อปีตามรูปสัตว์ต่าง ๆ รวม ๑๒ ชนิด เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ที่กำหนดรอบ ๑๒ ปี เป็น ๑ รอบ และตามปีนักษัตรของคนเรานั้นสามารถบ่งบอกถึงความเป็นตัวตน ได้อีกด้วย

ปีชวด หรือปีหนู

สำหรับคนที่เกิดในปีชวดนั้น จะเป็นคนที่มีเสน่ห์ มีความเป็นตัวเองสูง ดื้อเงียบ แต่ก็มีไอคิวที่ดี สามารถปรับตัวได้กับทุกสถานการณ์ แก้ไขปัญหาได้ดี แต่ก็ไม่ชอบเล่าปัญหานั้นให้ใครฟัง รักความเป็นส่วนตัว ไม่ชอบให้ใคร เข้ามาก้าวก่าย ชอบพึ่งพาในตนเอง มีความทะเยอทะยานสูง เป็นคนที่ดูภายนอกแล้ว นิ่ง ๆ แต่ไม่ชอบอยู่นิ่งๆ เดาใจได้ยาก วันนี้ดี พรุ่งนี้อาจจะร้าย และอาจจะเห็นแก่ตัวในบางครั้ง

คุณตาพรหมมา แพงทรัพย์ - คุณยายทุมมา แพงทรัพย์ สร้างถวาย

ปีฉลู หรือปีวัว

สำหรับคนที่เกิดในปีฉลูนั้น จะมีบุคลิกที่อ่อนโยน แววตาสดใสเป็นประกาย ขยันขันแข็ง ซื่อสัตย์ มีความอดทน อดกลั้น รักความสงบ และเชื่อมั่นในตัวเองสูง ยากที่จะเอ่ยปากขอความช่วยเหลือจากใคร เป็นคนที่ดูแล้วน่าเกรงขาม เพราะคนที่เกิดปีฉลูจะเงียบ ๆ ขรึม ๆ ไม่ค่อยพูด ถ้าให้พูดก็พูดตรงจนแบบ ใจคิดอะไร ปากก็พูดออกไปแบบนั้น มีความรับผิดชอบที่สูง รักษาคำมั่นสัญญาได้ดี ไม่สนใจความคิดของคนอื่น

คุณพ่อคำแดง บุษดี - คุณแม่ภาวิณี บุษดี สร้างถวาย

ปีขาล หรือปีเสือ

สำหรับคนที่เกิดในปีขาลนั้น จะเป็นคนที่ตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อมให้เสียเวลา จนบางครั้งก็ทำให้คนอื่นไม่ชอบได้ มีความเป็นผู้นำสูง กล้าหาญ เชื่อมั่นในตัวเองสูง เป็นคน โผงผาง ใจร้อน ตัดสินใจอะไรไว ไม่ค่อยรอบคอบสักเท่าไหร่ เป็นคนที่ตื่นตัวและทำอะไรเร่งรีบ อยู่ตลอดเวลา มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือ รักความท้าทาย ชอบแสวงหาความแปลกใหม่ รักอิสระ ชอบการผจญภัย

คุณฐนุทัศน์ จันทร์อารักษ์ - คุณสุราวณะ จันทร์อารักษ์ สร้างถวาย

ปีเถาะ หรือปีกระต่าย

สำหรับคนที่เกิดในปีเถาะนั้น เนื่องจากกระต่ายเป็นสัตว์ที่น่ารักอ่อนโยน และน่าทะนุถนอมที่สุดใน ๑๒ นักษัตร เป็นตัวแทนสัญลักษณ์ของความเมตตา คนที่เกิดในปีนี้มักมีบุคลิกสง่า ภูมิฐาน การวางตัวดี มีคุณธรรม มีความอ่อนโยน มีอารมณ์อ่อนไหว และเจ้าอารมณ์ไม่เบา ชอบการทำบุญ เป็นคนที่ร่าเริง และสนุกสนาน พูดเก่ง ฝีปากเลิศ มีสติปัญญาที่แหลมคม ยึดมั่นในสิ่งที่ตัวเองคิด แต่ก็เข้าใจและยอมรับในข้อด้อยของคนอื่นได้ดี เก็บความรู้สึกเก่งมาก ยากที่จะเดาใจได้

คุณพ่อชู บุญเนตร - คุณแม่ราตรี บุญเนตร สร้างถวาย

ปีมะโรง หรือปีมังกร

สำหรับคนที่เกิดในปีมะโรงนั้น มักเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงมาก หยิ่งในศักดิ์ศรี ถึงขั้นเสียเงินไม่ว่า เสียหน้าไม่ได้ มีความทะนงตน เกิดมาเพื่อเป็นผู้นำ บุคลิกภายนอกดูมาดมั่น น่าเกรงขาม พูดจาเยือกเย็นและน่าเชื่อถือ เป็นคนที่มีความกระตือรือร้นสูง มีวาสนา มีอิทธิพล และกล้าหาญ มีความรับผิดชอบ หน้าใหญ่ใจกว้าง ชอบช่วยเหลือ รักอิสระ รักในการท่องเที่ยว ชอบการผจญภัย เป็นคนเจ้าอารมณ์สุด ๆ

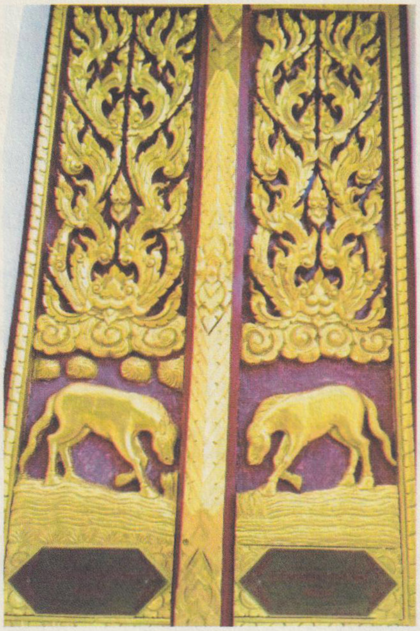
คุณฉมามาศ ฉมาพันธ์ สร้างถวาย

ปีมะเส็ง หรือปีงู

สำหรับคนที่เกิดในปีมะเส็งนั้น เป็นคนมีเสน่ห์ที่ดึงดูดใจ และมักจะเป็นที่รักของใครหลายๆ คน อีกทั้งยังมีไหวพริบที่ดี มีความเฉลียวฉลาด มุ่งมั่น ขยัน อดทน และแน่วแน่ ใจแข็งและเด็ดเดี่ยว เมื่อตัดสินใจใด ๆ แล้ว ไม่มีใครเปลี่ยนความคิดชาวมะเส็งได้ มีความช่างสังเกต แต่ชอบอยู่เงียบ ๆ รักสันโดษ สงบเยือกเย็น ไม่ชอบสุงสิงกับใคร ไม่ชอบการเข้าสังคมสักเท่าไหร่ มีบุคลิกที่อาจจะดูเย่อหยิ่ง แต่ขี้น้อยใจ โกรธง่าย หายเร็ว

คุณพ่ออาทิตย์ จันทร์คำ - คุณแม่ก้าน จันทร์คำ และครอบครัว สร้างถวาย

ปีมะเมีย หรือปีม้า

สำหรับคนที่เกิดในปีมะเมียนั้น มักเป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง จริงใจ รักอิสระ ไม่ชอบยึดติดกับใคร เป็นคนที่มีเสน่ห์ มีความเชื่อมั่นในตัวเองค่อนข้างสูง มีความทะเยอทะยาน ทำทุกอย่างเพื่อสิ่งที่ตัวเองต้องการ ชาวมะเมียบุคลิกจะดูเป็นคนที่เข้าถึงง่าย ถึงแม้จะพูดไม่ค่อยเก่ง เป็นคนที่ปากแข็งแต่ใจอ่อน รักการผจญภัย ไม่ชอบอยู่นิ่ง ๆ จะต้องหาอะไรให้ตัวเองได้มีอะไรทำอยู่ตลอดเวลา มีหัวการค้า มีความเก่งรอบตัว มีปัญญาดี ฉลาดหลักแหลม

ห้างหุ้นส่วนจำกัดจีรศักดิ์ คาแคร์ สร้างถวาย

ปีมะแม หรือปีแพะ

สำหรับคนที่เกิดในปีมะแมนั้น จะเป็นคนที่อ่อนไหวต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เป็นคนสุภาพอ่อนโยนและนุ่มนวล มีมารยาทดีงดงาม ทำให้เป็นที่รักใคร่เอ็นดูของหลายๆ คน มักชอบอยู่คนเดียวหรือเรียกง่าย ๆ ว่ามีโลกส่วนตัวสูง ไม่ค่อยมั่นใจในตัวเองสักเท่าไหร่ เป็นคนช่างคิด ช่างฝัน จนบางครั้งก็ทำให้มองโลกในแง่ร้าย ไปเลย มีความคิดวิตก กังวลมาก และคนที่เกิดในปีมะแมเป็นคนที่ค่อนข้างมีความขี้เกียจ ไม่ค่อยมีความเรียบร้อย ชอบทำบุญทำทาน เป็นคนขี้สงสารคนที่ลำบากกว่าและมักห่วงความรู้สึกคนอื่นเสมอ

ครอบครัวรุ่งนิรันดร์กาล สร้างถวาย อุทิศแด่คุณพ่อเงียนวัน - คุณแม่เจ๋า

ปีวอก หรือปีลิง

สำหรับคนที่เกิดในปีวอกนั้น จะเป็นคนที่ดูสนุกสนาน เฮฮา ร่าเริง ขี้เล่น ไม่ชอบ อยู่เฉย คล่องแคล่ว ทำอะไรว่องไวเหมือนลิง ถึงแม้จะมีบุคลิกภายนอกที่ดูเป็นคนซน ๆ แต่ก็มีเสน่ห์ ชอบที่จะเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ มีความคิดและไอเดียที่สร้างสรรค์ มีไหวพริบในการแก้ปัญหาได้ดี ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี เป็นคนที่ชอบเข้าสังคม เข้ากับคนอื่นได้อย่างรวดเร็ว คนที่เกิดในปีนี้มักจะไม่ชอบทำอะไรที่มันจำเจ ซ้ำ ๆ ซาก ๆ มีความเชื่อมั่นในตัวเองไม่น้อย มีการวางแผนเป้าหมายในชีวิต คิดเร็ว ตัดสินใจไว และไม่แคร์คำติติงของใคร

คุณยายคำ บุญเนตร พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

ปีระกา หรือปีไก่

สำหรับคนที่เกิดในปีระกานั้น มักเป็นพวกที่ตรงไปตรงมา คิดอะไรก็พูดออกไปแบบนั้นไม่อ้อมค้อม มีสกิลวาทศิลป์เป็นเลิศ มีความสามารถในการชักจูงใจ หว่านล้อม และโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น เป็นคนที่ชอบเข้าสังคม วางตัวได้ดีมีมาดอยู่ตลอดเวลา เจ้าระเบียบ มีการวางแผนล่วงหน้า มีหัวอนุรักษ์นิยม จะจู้จี้ ขี้บ่น ชอบจิกเหมือนไก่บ้างในบางครั้ง คนที่เกิดในปีนี้จะมีจิตใจเอื้ออารี มีความกล้าหาญอยู่ในตัวเองไม่น้อย และมีความก้าวร้าวแบบเงียบ ๆ แต่ก็มีความมองโลกในแง่ดีอยู่นะ ชอบสังเกตสิ่งต่าง ๆ หรือเรียกง่าย ๆ ว่าชอบจับผิดนั่นเอง

พันจ่าอากาศเอกประเสริฐ- อาจารย์คมขำ แก้วน่วม และครอบครัว สร้างถวาย

ปีจอ หรือปีหมา

สำหรับผู้ที่เกิดในปีจอนั้น เป็นคนช่างสังเกต ช่างเลือกและค่อนข้างระมัดระวังตัว มีความซื่อสัตย์ ซื่อตรง มีเหตุผล มีใจที่เป็นกลาง รักความยุติธรรม ให้ความเป็นมิตรกับทุกคน ชอบเอาใจใส่และเป็นผู้ฟังที่ดีให้กับคนรอบข้าง รู้ชนะ รู้อภัย คนที่เกิดในปีนี้จะสามารถแยกได้ออกว่าใครดีใครไม่ดี มองคนออก อ่านคนเป็น และในบางครั้งก็จะพูดมาก ชอบพูดไปเรื่อย พูดไม่ทันคิด หรือเหน็บแนม ประชดประชัน ใช้อารมณ์เป็นหลัก เอะอะโวยวายไม่เบา ขี้บ่นอีกด้วย มักเขม่นผู้อื่นด้วยคำพูดและวาจา เป็นคนที่โกรธง่าย และหายเร็วมาก

คุณรัชพล - คุณสายชู บุษดี , คุณน้องนฤมล บุษดี สร้างถวาย

ปีกุน หรือปีหมู

สำหรับผู้ที่เกิดในปีกุนนั้น มักมีบุคลิกที่ดูเรียบง่าย สบาย ๆ แต่มีเสน่ห์ มีอัธยาศัยดี สุภาพอ่อนโยน อบอุ่น และจริงใจ คิดอะไรก็พูดแบบนั้น ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมใด ๆ จะแคร์ความรู้สึกของผู้อื่นเสมอ เทคแคร์เอาใจใส่คนรอบข้าง ปรับตัวเข้าหาคนอื่นได้ดี คนเกิดในปีนี้จะเป็นคนน่ารัก เป็นที่รักใคร่ของหลาย ๆ คน ชอบช่วยเหลือหรืออาสาทำนั่นทำนี่และไม่ทำให้ใครผิดหวัง จะเป็นคนที่อารมณ์ดี มีอารมณ์ขัน ชอบเข้าสังคม หรือปาร์ตี้ในงานรื่นเริง และในบางครั้งก็จะมีอารมณ์ที่ฉุนเฉียว ขึ้น ๆ ลง ๆ น่ากลัวเลยทีเดียว

คุณแม่กวี แซ่ฟ่าม - คุณสัมฤทธิ์ พรภูวดล สร้างถวาย
เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่ คุณพ่อเม่า แซ่เวียต

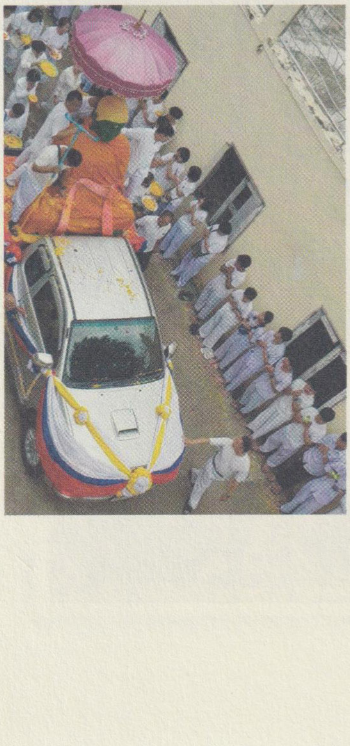
คุณตาพิมพ์ ศรีจันทร์อ่อน
คุณยายแก้ว ศรีจันทร์อ่อน
และครอบครัว
สร้างถวาย

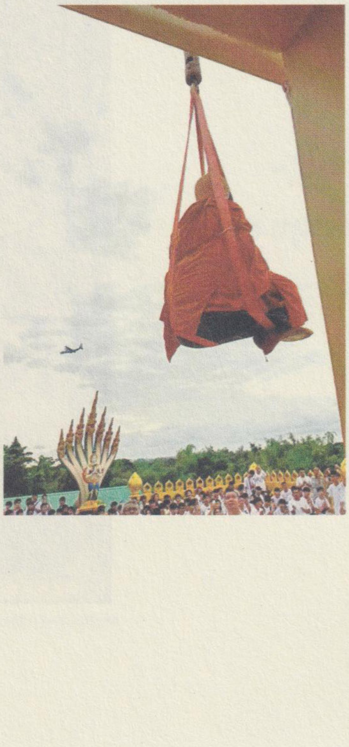

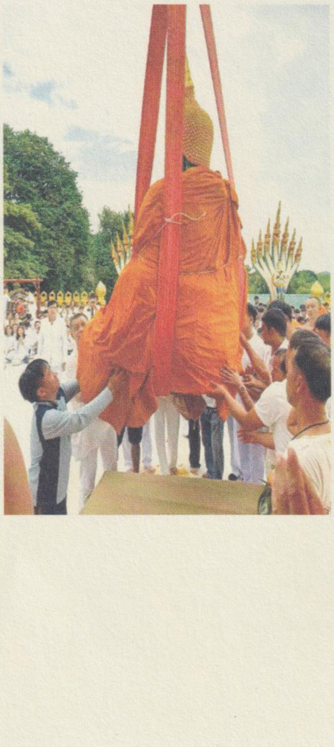
คุณตาแสง อ่อนคำลุน
คุณยายวิระกุล อ่อนคำลุน
พร้อมลูกหลาน
สร้างถวาย

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณชั้นที่ ๒ หรือ ชั้นบน

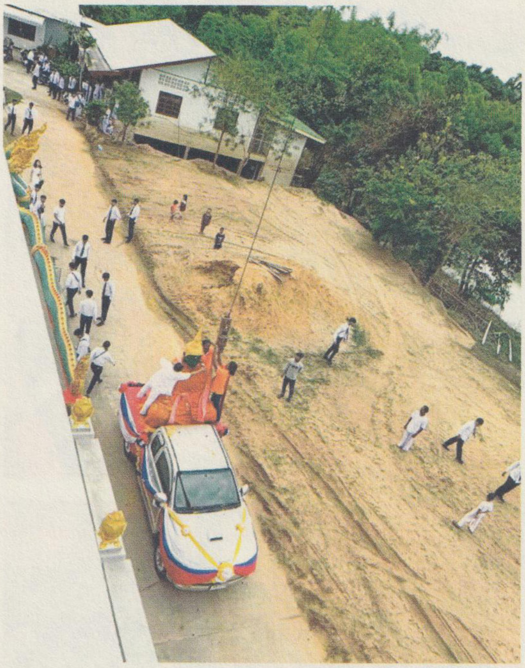

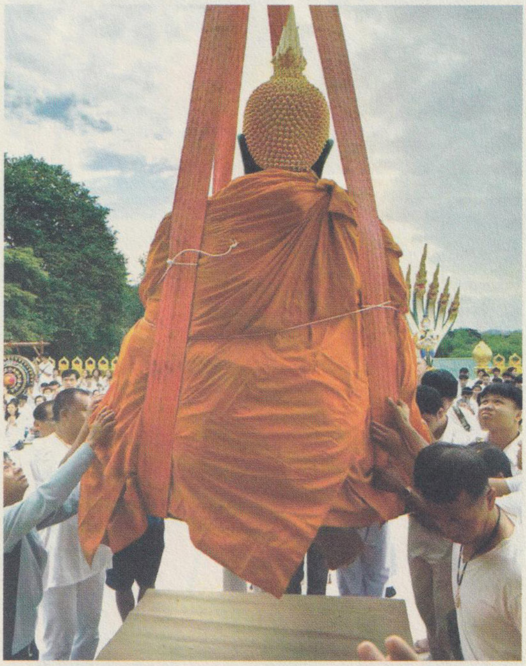

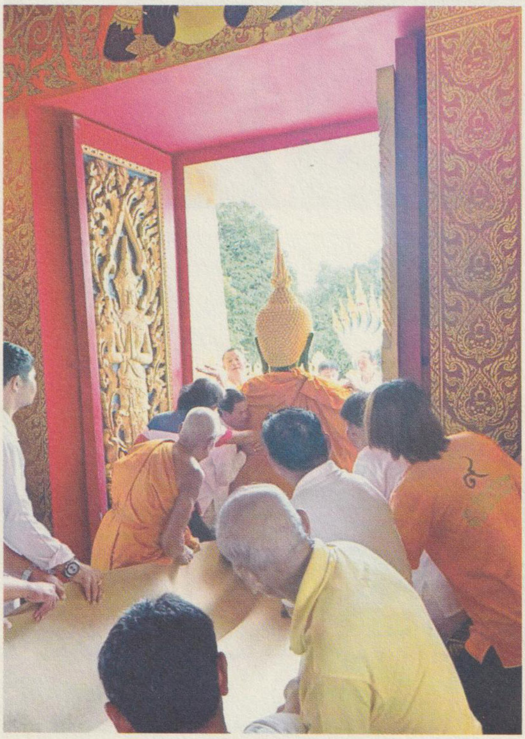

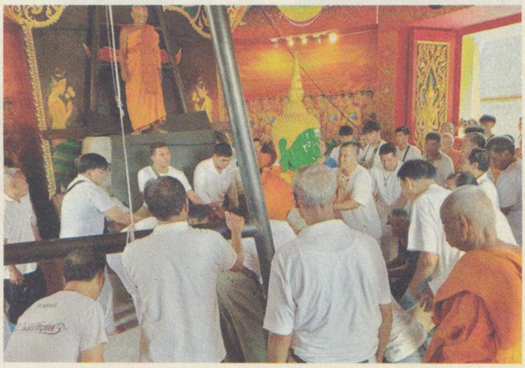
อัญเชิญพระแก้วประทานพรขึ้นประดิษฐานที่โดม พระมหาเจดีย์ชั้น ๒

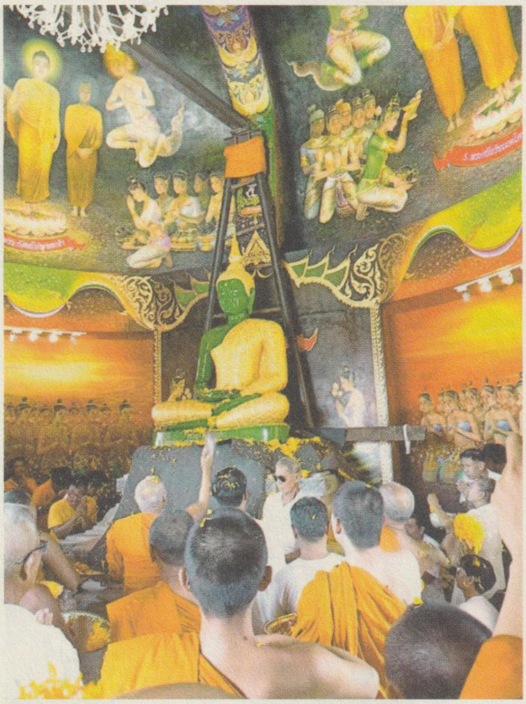

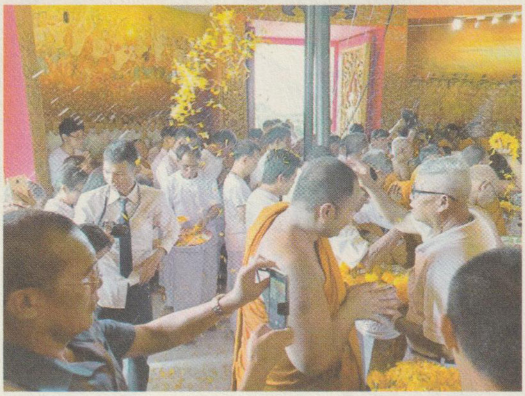

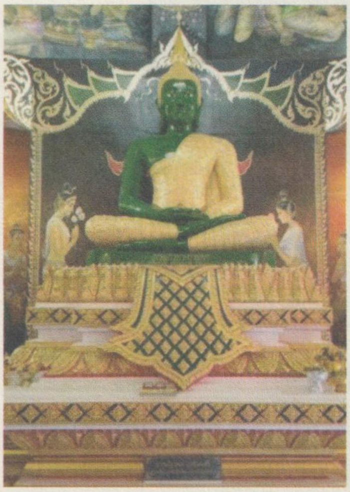

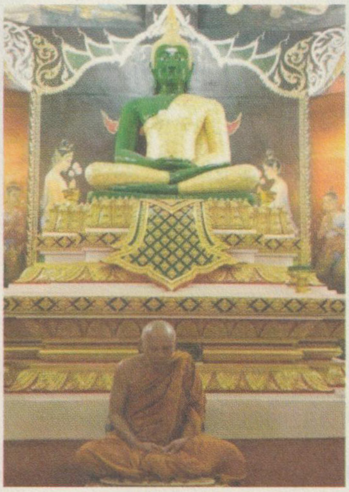

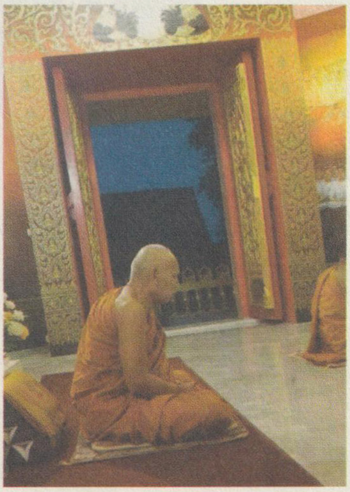

พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณชั้นที่ ๒ หรือชั้นบน มีลักษณะเป็นยอดโดมรูประฆังคว่ำ เป็นที่ประดิษฐานพระแก้วประทานพร สำหรับใช้เป็นที่ทำวัตร สวดมนต์ของพระสงฆ์ รอบ ๆ บริเวณ ยอดโดมพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณภายนอก เป็นสถานที่จัดกิจกรรมสำหรับพุทธศาสนิกชน ทุกหมู่เหล่า นักเรียน นักศึกษา ในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา พระแก้วประทานพร มีขนาดหน้าตัก กว้าง ๕๙ นิ้ว สูง ๙๐ นิ้ว สร้างถวายโดย นายณัฐวัฒน์ ฤทธิมนตรี อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี

เจ้าปู่พญานาคาธิบดีศรีสุทโธ

เจ้าย่านางพญานาคิณีศรีปทุมมา

นาคาศรีสุทโธ และ นาคีศรีปทุมมา เป็นพญานาคราชผู้เป็นใหญ่ขององค์อินทราธิราชเจ้า "มีพรหมประกายโลก" องค์นาคาธิบดีศรีสุทโธ องค์นาคีศรีปทุมมา มีเมตตาสูงต่อผู้กราบไหว้บูชา หากอธิษฐานจิตขอในสิ่งที่ไม่เบียดเบียนผู้อื่น

พระราชประวัติเจ้าย่าศรีปทุมมานิคิณีวิสุทธิเทวี ท่านนั้นก็ทรงเป็นนาคราชสายบริสุทธิ์ กำเนิดจากไข่ ๑,๐๐๐ ฟอง แต่ฟักตัวในกาลที่ ๓ (อาวุโส รุ่น ๓) ทรงมีพระสิริโฉมงดงามและเป็นนาคินีที่มีฤทธิ์ทางรบด้วย ทรงครอบครองอัญมณีบุษราคัมจากไตรโลก ทรงเป็นมเหสีที่เจ้าปู่ศรีสุทโธ รักและเคารพมากที่สุดในบรรดา ๗ ชายาเอก

ประชาชนที่เคารพศรัทธามักจะเรียกท่านว่า "จ้าวปู่ศรีสุทโธ" และ "จ้าวย่าศรีปทุมมา" ทั้งสององค์โปรดปรานการฟังธรรมจากพระอริยสงฆ์มาก และเนรมิตวรกายเป็นเศียรเดียว หรือ เป็นมนุษย์ก็ได้ ดั่งคำโบราณอีสานกล่าวว่า "นามนาคนั้นข้างขึ้นเป็นคน...ข้างแรมเป็นนาค" ทั้งองค์ศรีสุทโธ และองค์ศรีปทุมมา อยู่ในตระกูลเอราปถะ วรกายของทั้งสององค์มีสีเขียวมรกตและสีเขียวตองอ่อน

ยอดโดมพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณชั้นบน

ภายในยอดโดมพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณชั้นบน ประกอบด้วยภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในยอดโดมทั้งสี่ด้าน เกี่ยวกับพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ ประกอบด้วยภาพต่อไปนี้

๑) พระกกุสันโธพุทธเจ้า

๒) พระโกนาคมโนพุทธเจ้า

๓) พระกัสสโปพุทธเจ้า

๔) พระศากยมุนีโคตโมพุทธเจ้า

๕) พระศรีอริยเมตไตรโยพุทธเจ้า

ต้นกำเนิดพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์

ประวัติพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ ที่ตรัสรู้ในภัทรกัปปัจจุบันนี้

ในสมัยต้นปฐมกัปป์ มีพญากาเผือก ๒ ตัว ผัวเมียทำรังอยู่ที่ต้นมะเดื่อริมฝั่งแม่น้ำคงคา อันเป็นธรรมชาติสถานที่รื่นรมย์ ในเวลาต่อมาพระโพธิสัตว์ได้ทรงปฏิสนธิเกิดในครรภ์ แม่พญา กาเผือกพร้อมกันถึง ๕ พระองค์ เมื่อครบทศมาสแม่กาเผือกก็เกิดออกไข่ ณ ที่รังต้นมะเดื่อจำนวน ๕ ฟอง (สถานที่นี่ในกาลต่อมาเรียกชื่อว่า วัดพระเกิด) แม่กาเผือก คอยเฝ้าฟักดูแลรักษาไข่ด้วยความทะนุถนอมเป็นอย่างดี ครั้นอยู่มาวันหนึ่งพญากาเผือก ได้ออกไปหากิน ถิ่นแดนไกล ได้ไปถึงสถานที่หนึ่งอันอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพรรณธรรมชาติ พืชพรรณธัญญาหาร แม่กาเผือกได้เพลิดหากินอาหาร ชื่นชม ธรรมชาติอันรื่นรมย์จน มืดค่ำ พอดีฝนตกฟ้าคะนองพายุใหญ่พัดกระหน่ำทำให้มืดครึ้มทั่วไปหมด ทำให้พญากาเผือก หาหนทางออกไม่ถูกจึงหลงในบริเวณสถานที่นั้น ๆ (สถานที่นั้นต่อมา จึงได้ชื่อว่า เวียงกาหลง) แม่กาเผือกได้พักอยู่ที่เวียงกาหลงคืนหนึ่ง รุ่งอรุณเบิกฟ้าแม่กาเผือกจึงรีบถลาบินกลับสถานที่พัก ณ ที่รังต้นมะเดื่อริมฝั่งแม่น้ำ แต่ปรากฏว่ากิ่งไม้มะเดื่อ ที่ทำรังอยู่ได้ถูกลมพายุใหญ่ พัดหักล้มลงไปในแม่น้ำ แม่กาเผือกตกใจรีบบินถลาหาลูกไข่ทั้ง ๕ ในแม่น้ำ แต่อนิจจาหาเท่าไหร่ก็ไม่พบ แม่กาเผือกพยามหาไข่ลูกของตนไปในทุกสถานที่ ตามลำน้ำจนเหนื่อยอ่อนเมื่อยล้า ด้วยความโศกเศร้าเสียใจในความรักลูกอย่างสุดซึ้ง จึงไม่สามารถระงับความอาลัยทุกข์ได้ในที่สุดก็สิ้นใจ ไปอย่างน่าสงสาร ด้วยอานิสงส์ที่มีความเมตตารักลูกอันบริสุทธิ์ กับทั้งที่ลูกของแม่กาเผือกเป็นโพธิ์สัตว์ถึง ๕ พระองค์ จึงเป็นบุญกุศลหนุนส่งให้แม่กาเผือกตายไปเกิดอยู่แดนพรหมโลก ชั้นสุธาวาสมีวิมานทองคำสดใสบริสุทธิ์ งดงามตระการตา ได้พระนามชื่อว่า "ฆติกามหาพรหม" จักได้เป็นผู้ถวายอัฏฐะบริขารบวชแก่ลูกทั้ง ๕ พระองค์ เมื่อได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ส่วนไข่ ทั้ง ๕ ได้ถูกลมพัดตกน้ำไหลไปในสถานที่ต่าง ๆ

ไข่ฟองที่ ๑ มีไก่เก็บไปดูแลรักษา

ไข่ฟองที่ ๒ แม่นาคราชเก็บไปดูแลรักษา

ไข่ฟองที่ ๓ แม่เต่าเก็บไปดูแลรักษา

ไข่ฟองที่ ๔ แม่โคเก็บไปดูแลรักษา

ไข่ฟองที่ ๕ แม่ราชสีห์เก็บไปดูแลรักษา

ครั้งในกาลเวลาต่อมา พระโพธิสัตว์ ทั้ง ๕ ก็ประสูติออกจากไข่ทั้ง ๕ ปรากฏเป็นมนุษย์ รูปร่างสวยสดงดงาม ทั้ง ๕ พระองค์ ในเวลาเดียวกันตามลำดับของแม่เลี้ยงทั้ง ๕ ที่นำไข่ไปเก็บ ดูแลรักษา พระโพธิสัตว์ทั้ง ๕ ได้เจริญเติบโตอยู่กับแม่เลี้ยงด้วยความกตัญญู จึงรู้ทำหน้าที่ ทุกอย่างทดแทนบุญคุณแม่เลี้ยงเป็นอย่างดีจนถึงอายุได้ ๑๒ ปี ด้วยบุญกุศลเก่าหนุนส่ง ก็มีจิต คิดที่จะออกบวชเนกขัมมะบารมี เป็นฤาษีอยู่ในป่าจึงได้อำลาแม่เลี้ยงของตนเหมือนกัน ทั้ง ๕ พระองค์ ฝ่ายแม่เลี้ยงถึงจะมีความรักความอาลัยในลูกสักเพียงใด แต่ก็ไม่ขัดความประสงค์เจตนาที่เป็นบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ของลูกจึงได้อนุญาตให้ลูกไปบวชเป็นฤาษีบำเพ็ญบารมีอยู่ในป่า ด้วยความอนุโมทนาด้วยปณิธานอันแน่วแน่ของพระโพธิสัตว์ทั้ง ๕ พระองค์ ที่มุ่งมั่นจะบำเพ็ญบารมีพระโพธิญาณ เพื่อเป็นพระพุทธเจ้าโปรดสัตว์โลก ให้พ้นจากกองทุกข์ภัยในวัฏฏะสงสาร แม่เลี้ยงทั้ง ๕ เห็นปณิธานอย่างนั้น จึงฝากนามของแม่เลี้ยงไว้กับลูกเพื่อเป็นอนุสรณ์ตำนานไว้ แก่โลกต่อไปในภาคหน้าเมื่อลูกได้ตรัสรู้เป็นพุทธเจ้าโปรดโลกแล้ว ตามลำดับพระนามดังนี้

๑. องค์ที่ ๑ มีพระนามว่า **พระกกุสันโธ** เพราะตามนามแม่เลี้ยงที่เป็นไก่

๒. องค์ที่ ๒ มีพระนามว่า **พระโกนาคมโน** เพราะตามนามแม่เลี้ยงเป็นนาค

๓. องค์ที่ ๓ มีพระนามว่า **พระกัสสโป** เพราะตามนามแม่เลี้ยงเป็นเต่า

๔. องค์ที่ ๔ มีพระนามว่า **พระโคตโม** เพราะตามนามแม่เลี้ยงเป็นโค

๕. องค์ที่ ๕ มีพระนามว่า **พระศรีอริยเมตไตรโย** เพราะตามนามแม่เลี้ยงที่เป็นราชสีห์

กัปนี้ได้ชื่อว่าภัทรกัป เป็นกัปที่เจริญที่สุด เพราะมีพระพุทธเจ้าเกิดขึ้นในโลกนี้ถึง ๕ พระองค์ มีพระนามตามที่กล่าวมาแล้วนั้นทั้ง ๕ พระองค์ จึงเป็นที่มาของคำว่า "นะโมพุทธายะ"

นะ คือ พระกกุสันโธ　　　　โม คือ พระโกนาคมโน

พุทธ คือ พระกัสสะโป　　　　ธา คือ พระโคตโม

ยะ คือ พระศรีอริยเมตไตรโย

จนเป็นคาถาสืบต่อกันมาเป็นพุทธบูชาแก่พระพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์

ฝ่ายพระโพธิสัตว์ทั้ง ๕ พระองค์ เมื่อออกบวชเป็นฤาษีได้บำเพ็ญเพียรพระกัมมัฏฐาน จนสำเร็จญาณอภิญญาสมบัติ จึงสามารถเหาะไปหาอาหาร ผลไม้

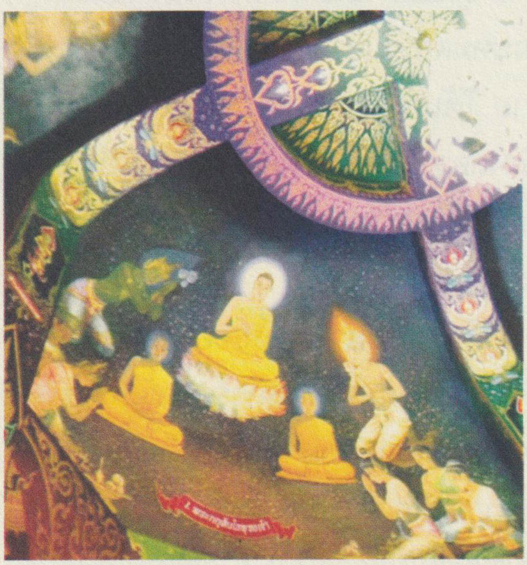
ด้วยฤทธิ์ทุกพระองค์ อยู่มาวันหนึ่งได้เหาะไปหาอาหารผลไม้ และบำเพ็ญเพียรธรรม ที่ป่าดอยสิงกุตตระ ณ ใต้ต้นนิโครธ อันร่มเย็นด้วยกิ่งไม้สาขาใหญ่ ด้วยเหตุปัจจัยในกุศลบารมีธรรม ฤาษีทั้ง ๕ ได้มาพบกัน ณ ที่นี้ โดยไม่ได้นัดหมาย รู้จักกันมาก่อน จึงสอบถามความเป็นมาของกันและกัน จึงได้รู้แต่ว่าแต่ละองค์ มีแต่แม่เลี้ยง แม่ที่แท้จริงอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้ ฤาษีทั้ง ๕ จึงได้ร่วมกันตั้งสัจจะอธิฐาน ขอให้ได้พบแม่บังเกิดเกล้าที่แท้จริง ด้วยอำนาจสัจจะอธิฐาน ธรรมอันบริสุทธิ์ของ ฤาษีทั้ง ๕ จึงดังก้องไปถึงพรหมโลก เป็นเหตุให้ท้าวฆติกามหาพรหมซึ่งเป็นแม่กาเผือกตาย และได้มาเกิดเป็นพรหม ทราบเหตุการณ์ทั้งหมด จึงจำแลงเพศเป็นแม่กาเผือกขนสวยงามยิ่งนัก มาปรากฏอยู่ข้างหน้าฤาษีทั้ง ๕ ฝ่ายฤาษีทั้ง ๕ ก็รู้ด้วยญาณทัศนะทันทีว่านี่แหละเป็นแม่บังเกิดเกล้าที่แท้จริง จึงสอบถามแม่กาเผือก ถึงความเป็นมาตั้งแต่ต้นว่า เรื่องเป็นมาอย่างไร แม่กาเผือกจึงเล่าความเป็นมาแต่หนหลังครั้งทำรังอยู่ต้นมะเดื่อฝั่งแม่น้ำคงคา อยู่มาวันหนึ่งได้ออกมาหาอาหารกินถิ่นแดนไกลถึงสถานที่ที่หนึ่ง ซึ่งอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร เป็นธรรมชาติอันสวยงามสงบร่มเย็น บังเกิดพายุใหญ่ ได้พัดกิ่งไม้ฝนตกฟ้าคะนอง จนมืดค่ำจึงหลงทางอยู่หาทางออกไม่ถูก จนกระทั่งอรุณรุ่งวันใหม่ฝนฟ้าพายุสงบลง จึงรีบบินกลับมาที่พักมาหาลูกที่รังด้วยความเป็นห่วง แต่ปรากฏว่าคืนที่ผ่านมาฝนตกหนัก พายุใหญ่ได้พัดกิ่งไม้มะเดื่อหักทำให้รังไข่ทั้ง ๕ ลูกแม่กาเผือกตกลงไปในน้ำและได้ถูกน้ำพัด ไหลไปในที่ต่าง ๆ หาเท่าไหร่ก็ไม่พบจนหมดความสามารถ ในที่สุดด้วยความรักความอาลัย อันบริสุทธิ์ที่มีต่อลูกก็สิ้นใจตาย ได้เกิดเป็นพระพรหมแดนพรหมโลก ชั้นสุธาวาส มีวิมานทองคำเป็นที่อยู่ ด้วยอานิสงส์ความรักอันเมตตาอันบริสุทธิ์กับทั้งลูกเป็นพระโพธิญาณ มีบุญญาธิการมาก จึงได้เกิดมาเป็นพรหมและได้จำแลงเพศเป็นแม่กาเผือกให้ลูกฤาษี ทั้ง ๕ ได้ทราบถึงความเป็นมาทั้งหมด

เมื่อลูกฤาษีได้ทราบเหตุเช่นนั้นแล้ว ก็รู้สึกสลดสังเวชใจเป็นอย่างยิ่งและสำนึกในบุญสร้างคุณอันใหญ่หลวงของแม่กาเผือก จึงน้อมกราบนมัสการฆติกามหาพรหมผู้เป็นแม่ที่ให้กำเนิดชีวิตลูกได้สร้างบุญบารมีพระโพธิญาณ จึงกราบขอสัญลักษณ์อนุสรณ์ของแม่กาเผือกผู้บังเกิดเกล้า เอาไว้บูชา พระแม่กาเผือกจึงประทานผ้าฝ้ายเป็นด้ายฟั่นเป็นตีนกา สัญลักษณ์อนุสรณ์ของแม่กาเผือก ประทานให้ลูกฤาษีทั้ง ๕ ไว้ใช้เป็นไส้ประทีปจุดบูชาทุกวันพระ และต่อมาเป็นประเพณีจุดประทีปตีนกาบูชาแม่กาเผือก ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๒ ลอยกระทง เป็นตำนานสืบไว้ในโลกาตลอด กาลนาน เมื่อแม่กาเผือกฆติกา

มหาพรหมประทานสัญลักษณ์ไว้ให้ลูกฤาษีโพธิสัตว์ทั้ง ๕ แล้วก็เอาลูกกลับเทวสถานวิมานของตนบนพรหมโลกตามเดิม

ฤาษีโพธิสัตว์ทั้ง ๕ ต่างก็พากันตั้งหน้าบำเพ็ญเพียรรักษาศีลธรรมภาวนามิได้ขาดทุกวันพระ ก็จุดประทีบตีนกาบูชา พระแม่กาเผือกฆติกามหาพรหมผู้เป็นแม่อยู่เสมอเป็นเวลานานหลายปี ชีวิฤาษีทั้ง ๕ ก็ดับขันธ์ ได้ไปเกิดบนเทวโลกชั้นดุสิตพิภพอันเป็นที่อยู่ขององค์เทพ พระโพธิสัตว์ทั้งหลาย ได้เสวยทิพยสมบัติอยู่ในที่นั้น และในกาลต่อมาก็วนเวียนบำเพ็ญบารมีทุกภพชาติ ที่กำเนิดเกิดในสังสารวัฏฏ์นี้ จนบารมีเต็มเปี่ยมสมบูรณ์ทั้ง ๓๐ ทัศแล้ว ก็จะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เมื่อพระองค์ไหนจะมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ฆติกามหาพรหมผู้เป็นแม่ต้นกัปโลกาก็จะนำเอาบริขารคือ บาตรไตรจีวรมาถวายลูกโพธิสัตว์ทั้ง ๕ พระองค์ในชาติสุดท้ายที่จะได้เป็นพระพุทธเจ้าโปรดโลกทุกพระองค์ กาลเวลาอันยาวนานผ่านไปจนถึงปัจจุบันนี้พระโพธิสัตว์ลูกแม่กาเผือกต้นปฐมกัปป์ก็ได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า โปรดโลกไปแล้วถึง ๕ พระองค์ ตามลำดับดังนี้คือ

๑. พระกกุสันโธพุทธเจ้า

เมื่อสมัย เป็นพระโพธิสัตว์ หลังจากนั้น ๘ อสงไขยแสนกัปป์ ได้สร้างบารมีกับพระพุทธเจ้าอีกประมาณ ๓๗,๐๒๔ พระองค์ เป็นศรัทธาพุทธเจ้า อายุไขย ๔๐,๐๐๐ พรรษา มีเขมวตีนครของพระเจ้าเขมะ เป็นราชธานี พระสรีระสูง ๔๐ ศอก หรือ ๒๐ เมตร บำเพ็ญทุกกิริยาชาติสุดท้าย ๑๐ เดือน พุทธรังสีสร้าน ไปไกล ๑๐ โยชน์ (๑๖๐ กิโลเมตร)

คุณแม่บัวสอน ศิริจันทร์ สร้างถวาย

๒. พระโกนาคมโนพุทธเจ้า

หลังจากได้รับพุทธพยากรณ์เป็นครั้งแรกจากพระพุทธเจ้า เมื่อสมัยเป็นพระโพธิสัตว์หลังจากนั้น ๘ อสงไขยแสนกัปป์ ได้สร้างบารมีกับพระพุทธเจ้าอีกประมาณ ๓๗,๐๒๔ พระองค์ เป็นศรัทธาพุทธเจ้า อายุไขย ๓๐,๐๐๐ พรรษา มีโสภวตีนคร ของพระเจ้าโสภะ เป็นราชธานี พระสรีระสูง ๓๐ ศอก หรือ ๑๕ เมตร บำเพ็ญทุกกิริยาชาติสุดท้าย ๑ เดือน พุทธรังสีสร้านไปไกล ตามแต่พระประสงค์

คุณสิรินยา เลาหะวนิชย์ สร้างถวาย

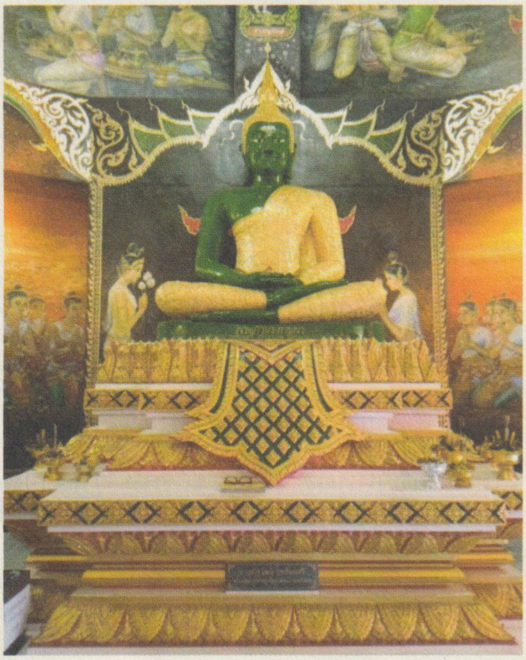
๓. พระกัสสโปพุทธเจ้า

หลังจากได้รับพุทธพยากรณ์เป็นครั้งแรกจากพระพุทธเจ้า เมื่อสมัยเป็นพระโพธิสัตว์ หลังจากนั้น ๘ อสงไขยแสนกัปป์ ได้สร้างบารมี กับพระพุทธเจ้าอีกประมาณ ๓๗,๐๒๔ พระองค์ เป็นศรัทธาพุทธเจ้า อายุไขย ๒๐,๐๐๐ พรรษา มีพาราณสีนคร ของพระเจ้ากิงกิ เป็นราชธานี พระสรีระสูง ๒๐ ศอก หรือ ๑๐ เมตร บำเพ็ญทุกกิริยาชาติสุดท้าย ๗ วัน พุทธรังสีสร้านไปไกล ตามแต่พระประสงค์

คุณวีระวรรณ - คุณสัตยาลักษณ์ อนุกูล สร้างถวาย

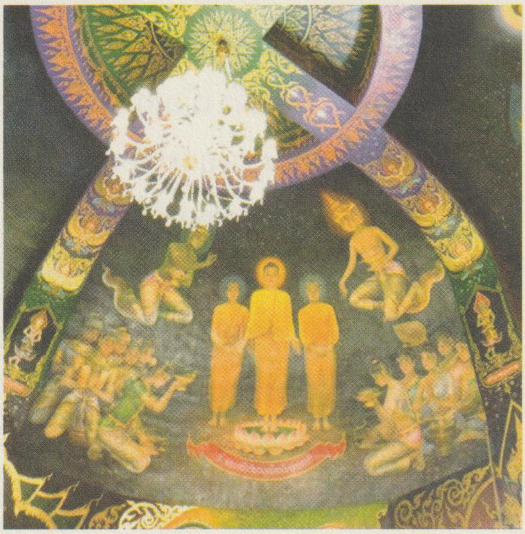
๔. พระศากยมุนีโคตโมพุทธเจ้า (องค์ปัจจุบัน)

เมื่อสมัยเป็นพระโพธิสัตว์หลังจากนั้น ๔ อสงไขยแสนกัปป์ ได้สร้างบารมีกับพระพุทธเจ้าอีก ๒๔ พระองค์ ซึ่งน้อยมากเป็นปัญญาพุทธเจ้า อายุไขย ๘๐ พรรษา มีกบิลพัสดุ์นครของพระเจ้าสุทโธทนะเป็นราชธานี พระสรีระสูง ๔ ศอก หรือ ๒ เมตร บำเพ็ญทุกกิริยาชาติสุดท้าย ๖ ปี พุทธรังสีสร้านไป ข้างละ ๑ วา เป็นปกติ

นายณัฐวัฒน์ ฤทธิมนตรี สร้างถวาย

๕. พระศรีอริยเมตไตรโยพุทธเจ้า

หลังจากได้รับพุทธพยากรณ์เป็นครั้งแรกจากพระพุทธเจ้า เมื่อสมัยเป็นพระโพธิสัตว์หลังจากนั้น ๑๖ อสงไขยแสนกัปป์ ได้สร้างบารมีกับพระพุทธเจ้าอีกประมาณ ๔๗๗,๐๒๙ พระองค์ เป็นวิริยะพุทธเจ้า อายุไขย ๘๐,๐๐๐ พรรษา พระสรีระสูง ๘๐ ศอก หรือ ๔๐ เมตร บำเพ็ญทุกกิริยาชาติสุดท้าย ๗ วัน พุทธรังสีสร้านไปไกลยังกำหนดไม่ได้

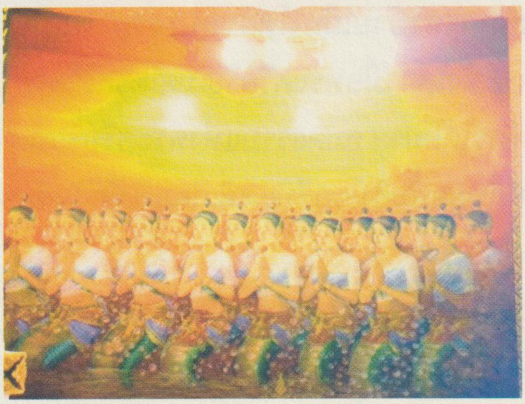
ผ.อ.บุญโฮม - อ.ชลชญา พวงเพชร
พร้อมบุตรหลาน สร้างถวาย

ส่วนพระโพธิสัตว์องค์ที่ ๕ อันเป็นลูกองค์สุดท้ายของแม่กาเผือกคือ พระศรีอริยเมตไตรย จักเป็นพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๕ ในภัทรกัปนี้จะมีอายุถึง ๘ หมื่นปี ในยุคของพระศรีอริยเมตไตรยนั้น สภาพสังคมมนุษย์โลกจะอุดมสมบูรณ์พูนสุขมาก เพราะผู้คนมีศีลธรรมอยู่ด้วยกันได้เมตตาธรรม มีศีล ๕ บริสุทธิ์ ทุกคนจึงมีทรัพย์สมบัติมาก มีอายุยืนยาว ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ มีรูปร่างสวยสดงดงาม หน้าตาผ่องใสเบิกบานด้วยกันหมด เพราะผู้คนในยุคนั้นได้สร้างบุญบารมี ให้ทาน รักษาศีล ภาวนา กันมาสมบูรณ์ดีหมดและเพราะพระบารมีของพระพุทธเจ้าศรีอริยเมตไตรยที่สั่งสมบารมี เพื่อความสันติสุขของโลกซึ่งมีพระเจ้าสังขบรมจักรพรรดิทรงปกครองบ้านเมืองโดยชอบธรรม ในเมืองเกตุมดีนคร แผ่ธรรมจักรพรรดิให้คนรักษาศีล ๕ ทั้งโลก เมื่อพระศรีอริยเมตไตรยได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแล้ว ผู้คนจึงได้ฟังพระธรรมจักรได้ดื่มรส อมตธรรมแห่งพระศรีอริยเมตไตรย ได้บรรลุเข้าถึงสวรรค์นิพพานโดยแท้ ผู้คนในยุคนั้นจึงโชคดีที่สุดที่เกิดมาเพื่อสันติสุขเข้าถึง ศีลธรรมอันดีงามทั้งหมด

ขอให้ทุกคนจงพากเพียร ให้ทาน รักษาศีล ภาวนา จะได้ไปเกิดในพระศาสนาพระศรีอาริย์ หากเข้าสู่นิพพานยุคนี้ยังไม่ได้ ท่านก็ยังมีโอกาสได้พบพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่งอย่างแน่นอน คือพระศรีอริยเมตไตรยลูกแม่กาเผือกองค์สุดท้าย การเกิดมาพบพระพุทธศาสนาเป็นของหายาก การเกิดมาพบพระพุทธเจ้าก็แสนยาก บางครั้งโลกนี้ว่างจากพระพุทธเจ้าเป็นล้านปีสัตว์โลกไม่มีโอกาสเห็นหนทางพระนิพพานเลย ขอให้พวกเราอย่าได้ประมาท จงหมั่นขยันสร้างบุญบารมี ด้วยการให้ทาน รักษาศีล ภาวนา ทำนุบำรุง รักษาพระพุทธศาสนา ก็จะเข้าถึงศีลธรรม สันติสุข ได้ทุกคนและได้ร่วมสายบุญบารมีพระพุทธเจ้า

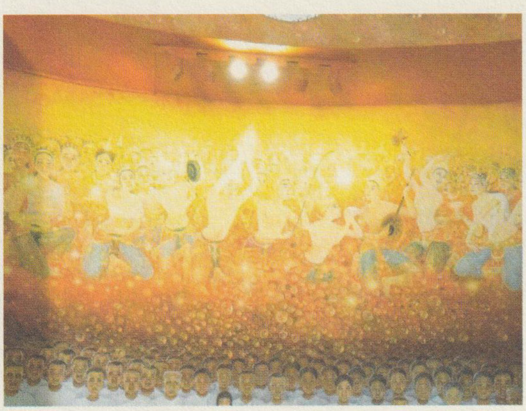
คุณกัลยา แซ่เลี้ยว
สร้างถวาย

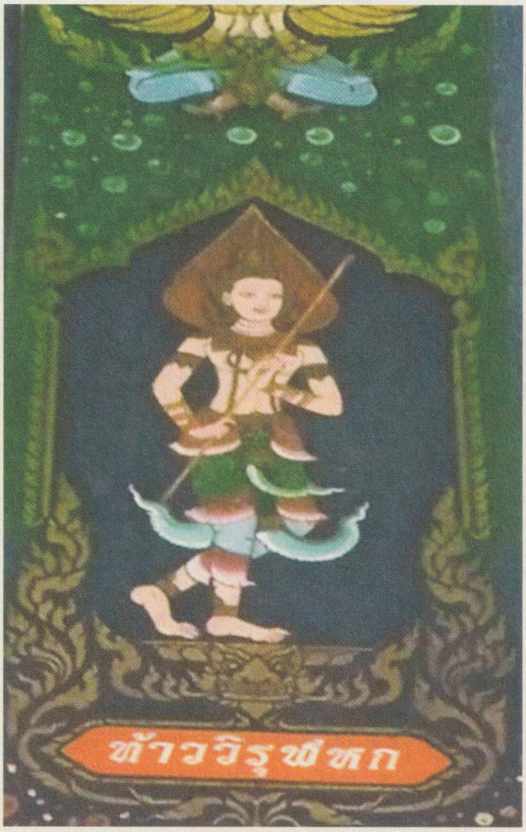
คุณปลื้มจิตร สิมานุรักษ์
สร้างถวาย

คุณยายวิระกุล อ่อนคำลุน
พร้อมคอรบครัว สร้างถวาย

ศรัทธาภาพล่าง
นายอำเภอสรชาย ครองยุทธ
พ.ต.อ.รณชัย ครองยุทธ
และคอรบครัว สร้างถวาย

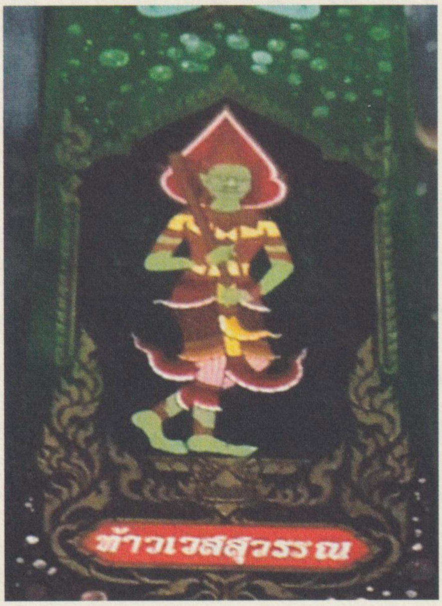
ท้าววิรุฬหก

หนึ่งในสี่ผู้ปกครองสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา ซึ่งเป็นชั้นล่างสุดในฉกามาพจรเป็นเทพเจ้าผู้ปกครอง ทิศใต้ของเขาพระสุเมรุ ซึ่งเป็นใหญ่ในหมู่ หมู่ครุฑมีเทพกลุ่มกุมภัณฑ์เป็นบริวาร มีรูปร่างท้องป่อง พุงใหญ่ ขาสั้น กำยำล่ำสันตามความเชื่อบางคติ จะพบได้ว่าท้าววิรุฬหกคือ ผู้ปกครองครุฑและนก

ท้าววิรูปักษ์

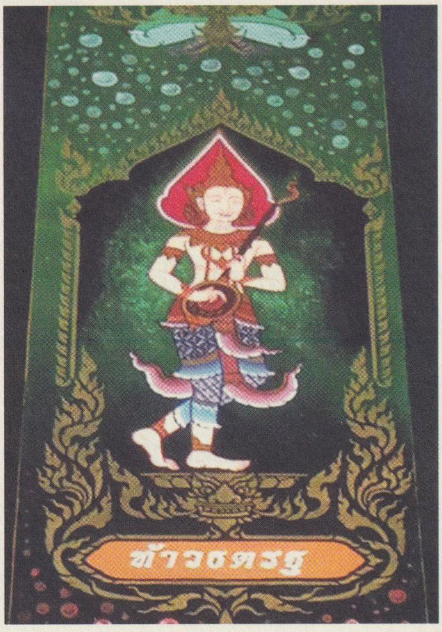
เป็นหนึ่งในสี่จาตุมหาราชผู้ปกครองทิศตะวันตก และเป็นเทพเจ้าแห่งนาคทั้งปวง (แต่ทรงเป็นเทวดาที่เป็นเจ้าแห่งนาค มิใช่เผ่าพันธุ์นาค แต่อย่างใด) นอกจากนี้ยังมีกล่าวถึงในขันธปริตร(โบราณเรียกพระปริตรกันงู) บทสวดเจ็ดตำนาน สวดเพื่อให้สวัสดิภาพจากพวกสัตว์มีพิษทั้งหลาย เพราะท้าวมหาราชพระองค์นี้ทรงมีนาคเป็นบริวาร

ท้าวเวสวัณ หรือท้าวเวสสุวรรณ

ท้าวเวสสุวรรณ เป็นเทพเจ้าแห่งยักษ์เป็นหนึ่งในจาตุมหาราช ผู้คุ้มครองและดูแลโลกมนุษย์ สถิตอยู่บนสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา ในรามเกียรติ์เป็นโอรสของท้าวลัสเตียนกับนางศรีสุมณฑา มีพระอนุชาคือ ท้าวกุเปรัน ท้าววัสวตีวัณ (เจ้าแห่งสวรรค์ชั้นที่ ๖) ทรงอิทธิฤทธิ์อานุภาพมาก เคยตัดเศียรของท้าวราวัณขาดไป ๑ เศียร ครองโลกบาลทิศเหนือ ท้าวเวสวัณ คือท้าวกุเวรในศาสนาฮินดู

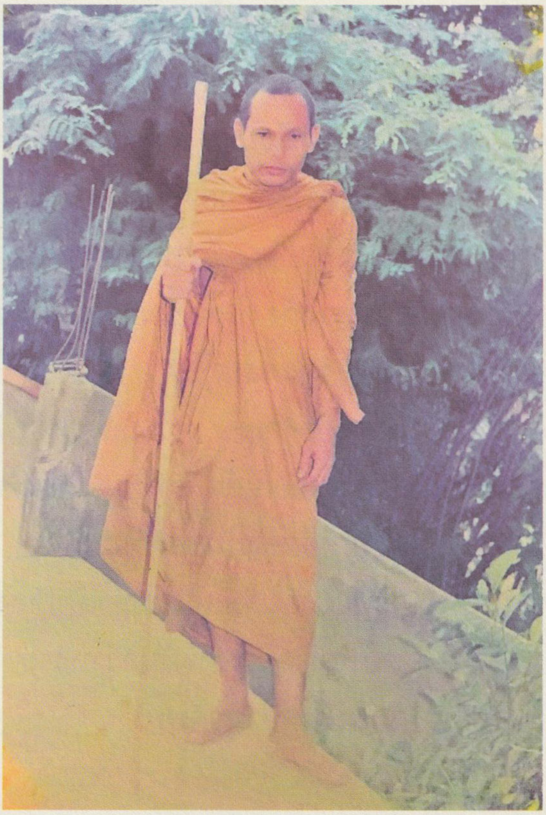
คนไทยโบราณนิยมนำผ้ายันต์รูปยักษ์ผูกไว้ที่หัวเตียงเด็กเพื่อป้องกันวิญญาณชั่วร้ายไม่ให้มารังควาน แก่เด็ก ท้าวกุเวรองค์นี้มีกล่าวถึงในอาฏานาฏิยปริตรว่า นำเทวดาในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกามาเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าและได้ถวายสัตย์ที่จะดูแลพระพุทธเจ้าและเหล่าสาวกไม่ให้ยักษ์หรือบริวาร อื่น ๆ ของท้าวจตุโลกบาลไปรังควาน

ท้าวธตรฐมหาราช

ท้าวธตรฐมหาราช ประจำทิศตะวันออก ปกครองเหล่าคนธรรพ์ และวิทยาธรรวมถึงนางไม้นางอัปสรทั้งหลายตามคติพุทธ ถือจักร หมายถึงพระเดชและยังเป็นนัยยะ แห่งการบันดาลฟ้าผ่า เนื่องจากเหล่าอากาสเทวดา ก็อยู่ใต้การปกครองของท่าน ไทยเรานิยมขอพรเรื่องฝนฟ้าอากาศ ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับลมฟ้าอากาศทั้งปวง ตามคติพราหมณ์-ตันตระ บูชาเพื่อขอความสนุกนานรื่นเริงในชีวิต (คนธรรพ์เป็นเทวดาที่เด่นด้านดนตรี มักถูกเชิญไป ขับกล่อม เทวาทั้งหลาย) ภายหลังจากที่ท้าวธตรฐมหาราชได้ปวารณาตัวเพื่อรับใช้พระพุทธศาสนาแล้วนั้น พระพุทธองค์ทรงมอบหมายให้ท่านมีหน้าที่ในการคุ้มครองอาณาจักรหรือดินแดนใด ๆ ที่นับถือในพระพุทธศาสนาให้มีแต่ความสงบสุขและร่มเย็น

หลวงปู่บุญรอดฝากให้ทุก ๆ ท่าน

พ.ศ. ๒๕๖๓	ตามมาติด ๆ
โรคโควิด ๑๙	ตามมาทัน
คนหวั่นไหวกลัวกัน	ทั่วทั้งโลก
ทั้งบนบก	ทั้งทะเลแก้ไม่ทัน
หมอหวั่นไหว	คนจะตายทั่วโลก
ไม่ต้องโศก	เรามีดีสติมั่น
ทำความเพียร	เราเรียนรู้ให้รู้จริง
ให้มีสติปัญญา	รักษาตน
ทุก ๆ คนทั่วโลก	ให้ทำบุญ
เพื่อเป็นทุน	ต่อสู้โรคโควิดร้ายให้หายไป

“ผญาหลวงปู่รอด”

เห็นว่าได้ขี่ซ้าง กั้งห่มเป็นพญา
อย่าสิลืมซาวนา ผู้ขี่ควายคอนกล้า
(บ่าวอย่าลืมนาย นายอย่าลืมบ่าว)
เห็นว่าดำขี้หลี่ อย่าฟ้าวขี่เฮือกาย
เห็นว่าดำคอยลอย อย่าฟ้าวพายเฮือเว้น
บัดห่าเฮือเจ้าคาแก้ง ดำคอยลอยยังสิได้ยู้ซ่อย
(ไม่ดูถูกดูแคลนกัน)
บัดห่าเฮือคาแก้ง เกวียนเห็นให้เกวียนแก่
บัดห่าแม่น้ำขั้น เฮือสิได้แก่เกวียน.... ซั้นหล่า
(ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน)
เอาหินมาคั้นส้ม เอาลมมาเป็นตองห่อ
เอาแดดมาเป็นตอกกิ้ว ยังสิมั่นกว่าหวาย
(แสดงถึงความอดทน)

ดร.คนธรรมดาเขียน
วัดกุดคูณ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๖๓

คำคมวัดกุดคูณ

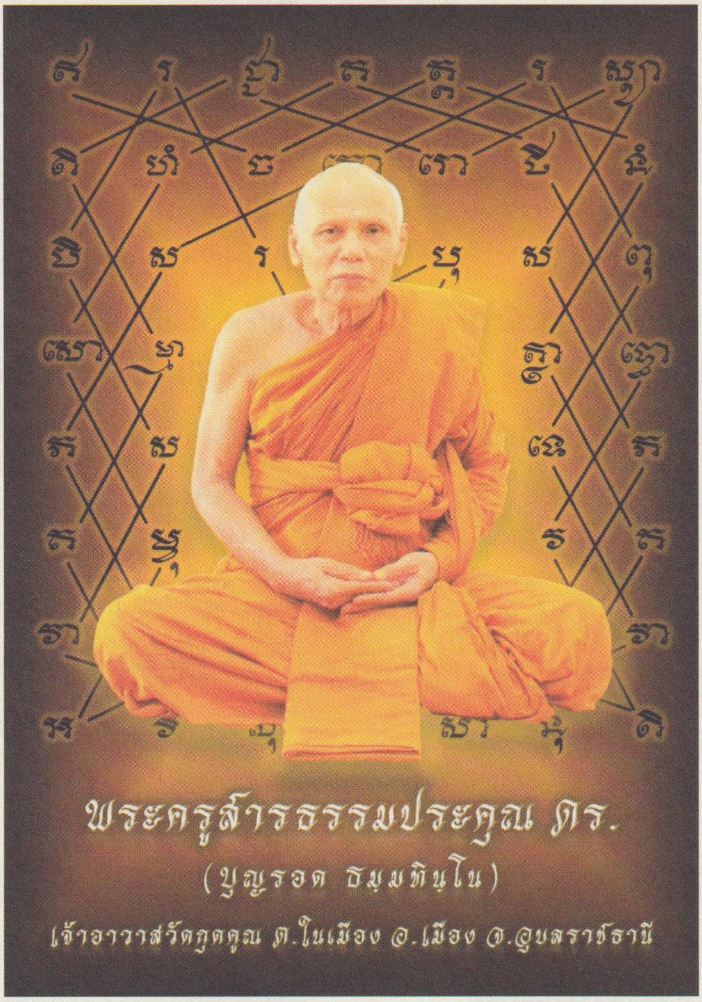
กุด คนอีสาน เรียกว่าหนองน้ำ ที่ไม่ใหญ่ ไม่ยาวเกินไป
มีปลาชุกชุมอุดม เป็นที่อุดมสมบูรณ์
สมัยก่อนมีต้นคูณอยู่รอบ ฝูงปลาคาบดอกคูณ บูชาพระธาตุเจดีย์
ศรีธรรมคูณ เพื่อบูชา พระบรมสารีริกธาตุ
หน้าอัศจรรย์ แม้ปลายังไหว้ สมคำล้ำลือ บันลือโลก
มนุษย์ทั้งโลก ได้อาศัย จะไปในทิศทั้ง ๔ ก็วอนหา
เพื่อความเป็น มงคลแก่ชีวิต เนระมิต ให้แจ้งสว่างตา
นานามนุษย์ทั่วโลก ไม่ต้องโศกศัลย์นิรันดร

ดร.คนธรรมดาเขียน
วัดกุดคูณ จังหวัดอุบลราชธานี
๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ดูข่าวทีวีทุกวี่ทุกวัน ดูแล้วเห็นหมอทำงานหนักจริง ๆ
ทั้งวี่ทั้งวันหมอไม่ได้พักผ่อน ถ้าทำงานหย่อนผู้บังคับบัญชาก็จะว่าให้
ทำอย่างไรถึงถูกใจเจ้านาย ถ้าทำให้พ่ายกลัวคนไข้จะตาย
แต่ใจกายไม่หน่าย เพราะเป็นงานอาชีพตน

ดร.คนธรรมดาเขียน
วัดกุดคูณ จังหวัดอุบลราชธานี
๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

นิทานธรรมะ

ปุพฺเพ ทานาทิกํ ทิตฺวา อิทานิ ลภติ สุขํ
มูเลว สิญฺจิตํ อคฺเค จ ผลทายกํ
ให้ทานเป็นต้นก่อน จึงได้สุขบัดนี้ เหมือนรดน้ำที่โคน ให้ผลที่ปลาย

โดย

พระครูสารธรรมประคุณ

เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

ต.ในเมือง เขต ๒ อ.เมืองอุบลราชธานี จ.อุบลราชธานี

นิทานธรรมะ
เรื่อง สามเณรน้อยอุปัฏฐากพระอาจารย์

พระอาจารย์อยู่ปฏิบัติธรรมวินัยอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่ง มีสามเณรรูปหนึ่ง สามเณรรูปนี้ ไม่ปรากฏชื่อในตำนาน สามเณรน้อยมีความศรัทธากับพระอาจารย์เปี่ยมไปด้วยจิตใจเต็มร้อย ได้อุปัฏฐากพระอาจารย์ดีเสมอมา ไม่ได้มีการขาดกิจวัตร ทำวัตรสวดมนต์เจริญเมตตาภาวนา นั่งสมาธิกรรมฐานอยู่เป็นประจำ

อยู่มาวันหนึ่ง พระอาจารย์ให้สามเณรน้อยเข้าพบ พระอาจารย์กล่าวขึ้นว่า "สามเณรน้อยเอ๋ย อีกไม่กี่วันเธอจะตายนะเณรน้อย อย่างเร็ว ๗ วัน อย่างช้า ๑๕ วัน" สามเณรน้อยเมื่อได้ฟังอย่างนั้น ด้วยความตกใจสะดุ้งกลัวสุดหัวใจ แต่พระอาจารย์มองหน้าสามเณรน้อยด้วยความเปี่ยมไปด้วยเมตตา อยู่มาไม่นานวัน สามเณรน้อยก็คิดในใจว่า พระอาจารย์ของเรานี้ปฏิบัติธรรมกรรมฐาน จนได้ฌานรู้ล่วงหน้าได้ จึงพูดอย่างนั้น สามเณรน้อยจึงรีบเร่งทำแต่คุณงามความดีไม่มีหยุดหย่อน แม้ชีวิตร่างกายจะตายไป ก็ให้เหลือแต่ความดีไว้บ้าง ต่อมาในวันหนึ่งสามเณรน้อยคิดได้ว่า ๙ เราจะตาย ๑๐ เราจะตาย ให้เราไปลาโยมบิดา มารดาเสียก่อน เราถึงจะกลับมาตาย ก่อนจะถึง ๑๕ วัน สามเณรน้อยก็นุ่งห่มจีวรเป็นปริมณฑลมุ่งสู่ที่พักพระอาจารย์ คือ ถ้ำปฏิบัติธรรมไปกราบลาพระอาจารย์ว่า เกล้ากระผมจะลาพระอาจารย์ไปเยี่ยมโยมบิดา มารดา พระอาจารย์เลยถามว่า จะไปเยี่ยมท่านทำไมเณรน้อย เณรน้อยตอบพระอาจารย์ด้วยความเคารพว่า ก่อนจะถึง ๗ วัน ๑๕ วัน เกล้ากระผมต้องตายแน่นอน กระผมจะไปลาโยมบิดา มารดา เพื่อกลับมาตายครับกระผม ผู้เป็นพระอาจารย์ก็อมยิ้มนิด ๆ ท่านบอกว่า โชคดีนะเณรน้อย สามเณรน้อยก็ได้เตรียมกลด บาตร และเครื่องบริขารเพื่อการเดินทาง

เมื่อเดินทางไปถึงระยะหนึ่ง ประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ไปพบหนองน้ำแห่งหนึ่งที่เต็มไปด้วยสัตว์น้ำหลากหลายชนิดที่กำลังใกล้ตายแหล่มิตายแหล่ เพราะน้ำใกล้จะแห้งหมดแล้ว สามเณรน้อยคิดในใจว่า ชีวิตของสัตว์พวกนี้เหมือนกับชีวิตของข้าพเจ้า ดังที่พระอาจารย์ได้ทำนายไว้ สามเณรน้อยพูดในใจ ข้าพเจ้าจะตายก็ช่าง แต่ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือสัตว์พวกนี้ให้พ้นภัย สามเณรน้อยมองไปข้างหน้าเห็นป่าไม้เขียวใหญ่อยู่ข้างหน้า

คงจะมีแม่น้ำใหญ่แน่นอน ข้าพเจ้าจะเอาสัตว์พวกนี้ไปปล่อยลงในแม่น้ำให้พ้นจากความตาย สามเณรน้อยก็เตรียมบาตร บริขารเดินทาง เก็บสัตว์น้ำ คือ ปลาตัวที่พอจะช่วยได้ ก็หิ้วหามไปข้างหน้า พอดีได้ไปพบแม่น้ำใหญ่จริง ๆ ก่อนที่สามเณรน้อยได้ปล่อยปลาลงในแม่น้ำ ได้อธิฐานในใจว่า สาธุ สาธุ สาธุ แม้ว่าข้าพเจ้าจะตายจริง ๆ ก็ขอให้ชีวิตปลาพวกนี้ไม่ตายเทอญ สามเณรน้อยก็ปล่อยปลาลงในแม่น้ำ ปลาพวกนั้นก็ดีใจแหวกว่ายน้ำไปมาด้วยความสบาย

สามเณรน้อยก็เดินไปข้างหน้าต่อ เดินไปได้ระยะหนึ่ง ก็ได้พบป่าละเมาะแห่งหนึ่ง สามเณรน้อยก็มองไปเห็นกระต่ายน้อยตัวหนึ่งติดแห้วนายพรานอยู่ แต่กระต่ายตัวนั้นยังไม่ตาย สามเณรน้อย จะไปจับออกจากแห้วนายพรานก็กลัวผิดศีล ก็คิดสงสารกระต่ายอยู่พักหนึ่ง สามเณรน้อยก็เลยนั่งสมาธิกรรมฐานแผ่เมตตาในใจว่า สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงอย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย จงอยู่เป็นสุขเป็นสุขเถิด ประมาณ ๕ นาที กระต่ายก็หลุดออกจากแห้วนายพราน กระต่ายน้อยก็รอดตาย น่าอัศจรรย์จริง ๆ บุญกรรมธรรมแต่งแจ้งสว่างมีจริง สามเณรน้อยก็เดินทางต่อไปอีก

ใกล้จะถึงบ้านโยมบิดา มารดา ประมาณ ๕๐ กิโลเมตร สามเณรน้อยก็เดินไปเห็น หลักประจำเมือง เป็นเสาสี่เหลี่ยม จารึกหลักบ้านหลักเมือง แต่เสานั้นมันไม่ตรงมันเอียง ๆ จะล้มบ้างไม่ล้มบ้าง สามเณรน้อยก็ได้อุทานขึ้นว่า คนในบ้านนี้เมืองนี้ คงจะคดในข้องอในกระดูก ไม่มีความสามัคคีกันหรือไรหนอ หลักบ้านเมืองจึงได้เอียง สามเณรน้อยก็ได้ใช้สติปัญญาอุตสาหะสามารถ จึงยกเสาขึ้นให้ตรงตามเดิม สามเณรน้อยก็ดีใจที่ช่วยยกเสาบ้านเสาเมืองให้ดีเหมือนเดิม

สามเณรน้อยก็เดินไปใกล้จะถึงบ้านโยมบิดา มารดา ก็ไปพบวัดหนึ่ง มีหลวงตาประจำอยู่ รูปเดียว สามเณรน้อยก็เข้าไปกราบหลวงตา แล้วถามหลวงตาว่า อยู่รูปเดียวหรือครับกระผม หลวงตาตอบว่า หลวงตาอยู่รูปเดียวสามเณรน้อย สามเณรน้อยมองไปรอบ ๆ วัดก็ได้สังเกตเห็นต้นไม้แห้งเหี่ยวใกล้จะตายแหล่มิตายแหล่และมีหนองน้ำอยู่ใกล้ ๆ สามเณรน้อยจึงขออนุญาต หลวงตาว่า กระผมขออนุญาตรดน้ำต้นโพธิ์ได้ไหมครับ หลวงตาก็บอกว่า ตามสบายเลยสามเณรน้อย แต่ก่อนที่สามเณรน้อยจะรดน้ำต้นโพธิ์นั้นได้อธิษฐานในใจว่า ขอให้ต้นศรีมหาโพธิ์จงงอกงามไพบูลย์ ร่มเย็นในพระพุทธศาสนาต่อไป สามเณรน้อยก็ได้ตักน้ำเทลงในโคนต้นโพธิ์ด้วยความศรัทธาแก่กล้า

สามเณรน้อยก็ได้กราบลาหลวงตา เดินทางต่อไปจนถึงบ้านโยมบิดา มารดา พอโยมบิดาเห็นสามเณรน้อยก็รีบปูอาสนะและเอาน้ำเย็นมาถวาย แล้วโยมบิดา มารดา กล่าวขึ้นว่า สามเณรน้อยตั้งแต่สามเณรน้อยได้ไปอุปัฏฐากพระอาจารย์ก็ไม่เห็นสามเณรน้อยมาเยี่ยมรีบด่วนอย่างนี้เลย สามเณรน้อยเลยกล่าวขึ้นว่า ขอโยมบิดา มารดา จงสบายใจ อาตมา มาครั้งนี้จะมาลาโยมบิดา มารดา กลับไปตาย โยมบิดา มารดา ได้ยินดังนั้นก็ตกใจ เลยถามสามเณรน้อยว่า จะตายเรื่องอะไร สามเณรน้อยก็บอกท่านว่า พระอาจารย์ทรงฌานทำนายว่า สามเณรน้อยนี้จะตายอย่างเร็ว ๗ วัน ๑๕ วัน โยมบิดา มารดา ก็มีศรัทธากับพระอาจารย์จึงพูดว่า แล้วแต่เวรแต่กรรมเถิดสามเณรน้อย คนเราทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน สามเณรน้อย ได้ฟังโยมบิดา มารดา พูดอย่างนั้นก็สบายใจ พอรุ่งเช้าในวันต่อมาโยมบิดา มารดา ก็ได้อังคาดอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ได้เวลาพอสมควร สามเณรน้อยก็ได้ร่ำลาโยมบิดา มารดา กลับไปที่ถ้ำปฏิบัติธรรมเพื่อจะกลับไปอุปัฏฐากพระอาจารย์ต่อไป

สามเณรน้อยก็ได้เดินทางออกจากบ้านผู้บังเกิดเกล้า มาถึงวัดก็เห็นต้นโพธิ์เขียวชอุ่ม มาถึงหลักเมืองก็เห็นเสาหลักเมืองตรงฉิน มาดูเหตุการณ์ที่ได้อธิษฐานให้กระต่ายหลุดออกจากแห้วของนายพรานก็สบายใจ เดินทางมาถึงแม่น้ำใหญ่ที่ได้ปล่อยปลา เห็นฝูงปลาแหวกว่ายอยู่ไปมา เดินทางมาระยะหนึ่งก็ถึงถ้ำปฏิบัติธรรม ก็เข้าไปกราบพระอาจารย์ พระอาจารย์จึงได้ถามว่า กลับมาแล้วหรือสามเณรน้อย สามเณรน้อยก็ตอบว่า ข้าน้อยกลับมาแล้วกระผม พระอาจารย์ก็สั่งให้สามเณรน้อยพักผ่อนตามอัธยาศัย สามเณรน้อยก็ได้อุปัฏฐากพระอาจารย์เรื่อยมา สามเณรน้อยอยู่มาได้ ๑๕ วัน พอดี สามเณรน้อยเกิดความสงสัยเลยไปกราบถามพระอาจารย์ว่า กระผมจะตายภายใน ๑๕ วัน แต่ทำไมกระผมถึงยังไม่ตาย พระอาจารย์เลยตอบขึ้นว่า สามเณรน้อยไปเยี่ยมโยมบิดา มารดา ครั้งนี้ทำให้เธอได้ทำบุญอย่างมหาศาล บุญบารมีเหล่านั้นแหละคุ้มครองรักษาสามเณรน้อยถึงไม่ตาย เธอจะมีอายุถึง ๑๒๐ ปี เธอจะล่วงไปเหมือนนางวิสาขามหาอุบาสิกา ผู้มีลาภมาก ผู้มีอายุมาก ผู้มีความงามมากกว่าคนในโลก ผู้มีบริวารมาก

นิทานเรื่องนี้เป็นธรรมสอนใจให้ทุก ๆ คนมีความเมตตา เอื้ออาทรต่อกัน

ปาปานัง อะกะระนัง สุขัง

การไม่ทำบาปย่อมนำสุขมาให้ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้ ฯ

พิธีทำกรรมฐานให้ถูกจริตแต่ละบุคคล

คำภาวนา ต้องภาวนาเอาคำภาวนาบทใดบทหนึ่งมาเป็นอารมณ์ เมื่อภาวนาถูกจริตของตนเองแล้วเกิดสมาธิได้ดี เกิดความพ้นทุกข์ มุ่งตรงต่อพระนิพพาน ฉันใดก็ฉันนั้น เช่น คนทั้ง ๔ ภาค จะเดินทางเข้ากรุงเทพ ฯ แต่ละคนจะเดินทางเข้ากรุงเทพ ฯ ต่างกัน

๑. เดินทางเท้า
๒. เดินทางรถยนต์
๓. เดินทางรถไฟ
๔. เดินทางเครื่องบิน
๕. เดินทางเรือ

จุดมุ่งหมายถึงกรุงเทพ ฯ เหมือนกัน การทำกรรมฐานก็เหมือนกันจะภาวนาในคาถาบทใด บทหนึ่ง และให้ถนัดและถูกจริตของตนเอง การภาวนาจะได้ผลดี จะภาวนา พุธโธ,ธัมโม,สังโฆ, ยุบหนอ,พองหนอ,สัมมาอรหัง,นะมะพะทะ, คาถาใดก็ได้ในกรรมฐาน ๔๐ วิธี เมื่อเกิดสมาธิได้ดี เป็นอันว่าทำกรรมฐานใช้ได้ผล เรียกว่าทำกรรมฐานถูกจริตของตน

หมายเหตุ การทำกรรมฐานจะถึงซึ่งพระนิพพานหรือไม่นั้น ขอให้นักปฏิบัติธรรมจงเจริญภาวนากรรมฐานอยู่เป็นนิตย์จะเกิดสมาธิไปเอง

วิธีปฏิบัติกรรมฐานแบบย่อ
ยืน เดิน นั่ง นอน

วิธียืน ยืนให้ตรง ก้มเงยหน้าพอดี มือซ้ายแบคว่ำทับสะดือ มือขวาแบทับมือซ้าย ภาวนา หายใจเข้า พุท หายใจออก โธ หรือจะภาวนากัมมัฏฐาน ๕ ก็ได้ คือ เกสา โลมา นะขา ทันตา ตะโจ ตะโจ ทันตา นะขา โลมา เกสา ภาวนาจนกว่าจะหยุดการยืน เวลาพอประมาณ มากน้อยตามความต้องการ

วิธีเดิน เดินก้าวขาขวาออกเหยียบถึงพื้น ภาวนา พุท ก้าวขาซ้ายออกเหยียบพื้น ภาวนา โธ ตามหลักครูบาอาจารย์ ท่านสอนระยะกำหนดการเดิน ๒๕ ก้าว พอเดินถึงกำหนด ๒๕ ก้าว แล้วให้กลับหันทางขวา แล้วยืนตรง เดินกลับไปกลับมา จนครบกำหนดเวลาที่เราเดิน พอประมาณมากน้อยตามความต้องการ

วิธีนั่ง นั่งตั้งตัวให้ตรง ดำรงสติของเราให้มั่น อย่าก้มหน้าเกินไป อย่าเงยหน้าเกินไป ให้ตั้งอยู่ในท่าพอดี มือขวาทับมือซ้าย หงายมือขึ้น หัวแม่มือชนกัน หลับตาตามธรรมชาติ ไม่บีบตามากเกินไปจนเกิดความหงุดหงิด ให้ภาวนาหายใจเข้า ปล่อยลมหายใจตามธรรมชาติ หายใจเข้าก็รู้ หายใจออกก็รู้ หรือจะภาวนา หายใจเข้า พุท หายใจออก โธ อย่างนี้ก็ได้

วิธีนอน นอนไสยาสน์ โดยการนอนตะแคงขวา มือขวาค้ำขมับขวา มือซ้ายเหยียดตามขาซ้าย ขาซ้ายเหยียดทับขาขวา หลับตาภาวนา หายใจเข้านึกในใจพุท หายใจออกนึกในใจ โธ

หมายเหตุ

ทำกรรมฐานอย่างน้อย ถ้าไม่มีเวลามาก ๑๐ นาที อย่างกลาง ๓๐ นาที อย่างมาก ๖๐ นาที หรือมากกว่านั้น การทำกรรมฐาน สมาธิเป็นการดีได้กุศล จะมีความฉลาดมาก คำภาวนาทุกกิริยาบท ภาวนาไม่ออกเสียง ภาวนาในใจ

พระครูสารธรรมประคุณ
เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ
ต.ในเมือง เขต ๒ อ.เมืองอุบลราชธานี จ.อุบลราชธานี

คาถาเงินล้าน

ตั้งนโม ๓ จบ

นาสังสิโม	
พรหมา จะ มะหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ	คาถาปัดอุสรรค
พรหมา จะ มะหาเทวา อะภิลาภา ภะวันตุเม	คาถาเงินแสน
มะหาปุญโญ มะหาลาโภ ภะวันตุเม	คาถาลาภไม่ขาดสาย
มิเตพาหุหะติ	คาถาเงินล้าน
พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระทะโย วิระโคนายัง	
วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ	
มามี มามะ พุทธัสสะ สวาโหม	คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า
สัมปะติจฉามิ	คาถาเร่งลาภให้ได้เร็ว
เพ็ง เพ็ง พาพา หาหา ฤา ฤา	

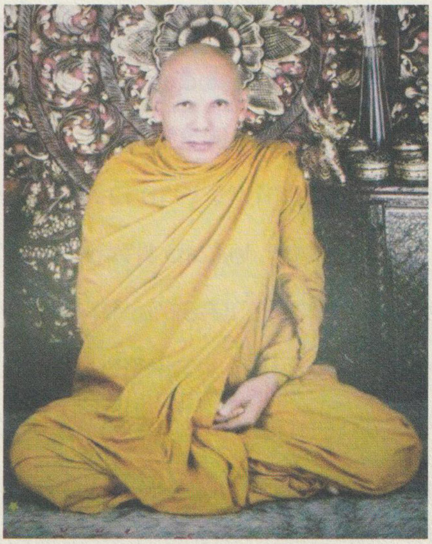
บูชา ๙ จบ ตัวคาถาต้องว่าทั้งหมด

โดย

หลวงปู่ฤาษีลิงดำ

วัดท่าซุง จังหวัดอุทัยธานี

ที่สุด

พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์) หลวงปู่บุญรอด ธมฺมทินโน เจ้าอาวาสวัดกุดคูณตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ถึงปัจจุบัน ดุจดั่งดวงดาวที่ส่องแสงแพรวพราวแห่งความสำเร็จอย่างทรงคุณค่า ด้วยพลังกายที่แข็งแกร่ง พลังใจที่เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว แววตาแหลมคม มุ่งมั่นสู่ความสำเร็จด้วยสติปัญญา ยุทธวิธีและปฏิบัติธรรมเป็นเสาหลักของชีวิตที่ปรากฏการณ์ต่อสาธารณชน ทั่วทุกสารทิศ

ครั้งหนึ่งโยมแม่วันดี บุญมา เป็นมารดาผู้บังเกิดเกล้าของพระครูสารธรรมประคุณ มาเยี่ยมพักที่วัดกุดคูณ โยมแม่วันดีมีอายุมาก สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง พระครูสารธรรมประคุณ จึงได้อาบน้ำ ชำระร่างกาย ตัดเล็บมือ เล็บเท้า ให้กับโยมแม่วันดีสะอาดเรียบร้อย และได้นำผ้าถุง เสื้อผ้าไปซักตาก

เมื่อยามเจ็บป่วย พระครูสารธรรมประคุณ เฝ้าดูแล รักษาพยาบาล เอาใจใส่โยมแม่วันดี บุญมา ที่บ้านและโรงพยาบาลอย่างใกล้ชิดจนสิ้นลมหายใจ วันหนึ่งอาการป่วยของโยมแม่วันดี หนักมาก ได้ปวดปัสสาวะ พระครูสารธรรมประคุณ อุ้มโยมแม่วันดีไปนั่งกระโถน ขับถ่ายของเสียแล้วเสร็จ อุ้มไปนอนที่เดิม ได้ปฏิบัติตนอย่างสม่ำเสมอด้วยความเมตตาธรรม และความกตัญญูกตเวที ต่อมารดาผู้บังเกิดเกล้า

พระครูสารธรรมประคุณ เป็นศิษย์ของหลวงพ่อฤาษีลิงดำ วัดท่าซุง จังหวัดอุทัยธานี เป็นพระกรรมฐาน สายมโนมยิทธิ ทำหน้าที่เป็นพระบ้านธรรมดา แต่ใจเป็นพระวัดป่าที่ไม่ธรรมดา โดยยึดหลักว่า กินน้อย นอนน้อย พูดน้อย ทำความเพียรมาก จึงเป็นพระนักคิด นักเขียน นักพัฒนา นักสถาปนิก ออกแบบงานก่อสร้าง วัดกุดคูณ วัดป่าหนองกุง

ที่พักสงฆ์บ้านกุดคูณ สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ พระบุญรอดธมฺมทินโน ได้มาสร้างที่พักสงฆ์ขนาดเล็ก ๆ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ขึ้นทะเบียนเป็นวัดที่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือว่าจากพระบุญรอด ธมฺมทินโน ประธานที่พักสงฆ์ มาเป็นพระสังฆาธิการ ระดับเจ้าอาวาส ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาสวัดราษฎร์ชั้นโท (จร.ชท.) ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้รับประทานการเลื่อนชั้นพระสังฆาธิการพระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาสวัดราษฎร์ชั้นโทเป็นชั้นเอกที่ราชทินนามเดิม (จร.ชอ.)

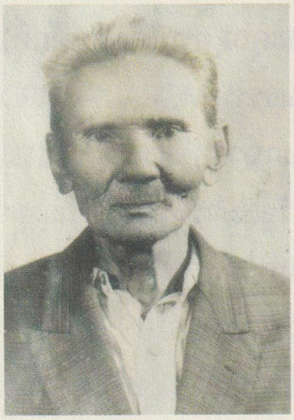
ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ พระครูสารธรรมประคุณ ได้ดำเนินการสร้างที่พักสงฆ์ป่าหนองกุงบ้านหนองกุง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี ในพื้นที่สาธารณะประโยชน์ว่างเปล่า ๒๕๐ ไร่ เริ่มจาก พระครูสารธรรมประคุณ ได้นิรมิตเห็นบอกว่าให้ไปสร้างวัดที่ไหนก็ได้ จึงปรารภกับคุณพ่อบัวพันธ์ ทาโคตร ซึ่งมีบ้านเกิดอยู่ที่บ้านหนองกุง อ.ตาลสุม จึงเห็นสมควรไปสร้างวัดอยู่ในป่าช้าและปลูกป่าจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ต้น ทางจังหวัดอุบลราชธานีได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่พักสงฆ์สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้มอบหมายให้พระถวิล ถาวโร เป็นประธานที่พักสงฆ์ป่าหนองกุง ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ วัดป่าหนองกุง (สาขาวัดหนองป่าพงที่ ๑๙๓) เป็นวัดที่ถูกต้องตามกฎหมาย เจริญรุ่งเรืองด้วยเสนาสนะและต้นไม้ใหญ่เล็กบริเวณวัดร่มรื่น เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมประจำตำบล อำเภอ จังหวัด โดยการนำของเจ้าอธิการถวิล ถาวโร เจ้าอาวาสวัดป่าหนองกุง เจ้าคณะตำบลสำโรง - หนองกุง เขต ๑ เป็นผู้ดูแลจนถึงปัจจุบัน

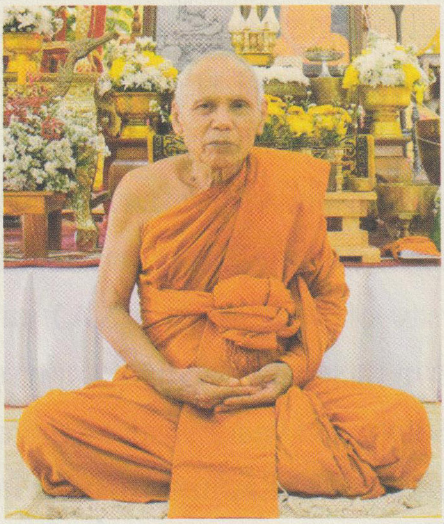
พระครูสารธรรมประคุณ เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์เป็นเลิศ โอบอ้อม อารี วจีไพเราะอ่อนหวาน ซาบซึ้งตรึงใจ แก่ญาติโยมที่มากราบไหว้ แวะเยี่ยม ที่วาจาเรียกขาน ยกย่องให้เกียรติแก่ญาติโยม เป็น**คุณหญิง คุณนาย เศรษฐี ร่ำรวย ๆ** ทุกคนได้รับคำชมกลับไปอย่างอิ่มเอิบ

พระครูสารธรรมประคุณ ให้การสงเคราะห์ทรัพย์สิน สิ่งของ ด้วยความเข้าใจคนเข้าใจโลก ไม่ขัดใคร เปี่ยมไปด้วยความเมตตาธรรมอย่างสูงยิ่ง พร้อมมอบทุนการศึกษาให้แก่พระภิกษุสงฆ์ สามเณร นักเรียน นักศึกษา เยาวชน ในหน่วยงานทางราชการ ชุมชนมูลนิธิ และสงเคราะห์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย แก่ญาติโยมที่ประสบอุทกภัย อัคคีภัย ในจังหวัดและต่างจังหวัดเป็นประจำทุกปี ให้การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อโรคโควิด ๑๙ และคนอนาถาคนยาก คนจน ที่เสียชีวิตมาเผาที่วัดกุดคูณ ด้วยบุญบารมี**ยิ่งให้ ยิ่งได้** ของพระครูสาร

ธรรมประคุณ แผ่กระจายไปทั่วทุกสารทิศ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จนได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิต จาก International University of Morality Florida U.S.A. เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ **เป็นพระครูสารธรรมประคุณ ดร. (กิตติมศักดิ์)** และรางวัลเกียรติคุณนานาชาติ ภายใต้โครงการส่งเสริมคนดีมีคุณธรรม MORAL AWARD ครั้งที่ ๒ "คุณธรรม คุณค่าแห่งบุคคล" จากมหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งคุณธรรม (International University of Morality At U.S.A.) และรัฐสภาระหว่างประเทศเพื่อความปลอดภัย สันติภาพ และความยุติธรรม แห่งองค์การสหประชาชาติ (International Parliament for Safety and Peace Justice - United Nations) (IPSPJ -UN) เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๕ (แต่ไม่ได้เดินทางไปรับรางวัลด้วยตนเอง) **เป็นพระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)**

ด้วยคำสอนบอกกล่าวว่า **บอกให้รู้ ทำให้ดู อยู่ให้เห็น** ดวงดาวแห่งวัดกุดคูณได้ปรากฏตระการตาแก่ญาติโยม พุทธศาสนิกชน ทั่วทุกสารทิศในงานพิธียกฉัตรและฉลององค์พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ในวันที่ ๒๖ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

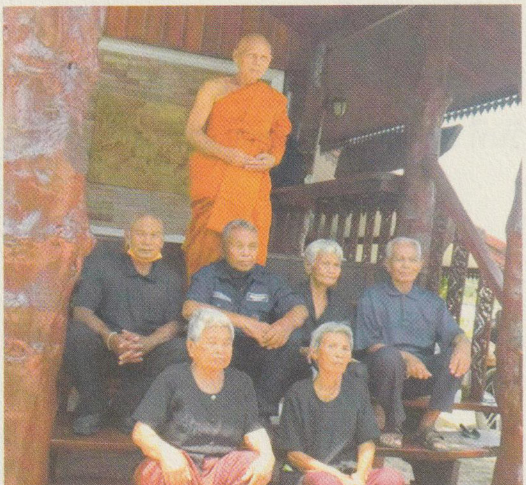

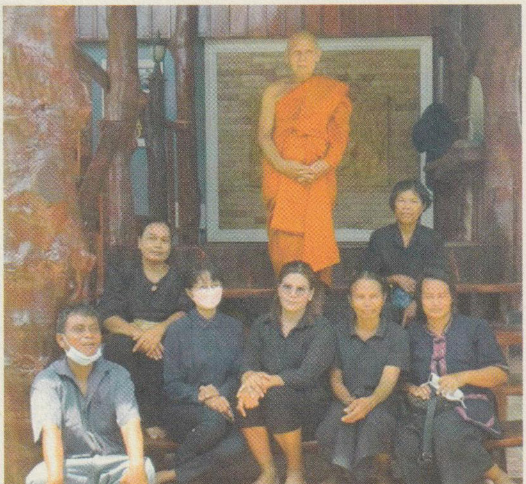

โยมพ่อแดง บุญมา

โยมแม่วันดี บุญมา

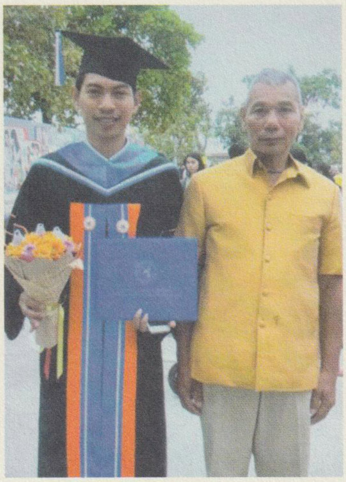

หลานชายรับปริญญาเอก

หลานสาวรับปริญญาตรี

หลานชายรับปริญญาโท

บรรณานุกรม

การเทศน์มหาชาติ. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ จาก https://www.si.mahidol.ac.th/th/news_images/4407 /เนื้อหาเทศน์มหาชาติ.pdf

กัญญณภัทร นิธิศวราภากุล. **เทศน์มหาชาติ.** http://arts.pnru.ac.th/th/km/buddhism/เทศน์มหาชาติ-1. สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มรภ.พระนคร

เจ้าปู่พญานาคาธิบดีศรีสุทโธ เจ้าย่านางพญานาคิณีศรีปทุมมา. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://sites.google.com/site/sunisaeng12/prawati-pu-sri-su-ththo

https://www.google.com/search?q =แม่ย่าศรีปทุมมา+ประวัติ

ทศชาติชาดกทศชาติชาดก ๑๐ ชาติสุดท้ายของพระโพธิสัตว์. https://www.bloggang.com/m/viewdiary.php?id=vinitsiri&month=08-2010&group=5

ทายนิสัยจากปีเกิด ๑๒ นักษัตร. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จากhttps://www.aurora.co.th/news/page_news/420 /ทายนิสัยจากปีเกิด-12-นักษัตร.html#

ท้าวธตรฐมหาราช. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก http://udomchok.lnwshop.com/article/6/ท้าวธตรฐมหาราช-ผู้ปกครองเหล่าคนธรรพ์

ท้าววิรุฬหก. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://m.museumsiam.org/de-detail2.php?MID=3&CID=16&CONID= 1358&SCID=109

http://th.wikipedia.org /wiki/วิรุฬหก

ท้าววิรูปักษ์. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://th.wikipedia.org/wiki/ท้าววิรูปักษ์

ท้าวเวสสุวรรณ. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://th.wikipedia.org/wiki/ท้าวเวสวัณ

เทศน์มหาชาติ. https://sites.google.com/a/mps.ac.th/groupwork-mps/thes-mhachati-1

ปฐมเหตุมหาเวสสันดร. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://watthong.com/index.php/en/2014-12-09-01-20-34

ประวัติพระพุทธเจ้า : แสดงปฐมเทศนา. สืบค้นเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://acr.onab.go.th/th/content/category/detail/id/72/iid/5032

ประวัติพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://sites.google.com/site/999rudady/phraphuththcea-5-phraxngkh

ปรินิพพาน. สืบค้นเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก http://cms576.bps.in.th/ group13/parinippan

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กำแพงเพชร. **พระมาลัย.** สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://www.finearts.go.th/kamphaengphetmuseum/view/22603-พระมาลัย. http://suphanburicampus.dusit.ac.th/report/16-10-55.pdf https://www.finearts.go.th/thailandmuseum/view/24678 -พระมาลัย-ทำไมจึงถือพัด-หรือตาลปัตร

พุทธประวัติ (ประวัติพระพุทธเจ้า) : อริยสัจ ๔. สืบค้นเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://www.kroobannok.com/2745

พุทธประวัติ สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ : ประสูติ ตรัสรู้ ปรินิพพาน. สืบค้นเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://www.onab.go.th/th/content/category/ detail/id/72/iid/460

พุทธประวัติ ประวัติพระพุทธเจ้า : ประสูติ ตรัสรู้. สืบค้นเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://hilight.kapook.com/view/37629

มหาชาติ. https://th.wikipedia.org/wiki/มหาชาติ

มหาเวชสันดรชาดก. สืบค้นเมือวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๕ จาก https://th.wikipedia.org/wiki/มหาเวสสันดรชาดก

มาฆบูชา. สืบค้นเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://www.sanook.com/campus/ 910849/ https://th.wikipedia.org/wiki/วันมาฆบูชา

มาลัยหมื่น มาลัยแสน. หนังสือมาลัยหมื่น-มาลัยแสน ปริทรรศน์. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก http://www.m-culture.in.th/album/140107

สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอำนาจเจริญ. **ประวัติพระพุทธเจ้า : ประสูติ ตรัสรู้.** สืบค้นเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก :https://acr.onab.go.th/th/content/ category/detail/id/72/iid/5032

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (Office of the Royal Society). **นักษัตร** สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จาก https://dictionary.orst.go.th/ http://legacy.orst.go.th/?knowledges =นักษัตร-๑๔-กุมภาพันธ์-๒๕ (พจนานุกรม)

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม. **มหาเวสสันดรชาดก.** มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. สืบค้นเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๕ จาก http://arts.pnru.ac.th/th/km/buddhism/เทศน์มหาชาติ-1

ภาคผนวก

กำหนดการ

เนื่องในงานยกฉัตร และ ฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
วัดกุดคูน ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

วันจันทร์ที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

เวลา ๑๕.๐๐ น.	พระสงฆ์สมณศักดิ์ สวดทักษิณานุปทาน และมอบทุนการศึกษา

วันอังคารที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

เวลา ๐๗.๐๐ น.	ถวายภัตตาหารเช้าแด่พระสงฆ์สามเณร
เวลา ๐๙.๐๐ น.	พิธีบวงสรวง
เวลา ๐๙.๓๙ น.	พิธียกฉัตร พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
เวลา ๑๐.๑๙ น.	กล่าวสัมโมทนียกถา โดย พระเดชพระคุณพระเทพวราจารย์ ดร. เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวสัมโมทนียกถาจบแล้ว คณะทายกทายิกาถวายเครื่องไทยธรรมแด่พระสงฆ์ในพิธี พระสงฆ์อนุโมทนา
เวลา ๑๑.๐๐ น.	ถวายภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์สามเณร
เวลา ๑๙.๐๐ น.	เจริญพระพุทธมนต์
เวลา ๒๐.๐๐ น.	บวชชีพราหมณ์ และฟังธรรมเทศนา ๑ กัณฑ์ โดย พระเดชพระคุณพระเทพวราจารย์ ดร. เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
เวลา ๒๑.๐๐ น.	พราหมณ์ประกอบพิธีอ่านโองการบวงสรวงเทพาอารักษ์ ภูมิเจ้าที่วัดวาอาราม / ประธานสงฆ์ประกอบพิธีจุดเทียนชัย / พระเถราจารย์สวดคาถาพุทธาภิเษก สมโภชพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ตลอดทั้งคืน และดับเทียนชัย เป็นเสร็จพิธี

ฉะนั้น จึงขอเรียนเชิญ เจริญพร ท่านสาธุชน ผู้ใจบุญทั้งหลาย ได้ไปร่วมงานยกฉัตรและฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ โดยพร้อมเพรียงกัน ขอท่านผู้มีจิตศรัทธาทั้งหลายทั่วทิศ จงมีอายุ วรรณะ สุขะ พละ ทุกท่านเทอญ

รายนามพระสงฆ์สมณศักดิ์สวดทักษิณานุปทาน และมอบทุนการศึกษา เนื่องในงานยกฉัตร และ ฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี วันจันทร์ที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

๑. พระครูวิบูลกิจจารักษ์	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดมหาวนาราม พระอารามหลวง
๒. พระครูสุตบูรพาสถิต	เจ้าคณะตำบลปะอาว เจ้าอาวาสวัดบูรพาปะอาว
๓. พระครูอดุลธรรมประจักษ์	เจ้าอาวาสวัดพลแพน
๔. พระครูอุบลสุวรรณาภรณ์	เจ้าอาวาสวัดโนนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร
๕. พระครูโสภิตธรรมภาณี	เลขานุการเจ้าคณะตำบลหนองกินเพล เจ้าอาวาสวัดปากกุดหวาย
๖. พระอธิการสมพล สมาจาโร	เจ้าอาวาสวัดท่ากกแห่
๗. พระครูสารกิจจานุกูล	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดมหาวนาราม พระอารามหลวง
๘. พระครูใบฎีกาดำรง สุปุญฺโญ	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดมหาวนาราม พระอารามหลวง
๙. พระครูธรรมธรศิริวัฒน์ สิริวฑฺฒโนผศ.ดร.	เลขานุการรองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี วัดมหาวนาราม พระอารามหลวง
๑๐. พระวงศธร ปญฺญาวโร	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดมหาวนาราม พระอารามหลวง
๑๑. พระครูปลัดพิฑูรย์ ขนฺติสาโร	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดทุ่งศรีเมือง
๑๒. พระครูเกษมพัฒนโสภณ	เจ้าคณะตำบลคำขวาง เจ้าอาวาสวัดเกษตรพัฒนา อำเภอวารินชำราบ
๑๓. พระครูสุนทรธรรมานุวัตร	รองเจ้าอาวาสวัดสุทัศนาราม
๑๔. พระครูสังฆรักษ์สวัสดิ์ ภูมิสาโร	เจ้าอาวาสวัดป่าแสนอุดม
๑๕. พระครูสังฆภาณพิสิฐ ปริปุณฺโณ	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดหลวง
๑๖. พระครูสังฆรักษ์จันดี สุจนฺโท	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดทุ่งศรีเมือง
๑๗. พระครูสมุห์ทองชัย ปญฺญาธโร	เจ้าอาวาสวัดสารพัฒนึก

๑๘. พระเนตร จกฺขุปาโล	เลขานุการเจ้าคณะอำเภอเมืองอุบลราชธานี วัดมณีวนาราม
๑๙. พระกองศรี ญาณธโร	เลขานุการ รองเจ้าคณะอำเภอเมืองอุบลราชธานี วัดพลแพน
๒๐. พระปลัดสุริยา สุริโย	เจ้าอาวาสวัดท่าวังหิน
๒๑. พระอธิการวีระศักดิ์ อาภสฺสโร	เจ้าอาวาสวัดแจ้ง
๒๒. พระอธิการณรงค์ชัย ฐิตญาโน	เจ้าอาวาสวัดศรีแสงทอง
๒๓. พระบุญเสริม สมาจาโร	เจ้าอาวาสวัดดอนยูง
๒๔. พระครูสมุห์พีระพงษ์ กิตติวีโร	สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
๒๕. พระทวีศักดิ์ ฐิตธมฺโม	เจ้าอาวาสวัดสิริจันโท
๒๖. พระบุญเริ่ม อภิวโร	วัดคูสว่าง
๒๗. พระบุญมี จกฺกวโร	รักษาการเจ้าอาวาสวัดกุดชุม ตำบลหนองกินเพล

พระสงฆ์สมณศักดิ์เป็นประธาน รองประธานยกฉัตร และฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี วันอังคารที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๐๐ น.

๑. พระเทพวราจารย์ ดร. เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดมณีวนาราม เป็นประธาน

๒. พระวชิรกิจโกศล ดร. รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม
พระอารามหลวง เป็นรองประธาน

๓. พระครูสุวรรณธรรโมภาส ที่ปรึกษาเจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒
เจ้าอาวาสวัดทองนพคุณ เป็นรองประธาน

๔. พระครูศรีพิพัฒนคุณ เจ้าคณะอำเภอเมืองอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดเรียบปะอาวใต้ เป็นรองประธาน

๕. พระครูปทุมพัฒนากร เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒
เจ้าอาวาสวัดปทุมมาลัย เป็นรองประธาน

๖. พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ
จังหวัดอุบลราชธานี เป็นรองประธาน

รายนามพระสงฆ์สมณศักดิ์เจริญชัยมงคลคาถา
เนื่องในงานยกฉัตร และ ฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี
จังหวัดอุบลราชธานี
วันอังคารที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕
เวลา ๐๙.๐๐ น.

๑. พระวิโรจน์รัตโนบล	ที่ปรึกษาเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี เจ้าอาวาสวัดทุ่งศรีเมือง
๒. พระครูสุวรรณธรรโมภาส	ที่ปรึกษาเจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒ เจ้าอาวาสวัดทองนพคุณ
๓. พระครูวิลาสกิจจาทร	เจ้าคณะอำเภอดอนมดแดง เจ้าอาวาสวัดหลวง
๔. พระครูถิรธรรมสิริ	เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๓ เจ้าอาวาสวัดศรีประดู่
๕. พระมหาธรรมชาติ วิสุทฺธสทฺโท ป.ธ.๙	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม พระอารามหลวง
๖. พระมหานิกร โสภโณ ป.ธ.๙	เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดมณีวนาราม
๗. พระครูศีลกิตติคุณ	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม พระอารามหลวง
๘. พระครูกิตติคุโณภาส	เจ้าคณะตำบลหนองกินเพล อำเภอวารินชำราบ เจ้าอาวาสวัดคูสว่าง
๙. พระครูจารุปริยัติการ	รองเจ้าคณะอำเภอม่วงสามสิบ เจ้าอาวาสวัดหนองขุ่น อำเภอม่วงสามสิบ
๑๐. พระครูสุนทรวรดิตถ์ รศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)	เจ้าคณะตำบลหนองขอน เจ้าอาวาสวัดทุ่งขุนใหญ่
๑๑. พระครูอุบลคณานุสิฐ	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสุปัฏนาราม พระอารามหลวง
๑๒. พระครูโสภณธรรมสโรช	เจ้าอาวาสวัดป่าหัวดอน อำเภอเขื่องใน
๑๓. พระครูจิตวิสุทธิญาณคุณ	เจ้าอาวาสวัดไชยมงคล
๑๔. พระครูอุบลคุณาภรณ์	เจ้าคณะตำบลในเมืองเขต ๒ (ธรรมยุต) เจ้าอาวาสวัดเลียบ
๑๕. พระศิวเดช ญาณวโร	ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตอุบลราชธานี

รายนามพระสงฆ์สมณศักดิ์เจริญพระพุทธมนต์
เนื่องในงานยกฉัตร และ ฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี
จังหวัดอุบลราชธานี
วันอังคารที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕
เวลา ๑๙.๐๐ น.

๑. พระเดชพระคุณพระราชธรรมโกศล รศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
ที่ปรึกษาเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ธ)
เจ้าอาวาสวัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ

๒. พระเดชพระคุณพระราชธรรมสุธี เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ธ)
เจ้าอาวาสวัดศรีอุบลรัตนาราม พระอารามหลวง

๓. พระเดชพระคุณพระวิบูลธรรมาภรณ์ รศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
เจ้าอาวาสวัดสุปัฏนารามวรวิหาร พระอารามหลวง (ธ)

๔. พระเดชพระคุณพระศรีวิสุทธิมุณี รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ (บุ่งสระพัง)

๕. พระเดชพระคุณพระวชิรกิจโกศล ดร. รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอุบลราชธานี เจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม
พระอารามหลวง

๖. พระเดชพระคุณพระศรีรัตโนบล เจ้าคณะอำเภอวารินชำราบ
เจ้าอาวาสวัดวารินทราราม

๗. พระครูวิลาศกิจจาทร เจ้าคณะอำเภอดอนมดแดง เจ้าอาวาสวัดหลวง

๘. พระครูศรีพิพัฒนคุณ เจ้าคณะอำเภอเมืองอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดเรียบปะอาวใต้

๙. พระครูโกศลวิหารคุณ ดร. รองเจ้าคณะอำเภอเมืองอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดกลาง

๑๐. พระครูอินทสารโสภณ	ที่ปรึกษาเจ้าคณะตำบลไร่น้อย เขต ๒ เจ้าอาวาสวัดตำแย
๑๑. พระครูถิรธรรมสิริ	เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๓ เจ้าอาวาสวัดศรีประดู่
๑๒. พระครูปทุมพัฒนากร	เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒ เจ้าอาวาสวัดปทุมมาลัย
๑๓. พระครูโสภณวนานุกูล	เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๑ วัดมณีวนาราม
๑๔. พระครูวจีสุนทร ดร. (กิตติมศักดิ์)	เจ้าคณะตำบลแจระแม เจ้าอาวาสวัดหนองแกใหม่
๑๕. พระครูสิริสุตวิมล ดร.	เจ้าอาวาสวัดมงคลโกวิทาราม

รายนามพระสงฆ์สมณศักดิ์สวดพุทธาภิเษก เนื่องในงานยกฉัตร และ ฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี วันอังคารที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

ชุดที่ ๑ เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา

สวดพุทธาภิเษกชุดที่ ๑ ในโดมชั้น ๒ พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๑. พระครูถาวรกิตติธรรม ดร.	เจ้าคณะอำเภอเหล่าเสือโก้ก ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ
๒. พระครูจินดาสารานุกูล ดร.	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสารพัดนึก
๓. พระมหาบัณฑิต บณฺฑิตเสวี ดร.	เจ้าอาวาสวัดหนองช้างทอง
๔. พระปลัดดำรง ธมฺมธโร ดร.	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม พระอารามหลวง

ชุดที่ ๒ เวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

สวดพุทธาภิเษกชุดที่ ๒ ในโดมชั้น ๒ พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๑. พระมหาสุวัฒน์ กิตฺติเมธี ป.ธ.๖	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ (บุ่งสระพัง)
๒. พระอาจารย์จรัญ ธีรปญฺโญ	เลขานุการเจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒ วัดทองนพคุณ
๓. พระเอกพล เอกพโล	วัดปทุมมาลัย
๔. พระขันทอง สุเมโธ	วัดปทุมมาลัย

รายนามพระสงฆ์สมณศักดิ์นั่งปรก
เนื่องในงานยกฉัตร และ ฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี
จังหวัดอุบลราชธานี
วันอังคารที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

นั่งปรกชุดที่ ๑ ชั้นล่าง ในศาลาพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๑. พระครูอุดมกิจวิมล	เจ้าคณะตำบลขามใหญ่ เขต ๑ เจ้าอาวาสวัดหนองปลาปาก
๒. พระครูสมุห์เฉวียน กตปุญฺโญ ดร.	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้วคูณดี
๓. พระครูกิตติสารพิมล	เจ้าอาวาสวัดคูเดื่อ
๔. พระครูรัตนญาณมงคล	เจ้าอาวาสวัดดอนกลาง

นั่งปรกชุดที่ ๑ ชั้นบน ในโดมพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๑. พระครูวิโรจน์คุณาทร (หลวงปู่เร็ว)	เจ้าอาวาสวัดหนองโน อำเภอตาลสุม
๒. พระครูโสภณขันตยาภรณ์	เจ้าอาวาสวัดนาควาย
๓. พระครูปทุมพัฒนากร	เจ้าอาวาสวัดปทุมมาลัย
๔. พระครูพิพัฒนสุนทโรบล	เจ้าอาวาสวัดสว่างอารมณ์

หมายเหตุ : นั่งปรกเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา

รายนามพระสงฆ์สมณศักดิ์นั่งปรก
เนื่องในงานยกฉัตร และ ฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
วัดกุดคูณ ตำบลในเมือง เขต ๒ อำเภอเมืองอุบลราชธานี
จังหวัดอุบลราชธานี
วันอังคารที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

นั่งปรกชุดที่ ๒ ชั้นล่าง ในศาลาพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๑. พระครูกิตติคุโณภาส	เจ้าคณะตำบลหนองกินเพล เจ้าอาวาสวัดคูสว่าง
๒. พระครูภัทรปัญญานุยุต	เจ้าคณะตำบลไร่น้อย เขต ๒ เจ้าอาวาสวัดปลาดุก
๓. เจ้าอธิการวิวัฒน์ วิสุทฺโท	เจ้าคณะตำบลขามใหญ่ เขต ๒ วัดหนองหว้า
๔. พระครูวิจิตรศาสนการ	เจ้าอาวาสวัดด้ามพร้า

นั่งปรกชุดที่ ๒ ชั้นบน ในโดมพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๑. พระครูอุบลคณาทร	เจ้าอาวาสวัดนาคำ
๒. พระครูประโชติกิตติคุณ	เจ้าอาวาสวัดนิคมกิตติยาราม
๓. พระครูอุดมสังฆกิจ	เจ้าอาวาสวัดก้านเหลือง
๔. พระครูวิจิตรบุณฑริกานันท์	เจ้าอาวาสวัดท่าบ่อ

หมายเหตุ : นั่งปรกเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

ประกาศวัดกุดคูณ
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานยกฉัตรและฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ
อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

ด้วยวัดกุดคูณ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ร่วมกับ คณะสงฆ์ ทายก ทายิกา และคณะกรรมการวัดกุดคูณ กำหนดจัดงาน “ฉลองพระมหาเจดีย์ ศรีธรรมคูณ” อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ในวันที่ ๒๖ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่ออนุรักษ์สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามที่มีมาแต่โบราณ ให้คงอยู่อย่างมั่นคง และเป็นการทำนุบำรุงสืบทอดพระพุทธศาสนา สร้างความรัก ความสมัครสมานสามัคคีในหมู่พุทธศาสนิกชน รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี ในวันเสาร์ที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ได้มีการจัดประชุมคณะสงฆ์ ทายก ทายิกา และคณะกรรมการวัดกุดคูณ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ ณ วัดกุดคูณ โดยมี พระครูสารธรรมประคุณ ดร. เป็นประธานการประชุม จากการประชุมครั้งนี้ที่ประชุมได้มีมติที่ให้มีการแต่งตั้งกรรมการจัดงานฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

เพื่อให้การจัดงานฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ ดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงแต่งตั้งผู้มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการประกอบด้วย

๑. คณะกรรมการที่ปรึกษา

๑.๑ คณะกรรมการฝ่ายบรรพชิต

๑. พระเทพวราจารย์ ดร. เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดมณีวนาราม ประธานที่ปรึกษา

๒. พระศรีวิสุทธิมุนี รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ รองประธานที่ปรึกษา

๓. พระวชิรกิจโกศล ดร. รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม พระอารามหลวง ที่ปรึกษา

๔. พระครูสุวรรณธรรโมภาส ที่ปรึกษาเจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒
เจ้าอาวาสวัดทองนพคุณ ที่ปรึกษา

๕. พระครูปทุมพัฒนากร เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒
เจ้าอาวาสวัดปทุมมาลัย ที่ปรึกษา

๖. พระครูกิตติคุโณภาส ดร. เจ้าคณะตำบลหนองกินเพล
เจ้าอาวาสวัดคูสว่าง ที่ปรึกษา

๗. พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ที่ปรึกษา

๑.๒ คณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายคฤหัสถ์

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ประธานที่ปรึกษา

๒. พลเอกนิรุทธ เกตุสิริ
นายกสมาคมมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี รองประธานที่ปรึกษา

๓. นายกานต์ กัลป์ตินันท์
นายก อบจ. อุบลราชธานี รองประธานที่ปรึกษา

๔. นายอำเภอเมืองอุบลราชธานี รองประธานที่ปรึกษา

๕. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ที่ปรึกษา

๖. นางสาวพิศทยา ไชยสงคราม
นายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานี ที่ปรึกษา

๗. นายระลึก ธานี
อดีต ผอ.การประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ที่ปรึกษา

๘. นายประชา กิจตรงศิริ
อดีตรองนายกเทศมนตรีนครอุบลราชธานี ที่ปรึกษา

๙. ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอุบลราชธานี ที่ปรึกษา

๑๐. วัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานี ที่ปรึกษา

๑๑. ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดอุบลราชธานี ที่ปรึกษา

๑๒. ประกันสังคมจังหวัดอุบลราชธานี ที่ปรึกษา
๑๓. ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี ที่ปรึกษา
๑๔. ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช ที่ปรึกษา
๑๕. ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล ๓ สามัคคีวิทยาคาร ที่ปรึกษา

มีหน้าที่ ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดงานฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๒. คณะกรรมการอำนวยการ

๒.๑ พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์) เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ประธานกรรมการ
๒.๒ พระครูกิตติคุโณภาส เจ้าคณะตำบลหนองกินเพล รองประธาน
๒.๓ นายวีระพล บุษดี ไวยาวัจกรวัดกุดคูณ รองประธาน
๒.๔ พระนพรัตน์ ชนุติธโร กรรมการ
๒.๕ พระวิชัย กิตฺติโก กรรมการ
๒.๖ นายสมบูรณ์ ลีลาศสง่างาม กรรมการ
๒.๗ นางนุชลักษณ์ หงส์ทอง กรรมการ
๒.๘ นางวิระกุล อ่อนคำลุน กรรมการ
๒.๙ นางสุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์ กรรมการ
๒.๑๐ นางสาวพวงเพชร สงสาคร กรรมการ
๒.๑๑ นางทองใบ วงศ์สิงห์ กรรมการ
๒.๑๒ พระวิชัย ชยพุทฺโธ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ กรรมการและเลขานุการ
๒.๑๓ พระเทพพิทักษ์ ชวนปญฺโญ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๑๔ พระอิสนัย พลญาโณ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๑๕ พระรุจิภาส จันทโสภโณ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๑๖ นายสุรพล ไชยชนะ “วิศวกร” กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๑๗ พ.อ.อ. ประเสริฐ แก้วน่วม กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๑๘ นายภูริต คชรัตน์ “ทนายต้น” กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษา/อำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหา แก่คณะกรรมการจัดงาน ทุกฝ่าย

๓. คณะกรรมการฝ่ายการเงินและบัญชี

๓.๑ นางนุชลักษณ์ หงส์ทอง ประธานกรรมการ
๓.๒ นางสาวอำนวย คูณทอง รองประธาน
๓.๓ นางดาวรุ่ง ลาน้ำเที่ยง กรรมการ
๓.๔ นายทองดี ทรัพย์คูณ กรรมการ
๓.๕ นายสุพจน์ ศรีรักษ์ กรรมการ
๓.๖ นางฉวีวรรณ รามสันเทียะ กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ทำบัญชีรับบริจาค บัญชีเบิกจ่าย เก็บรักษาเงิน และรายงานรายรับ - รายจ่าย เมื่อเสร็จงาน

๔. คณะกรรมการฝ่ายฝ่ายศาสนพิธีกร

๔.๑ พระเทพพิทักษ์ ชวนปญฺโญ ประธานกรรมการ
๔.๒ นายสกธรณ์ สีสังข์
อนุศาสนาจารย์เรือนจำกลางอุบลราชธานี รองประธาน
๔.๓ นายสยาม แก่นคูณ กรรมการ
๔.๔ นายสัมฤทธิ์ บุญมา กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ เป็นพิธีกร ลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรม และหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๕. คณะกรรมการฝ่ายตกแต่งสถานที่ในการจัดงาน

๕.๑ พระวิชัย ชยพุทฺโธ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ ประธานกรรมการ
๕.๒ พระเทพพิทักษ์ ชวนปญฺโญ รองประธาน
๕.๓ พระทองดี อนาลโย รองประธาน
๕.๔ พระประเสริฐศักดิ์ ธนปาโล กรรมการ
๕.๕ พระจิตรภณ อานนฺโท กรรมการ
๕.๖ พระคำผัน โชติปญฺโญ กรรมการ
๕.๗ พระบุญเริ่ม อภิวโร กรรมการ
๕.๘ นายฤทธิ์ ตรีแสน กรรมการ
๕.๙ นายทองรักษ์ พลพวก กรรมการ
๕.๑๐ นางนวพร ตรีแสน กรรมการ

๕.๑๑ นางธนภรณ์ โปสาวาท	กรรมการ
๕.๑๒ นางสมใจ วรรณสุข	กรรมการ
๕.๑๓ นายพลายุทธ จันทรศิลา	กรรมการ
๕.๑๔ นายทัดพงศ์ ทัดศรี	กรรมการ
๕.๑๕ นายทรัพย์ราชันทร์ แจ่มจันทร์	กรรมการ
๕.๑๖ นายณัฏฐวรรษ หลงชิณ	กรรมการ
๕.๑๗ นายสุรพล สีธุลี	กรรมการ
๕.๑๘ นายสมชาย ราศรี	กรรมการ
๕.๑๙ นายสงกา ใยบัว	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕.๒๐ นายอดุสิทธิ์ ภูปลา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดเตรียม ตกแต่งอาคารสถานที่ อาสน์สงฆ์ ที่รับรองพระเถระ และจัดเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย เมื่อเสร็จงาน

๕. คณะกรรมการฝ่ายปฏิคม “ต้อนรับและบริการอาหาร/เครื่องดื่ม”

๕.๑ พระวิชัย ชยพุทฺโธ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ	ประธานกรรมการ
๕.๒ พระนพรัตน์ ชนฺติธโร	รองประธาน
๕.๓ พระมหาครรชิต ธมฺมธโร	กรรมการ
๕.๔ นายพิจา กิ่งทอง	กรรมการ
๕.๕ นายวีรศักดิ์ กิ่งทอง (ช่างเซียง)	กรรมการ
๕.๖ นายเจริญ กิ่งทอง	กรรมการ
๕.๗ นายกัณหา กิ่งทอง	กรรมการ
๕.๘ นายเอกพงษ์ แสงวงศ์	กรรมการ
๕.๙ นางพะเยาว์ ผลาทิพย์	กรรมการ
๕.๑๐ นางประมวล พรธรรม	กรรมการ
๕.๑๑ นางสมจิตร จันทร์เพชร	กรรมการ
๕.๑๒ นางอ่อน ศรีรักษ์	กรรมการ
๕.๑๓ นางวิระกุล อ่อนคำลุน	กรรมการ
๕.๑๔ นางสมหวัง บุญมา	กรรมการ
๕.๑๕ นางทองเลียน แฉขุนทด	กรรมการ

๕.๑๖ นายสว่าง กันภัย	กรรมการ
๕.๑๗ นายสมศักดิ์ แซ่ล้อ (ตาเส่ง)	กรรมการ
๕.๑๘ นายประสงค์ วุฒิพันธ์	กรรมการ
๕.๑๙ นางสุรินทร์ สนิมค้ำ (ยายไข่)	กรรมการ
๕.๒๐ นายไสว งามแสง	กรรมการ
๕.๒๑ นายสมพงษ์ บุญครอง	กรรมการ
๕.๒๒ นางหนูเจียม ไชยโพธิ์	กรรมการ
๕.๒๓ นางทองใบ วงศ์สิงห์	กรรมการ
๕.๒๔ นางจิตรา ดังสิทธิเกษม	กรรมการ
๕.๒๕ นางจันทร์จิรา ไทยแก่น	กรรมการ
๕.๒๖ นางพิกุล พันธุ์โนรา	กรรมการ
๕.๒๗ นางทรัพย์คูณ แสงอาจ	กรรมการ
๕.๒๘ นางสาวรัชนีวรรณ สิงห์จันทร์โท	กรรมการ
๕.๒๙ นายชัยยุทธ สืบเสนาะ	กรรมการ
๕.๓๐ นางจันที ภาวงศ์	กรรมการ
๕.๓๑ นางพร คำสนิท	กรรมการ
๕.๓๒ นางสี ศาลา	กรรมการ
๕.๓๓ นายทองลา ก้านคำ	กรรมการ
๕.๓๔ นางสาวศิริอ้อน คำสนิท	กรรมการ
๕.๓๕ นายประสพ กงศรี	กรรมการ
๕.๓๖ นายประคอง ทองโปร่ง	กรรมการ
๕.๓๗ นางสาวหนึ่งฤทัย ไหลเจริญกิจ	กรรมการ
๕.๓๘ นางยุพิน พระธรรม	กรรมการ
๕.๓๙ นางประไพ ชิณภา	กรรมการ
๕.๔๐ นางอัมพร บุปผาหอม	กรรมการ
๕.๔๑ นางสาวบังอร ไหลเจริญกิจ	กรรมการ
๕.๔๒ นายโสภณ บุปผาหอม	กรรมการ
๕.๔๓ นางชนัญชิดา แสงวงศ์	กรรมการ

๕.๔๔ นายเสน กำเนิดสิน	กรรมการ
๕.๔๕ นางบุตร จันทาเชื้อ	กรรมการ
๕.๔๖ นางวันดี แซ่แต้	กรรมการ
๕.๔๗ นางจันทร์สว่าง สาระสุข	กรรมการ
๕.๔๘ นางอัฐฌาวรรณ พันธุ์มี	กรรมการ
๕.๔๙ นางแก้ว ศรีจันทร์อ่อน	กรรมการ
๕.๕๐ นางบัวเงิน คูณทอง	กรรมการ
๕.๕๑ นางสาวแคทลียา เหมือนมนัส	กรรมการ
๕.๕๒ นายอดิศักดิ์ อนุพัฒนกูล	กรรมการ
๕.๕๓ นายสุวิทย์ อานนท์	กรรมการ
๕.๕๔ นายสิงห์ทอง สมสุข	กรรมการ
๕.๕๕ นางพิมล ยืนยง	กรรมการ
๕.๕๖ นายวีระชาติ คะเนศรี	กรรมการ
๕.๕๗ นายวีรวัฒน์ คะเนศรี	กรรมการ
๕.๕๘ นางสาวเพชรรุ่ง วงษ์เงิน	กรรมการ
๕.๕๙ นางเพ็ญ แก่นคูณ	กรรมการ
๕.๖๐ นายอุกฤษฎ์ แฉขุนทด	กรรมการ
๕.๖๑ นางประเทืองศรี ดำรงค์สกุล	กรรมการ
๕.๖๒ นางพิสมัย นุรารักษ์	กรรมการ
๕.๖๓ นางสุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์	กรรมการ
๕.๖๔ นางคมขำ แก้วน่วม	กรรมการ
๕.๖๕ พ.อ.อ.ประเสริฐ แก้วน่วม	กรรมการ
๕.๖๖ นางรำไพ วงษ์สุวรรณ	กรรมการและเลขานุการ
๕.๖๗ นายสวาย สีวะโสม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ถวายการต้อนรับ และบริการของเคี้ยวของขบฉัน น้ำปานะ พระเถระที่นิมนต์ มาในงาน ต้อนรับและบริการอาหาร/เครื่องดื่ม แขกผู้มีเกียรติและพุทธศาสนิกชนผู้มาร่วมงานทุกท่าน

๖. คณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสืออนุสรณ์ และเครื่องไทยธรรม

๖.๑ ที่ปรึกษาการทำหนังสืออนุสรณ์ในงานยกฉัตรและฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๑. พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

๒. พระครูกิตติคุโณภาส ดร. เจ้าคณะตำบลหนองกินเพล
เจ้าอาวาสวัดคูสว่าง

๖.๒ คณะจัดทำหนังสืออนุสรณ์ในงานยกฉัตรและฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๑. นายระลึก ธานี (อดีตผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี) ประธานกรรมการ

๒. นายวีระพล บุษดี ไวยาวัจกรวัดกุดคูณ รองประธาน

๓. นายไพบูลย์ เพิ่มพูล
(อดีตศึกษานิเทศก์เขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑) กรรมการ

๔. พระอาจารย์วิชัย ชยพุทฺโธ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดกุดคูณ กรรมการ

๕. พระรุจิภาส จันทโสภโณ กรรมการ

๖. นางฉวีวรรณ รามสันเทียะ กรรมการ

๗. นางสมหวัง บุญมา กรรมการ

๘. นางสุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์ กรรมการ

๙. นางวิไลวรรณ เพชรผดุง กรรมการ

๑๐. นายภูริต คชรัตน์ “ทนายต้น” กรรมการ

๑๐. พระเทพพิทักษ์ ชวนปญฺโญ กรรมการและเลขานุการ

๑๑. นางคมขำ แก้วน่วม กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๑๒. นางสาวอำนวย คูณทอง กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ เตรียมข้อมูล/จัดพิมพ์หนังสืออนุสรณ์เพื่อแจกเป็นบรรณาการ และจัดหาเครื่องไทยธรรมถวายพระที่นิมนต์มาร่วมงาน

๗. คณะกรรมการฝ่ายโรงครัว

๗.๑ นางสุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์ ประธานกรรมการ

๗.๒ นางศร วุฒิพันธ์ กรรมการ

๗.๓ นางนิตยา นีลี่	กรรมการ
๗.๔ นายประหยัด แสงอาจ	กรรมการ
๗.๕ นางอรอนงค์ แสงสีดา	กรรมการ
๗.๖ นางบุษบา สมเสมอ	กรรมการ
๗.๗ นางสาวหนูพร แก้วตา	กรรมการ
๗.๘ นางสมใจ วรรณสุข	กรรมการ
๗.๙ นางเถวียร ไชยโพธิ์	กรรมการ
๗.๑๐ นางสาวกัลยา ดุจดา	กรรมการ
๗.๑๑ นางวงเดือน ศรีเฉลิม	กรรมการ
๗.๑๒ นางอ่อนสี ศรีรักษ์	กรรมการ
๗.๑๓ นางสมดี กิ่งทอง	กรรมการ
๗.๑๔ นางนิด โสบุญ	กรรมการ
๗.๑๕ นางสงกา ใยบัว	กรรมการ
๗.๑๖ นางหนูกุล กิ่งทอง	กรรมการ
๗.๑๗ นายสว่าง กันภัย	กรรมการ
๗.๑๘ นางหนูเจียม ไชยโพธิ์	กรรมการ
๗.๑๙ นายเอกพงษ์ แสงวงศ์ (อู่เอกพงษ์)	กรรมการ
๗.๒๐ นางทองเลียน แฉขุนทด	กรรมการ
๗.๒๑ นางมิ่งขวัญ พรมทอง	กรรมการ
๗.๒๒ นางสุขี ทองสว่าง	กรรมการ
๗.๒๓ นางรำไพ วงษ์สุวรรณ	กรรมการ
๗.๒๔ นางพิศมัย นุรารักษ์	กรรมการ
๗.๒๕ นางเรือง กลิ่นหอม	กรรมการ
๗.๒๖ นางวิระกุล อ่อนคำลุน	กรรมการ
๗.๒๗ นายประสงค์ วุฒิพันธ์ (อดีตผู้ใหญ่บ้านต๋อง)	กรรมการ
๗.๒๘ นางดาว สามพายวรกิจ	กรรมการ
๗.๒๙ นายตุ้ย อ่อนรัตน์	กรรมการ
๗.๓๐ นางโฮม ไขว้วงศ์	กรรมการ

๗.๓๑ นางนงลักษณ์ โพธา กรรมการ
๗.๓๒ นายชาลี ต้นคำ กรรมการ
๗.๓๓ นางปัทมา กรุณา กรรมการ
๗.๓๔ นายสุวิทย์ แสงแดง กรรมการ
๗.๓๕ นางสมจิตต์ วงค์ศรีรักษา กรรมการ
๗.๓๖ นางสาวสาวิตา บุญชิต กรรมการ
๗.๓๗ นางเปอ ทองประภา กรรมการ
๗.๓๘ นางประคอง สรรพชัย กรรมการ
๗.๓๙ นางสมควร ภูติลักษณ์ กรรมการ
๗.๔๐ นางรัตนา ดวงมะลา กรรมการ
๗.๔๑ นางศุภรัสมี รุจโพธิ์ภาคย์ กรรมการ
๗.๔๒ นางฉวีวรรณ สีดา กรรมการ
๗.๔๓ นางชอน สืบเสนาะ กรรมการ
๗.๔๔ นางศรีประไพ บุญประสาน กรรมการ
๗.๔๕ นายประเสริฐ บุญประสาน กรรมการ
๗.๔๖ นางประนอม ศาลาน้อย กรรมการ
๗.๔๗ นางมร แซ่ลี้ กรรมการ
๗.๔๘ นางจิตรา ดั่งสิทธิเกษม กรรมการ
๗.๔๙ นางคมขำ แก้วน่วม กรรมการและเลขานุการ
๗.๕๐ นางมิ่งขวัญ คำเชิด กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดเตรียม จัดอาหาร เครื่องดื่มให้เพียงพอตลอดงาน และทำความสะอาด/จัดเก็บสิ่งของเครื่องใช้ ถ้วยจาน และอื่น ๆ เข้าที่ให้เรียบร้อยเมื่อเสร็จงาน

๘. คณะกรรมการฝ่ายโรงทาน

๘.๑ พ.อ.อ.ประเสริฐ แก้วน่วม ประธานกรรมการ
๘.๒ นายสามารถ บุญชัย พร้อมคณะญาติโยมคุ้มมูลน้อย กรรมการ
๘.๓ นายประสาท กุลสิทธิไชย กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ติดต่อประสานงาน จัดพื้นที่อำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าภาพโรงทานทุกคณะ

๙. คณะกรรมการฝ่ายเลขานุการ

๙.๑ พระเทพพิทักษ์ ชวนปญฺโญ เลขานุการ

๙.๒ พระอิสนัย พลญาโณ ผู้ช่วยเลขานุการ

๙.๓ นายภูริต คชรัตน์ "ทนายต้น" ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำฎีกานิมนต์/ถวายฎีกานิมนต์ ถวายการต้อนรับ ถวายเครื่องไทยธรรม และอำนวยความสะดวกพระเถระที่นิมนต์มาร่วมงาน

๑๐. คณะกรรมการฝ่ายยานพาหนะ - จราจร - ความปลอดภัย

๑๐.๑ นายพวงเพชร สงสาคร ประธานกรรมการ

๑๐.๒ นายธานี สมนึก รองประธาน

๑๐.๓ นายราชัน ธัญญลักษณ์ กรรมการ

๑๐.๔ นายจันทร์ศิริมงคล ศุภสุข กรรมการ

๑๐.๕ นายโกสม รูปช้าง กรรมการ

๑๐.๖ นางสาวอุดม บุญเถิง กรรมการ

๑๐.๗ นายพันธ์เพชร สงสาคร กรรมการและเลขานุการ

๑๐.๘ นายพิริยะ ทรัพย์คูณ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ เตรียมสถานที่จอดรถพระเถระที่นิมนต์มาร่วมงาน สถานที่จอดรถแขกผู้มีเกียรติและประชาชนทั่วไปที่มาร่วมงาน อำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัยยานพาหนะตลอดงาน

๑๑. คณะกรรมการฝ่ายแสงเสียง - บันทึกภาพนิ่ง - ภาพเคลื่อนไหว/วีดิโอ

๑๑.๑ พระวิชัย กิตฺติโก ประธานกรรมการ

๑๑.๒ พระวีรศักดิ์ ติสฺสโร กรรมการ

๑๑.๓ สามเณรจักรภพ พิมพ์มีลาย กรรมการ

๑๑.๔ พระทองดี อนาลโย กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดหาเครื่องขยายเสียง ติดตั้ง - ควบคุมระบบไฟฟ้า และบันทึกภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว/วีดิโอ ตลอดงาน

๑๒. คณะกรรมการฝ่ายสาธารณสุข

๑๒.๑ นางทองใบ วงศ์สิงห์ ประธานกรรมการ

๑๒.๒ นางสุวรรณ บุญส่อง รองประธาน

๑๒.๓ นางเพ็ญ คชเศียร กรรมการ

๑๒.๔ นางสมใจ วรรณสุข กรรมการ

๑๒.๕ นางอุบล บุญครอง กรรมการ

๑๒.๖ นางกฤษสุดา ทรัพย์คูณ กรรมการ

๑๒.๗ นายพงษ์ กิ่งทอง กรรมการ

๑๒.๘ นางสุภัทรวดี ดอกบัว กรรมการ

๑๒.๙ นางสมควร ภูติรัตน์ กรรมการและเลขานุการ

๑๒.๑๐ นายทองสุข อ่อนรัตน์ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ คัดกรอง ตรวจวัดอุณหภูมิ จัดแอลกอฮอล์/เจลล้างมือ แก่พระเถระ พระภิกษุ - สามเณร พุทธศาสนิกชน และประชาชนทั่วไป ผู้มาร่วมงานทุกรูป/คน จัดเว้นระยะห่างทางสังคม และเตรียมรถยนต์ ๑ คัน ไว้ประจำฝ่ายเพื่อใช้งานในกรณีฉุกเฉิน

ขอให้กรรมการทุกรูป/คน จงปฏิบัติตามหน้าที่ของแต่ละฝ่ายอย่างเต็มความสามารถ และหรือตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์))

เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

รายนามผู้บริจาคปัจจัยทำกรอบรูปภาพพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ เพื่อถวายพระที่นิมนต์มาในงานยกฉัตรและฉลองพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ

๑. พระนพรัตน์ ขันติธโร	๑,๕๐๐	บาท
๒. พระประเสริฐศักดิ์ ธนปาโล	๑,๕๐๐	บาท
๓. คุณภูริต คชรัตน์ (ทนายต้น)	๑,๕๐๐	บาท
๔. อ.อวยชัย จันทปัญญาศิลป์	๑,๐๐๐	บาท
๕. อ.สุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์	๑,๕๐๐	บาท
๖. แม่แดง ป้องคำ	๓๐๐	บาท
๗. คุณสมเกียรยติ ขุนแก้ว	๕๐๐	บาท
๘. คุณวัชราภรณ์ ภิเศกกุล	๑,๐๐๐	บาท
๙. ผศ.ดร.พรทิพย์ ไววุฒิ	๑,๕๐๐	บาท
๑๐. ผศ.ดร.สุภาวดี ชัยวิวัฒน์ตระกูล	๑,๐๐๐	บาท
๑๑. ดร.สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล	๑,๐๐๐	บาท
๑๒. น.ส.วริฐา บัวทอง	๑,๐๐๐	บาท
๑๓. น.ส.รัตนา นุตมากุล	๑,๐๐๐	บาท
๑๔. คุณธัญญรัศม์ ศรีภา	๑,๐๐๐	บาท
๑๕. คุณสมพร โมร์ และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๑๖. คุณกระแส ไชยชนะ	๑,๐๐๐	บาท
๑๗. คุณศิริกุล กุคำใส และครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
๑๘. คุณธนภณ สมบุญพรรณ	๑,๕๐๐	บาท
๑๙. คุณนิวัต ศรีดา (ปทุมธานี)	๑,๐๐๐	บาท
๒๐. ผอ.แขวงการทางอุบลราชธานีพร้อมคณะ	๒,๑๖๐	บาท
๒๑. คุณวรรษิษฐา สุราสา-คุณมทน พันธุ์เพ็ง	๑,๐๐๐	บาท
๒๒. คุณรวิษฎา-คุณกานต์ ปัณฑพลังกูร	๑,๐๐๐	บาท
๒๓. คุณแม่กระสอ สุราสา	๑,๐๐๐	บาท
๒๔. พระหลวงปู่ทองดี คงมาก	๕๐๐	บาท
๒๕. คุณแม่บัวเงิน คูณทอง พร้อมครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
๒๖. คุณแม่ธัญญพัทธ์ เจิมสุขมหพงศ์	๒,๐๐๐	บาท
๒๗. พระปู่มั่น ศรีภักดิ์ (สมาจาโร)	๔๒๐	บาท

๒๘. นายสากล-นางรัตนาวรรณ ไชยชนะพร้อมครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
๒๙. ครอบครัวน้อยก๋วยเตี๋ยวเรือ	๑,๙๐๐	บาท
๓๐. อ.กาญจนา คันธา	๑,๐๐๐	บาท
๓๑. อ.สมบัติ ทาโคตร และครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
๓๒. คุณนลินทิพย์ โบวแมน	๒,๐๐๐	บาท
๓๓. คุณปรัตกร แสงสุกวาว(บจก.พฤติวุธ)	๒,๐๐๐	บาท
๓๔. คุณภาวินี ชารีรัตน์และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๓๕. คุณสมหมาย บุญตะคุ	๕๐๐	บาท
๓๖. คุณสุภาคร-คุณสุรเชษฐ์-คุณทิวัตถ์ วงศ์อุทุม	๒,๑๐๐	บาท
๓๗. คุณแม่วันดี-คุณพ่อแดง บุญมา	๑,๒๒๐	บาท
๓๘. ไม่ประสงค์ออกนาม	๒๐๐	บาท
๓๙. คุณอรอนงค์ แสงสีดา	๙๐๐	บาท
๔๐. คุณแม่ครูรุ่งอรุณ เอี่ยมนาค	๕๐๐	บาท
๔๑. คุณแม่วิระกุล อ่อนคำลุน	๕๐๐	บาท
๔๒. ส.ท.จิตสวัสดิ์ สิมาวิทย์	๑,๐๐๐	บาท
๔๓. พ.อ.อ.ประเสริฐ - นางคมขำ แก้วน่วม	๑,๐๐๐	บาท
๔๔. พ่อประจักษ์ - แม่นิด โสบุญ	๑,๐๐๐	บาท
๔๕. นางสมหวัง - นายกิตติศักดิ์ – นางสาวกนกพรรณ บุญมา	๑,๕๐๐	บาท
๔๖. นางสาวมณีนุช ทองโปร่ง	๔๒๐	บาท
๔๗. คุณเรวัตร - คุณจิตรา สกุลคล้อย	๔,๒๐๐	บาท
๔๘. คุณสมจิต เกษากิจ	๔๒๐	บาท
๔๙. คุณณัฐพงษ์ เกษากิจ	๔๒๐	บาท
๕๐. คุณทศพร - คุณกาญจนา เกษากิจ	๔๒๐	บาท
๕๑. คุณจิราภรณ์ จักรกาศ	๔๒๐	บาท
๕๒. คุณณัฏฐ์สุพิดา จิรายุเหมวัฒน์	๔๒๐	บาท
๕๓. พระรุจิภาส (จี๊ด) จันทโสภโณ	๑,๐๐๐	บาท
๕๔. คุณลำยอง กูลธรรม	๔๙๐	บาท
๕๕. คุณวรลักษณ์ ภาดี	๔๙๐	บาท
๕๖. นางปิยนุช - นายปรัชนา ตังพัฒน์นุกูลชัย	๑,๕๐๐	บาท
๕๗. นายลิขิต - นางรัศมี คูณทอง	๕๐๐	บาท
๕๘. แม่คูณ พวิโภสา	๕๐๐	บาท

รายนามผู้บริจาคปัจจัยพิมพ์หนังสือ "พระมหาเจดีย์ศรีธรรมคูณ"

๑. พระครูกิตติคุโณภาส	๓๐,๐๐๐	บาท
๒. พระนพรัตน์ ขันติทโร	๑๐,๐๐๐	บาท
๓. ผอ.วีระพล - นางไพรัช บุษดี และครอบครัว	๑๐,๐๐๐	บาท
๔. อ.สุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์	๕,๐๐๐	บาท
๕. คุณนายมัลลิกา โมฬีชาติ	๑,๐๐๐	บาท
๖. อ.อวยชัย จันทปัญญาศิลป์	๑,๐๐๐	บาท
๗. คุณพรทิพย์ ไววุฒิ	๕๐๐	บาท
๘. คุณสุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล	๕๐๐	บาท
๙. อ.ฉวีวรรณ รามสันเทียะ	๕๐๐	บาท
๑๐. อ.วิรัช - อ.สุรัภยา กานานนท์ , อ.สัญธิชัย - อ.จตุพร – ดช.กวินภพ - ดช.ชวินวัฒน์ สาระคำ	๑,๐๐๐	บาท
๑๑. คุณพ่อเฉลียว สิมาวิทย์	๕๐๐	บาท
๑๒. คุณประครอง ทองโปร่ง	๒๐๐	บาท
๑๓. ร.ต.มานะ คชรัตน์	๓๐๐	บาท
๑๔. คุณภูริต คชรัตน์	๒๐๐	บาท
๑๕. คุณสุวิมล บุญใส	๕๐๐	บาท
๑๖. พ.ต.อ.วรวิทย์ - คุณสุคนธ์ สีมาพล	๕,๐๐๐	บาท
๑๗. พระรุจิภาส (จี๊ด) จันทโสภโณ	๑,๐๐๐	บาท
๑๘. ครอบครัวแก่นคูณ	๑,๐๐๐	บาท
๑๙. คุณพริ้มพรรณ นามลี	๔๐๐	บาท
๒๐. พ.อ.หญิงพรรณี นามลี	๒๐๐	บาท
๒๑. คุณลำยอง กูลธรรม	๑๙๙	บาท
๒๒. คุณวรลักษณ์ ภาดี	๑๙๙	บาท
๒๓. คุณแม่ประภาทิพย์ โชคธนเสฎฐกุล	๖๐๐	บาท
๒๔. คุณเพชราภรณ์ บุญศรี	๒,๐๐๐	บาท
๒๕. คุณกาญจนา คันธา	๕๐๐	บาท
๒๖. คุณศิริกาญจน์ มาศขาว	๕๐๐	บาท
๒๗. คุณจินตนา ทองแจ่ม	๕๐๐	บาท
๒๘. คุณศุภนิจ ครองยุทธ	๕๐๐	บาท

๒๙. คุณรัชกร ผิวงาม	๓๐๐	บาท
๓๐. คุณปิยนุช ตังพัฒน์นุกูลชัย	๑,๕๐๐	บาท
๓๑. คุณเสารัฐ - คุณจริยา - คุณนวรัตน์ - คุณอริยะ ปัตตพงษ์	๑,๐๐๐	บาท
๓๒. คุณวรรษิษฐา สุราสา – คุณมทน พันธุ์เพ็ง	๑,๐๐๐	บาท
๓๓. คุณสยาม บุญชัย และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๓๔. แขวงการทางอุบลราชธานี	๕,๔๙๙	บาท
๓๕. คุณอัมพร สารกิจและครอบครัว	๕๐๐	บาท
๓๖. คุณอรุณ สมชัย	๕๐๐	บาท
๓๗. คุณเกษศิรินทร์ ชูรา	๔๐๐	บาท
๓๘. คุณติ๋ว แจ้งจรัส	๓๐๐	บาท
๓๙. คุณสมพงษ์ บุญครองและครอบครัว	๒,๐๐๐	บาท
๔๐. คุณหนูเจียม - คุณเถวียร – คุณประสิทธิ์ - คุณธุรกิจ ไชยโพธิ์	๑,๐๐๐	บาท
๔๑. ผอ.ทองเลียน - ทนายจังโก้ แฉขุนทด	๒,๐๐๐	บาท
๔๒. คุณแม่กระสอ สุราสา	๑,๐๐๐	บาท
๔๓. คุณรวิษฎา บัณฑพลังกูร และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๔๔. คุณพ่อสากล - คุณแม่รัตนาวรรณ ไชยชนะ	๑,๐๐๐	บาท
๔๕. คุณสยามรัช ไชยชนะ และครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
๔๖. ดร.ณรัช ไชยชนะ และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๔๗. คุณสุรัชดา โชติพันธ์ และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๔๘. คุณกระแส ไชยชนะ	๑,๐๐๐	บาท
๔๙. คุณศิริกุล กุคำใส และครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
๕๐. คุณธีรชัย – คุณศศธรณ์ แสนวงศ์ และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๕๑. คุณณัฐพงษ์ - คุณเสาวลักษณ์ คงสมโอษฐ์	๕๐๐	บาท
๕๒. คุณจิรไชย - คุณวิลาสินี ผกานนท์	๕๐๐	บาท
๕๓. คุณเอกภาคิน - คุณฐิติรัตน์ วงศ์บุญ (น้อยก๋วยเตี๋ยวเรือ)	๑,๐๐๐	บาท
๕๔. คุณปภังกร วงศ์บุญ	๕๐๐	บาท
๕๕. คุณวรินรำไพ วงศ์บุญ	๕๐๐	บาท
๕๖. คุณยายสมลักษณ์ - อาจารย์วรรณภา กุลเสนา	๕๐๐	บาท
๕๗. คุณชมภู ดุลชูประภา และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๕๘. คุณภาวินี ชารีรัตน์ และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๕๙. คุณเพ็ญศรี งามเนตร และครอบครัว	๕๐๐	บาท

๖๐. คุณเทอม มาดไทย และครอบครัว (บ้านฐาวรรณ)	๑,๐๐๐ บาท
๖๑. คุณกอบแก้ว จันดาแสง	๑,๐๐๐ บาท
๖๒. คุณจิลาพร ตันกิจเจริญ	๕๐๐ บาท
๖๓. คุณลัลนา ตันกิจเจริญ	๕๐๐ บาท
๖๔. คุณจิดาภา ตันกิจเจริญ	๑,๐๐๐ บาท
๖๕. คุณสมพล คณากิจเจริญ	๒๐๐ บาท
๖๖. คุณสุรัช จิรวรรณกูล	๒๕๐ บาท
๖๗. คุณสุภา จิรวรรณกูล	๒๕๐ บาท
๖๘. คุณวริฐา บัวทอง	๕๐๐ บาท
๖๙. คุณบุญพร้อม บัวทอง	๕๐๐ บาท
๗๐. คุณรัตนา นุตมากุล	๕๐๐ บาท
๗๑. คุณกนกนาถ เณรมณี	๕๐๐ บาท
๗๒. คุณพรทิพย์ ไววุฒิ	๕๐๐ บาท
๗๓. คุณสุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล	๑,๐๐๐ บาท
๗๔. คุณมณฑิรา หอมสิน และครอบครัว	๕๐๐ บาท
๗๕. คุณสุวรรณี สารการ	๓๐๐ บาท
๗๖. คุณลิขิต - คุณรัศมี คูณทอง	๕๐๐ บาท
๗๗. คุณไพจิตร คูณทอง	๕๐๐ บาท
๗๘. คุณแม่บัวเงิน คูณทอง	๑๐,๐๐๐ บาท
๗๙. คุณพ่อสา อุ่นใจ	๒,๐๐๐ บาท
๘๐. คุณอดุสิทธิ์ ภูปลา	๑,๐๐๐ บาท
๘๑. คุณแม่คูณ พวิโภสา	๕๐๐ บาท
๘๒. คุณรัตนา ม้าเฉียว	๕,๑๐๐ บาท
๘๓. คุณเขมวรินทร์ วงศ์ตระกูลไชย (รองติ๊ก)	๒,๒๐๐ บาท
๘๔. พ.อ.อ.ประเสริฐ - คุณแม่คมขำ แก้วน่วม	๑,๐๐๐ บาท
๘๕. คุณสมบัติ - ผอ.พิชยา ทาโคตร	๑,๐๐๐ บาท
๘๖. คุณสมหวัง – คุณกิตติศักดิ์ - คุณกนกพรรณ บุญมา	๖,๐๐๐ บาท
๘๗. ชมรมศิษย์เก่าวิทยาลัยครูอุบลราชธานี รุ่น ป.กศ. ๒๕๐๖	๑,๐๐๐ บาท
๘๘. ผอ.ระลึก ธานี และครอบครัว	๒,๐๐๐ บาท

คณะผู้จัดทำหนังสืออนุสรณ์

๑. คณะที่ปรึกษา

๑.๑ พระเทพวราจารย์ ดร. เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดมณีวนาราม

๑.๒ พระราชธรรมโกศล รศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
ที่ปรึกษาเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ธ) เจ้าอาวาสวัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ

๑.๓ พระวชิรกิจโกศล ดร. รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
เจ้าอาวาสวัดมหาวนาราม พระอารามหลวง

๑.๔ พระครูสารธรรมประคุณ ผศ. (เกียรติคุณ) ดร. (กิตติมศักดิ์)
เจ้าอาวาสวัดกุดคูณ

๑.๕ พระครูกิตติคุโณภาส ดร. เจ้าคณะตำบลหนองกินเพล เจ้าอาวาสวัดคูสว่าง

๒. คณะกรรมการจัดทำหนังสืออนุสรณ์

พระวิชัย ชยพุทฺโธ
พระเทพพิทักษ์ ชวนปญฺโญ
พระวิชัย กิตฺติโก
พระนพรัตน์ ขนฺติธโร
พระมหาครรชิต ธมฺมธโร
พระคำผัน โชติปญฺโญ
พระทองดี อนาลโย
พระวีรศักดิ์ ติสฺสโร
พระประเสริฐศักดิ์ ธนปาโล
พระอิสนัย ผลญาโณ
พระสรวิทย์ สุปภาโส
พระรุจิภาส จันทโสภโณ
สามเณรจักรภพ พิมพ์มีลาย
นายระลึก ธานี
นายวีระพล บุษดี
นายไพบูลย์ เพิ่มพูล
นายสมบูรณ์ ลีลาศสง่างาม
พ.อ.อ.ประเสริฐ แก้วน่วม
นางฉวีวรรณ รามสันเทียะ
นางสมหวัง บุญมา
นางสุกัญญา ไกรสรสวัสดิ์
นางวิไลวรรณ เพชรผดุง
นางคมขำ แก้วน่วม
นางสาวอำนวย คูณทอง
นายภูริต คชรัตน์

การงานที่ดี

เริ่มจากศัตรู	ไปหามิตร
เริ่มจากผิด	ไปหาถูก
เริ่มจากจน	ไปหามี
เริ่มจากเลว	ไปหาดี
เริ่มจากน้อย	ไปหามาก
เริ่มจากยาก	ไปหาง่าย
เริ่มจากต่ำ	ไปหาสูง

ที่มา : สมเด็จพระมหามุนีวงศ์
(สนั่น จันทปัชโชโต)

อดีตเจ้าอาวาสวัดนรนาถสุนทริการาม
กรรมการมหาเถรสมาคมเจ้าคณะภาค ๘ (ธรรมยุต)
และเจ้าคณะภาค ๑๐ (ธรรมยุต)

จากหนังสือ ที่ระลึกงานฉลองพัดยศชั้นเอก
พระครูสารธรรมประคูณ
(ปกนอกด้านใน)

อนุสรณ์ในงานยกฉัตรและฉลองสมโภชพระมหาเจดีย์ศรีธรรมคุณ